

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 86

Δασικός Κώδιξ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

ΔΑΣΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικοί όρισμοί.

Άρθρον 1.

Όρισμός του δάσους, μερικώς δασοσκεπών και χορτολιβαδικών εδαφών.

1. Δάσος είναι πάσα έκταση εδάφους καλυπτομένη έν δλεφ ή έν μέρος υπό άγρίων ξυλωδών φυτών, οίωνδήποτε διαστάσεων και ηλικίας, δυναμένη διά δασικής εκμεταλλεύσεως, να παραγάγη δασικά προϊόντα καπονομαζόμενα ειδικότερον εις τόν πίνακα διατιμήσεως δασικών προϊόντων.

2. Μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις ή μερικώς δασοσκεπή λιβάδια (δασικά εκτάσεις, δασικοί βοσκότοποι, δασικά βοσκαί) είναι εκτάσεις καλυπτόμεναι υπό άραιάς και πενιχράς δασικής

ξυλωδους ύψηλής ή θαμνώδους ελαστήσεως οίσοδήποτε δασικής διαπλάσεως.

3. Χορτολιβαδικά εδάφη (δασικά εδάφη) είναι τά άνω ξυλωδους ύψηλής ή θαμνώδους ελαστήσεως, άλλα μετά χορτολιβαδικής (πρώδους) ή και εκ φρυγάνων συστάδος εδάφη, είτε έντος δασών είτε επί κορυφών ή κλιτύων όρέων, άλπικών ή μή.

Άρθρον 2.

Διάκρισις δασικής ιδιοκτησίας.

1. Τά δάση, τά δασικά εδάφη και αι δασικά εκτάσεις ή βοσκαί, διακρίνονται από άπόψεως ιδιοκτησίας εις δημοσία και μη δημοσία (ιδιωτικά).

2. Δημοσία είναι τά δάση, τά δασικά εδάφη και αι δασικά εκτάσεις ή βοσκαί, αι άνήκουσαι εις τό Κράτος. Μη δημοσία δέ (ιδιωτικά) τά δάση, τά δασικά εδάφη και αι δασικά εκτάσεις ή βοσκαί, αι άνήκουσαι άποδεδειγμένως εις ιδιώτας ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

Κεφάλαιον Β'

Αναγνώρισις μη δημοσίων δασών.

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις αναγνωρίσεως.

1. Έπί τών δασών τών Νέων Χωρών και τής Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων τής Έπαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτης, δσα πρό τής προσαρτήσεως αίων έτέλου εκπαλα υπό τήν νομήν τής ολόκλητης τών κατοίκων χωρίων ή συνοικισμών, ύφισταμένων κατά τήν δημοσίευσιν του ν. 4173 τής 15/19.6.1929 περί κωρύσεως και τροποποιήσεως

τού από 11 Μαΐου 1929 ν. 2) τος «περί δασικού κώδικος» χρησιμοποιούμενα ή τυγχάνοντα εκμεταλλεύσεως υπό αυτών και των ημίων τα αποδεικτικά εξουσιοδότησεως ή ιδιοκτησίας έγγραφα είτε δέν σώζονται κατά τας διατάξεις τής νομοθεσίας, υπό τὸ κράτος τής οποίας ἐξεδεδόθησαν, νὰ αποτελέσων πλήρη ἀπόδειξιν ὑπάρξεως δασικῆς ιδιοκτησίας, λόγω χρηστηρισμοῦ τῆς σχετικῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀγρού, ἐσοκῆς κλπ. δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶν ὡς ιδιοκτησία τῆς ὁλόκληρης τῶν κατόικων τῶν χωρίων ἢ τῶν συνοικισμῶν, τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρησιμοποιηθέντων ἢ καὶ καρπωθέντων αὐτῶν, ἀναγνωριζομένων καὶ ὡς νομικῶν προσώπων. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐπὶ δασῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἀποδεικτικά ἐγγραφα εἶναι ἐκδοδόμενα εἰκονικῶς ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν προσώπων ἢ καὶ καρπωθέντων αὐτὰ χωρίων ἢ συνοικισμῶν.

2. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου κρίνονται καὶ τὰ δάση, τῆς Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων τῆς Ἠπείρου Διοικητοῦ καὶ τοῦ Νομοῦ Ἀρτης, τὰ διακατεχόμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ν. 4173)1929 ὑπὸ κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ἐπὶ τῆς βάσει ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐκδοδόμενων πρὸ τῆς προεστρέψεως τῶν ὡς ἄνω χωρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωριθεῖσα ἢ ἀναγνωριζομένη ιδιοκτησία ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 63 τοῦ ν. 4173)1929 ἀναγνωριθεῖσα τοιαῦτη, δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ, ὑποθηκευθῇ ἢ καταχευθῇ εὐδ' ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἀρθρου 34.

4. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαγέντας.

Ἄρθρον 4.

Διοδικασία ἀναγνώρισεως.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ἀναγνώρισις δικαιωμάτων χωρεῖ πάντοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ πρὸς τῷ Ἑπουργεῖῳ Γεωργίας Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν, κρίνοντος ἐπὶ τῆς βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 9.

2. Ἡ σχετικὴ κίτησις μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμοδίον δασάρχην, ὅστις προβαίνει εἰς τὴν ἀπαιτούμενην ἐρευνᾶν καὶ ὑποβάλλει τὸ πρῶτον εἰς τὸ Ἑπουργεῖον Γεωργίας.

3. Δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ὡς ιδιοκτησία μείζων τῶν 15.000 στρεμμάτων ἕκτασις δασικῶς ἐκμεταλλεύσεως, μὴ ὑπολογιζομένης εἰς αὐτὴν τῆς μερικῶς δασοκτηπῆς ἐκτάσεως ἐκ φωνήθους ἐλαττώσεως. Ἡ ἕκτασις αὕτη δύναται νὰ ἀφῆθῃ διὰ τὰ κοινοτικά δάση μέχρι 30.000 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δικαιώματα ἀπεικονῶνται ἐκ τῶν ἐγγραφῶν τοῦ Τουρκικοῦ κτηματολογίου.

4. Ὅποτεδήποτε διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀναγνωριθεῖσα ἐπὶ τῆς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 63 τοῦ ν. 4173)1929 ἢ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος ιδιοκτησία δασικῶς ἐκμεταλλεύσεως ὑπερβαίνει τὸ ἐμπέδον τῶν 15.000 στρεμμάτων, ἢ ἐπὶ πλέον ἕκτασις περιλαμβάνεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ πράξεως τοῦ Ἑπουργοῦ Γεωργίας, διαχωριζομένη διὰ πρωτοκόλλου τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς. Ταῦτα ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ἀντιθέτως μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἀ. ν. 2124 τῆς 30.11.1929 (περὶ ἐπιφανείας τοῦ ἀρθρου 28 ν. 4173) «περὶ δασικῶν κώδικος», προσθήκῃς εἰς τὸν ἀ. ν. 1700)1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ δασῶν νόμων), κριθέντα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὡς πρὸς τὰ ἀνω θέματα, κηρυττομένον ἀνεπιτέλεστον.

5. Αἱ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐκρημνύονται τυχόν δίκαια περὶ νομῆς ἢ κυριότητος τῶν ἐν ἀρθρῳ 3 δασῶν, δὲν καθιστοῦν ἀνεπιτέλεστον τὸ Συμ-

βούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιπτώσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 2 κινήσεων.

Ἄρθρον 5.

Συνέπειαι ἀναγνώρισεως.

1. Τὸ Δημοσίον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἀποζημιώσεως τῶν ἀναγνωριζομένων ἢ ἀναγνωριζομένων ὡς ιδιοκτητῶν δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὅπουδήποτε τοῦ κράτους καμμένων, εἴτε ἡ ἀναγνώρισις ἐγένετο παρὰ τοῦ τέως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἴτε παρὰ τοῦ Ἑπουργοῦ Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 9 ὀριζόμενα ἀπαχθῆτος τεκμηριωμένης τῆς νομίμου καὶ ἐν δικλίῳ παρὰ τοῦ Δημοσίου διαχειρίσεως καὶ καρπώσεως τοῦ δάσους, τοῦ δασικοῦ ἐδάφους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, κατὰ τὸν ἄχρι τῆς ἀναγνώρισεως χρόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ ἀναγνώρισεως δάσους, δασικοῦ ἐδάφους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὡς μπαλταλικίου ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ ἀρθρου 63 τοῦ ν. 4173)1929.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν καὶ προηγουμένον ἀρθρον γενομένη ἢ γνησομένη ἀναγνώρισις τοῦ δάσους ὡς μὴ δημοσίου ἢ μπαλταλικίου, λύει αὐτοδικαίως τὴν μίσθωσιν του, ἀφ' ἧς διακαθῆθῃ δικαιοδικῶς ἢ ἀποβολῇ τοῦ μισθωτοῦ, δικαιουμένου εἰς ἀποζημιώσιν μόνον διὰ τὰς δαπάνας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν συντελεσθεῖσαν ἐκμετάλλευσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβε τὸ πρῶτον τῆς. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 98 τοῦ ἀπὸ 19)30.11.1928 πρεδεδεικτοῦ διατάγματος (περὶ διαχειρίσεως Δασῶν, κτηματολογίου καὶ τρόπου ἐλατομίας, Δασικῆς φορολογίας καὶ μισθώματος, διαθέσεως δασικῶν προϊόντων, ἐνοικιάσεως φέρων ρητίνης κλπ. ρητίνουσυλλογῆς καὶ ρητινακαλλιέργειας κλπ.), τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 6.

Διθέσεις ἐσόδων.

1. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν δασῶν, τῶν περιορισμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἢ περιελθόντων κατὰ τὰς προϋποθέσεις αὐτοῦ σχετικῶς διατάξεις εἰς τὴν κυριότητα τῶν κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν δικιτῆνται κατὰ σειράν προτιμήσεως:

- α) Δι' ἔξοδα φυλάξεως, συντηρήσεως, ὁροθετήσεως καὶ καλῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν τούτων.
- β) Δι' ἔξοδα δασικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων.
- γ) Δι' ἔργα ὁδοποιίας ἢ ὑδραυλικῶν.

2. Διάταγμα, ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῆς προτάσει τῶν Ἑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν, καθορίζει τὸν τρόπον τῆς ἐποπτείας τῆς συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω διαθέσεως τῶν ἐκ τῶν δασῶν τούτων ἐσόδων.

Ἄρθρον 7.

Ἀναγνώρισις αὐτατελῶν δασυλλίων.

1. Αὐτατελῆ δασυλλία ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 50 στρεμμάτων, περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δονδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, καμμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν, μὴ γειτνιαζουσῶν μετὰ δημοσίων δασῶν, δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ιδιοκτησία τῶν κατόχων τούτων, ἐφ' ὅσον βεβαιωταὶ δι' ἠπολογηθέντων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὅτι διατελοῦν ἀπὸ τριακονταετίας ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομῆν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιωπαρῶν των. Τὸ Δημοσίον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐνίκησιν ἢ εἰσπληρότητα ἄλλην αἰτίαν.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰς Νέας Χώρας δύναται ὁ Ἑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀναγνώρισῃ ὡς ιδιοκτητὰ τοιαῦτα δασυλλία, περιορίζων τὴν ἕκτασιν μέχρις ἑκατῶν στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν Τουρκικῶν κτηματολογικῶν εἰδλίων ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ δικαιούντες ἢ οἱ προκατόχοι αὐτῶν ἦσαν ιδιοκτῆται ἢ νομίει πρὸ τοῦ ἔτους 1912.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται να παραπέμπη προς γνωμοδότησιν εις τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν περιπτώσεις διεκδικήσεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 8.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἀναγνωρίσεως.

1. Δάση, μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, κείμενα εἰς τὰς περιφέρειας τῶν νήτων Λέσβου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἰδιοκτησία τῶν διεκδικούντων ταῦτα, ἐφ' ὅσον βεβαιῶνται δι' ἠτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμόδιων δασάρχων καὶ περιοριστικοῦ διευθυντοῦ δασῶν δι' ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνεπίληκτον νομίην τῶν αἰτούντων καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐκτίμησιν ἢ οἰκονομικὰ ἀλλοίωσιν αἰτίαν.

2. Ἡ ἔκτασις, ἐπὶ τῆς ὁποίας φύνται καστανοῦδενδρα, ἀναγνωρισθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ. 2501 τῆς 31.7.38. 1953 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ Δασῶν Νόμων), ὡς μὴ δημόσια, δι' ἀποφάσεως τοῦ τῶς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ τῶς Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Δασῶν τοῦ Υπουργείου Γεωργίας, παραχωρεῖται κατὰ πλήρη κυριότητα δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν καστανοῦδένδρων, ἐφ' ὅσον ἡ μῆξις τῶν καστανοῦδένδρων ἔναντι τῶν ἄλλων δασικῶν εἰδῶν εἶναι ἀπὸ 0,5 καὶ ἄνω.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 9.

Διεκδικήσις δικαιομάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἐπὶ αἰτήσεων, ἀφορισῶν εἰς τὴν διεκδίκησιν ἢ ἀμφισβήτησιν κυριότητος ἢ οἰουδήποτε ἐτέρου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν καὶ παντὸς εἶδους ἀκινήτου ἐντὸς αὐτῶν εὐρισκόμενου, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἀ. ν. 1539 τῆς 24.12.1938 (περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων), ὡς οὗτος ἐκαστοτε ἰσχύει, εἰσαγόμενων εἰς αὐτὸ ὑποθέσεων, γνωμοδοτεῖ τὸ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ Γεωργίας Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἐκόμενα ἄρθρα 10 ἕως 13.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 10.

Λειτουργία Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν:

α) Ἐνὸς Ἀραιοπαγίτου, ὡς Προέδρου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

β) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν τοῦ Υπουργείου Γεωργίας.

γ) Τοῦ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ Γεωργίας Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους.

δ) Ἐνὸς ἐτέρου Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ε) Ἐνὸς Ἐφέτου τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν.

2. Τὸ Συμβούλιον συνέργηται δις τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ Υπουργείου Γεωργίας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Θεωρεῖται δὲ νομίμως συγκαροτημένον καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τέσσαρα τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἀραιοπαγίτης ἢ ἐφέτης καὶ εἰς νομικὸς σύμβουλος.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχει περίπτωση, ἢ ἐνόπιον τοῦ Συμβουλίου παράστασις τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν πληρεξουσίων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀφορώσεως εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεως.

4. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικῶσας ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου, ὑπόκεινται δὲ πάντοτε εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας, δυναμένου νὰ ἀποδεχθῇ ἢ μὴ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀλλ' ἐπὶ ἀφελείᾳ τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τροποποιήσῃ ταύτας εἰς ὄφρα τοῦ Δημοσίου.

5. Διεκδικήσεις ἢ ἀμφισβητήσεις ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον 9 προβλεπόμενων, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνετελεσθῆσεν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἐγνωμάτευσιν ἤδη τὸ Συμβούλιον καὶ ἐξετάσῃ τὴν περὶ ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν πράξιν του ὁ Υπουργὸς Γεωργίας, δὲν δύναται νὰ ἐπανεισχυθῶν ἐνόπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου, εἰμὴ ἀπαξ μόνον καὶ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀπαρτίσεως ἢ τροποποιήσεως τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ πράξεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας.

6. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ συντάσσεται καὶ τροποποιεῖται κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 11.

Ἐξαιρέσις μελῶν.

1. Περιπτώσεις ἐξαιρέσεως ἢ κωλύματος μέλους τινὸς τοῦ Συμβουλίου εἶναι:

α) Συγγένεια ἐξ αἵματος ἢ ἀγγιχτικῆς πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

β) Ἐνδιαφέρον ἐν τῇ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑπόθετι κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὰ ἐξαιρούμενα τακτικά μέλη ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ τούτων ὑπαγομένων εἰς ἐξαιρέσιν ὀρίζονται περαιτέρω ἀναπληρωταί. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ζητηθῇ ἢ ἐξαιρέσις πλὴν τῶν τεσσάρων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 12.

Τρόπος εἰσηγήσεως.

1. Μετὰ τὴν εἰσαγωγήν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ὀρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν παρ' αὐτῷ εἰσηγητῶν. Ὁ ὀρισθεὶς εἰσηγητὴς εἰς ἐπόμενῃ συνεδρίασιν εἰσηγεῖται ἐγγράφως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, μεθ' ἧς ἐκδίδεται ἢ γνωμοδοτήσῃ.

2. Δύναται ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων ἢ συμπληρωματικῆς ἐξέτασις τῶν ἤδη ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ ἐξέτασις ἐτέρων προσώπων, προκαθέντων ἢ μὴ ὡς μαρτύρων, νὰ διατάξῃ τὴν παραγωγήν τῶν στοιχείων ἢ τὴν διεξαγωγήν τῆς μαρτυρικῆς ἐξετάσεως, ἢ ὅποια εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐνεργεῖται ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Υπουργείου Γεωργίας, κατὰ προτίμησιν δασικῶν ἢ καὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐνθα κείναι τὸ κτήμα οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰρηνοδίκου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 10 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας, περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ αὐτῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καταχωρίζεται εἰς εἰδικὸν βιβλίον, περιλήψις δὲ τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀ. ν. 1539/1938, ὡς οὗτος ἐκαστοτε ἰσχύει, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 13.

Υποβολὴ αἰτήσεων.

1. Πᾶς αἰτούμενος παρὰ τοῦ Υπουργείου Γεωργίας ἀναγνωρίσιν κυριότητος ἢ ἐτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου τῆς αἰτήσεώς του νὰ συνοπθῆται

και γραμμάτειον εισπραξέως υπέρ του δημοσίου ταμείου, το ποσόν του οποίου ορίζεται δια κινήσ ἀποφάσεως των Ὑπουργῶν Γεωργίας και Οικονομικῶν.

2. Ἐάν τὸ συμβούλιον γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ αἰτουμένου δικαιοῦματος ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν, ἐγκρίθη δὲ τὴν γνωμοδοτήσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει: ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, αὐτὴ καθ' ἑαυτὸν ἢ μέρος ἢ διὰ ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπιτελεῖται διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διατάχου ἢ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μεταδιεξαχόμενον αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς τὸν ἢ ἀπόδοσις ὄλων τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀπαιρουμένων ἐκ τοῦ ἀναγνωρισθέντος δικαιοῦματος και ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐδύνῃς τοῦ Δημοσίου δι' ἐκτίμησιν ἢ ἄλλην αἰτίαν.

Κεφάλαιον Γ'

Παραχώρησις δασικῶν ἐκτάσεων διὰ γεωργικούς και κοινωφελείς σκοπούς.

Ἄρθρον 14.

Φύσις και εἶδος παραχωρουμένων ἐκτάσεων.

1. Δημόσιαι ἐκτάσεις, εἴτε δασῶν, εἴτε μερικῶς δασοκαταστάσεις, εἴτε και χορτολιβαδικῶν, πληροῦσαι τοὺς κατὰ τὴν ἐπισημην παράγραφον ὄρους, δύνανται νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα εἰς φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας ἀρχῆς. Εἰς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και εἰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας ἐπιτρέπεται παραχώρησις τούτων ἐκτάσεων μόνον διὰ τοὺς ἐν ἑδαφίῳ στί τῆς ἐπομένῃς παραγράφου σκοποὺς και ἄνευ δημοκρατίας. Εἰς περίπτωσιν ὅμως ἀνεγέρσεως ἐκκλησιῶν, σχολείων, νοσοκομείων τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίων οἰκημάτων, ἢ παραχώρησις πραγματοποιεῖται ἄνευ καταβολῆς τιμῆματος. Αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις περιέρχονται ἐκ νέου και ἄνευ ἄλλης τιμῆς διατυπώσεως εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἅμα ὡς ἤθελεν ἐκλείψῃ ὁ σκοπός διὰ τὸν ὅποιον παραχωρήθησαν.

2. Δημόσιαι ἐκτάσεις δύναμται νὰ παραχωρηθῶν κατὰ τὴν προσηγουμένην παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου εἰναι αἱ μὴ προστατευτικαὶ και αἱ μὴ ἔχουσαι σκευδαίαν σημασίαν ἀπὸ δασοπονικῆς ἀπόψεως, εἰδικώτερον δέ:

- α) Αἱ κατάλληλοι διὰ μόνιμον γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν.
- β) Αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ἀγρίων ὀπωροφόρων ἢ καρποφόρων δένδρων, θνητῶν δι' ἐμβολιασμοῦ νὰ ἐξυμμερωθοῦν και καλλιεργηθῶν, ἐφ' ὅσων ὁ ἀριθμὸς κατὰ στρέμμα τῶν δένδρων τούτων δὲν εἴναι κατὰ μέσον ὄρον ἐλάστων τῶν ὁσῶν.
- γ) Αἱ κατάλληλοι δι' ἀνεγερσιν κυρίων δασικῶν διομηγανῶν ἢ δασικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, μετὰ τῶν περιοχῶν τῶν κυρίων τούτων.
- δ) Αἱ ἀναγκιούσαι διὰ μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἢ μεταλλευτικὰς ἐγκαταστάσεις.
- ε) Αἱ ἀναγκιούσαι διὰ τὴν ἀνεγερσιν οἰκιῶν ἢ ξενοδοχείων μετὰ τῶν παραρτημάτων τῶν ἢ καταφυγίων ἀρειθικῶν ἢ ἀναλόγου φύσεως οἰκοδομημάτων.
- στ) Αἱ ἀπαραίτητοι δι' ἐγκατάστασιν κοινωφελῶν ἔργων, ὡς σχολείων, ἐκκλησιῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, πάρκων κλπ.
- ζ) Αἱ ἀναγκαῖαι δι' ἐγκατάστασιν μελισσοκομείων, πτηνοτροφείων ἢ ἄλλων τινῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Ἡ παραχώρησις δημοσίων ἐκτάσεων διὰ σκοποὺς δεινδροκομικὰς δύναται νὰ ἐξαρτηθῆ, ἐπὶ ἐπικλιῶν ἑδαφῶν, ἀπὸ τὴν κατασκευῆν βαθμῶν (πεδουλιῶν) διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἑδάφους, ἢ δὲ διὰ σκοποὺς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφόσον ἢ κλίσις τοῦ ἑδάφους ὑπερβαίῃ τὰ 30σ)σ.

4. Δὲν ἐπιτρέπεται ἢ παραχώρησις τῶν, κατὰ τὰς παραγράφους 1 και 2 περιπτώσεις α, β και γ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσων αὐταὶ κείνται εἰς τὸ μέσον και οὐχὶ εἰς τὴν

παρυφὴν ἢ τὸ ἄκρον τῶν δασῶν. Ὅμοίως δὲν παραχωροῦνται, διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰς περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε', και ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοποὺς, ἐκτάσεις κειμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας τέως διοικήσεως πρωτευούσης ἢ εἰς ἄλλας περιφερείας, καθοριζόμενας διὰ διατάχματος.

Ἄρθρον 15.

Ἀνώτερον ὄριον ἐμβαδοῦ παραχωρουμένων ἐκτάσεων.

1. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἐκτάσεως, ἢ ὅποια δύναται νὰ παραχωρηθῆ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ:

- α) Διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν τὰ 40 στρέμματα.
- β) Δι' ἐγκατάστασιν μελισσοκομείων, πτηνοτροφείων ἢ ἄλλων συναρῶν ἐπιχειρήσεων τὰ 10 στρέμματα.
- γ) Δι' ἀνεγερσιν οἰκιῶν παραθερισμοῦ ἢ ξενοδοχείων μετὰ τῶν παραρτημάτων τῶν ἢ καταφυγίων ὀρειθικῶν ἢ ἀναλόγου φύσεως οἰκοδομημάτων τὰ 5 στρέμματα.

2. Ἐκτάσεις συνεχεῖς μεγαλύτεραι τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων διατίθενται εἰς ὁμάδα οἰκογενειῶν, τοῦ κατὰ οἰκογένειαν ποσῶν στρεμμάτων μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῆ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα ἀνώτατα ὄρια.

3. Κατὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 παρ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις, τὸ ἐμβαδὸν τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δὲν νὰ εἴναι ἀνάλογον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν.

4. Δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ εἰς τὰς παραγράφους 1 και 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα, ὡς πρὸς τὴν παραχωρητέαν κατὰ μέγιστον ὄριον ἔκτασιν, ὅταν ἢ παραχώρησις γίνεται ἄνευ δημοκρατίας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑφίστανται ὑπὲρ τοῦ εἰς τὸν ἢ παραχώρησις περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 παρ. 2 περίπτωσις ζ' ὁριζόμενα.

5. Αἱ ἐκτάσεις τοῦ ἄρθρου 14, ἐπὶ τῶν ὅποιων ἀσκήται περιορισμένον δικαίωμα καρπώσεως νομίμως ἀναγνωρισθέν, παραχωροῦνται μόνον εἰς τὸν ἀσκούντα τὸ δικαίωμα τούτο.

Ἄρθρον 16.

Ἀρμοδίαι πρὸς παραχώρησιν ἀρχαί.

1. Ἀρμοδίαι ἀρχαί πρὸς παραχώρησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐκτάσεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ενδιαφερομένων, εἴναι:

- α) Διὰ τὰς κατάλληλους πρὸς γεωργικὴν και δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν ἐκτάσεις τῶν περιπτώσεων α' και β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14:
 - αα) Ὁ προϊστάμενος τοῦ δασαρχείου διατάχτης τῆς περιφερείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ κείται ἢ πρὸς παραχώρησιν ἔκτασις, ἐάν τὸ ἐμβαδὸν ταύτης δὲν ὑπερβαίῃ τὰ 5 στρέμματα.
 - ββ) Ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, ἐάν ἢ ἔκτασις εἴναι μείζων τῶν 5 οὐχὶ δὲ και τῶν 15 στρεμμάτων.
 - γγ) Ὁ νομάρχης τῆς περιφερείας, ἐάν ἢ ἔκτασις εἴναι μείζων τῶν 15 οὐχὶ δὲ και τῶν 100 στρεμμάτων, μετὰ σύμφωνον γνώμη τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.
- β) Διὰ τὰς παραχωρητέας ἐκτάσεων τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 ἐμβαδοῦ μείζονος τῶν 100 στρεμμάτων ἀρμοδίος εἴναι ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας. Ἡ πρὸς γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν παραχώρησις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἔχουσῶν οἰκοπεδικὴν ἀξίαν, ὡς κειμένων πλησίον πόλεων ἢ χωρίων, δύναται νὰ ἐπιτραπῆ μόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου διατάχου.

2. Διὰ τὴν παραχώρησιν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ὑπερβαίνουσῶν τὰ 100 στρέμματα ἀπαιτεῖται και γνωμώτευσις ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν τοῦ ἀρμοδίου διατάχου ἢ ἐτέρου δασολόγου δημοσίου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τούτου και τοῦ ἀρμοδίου διευθυντοῦ γεωργίας ἢ ἐτέρου γεωπόνου δημοσίου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

3. Διάταγμα καθορίζει τὸν χρόνον τῆς υποβολῆς τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεων, τὸ καταβλητέον χρηματικὸν παράβολον καὶ τὰς περιπτώσεις τῆς ἐπιτροπῆς τούτου.

Ἄρθρον 17.

Προσφυγὴ κατ' ἀποφάσεων παραχώρησης.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων πρὸς παραχώρησιν ἀρχῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπερρίπτονται ἢ τροποποιῶνται αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, περὶ παραχώρησης ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 14, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ μόνον ἐνώπιον τῆς ἀμεσῆς ἐπιπέρας ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἥτοι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δασάρχου ἐνώπιον τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου νομάρχου, κατὰ τῶν ἀποφάσεων δὲ τοῦ νομάρχου ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγὴ.

Ἄρθρον 18.

Περιπτώσεις παραχώρησης διὰ δημοπρασίας ἢ ἄνευ δημοπρασίας.

1. Ἡ παραχώρησις ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 14 ἐνεργεῖται κατόπιν δημοπρασίας.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ γίνῃ παραχώρησις τοιοῦτων ἐκτάσεων:

α) Εἰς δῆμους ἢ κοινότητες εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14.

β) Εἰς ἐκτάσεις ἢ ἀνεπαρκῆ ἰδιοκτησίαν κακτημένους καλλιεργητάς, κατοίκους χωριῶν ἢ κωμοπόλεων, ἐφ' ὅσων ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν.

γ) Εἰς κατοίκους χωριῶν ἢ κωμοπόλεων στερουμένους ἰδιοκτητοῦ οὐκίας ἢ οἰκοπέδου, διὰ τὴν ἀνάγκην τοιαύτης ὡς καὶ εἰς μελισσοκόμους, πτηνοτρόφους, κτηνοτρόφους, μυλωδροῦς ἢ ἄλλους μικροβιοτέχνους, στερουμένους καταλλήλου ἐκτάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ἢ κωμοπόλεως τῆς μονίμου κατοικίας των διὰ τὴν συναφῆ πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐπάγγελμα ἐγκατάστασιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας κατὰ τόπον ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, τῆς ὁποίας μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ ἀρμοδῖος δασάρχης, δημοσία δασικὴ ἐκτασις μέχρις ἐνὸς τοῦ πολὺ στρέμματος μετὰ προηγουμένον καθορισμὸν ταύτης ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καθορίζεται καὶ τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ὡς ἄνω ἐκτάσεων, τὸ ὁποῖον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις εἰς τρεῖς ἴσας ἀτόκους ἐτησίαις δόσεις κατατιθέμενον ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποπληρωμῆς τοῦ καθορισθέντος τιμήματος ἐντὸς τῆς τασομένης κατὰ τὰ ὡς ἄνω προθεσμίας, ἡ παραχώρησις ἀνακαλεῖται.

δ) Διὰ μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἢ μεταλλευτικὰς ἐργασταστάσεις.

ε) Δι' ἐγκατάστασιν δασικῶν βιομηχανιῶν καὶ δασικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει.

στ) Δι' ἀνάγκην καταφυγῶν ὄρειοκαπῶν.

ζ) Εἰς τοὺς ἀπαιτούμενους ἐπὶ τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, ὡς ῥητινέσεως, ἔοσσης, συλλογῆς καρπῶν, ξυλεύσεως κλπ. νομίμως ἀναγνωρισθέντα.

η) Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἀγροτικῶν ἀκινήτων συνεχαιμένων πρὸς τὴν ἕκτασιν ἢ ὁποῖα πρόκειται νὰ παραχωρηθῇ καὶ ἐφ' ὅσων ἡ ἕκτασις αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 στρέμματα. Ἡ παραχώρησις ἐπιτρέπεται μόνον διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀποκλειομένης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχω-

ρήσεως δι' ἄλλον σκοπὸν. Ἐπὶ συνεχαιμένης ἐξ ἀδιαρέτου ἰδιοκτησίας δὲν δύναται ἢ πρὸς παραχώρησιν ἕκτασις νὰ ὑπερβῇ τὰ 15 στρέμματα δι' ὅλους τοὺς συνιδιοκτῆτας.

3. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἄνευ δημοπρασίας παραχώρησις δὲν ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῶν εἰς αὐτὴν ἐγγένεστο αὐτῆ, ἕπως γίνουσι ἀγορασταὶ ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄρθρον 19.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

1. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ ἐπόμενα ἐκτάσεων καταβάλλεται εἴτε ἐσ' ἅπαξ εἴτε εἰς ἐτησίαις δόσεις, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῆ τὰς πέντε.

2. Προκειμένου περὶ παραχώρησης πρὸς δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς δέκα ἐτησίαις δόσεις.

3. Διάταγμα καθορίζει λεπτομερέστερον τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἢ εἰς δόσεις καταβολὴ τοῦ τιμήματος, τὸν χρόνον καταβολῆς τῶν δόσεων, τὴν υπογραφήν ὁμολογιῶν διὰ τὰς ὀφειλουμένας δόσεις, τὸν καταβλητέον τόκον καὶ τὰς συναφεῖς ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 20.

Προθεσμία καταβολῆς τιμήματος.

Ἀποφαινομένης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχώρησης, καλεῖται ὁ ζητήσας τὴν παραχώρησιν νὰ καταβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως τὸ ὀρισθὲν τίμημα ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἢ περὶ παραχώρησης ἀπόφασις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μηδέποτε ἐκδοθείσα, ἐκπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 3 καταβληθὲν παράβολον. Δύναται οὖν ἡττον ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ, ἐπὶ τῇ ἐκείν τῶν αὐτῶν στοιχείων, νὰ ἀποφασίσῃ ἐκ νέου τὴν παραχώρησιν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, εἰάν τοῦτο ὑποβάλῃ νέαν αἴτησιν μετὰ γραμματίου καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ παραβόλου.

Ἄρθρον 21.

Ὑποχρεώσεις ἀγοραστοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ο ἀναδειχθείς τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἐντὸς μηνῶς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηριαστικὸν ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δημοσίον ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης ἐναντι τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς ἐγγυήσεως καὶ παντὸς δικαιώματός του, ἢ δὲ ἀρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, ὡς δημοσίου ἐσόδου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παραγράφου 3 καταπεθέντος παραβόλου, ὡς καὶ τοῦ ποσῶ τῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν καταθεθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἐκδοσις τίτλων κυριότητος.

1. Καταβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἄνευ δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότης τῆς πρώτης δόσεως τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορασθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐκτάσεως καὶ υπογραφιστῶν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ὁμολογιῶν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, ἐκδίδεται ἐπ' ὄνοματι τούτου προσωρινὸς τίτλος δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ ἀγοραστὴ ἐγκαθίσταται εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημοσίον.

2. Μόνον μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ἀποκτᾷ ἡ ἀγοραστὴ καὶ τὴν κυριότητα τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐκδιδομένου ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ τοῦ ὀριστικοῦ τίτλου.

3. Μόνον ο όριστικός τίτλος είναι επίδεικτικός μεταγραφής εις τὰ οικεία βιβλία μεταγραφῶν.

4. Ἄν τοῦ όριστικοῦ τίτλου προηγῆθῃ προσωρινός, οὗτος ὑπόκειται εἰς χαρτοσήμανσιν.

5. Τοὺς τίτλους, εἴτε προσωρινούς εἴτε όριστικούς, ἐκδίδουν καὶ κατὰ τὸ άρθρον 16 ἀρχαί. Οἱ τίτλοι παραμένουν εἰς τὴν ἐπιδεδουταν ἀρχὴν τοῦ παραχωρησίου λαμβάνοντος ἀντίγραφον τοῦτον, ὑποκαίμενον εἰς χαρτοσήμανσιν, κατὰ τὰ περὶ χαρτοσημάνσεως ἀντιγράφων ἐκάστοτε ἰσχύοντα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 23.

Περιπτώσεις χορηγήσεως προσωρινοῦ καὶ όριστικοῦ τίτλου.

1. Ἐὰν ἡ παραχώρησις γίνεται πρὸς τὴν σκοπὴν γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως, εἴτε δι' ἐμβολιασμῶν ἀγρίων δένδρων, εἴτε διὰ φυτεύσεως ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὄπωροφόρων δένδρων, δὲν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ἄνω δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ τοῦ τελευταίου πλειοθότου όριστικοῦ τίτλου, ἀλλὰ μόνον προσωρινός, ἔστω καὶ ἂν κατεβλήθῃ παρ' αὐτοῦ ὀλοκλήρου τὸ τίμημα. Δυνάμει τοῦ προσωρινοῦ τούτου τίτλου ἐγκλιθεῖσθαι οὗτος εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασεύσεως ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Ὁ όριστικός τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὀλοκληρῆ ἐξέφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀφοῦ προηγουμένης βεβαιώσῃ δι' ἐκτέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ὅτι ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐκχέρσις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια ἢ ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ ἡ φύτευσις ἡμέρων ὄπωροφόρων ἢ καρποφόρων, συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ ἐπόμενον άρθρον.

3. Ὁμοίως προσωρινός τίτλος ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ δακτικῆς ἐκτάσεως εἰς τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14, παρέχων εἰς αὐτὸν μόνον δικαίωμα ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ νομῇ τῆς ἀγορασεύσεως ἐκτάσεως. Ὁ όριστικός τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὀλοκληρῆ ἐξέφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ ἀγοραστὴς συνεισφέρει πλῆρως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς παραχωρήσεως, τοὺς ὁποίους ἡ παραχωρούσα ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸν προσωρινὸν τίτλον.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 24.

Ἵποχρεώσεις ἀγοραστῶν ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων.

1. Ὁ εἰς ὃν παραχωρήθη δημοσία δακτικὴ ἔκτασις, πρὸς τὸν σκοπὸν γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς αὐτῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὑποχρεῖται ὅπως ἀνεργήσῃ τὴν ἐκχέρσιν καὶ γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ τὴν φύτευσιν ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὄπωροφόρων τοιοῦτων ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἐφ' ἧς ἐκβλήθῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ προσωρινὸς τίτλος. Παράστασις τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ νομάρχου μέχρις ἑνὸς ἐσέτι ἔτους, κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν.

2. Ἐὰν παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πιστοποιηθῇ δι' ἐκτέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ εἰς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις δὲν ἐνήργησε τὴν ἐκχέρσιν καὶ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν ἢ τὴν φύτευσιν, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, κοινοποιουμένης αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει, ἔκπτωτος παντὸς δικαίωματος ἐπὶ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς τῆς νομῆς αὐτῆς, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀποζημίωσιν δι' οἰκονομικὰς δαπάνην εἰς τὴν ὅποιαν ὑπεβλήθη εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰκονομικὰς ἄλλων λόγων. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

3. Θεωρεῖται ὅτι συντελέσθη, ἡ μὲν γεωργικὴ καλλιέργεια ἂν ἐκπληρωθῆσθαι γεωργικῶς τὰ 4)5 τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ δὴ τοῦ καλλιέργησιμου τμήματος αὐτῆς, ὁ δὲ ἐμβολιασμὸς ἢ ἡ φύτευσις, ἂν ἔχουν ἐμβολιασθῇ ἢ φυτευθῇ τὰ 4)5 τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων καὶ ἔχῃ ἐκχερσοθῆ ἀνάλογος ἔκτασις. Τὸ σύνολον τῶν

πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων εἶναι ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἐπιδεικτικῆς δασοκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπιφανείας τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ὄκτω.

4. Ὁ εἰς ὃν παραχωρήθη δακτικὴ ἔκτασις διὰ τὸν κατὰ τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14 σκοπὸν ὑποχρεῖται ὅπως ἐκπληρώσῃ τοῦτον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὴν νομὴν τῆς ἐκτάσεως, ἄλλως ἐκπίπτει τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως δικαιωμάτων του, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὀριζομένων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 25.

Συνέσεια καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεων τμήματος.

1. Ἡ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη καθυστέρησις τῆς ἐξοφλήσεως δόσεως τινὸς τοῦ τμήματος συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπὸ παντὸς δικαίωμάτος του ἐπὶ τῆς ἀγορασεύσεως ἐκτάσεως καὶ τὴν διοικητικὴν τούτου ἀποβολὴν ἐκ τῆς νομῆς αὐτῆς. Ὅπως δὲν δικαιούται ἀποζημίωσιν δι' οἰκονομικὰς δαπάνην εἰς τὴν ὅποιαν ὑπεβλήθη, εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀγορασεύσεως ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰκονομικὰς ἄλλων λόγων. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔκπτωσις ἐπιφέρειται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἢ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως μείζονος τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας, κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀγοραστὴν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 26.

Πρόσθετοι ὄροι παραχωρήσεως.

1. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως ἔχῃ διατεθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα τῆς ὀλοκληρίας ἢ τῆς βουκῆς ἢ ρητινεύσεως ἢ οἰκονομικὰ ἄλλα δικαίωμα, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ ἀνεχθῆ τὴν μίσθωσιν ἢ ἐκμεταλλευσὴν μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Δύνανται ὁ εἰς ὃν παραχωρήθη δακτικὴ ἔκτασις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαίωμάτα του εἰς ἄλλον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐθύνεται ὀλοκληρηθῶς μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του.

3. Τὸ Δημόσιον μὲ οὐδεμίαν βαρύνεται ὑποχρέωσιν τοῦ ἐκπεπόντος ἀγοραστοῦ ἔναντι τρίτου.

4. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν εὐθύνῃ ὑπέχει ἔναντι τοῦ ἀγοραστοῦ δι' ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγορασεύσεως ἐκτάσεως. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἐπιστρέφεται τὸ καταβληθὲν τίμημα ἢ αἱ καταβληθείσαι ἔναντι αὐτοῦ δόσεις καὶ διαγράφονται τὰ ὀφειλόμενα. Ἐπὶ μερικῆς ἐκπλήρωσεως ἐπιστρέφεται ἀνάλογον ποσόν.

5. Μέχρις οὗ καταβληθῇ ὀλοκληρῶς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ τίμημα τῆς ἀγορασεύσεως ἐκτάσεως, τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ ἀποβάλῃ διοικητικῶς πάντα τρίτον ἀυθαίρετως καταλαμβάνοντα ταύτην.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 27.

Ἀναπροσαρμογὴ τμήματος.

Δημόσια δακτικὰ ἐκτάσεις, παραχωρηθεῖσαι προσωρινῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 857 τῆς 15)29.9.1937 (περὶ παραχωρήσεως δημοσίων καὶ κοινοτικῶν δακτικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποῦς γεωργικῶς καὶ δασοκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως), διὰ γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν καλλιέργειαν, διὰ τὰς ἑποίας, ἂν καὶ κατεβλήθῃ τὸ τίμημα ἐξ ὀλοκληροῦ πρὸ τοῦ ν. 18 τῆς 9)10.11.1944 (περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως), δὲν ἐξεβλήθῃ τὸ οικεῖον παραχωρηθέν ἐκ λόγων ἐπιεικῶν εἰς τὴν κατοχικὴν περίσθον, παραχωροῦνται όριστικῶς, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἠξιοποιήθησαν. Ἐὰν ἔχῃ κατα-

εληφθή μέρος του τιμήματος, ή οριστική παραχώρησις λαμβάνει χώραν μετά την καταβολήν και του υπολοίπου, αναπροσαρμοζομένου επί τη βάσει των κρατουσών οικονομικών συνθηκών κατά τον χρόνον της καταβολής αυτού.

Άρθρον 28.

Παραχωρήσις δατών παρεμβλημένων μεταξύ καλλιεργουμένων εκτάσεων ή κειμένων μακράν δασικών συμπλεγμάτων.

1. Δημόσια δάση, μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις και μη πεδινά χορτολιβάδα επίφανείας ούχι μείζονος των 150 στρεμμάτων, άνευ σπουδαιάς σημασίας από δασοπονικής ή προστατευτικής άποψέως και είτε παρεμβάλλονται μεταξύ γεωργικώς ή δασοκαμικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων, κειμένων έντός καθαρώς άγροτικών περιωχών, είτε κείνται μακράν δημοσίων δασικών συμπλεγμάτων, δύναται να εκποιηθούσιν διά δημοπρασίας ή να παραχωρηθούσιν κατά κυριότητα άνευ δημοπρασίας α) κατά προτίμησιν εις τους άσκούτας επί τούτων εκτάσεων περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, οίον ρητινεύσεως, έσκαής, συλλογής καρπών, ξυλεύσεως κλπ. και β) μέχρις εκτάσεως 15 στρεμμάτων εις έκαστον ιδιοκτήτην κτήματος συνεχόμενου προς την υπό παραχώρησιν έκτασιν.

2. Ό άσκών περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως επί κτημάτων της προηγουμένης παραγράφου δικαιούται να ζητήσιν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 την άναγνώρισιν αυτού και την άνευ δημοπρασίας έξαγοράν του κτήματος αντί τιμήματος όριζόμενου υπό του νομάρχου μετά γνώμην των άρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δατών.

3. Όσοι άρραξί εις τον τρόπον άνεργείας της δημοπρασίας, τας ύποχρεώσεις του άγοραστού, τον τρόπον καταβολής του τιμήματος, την έκδοσιν όριστικού ή προσωρινού τίτλου, τας συνεπείας καθυστερήσεως καταβολής όδσεων του αντίτιμου, τους προσθέτους όρους παραχώρησεως, την φορολογίαν κλπ. διά τας κατά το άρθρον τούτο παραχωρήσεις έχουν άνάλογον εφαρμογήν αι αντίστοιχα διατάξεις των άρθρων 21—23, 25 και 26. Διάταγμα δύναται να καθορίξη λεπτομερέστερον τα της εφαρμογής της παραγράφου ταύτης.

Άρθρον 29.

Αντικατάστασις κτημάτων καταλαβανόμενων προς κατασκευήν αντιπλημμυρικών και λαικών έργων.

1. Ιδιοκτήται άγροτικών κτημάτων, καταλαβανόμενων υπό του Δημοσίου προς κατασκευήν αντιπλημμυρικών έργων ή έργων διαθετήσεως ή σύθυραμίσσεως της κοίτης ποταμιών και χειμάρρων, ως και καταληφθέντων προηγουμένως δι' όμοιους σκοπούς, έφ'όσον δέν άπεξημιώθησαν κατά τας κειμένας διατάξεις, δικαιούνται να ζητήσουν όπως, αντί της εις χρέμα αξίας των καταληφθέντων κτημάτων των, παραχωρηθούσιν εις αυτούς εις άντάλλαγμα ίσης εκτάσεως καλλιεργήσιμα γαίαι του Δημοσίου δασοσκεπείς ή και γεωτόποι επίδεικτικοί έκχερσώσεως και καλλιεργείας ύπεδαικνόμενοι ύπ' αυτών.

2. Η παραχώρησις γίνεται δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας εκδιδομένης μετά προηγουμένην γνώμην των προϊσταμένων της γεωργικής και δασικής ύπηρεσίας της περιφερείας, έν τη βάση κείνη ή ζητούμενη προς παραχώρησιν, αντί της ως άνω χρηματικής άπεξημιώσεως, έκτασις.

Άρθρον 30.

Παραχώρησις έξ άδαιρέτου μεριδίου του Δημοσίου.

1. Αί διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου έχουν εφαρμογήν και επί εκτάσεων επί των οποίων το Δημοσίον είναι συγκύριον έξ άδαιρέτου μετά ιδιωτών, διά το εις το Δημοσίον άνήκον μερίδιον, το όποιον δύναται να παραχωρηθί εις τον έξ άδαιρέτου συνιδιοκτήτην και άνευ δημοπρασίας.

2. Εάν ό μετά του Δημοσίου συνιδιοκτήτης καλούμενος ύπ' αυτού δηλώσιν, έντός άναπραπτικής προθεσμίας ένός μηνός από της προκήψεως, ότι δέν επιθυμεί να άγοράσιν το μερίδιον του Δημοσίου, δύναται το μερίδιον τούτο να παραχωρηθί κατόπιν δημοπρασίας εις άλλον. Τό αυτό δικαίωμα έχει το Δημοσίον, εάν ό μετ' αυτού συνιδιοκτήτης κηρυχθί έκπτώτως κατά τα έν άρθρω 20 όριζόμενα ή δηλώσιν μέν εμπροθέσμως ότι επιθυμεί να άγοράσιν το μερίδιον του Δημοσίου, δέν έπακολουθήσθι όμως έντός τωπής προθεσμίας έκ μέρους αυτού κατά τας διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου έγέργεια προς πραγματοποίησην της παραχώρησεως. Είς άμφοτέρας τας περιπτώσεις ταύτας ό συνιδιοκτήτης του Δημοσίου άπόλλοσιν όριστικώς και άμεταλητώς το κατά την παρούσαν παράγραφον δικαίωμα προτιμήσεως.

3. Αί διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δέν έχουν εφαρμογήν διά την παραχώρησιν του εις το Δημοσίον άνήκοντος 1) ή έξ άδαιρέτου των δατών των Νέων Χωριών, περί της όποιας προβλέπουν αι διατάξεις των άρθρων 34 έως 40.

4. Παραχώρησις του εις το Δημοσίον άνήκοντος έξ άδαιρέτου μεριδίου δέν επιτρέπεται, έφ' όσον ή συνιδιοκτήτης έκτασις δέν πληροί τους όρους του άρθρου 14 παρ. 2.

Άρθρον 31.

Διάθεσις δασικών εκτάσεων δι' άεροδρόμια.

Προς ίδρυσιν άεροδρομίων επιτρέπεται ή διάθεσις δημοσίων δασικών εκτάσεων έστω και άν αυτοι δέν πληρούν τους όρους του άρθρου 14. Αί εκτάσεις αταί τίθενται εις την διάθεσιν του Ύπουργείου Πθνικής Διύνης δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 32.

Νομιμοποιήσις γενόμενων παραχωρήσεων εκ του κτήματος Μανολάδος.

1. Παραχωρήσεις εκ του δημοσίου κτήματος Μανολάδος γενόμεναι προς γεωργούς, είτε επί τη βάσει του α.ν. 857) 1937, είτε επί τη βάση των πρό αυτό ύσχυουσών διατάξεων της δασικής νομοθεσίας, θεωρούνται ως νομίμως γενόμεναι, έστω και άν καθ' είσηδήποτε τρόπον προκύπτει άκυρότης των τωούτων παραχωρήσεων, χωρεί δέ περαιτέρω ή έκδοσις των οικείων παραχωρητηρίων υπό της άρμοδίας δασικής ύπηρεσίας.

2. Εάν διά τας άνωτέρω παραχωρήσεις είχε καθορισθί τίμημα πρό της 28 Απριλίου 1941, ή όριστομένη τυχόν όφειλή θεωρείται άποσβεσθείσα δύναμει του ν. 18) 1944. Εάν τοούτο τίμημα δέν είχε καθορισθί, εφαρμόζονται αι οικείαι διατάξεις της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

3. Παραχωρήσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, γενόμεναι προς κοινότητας, θεωρούνται ως γενόμεναι προς εγκατάστασιν των κοπιών αυτών διά δικουμής των παραχωρητηρίων έκτάσεων.

4. Εκτάσεις του δημοσίου κτήματος Μανολάδος, καταληφθείται καθ' είσηδήποτε τρόπον παρ' άγροτών μέχρι της 31.12.1947 και κατεχόμεναι έκτασε συνεχώς μέχρι σήμερα παρ' αυτών ή των γενικών ή ειδικών διαδόχων των, παραχωρούνται εις τους κατέχοντας και καλλιεργούστας ή έμμεταλλευόμενους κτηνοτροφικώς ταύτας κατόχους των ως κάτωθι: α) Είς τους έχοντας έξ οιασδήποτε αίτίας άτομικήν γεωκτησίαν μέχρι 50 στρεμμάτων παραχωρείται εκ της παρ' αυτών κατεχόμενης δημοσίας εκτάσεως, τόση έκτασις, όση απαιτείται ώστε, συνυπολογιζομένης και της άτομικής ως άνω γεωκτησίας των, το σύνολον να μην υπερβαίη τα 90 στρέμματα. β) Είς τους έχοντας έξ οιασδήποτε αίτίας άτομικήν γεωκτησίαν από 50 στρεμμάτων μέχρι 150 παραχωρείται εις αυτούς εκ της παρ' αυτών κατεχόμενης άσθαιρέτως δημοσίας εκτάσεως, έκτασις εκ 30 στρεμμάτων. Η τυχόν πέρας των άνωτέρω όρων άπομένοντα εις χείρας των άνωτέρω δικαιούχων δημοσία έκτασις διατίθεται ύπερ δικαιουμένων άποκαταστάσεως κατά την άγροτικήν νομοθεσίαν άντηρόνων καλλιεργητών. Η πα-

παχώρησι ενεργείται δι' απορρίψεως τής επιτροπής απαλλοτριώσεων, αποφαινομένης περί τής συνδρομής των κατά τὰ ζῶνα ὄρων ἐπὶ τῆ βάσει πάντες προτάκοντες ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Τὸ κατὰ στοιχεῖα τμήμα τῶν κατὰ τὰ ζῶνα παραχωρουμένων ἐκτάσεων ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀπορρίψεως τῆς επιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὸ 1)β) τῆς τρεχούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως ἀξίας. Τὸ τμήμα ἐξοφλεῖται εἰς ὅσας ἐτησίαις ἀνάγκαι δόσεις καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἐν τοῦ τμήματος ποσοστὸν 10ο) περιέρχεται εἰς τὸ Βιθικὸν Ταμεῖον Ἑποικισμοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 33.

Καθορισμὸς λεπτομερειῶν διὰ διαταγμάτων.

Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐκτάσεων, αἱ καταλήγειαι ἐγγυήσεις πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν, ὁ τύπος καὶ τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ προσωρινοῦ καὶ ὀριστικοῦ τίτλου, ὡς καὶ τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαῖα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ πρὸντος κεφαλαίου.

Κεφάλαιον Δ'

Συνιδιοκτησία ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 34.

Παραχώρησις 1)β) μεριδίου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14β) τοῦ ἀπὸ 15)22.10.1926 Διατάγματος «Ἀγροτικῆς Νόμου», ὡς ἀθροιστικῶς ἠρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17)17.4.1935 Ν.Δ. «περὶ ἀθροιστικῆς ἠρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου», δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δύναται νὰ παραχωρηθῆ εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων πέμπτων τοῦ δάσους δι' ἀπορρίψεως τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ καὶ κατόπιν αἰτήσεως ἢ ἀποδοχῆς ὑπὸ τούτων τῆς παραχωρήσεως.

2. Τὸ δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ 1)β) δὲν ὁρίζεται:

α) Ἐπὶ μὴ δημοσίων δασῶν συνολικῆς ἐκτάσεως κατ' ἰδιοκτησίαν μέχρι πέντε στρεμμάτων, παρεμβαλλομένων ἐντὸς γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου θεωρεῖται ὡς μὴ ὀριστούμενον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 841 τῆς 20.11)22.12.1941 (περὶ λήψεως ἐκτάσεων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθειῶν συνθηκῶν).

β) Ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν, τὰ ὅποια ἀναγνωρίζονται ὡς ἰδιοκτησία τοῦ νομικοῦ προσώπου δήμου ἢ κοινότητος.

γ) Ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους τῶν κειμένων ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 1804 τῆς 5)19.9.1944 (περὶ ἐπιτάξεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους).

3. Ἐπὶ οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτεῖται ἐξ ὀδιστέου εἴδους πλείονες τοῦ ἐνὸς, εἰς δὲ ἢ περισσότεροι ἐκ τούτων δὲν ἠθέλων ζητήσῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀναλογουμένου εἰς τὸ μεριδίον τῶν 1)β) τοῦ Δημοσίου, ἢ δὲν ἠθέλων ἀποδεχθῆ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρὸντος κεφαλαίου γενομένην παραχώρησιν, δύναται τὸ Δικαστικὸν νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἀναλογουμὲν 1)β) εἰς τινα τῶν ὑπολοίπων συνιδιοκτητῶν αἰτούντων ἢ ἀποδεχόμενον τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησιν.

4. Τὸ ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο γενομένης παραχωρήσεως τοῦ 1)β) μεριδίου τοῦ Δημοσίου εἰσπραττόμενον πημὸν εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφικῆς καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα δασικῆς ὁδοποιίας, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, κρατικῆς ἐκμετάλλευσος καὶ δασικῶν ἐπιπτώσεων ἐν γένει.

Ἄρθρον 35.

Καθορισμὸς τιμήματος ἐξαγορᾶς.

1. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ παραχωρουμένου 1)β) ενεργεῖται κατ' ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ δασάρχου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δασικῆς ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, δασοκομικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων, πινάκων ὕψους, μισθομετρίων ἢ σκῆς, ρητινεύσεως ἢ ἄλλης καρπώσεως καὶ τῶν συνθηκῶν συνδέσεως τῶν ξυλωδῶν συστάδων ὄλων τῶν περιόδων ἢ ἐλάσεων ἡλικίας ἢ διαμέτρου τοῦ δάσους. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκχερωθείσων ἐκτάσεων τοῦ δάσους λαμβάνεται ὡς ὄψιν πρὸ τῆς ἐκχερώσεως καταστάσις αὐτῶν.

2. Ὡς μίσθωμα διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς χρηματικῆς προόδου λαμβάνεται τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτυχηθῆν τοιοῦτον εἰς τὸ δάσος τοῦτο ἢ εἰς παραπλήσιον ἢ ὑπὸ παρομοίας συνθήκων ταλοῦν δημοσίον δάσος κατὰ τὰ τρία προηγούμενα τῆς ἐκτιμῆσεως δασικὰ διαχειριστικὰ ἢ δασοκομικὰ ἔτη ἢ ἐν ἑλλείφῃ τοιοῦτου ἢ μέσος ὅρος τῶν μισθωμάτων δημοσίων δασῶν τοῦ ἐξαγορευομένου κατὰ τὰ προηγούμενα τῆς ἐκτιμῆσεως τρία δασοκομικὰ ἔτη ἢ ἐν ἑλλείφῃ καὶ τούτων ὁ μέσος ὅρος τῶν διὰ τὸ πινάκας διατιμῆσεως τῆς τελευταίας τριετίας ὀριζομένων μισθωμάτων.

3. Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξυρτισκαμένης προόδου ἀκριβοῦνται τὰ τυχὸν βαρύνοντα τὸ δάσος περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως καὶ οἱ βαρύνοντες τὸ δάσος καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν δασικὰ προϊόντα νόμιμοι ἄνθρωποι, ὡς καὶ ποσοστὸν 10ο)α) λόγῳ ἐξόδων διαχείρισεως, διοικήσεως καὶ ἐκμετάλλεως. Τὸ ἐπιτόκιον πρὸς κεφαλαιοποίησιν τῆς καθαρᾶς προόδου διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δάσους ὁρίζεται εἰς 10ο)α).

4. Ἐπὶ τῆ βάσει τῆς κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτιμῆσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Ἰπουργὸς Γεωργίας καθορίζει τὸ πληρωτέον τμήμα τοῦ 1)β) εἰς μεταλλικὰ δραχμῆς, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τρεχούσης αὐτῶν ἀξίας καὶ γνωστοποιεῖ ταύτην μετ' ἀναλυτικοῦ πίνακος τῆς γενομένης ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν αἰτηθῆσαν τὴν παραχώρησιν ἰδιοκτησίαν τῶν 4)β), ὁποῖος ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐφίλει νὰ δηλώσῃ, ἂν ἀποδέχεται τὴν ὀρισθείσαν τιμὴν ἢ νὰ ὑποβάλῃ τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις του. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀποφινεται ὀριστικῶς ὁ Ἰπουργὸς Γεωργίας καὶ ἀνακοινῶν τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην. Ἐὰν οὗτος ἐν τῷ μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δηλώσῃ ἀποδοχὴν, ἐκδίδεται ἢ περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασις κοινοποιουμένη εἰς αὐτόν. Τῆς σχεσίον ἐλάττωσις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτίνην τοιαύτην ὁρίζει ὁ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 36.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος τοῦ 1)β) γίνεται, εἴτε ἐφ' ἀπαίτησιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ παραχωρήσεως ἀπορρίψεως, ἢ ὅποτε τὸ ὑπολογισθὲν τμήμα μειωθῆ κατὰ 30ο)α), εἴτε εἰς δέκα ἰσας ἐτησίαις χρεωλυτικῶς δόσεσι. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐν ᾧ συγχρόνως ὑπογράφονται ὁμολογίαι διὰ τὰς ὑπολειπόμενας ὑπολοίπους δόσεις, αἱ ὅποια εἶναι ἐξοφλητέαι τῇ 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπὶ ἐκάστης ὀφειλομένης δόσεως ὑπολογίζεται καὶ τόκος 5ο)α) ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἡμέρας λήξεως αὐτῆς ἀναγραφόμενος ἰσοπληρῶς ἐπὶ τῆς ὁμολογίας. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῆς ὁμολογίας πρὸ τῆς λήξεώς της, ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ ἐξοφλήσαντος ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τόκος.

Άρθρον 37.

Έκδοσις τίτλου ιδιοκτησίας.

Μετά την καταβολήν της πρώτης δόσεως και την υπογραφήν των όμολογιών εκδίδεται υπέρ του θεμελιώτου προσωρινός τίτλος, δυνάμει του οποίου εϋτος εγκλιθίσταται εις την νομήν του 1)5 του δόσεως, υποχρεούμενος του λοιπού, διά την εκμετάλλευσιν του μεριδίου τούτου, εις την καταβολήν δημοσίου δασικού φόρου ως επί μη δημοσίου δάσεως. Τò προσωρινόν παραχωρητήριον εκδίδεται επί του νομίμου τέλους χαρτοσήμου. Τήν κυριότητα του άγοραζόμενου μεριδίου αποκτά ο άγοραστής μετά την έλαττηρήν εξόφλησιν του χρέους αυτού, όποτε εκδίδεται επί ενόμασι του όριστικού τίτλου μεταγραφόμενος εις τὰ βιβλία μεταγραφών.

Άρθρον 38.

Συνέπειαι καθυστέρησεως δόσεων.

Έν περιπτώσει καθυστέρησεως τής καταβολής δόσεως τινος, υπολογίζεται αυτόδικαίως και άνευ όχλησεως τόκος υπερμερίας. Έν περιπτώσει μη έμπροθέσμου καταβολής τριών κατά σειράν και έν συνεχεία ύφειλμένων δόσεων, ο ύφειλέτης έκπίπτει αυτόδικαίως και άνευ όχλησεως του δικαιώματος άγραφάς, ο δέ Υπουργός Γεωργίας προβαίνει άμέσως εις την ανακοίνωσιν, ότι έπικυσει ύπάρχουσα ή παραχώρησις, διά την όποιαν είχαν εκδοθή τò προσωρινόν παραχωρητήριον. Αί έν τώ μεταξύ καταβληθείσαι δόσεις καταπίπτουν αυτόδικαίως υπέρ του Δημοσίου, ως συναρμολογηθείσα απόζημίωσις διά την χρήσιν του δάσεως κατά τò μερίδιον του Δημοσίου.

Άρθρον 39.

Δικαίωμα του Δημοσίου προς διανομήν.

Έντός έτους από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος κώδικος, εάν ο συνιδιοκτήτης των 4)5 δέν ήτήσαστο ή δέν απέδεχθή την κατά τò παρόν κεφάλαιον παραχώρησιν του 1)5 ή καλύτερη έκπτώσις κατ' έφαρμογήν του προηγουμένου άρθρου, τò Δημόσιον δικαιούται, επί τώ τέλει, όπως διαχωρίσθ τò άνήκον εις αυτό 1)5, να αίτησεται την διανομήν του κτήματος κατά την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρων 785 και έπομένον του κώδικος πολιτικής δικονομίας (ά.ν. 44 τής 20)26, 6.1967 «Κώδιξ Πολιτικής Δικονομίας και Εισαγωγικός αυτού Νόμος», κληρονομηθέν και του συνιδιοκτήτου. Η διανομή γίνεται επί τή αίτήσει του Δημοσίου δι' άποφάσεως του άρμόδιου δικαστηρίου, υποκειμένης μόνον εις έρευνιν, ή όποια κοινοποιείται εις τόν συνιδιοκτήτην 20 ήμέρας πρό τής όρισθείσης δικασίμου. Πραγματογνώμονες διά την διανομήν διορίζονται παρά του δικαστηρίου τρεις άνώτεροι δημόσιοι δασικοί υπάλληλοι δικαιούμενοι τής διά τούς πραγματογνώμονας άκτιβής καθοριζόμενης υπό του άρμόδιου μανυμελούς πρωτοδικείου. Έκ των έξόδων τής περί διανομής δίκης έν γένει τò 1)2 βαρύνει τόν συνιδιοκτήτην των 4)5 καθ' ού και επιδικάζονται. Η διανομή ως προς τò 1)5 δύναται να γίνη και έξωδίκως, συμβαλλομένου του Υπουργού Γεωργίας και των συνιδιοκτητών των 4)5, εάν συμφωνήσουν περί αύτης τὰ μέρη και οι συνιδιοκτήται αποδειχθούν την έγκριθείσαν υπό του Υπουργού Γεωργίας διανομήν.

Άρθρον 40.

Συνιδιοκτησία του Δημοσίου μέχρι του ήμισους.

Τὰ περί παραχωρήσεως, δικαστικής και έξωδίκως διανομής διά του παρόντος κεφαλαίου καθοριζόμενα σχετικώς προς τò 1)5 συνιδιοκτησίας του Δημοσίου εφαρμόζονται προκειμένου και περί καθ' ήνωθέντα πρόπαν και πιαστών μέχρι 50ο)ο συνιδιοκτησίας του Δημοσίου επί δάσεων, μερικώς δασοκαπών έκτάσεων και μη πεδονών χορταλιεαδίων.

Κεφάλαιον Ε'

Ειδικά περιπτώσεις παραχωρήσεως.

Άρθρον 41.

Παραχώρησις νομής δημοσίων δάσεων εις δήμους και κοινότητας.

1. Δάση ή τμήματα δάσεων έκτάσεως ούχι μείζονος των 2000 στρεμμάτων, υπεραίμενα πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών και έχοντα χαρακτηριστικά προστατευτικών των υποκειμένων πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών, παραχωρούνται δι' άποφάσεως του νομάρχου κατά νομήν εις τὰ νομικά πρόσωπα των οικείων δήμων ή κοινοτήτων, έφ' όσον αναλαμβάνουν ταύτα την μέριμναν τής προστασίας και κληρονομικής εκμεταλλεύσεως αυτών, του Δημοσίου διατηρούντες την φιλήν κυριότητα των δάσεων τούτων.

2. Έπιτροπή, όριζόμενη υπό του νομάρχου εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων, μεταξύ των όποιων άπαραιτήτως ο άρμόδιος δασάρχης, καθορίζει διά πρόξενός της τὰ κατά την προηγουμένην παράγραφον δάση. Κατά τής πρόξεως τής έπιτροπής τούτης έπιτρέπεται εις τόν νομάρχην και τούς ενδιαφερομένους δήμους ή κοινότητας ένοσησις, κρινομένη υπό δευτεροβάθμιου έπιτροπής, όριζόμενης επίσης υπό του νομάρχου εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων, εκ των όποιων άπαραιτήτως εις δασικός υπάλληλος άνώτερος όμως κατά βαθμόν των μελών τής πρωτοβαθμίου έπιτροπής. Μετά τής έναρσεως, έξαιρέσει τής άσκουμένης υπό του νομάρχου, συναποβάλλεται γραμμάτιον παρακαταθήκης των έξόδων μεταδόσεως τής έπιτροπής.

3. Τὰ έξοδα εκ των δατών τούτων διατίθενται συμφώνως προς τò άρθρον 6.

Άρθρον 42.

Παραχώρησις νομής δημοσίων δάσεων εις τò Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

1. Τὰ κατά τόν ν. 6320 τής 10)17.10.1934 (περί παραχωρήσεως τής χρήσεως δημοσίων δάσεων εις τò Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διά σκοπούς εκπαιδευτικούς, έρευνών κλπ.) και τò εις επέλεσιν αυτού εκδοθέν π.δ. 15)28.12.34 (περί παραχωρήσεως κατά Νομήν εις τò Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Δημοσίων δάσεων διά σκοπούς εκπαιδευτικούς και έρευνών) παραχωρηθέντα κατά νομήν εις τò Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης : α) Δημόσια δάση τής περιφέρειας Περτουλίου έκτάσεως 30000 περίπου στρεμμάτων και β) Τμήμα Δημοσίων δάσεων τής περιφέρειας των Κοινοτήτων Βραστών (τέως Βραστών) και Ταξιάρχου τής Έπαρχίας Χαλκιδικής ίσως περίπου έκτάσεως, μετά των έντός αυτών δημοσίων νομημάτων, προς τόν σιμπόν πρακτικής εκπαίδεσεως των φοιτητών τής Δασολογίας, διεξαγωγής δασικών έρευνών και μελετών ως και υποδειγματικής διοικήσεως και διαχειρίσεως τούτων, διέπονται, όσον άφορά εις την καθόλου διοίκησιν και διαχείρισιν υπό των διατάξεων του άρθρου 82.

2. Η παραχώρησις υπόκειται εις άνάκλησιν : α) Έφ' όσον πιστοποιηθή υπό έπιτροπής εκ δύο Καθηγητών τής Δασολογίας του Πανεπιστημίου τής Θεσσαλονίκης και δύο άνωτάτων υπαλλήλων των Υπουργείων Γεωργίας και Οικονομικών ότι δέν εκπληροϋται ο σκοπός τής παραχωρήσεως τούτων, β) Έπί τή προσάται τής Συγκλήτου γενομένη μετά την γνώμη τής οικείας Συγκλήτης του αυτού Πανεπιστημίου και γ) Έν περιπτώσει καταργήσεως του Τμήματος Δασολογίας τής Θεσσαλονίκης και Δασολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

3. Τò Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης υποχρεούται να έναργήσθ έντός τρισέως από τής παραχωρήσεως άποτελεσματικόν, όροδέτησιν και τοπογράφησιν των παραχωρουμένων δάσεων, συμφώνως προς τὰ ισχύοντα διά τὰ δημόσια δάση διατάγματα ή τὰ προς τούτο εκδιδόμενα.

Κεφάλαιον ΣΤ'

Αποτελεσματισμός, όροθέτησις και χαρτογράφησις.

Άρθρον 43.

Διαδικασία αποτελεσματισμού και όροθετήσεως.

1. Πάντα τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου δημόσια δάση, ὡς καὶ τὰ δασικὰ ἢ μὴ ἐδάφη, τὰ προσριζόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν δάσους, ἀποτερματίζονται καὶ όροθετοῦνται όριστικῶς παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελαιουμένης ἐξ ἑνὸς ἢ πλείονων ὑπαλλήλων, όριζομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ τῶν δασάρχου καὶ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος (ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν), εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται τὸ ἀποτερματιζόμενον καὶ όροθετούμενον δάσος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν ὁρίων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενον σχετικῶν πρωτοκόλλων ἀποτερματισμοῦ καὶ όροθετήσεως.

2. Τὰ σχετικὰ πρωτόκολλα κοινοποιῶνται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὅποιοι δικαιούσιν ἐκτὸς μὲν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτερματισμοῦ ἢ όροθετήσεως. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ οἰκείου δικαστηρίου, μετὰ πρόκλησιν τοῦ ἐνοσταζομένου, δικαιουμένου νὰ παραστή, παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελαιουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ ἑτέρου ἄλλης περιφέρειας, τοῦ εἰρηγοῦ καὶ ἑνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου Α' κατηγορίας, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ νομάρχου, ἔχοντος τοὐλάχιστον βαθμὸν γον.

3. Μετὰ τὸν όριστικὸν ἀποτερματισμὸν τῶν δημοσίων δασῶν δὲν δύναται νὰ ἀποκηρῆθῇ διακατοχὴ δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν όρίων τοῦ ἀποτερματισθέντος δάσους, εἴτε δι' ἐκτελέσεως τῶν όρίων τῶν ἐντὸς τοῦ δάσους ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν συναραιοῦσάντων πρὸς τοῦτο, εἴτε δι' ἐκχερήσεως. Οἱ προβαίνοντες εἰς ταυαύτην ἐπέκτασιν ἢ ἐκχερήσειν ἀποβάλλονται δικαιοδικῶς, τῆς ἀπλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθέντος διατάξεως ἀποτερματισμοῦ ἀποτελειούσης ἀνάγκηρον τεμῆριον περὶ τῆς γενομένης ἀφαιρέτου καταλήψεως.

4. Τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀπέχημώσεις τῶν μετεχόντων τῆς ἐπιτροπῆς δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος όρίζονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ δημοσικοῦ καὶ κωινωτικοῦ κώδικεως καὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ οἰκείου νομοῦ.

Άρθρον 44.

Χαρτογράφησις.

1. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἀποτερματισμὸν ἐνεργεῖται καὶ χαρτογράφησις, συντασσόμενον χάρτην, περιλαμβανόντας καὶ κτηματολόγιον τῶν ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προσηρῶμενον άρθρον δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, κειμένων ἰδιωτικῶν κτήσεων.

2. Πᾶσα χαρτογράφησις δάσους ἐνεργουμένη κατόπιν δικαιοκῶ ἀποτερματισμοῦ δύναται νὰ ἐκτελεθῆ καὶ δι' ἐργολαβίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης, εἴτε ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἴτε ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Διὰ χαρτογράφησις παραμεθορίων δασῶν, ἀποκλείεται ἡ ἀνάθεσις ἐργολαβίας εἰς ἕναος ἐταιρείας ἢ ἄλλοδαπούς. Βλὲς τὰς σχετικὰς δημοπρατίας γίνονται δεκτοὶ μόνον μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀποδεδειγμένως ἐπιτελέσει ἐπιτεταμένως δασικὰς ἢ ἀγροτικὰς τοπογραφίσεις. Οἱ ὅροι ὑποχρεώσεων, τὰ λοιπὰ πρῶτοντα καὶ αἱ καταβαλλόμεναι ἐγγυήσεις ὑπὸ τῶν ἐργολάβων καὶ αἱ ἐφαρμοστέαι μέθοδοι διὰ τὸν τριγωνισμὸν καὶ τὴν τοπογράφησιν, τὰ ἀνεκτὰ ὅρια ἀκριβεῖας αὐτῶν, ὁ ἀκριβέστερος ὑπὸ τῶν όργάνων τῆς ὑπηρεσίας Ἐλεγχος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως ρυθμίζονται διὰ διατάξεως συμφωνίας καὶ τῷ άρθρῳ 48 παρ. 2. Βλὲς τὰς ὡς ἀνω ἐργολαβίας γίνονται δεκτοὶ καὶ δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργολήτου δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπιουργίου Γεωργίας.

Άρθρον 45.

Αμφισβήτησις περὶ τὰ όρια.

Ἡ όροθέτησις καὶ πᾶσα περὶ όρίων ἀμφισβήτησις τῶν κατὰ τὸ άρθρον 3 ἀναγνωριζομένων ὡς ἀνηκόντων εἰς κοινότητα, χωρία ἢ συναικισμοὺς δασῶν πρὸς ἕτερα δάση, ἀνήκοντα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα οὐχὶ ὅμως εἰς τὸν Διμόσιον, ὡς καὶ ἡ διακομὴ μεταξὺ πλείονων τοιοῦτων ἀναγνωριζομένων ὡς συνιδιοκτητῶν, γινουμένη ἀναλόγως τοῦ νομίμου πληθυσμοῦ, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου, ἀπορρινωμένου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τυνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου. Ἡ ταυαύτη ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν, κατὰ τὰς κανὰς διατάξεις, ἐκδικαζομένην ἐπίσης ἐκ τῶν ἐνόντων.

Άρθρον 46.

Δαπάνη.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἀποτερματισμοῦ καὶ τῆς όροθετήσεως βαρῶν κατὰ τὸ ἦμισυ τοὺς ὁρίους ἰδιοκτητῆς ἀναλόγως τοῦ ἀναπτύξιματος τῶν όρίων. Περὶ τῆς ἀναλογίσης εἰς ἕλαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτερματισμοῦ καὶ όροθετήσεως. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὁμοῦ ἰδιοκτητοῦ νὰ καταβάλῃ τὴν βαρῶν αὐτὸν δαπάνην, βαβαιῶνται αὕτη καὶ εἰσπράττεται δικαιοδικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Άρθρον 47.

Προσωρινὴ όροθέτησις.

1. Μέχρις όριστικῆς όροθετήσεως τῶν κατὰ τὸ άρθρον 43 δημοσίων δασῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωρινὴ ταυαύτη, παρουσίᾳ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ὁρίων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενον περὶ ταυαύτης πρωτοκόλλου, περιλαμβανόντος τὰς τυνὸν ἐγειρομένης ἐνστάσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὰ όρια εἴτε ὡς πρὸς τὰ κτήματα τοῦ όροθετουμένου δάσους ἢ ἐδαφους.

2. Ὁ προσωρινὸς ἀποτερματισμὸς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους ὡς δημοσίου ἢ μὴ χωρὶς νὰ ἐπιβῇ τὰ κατόπιν τῶν ὑποβληθειῶν ἐνστάσεων ἐγειρόμενα ζητήματα ἰδιοκτησίας, οὐδὲ νὰ δύναται νὰ χρησιμποιηθῇ ὡς στοιχείον διὰ τὴν όριστικὴν ἐκδικαστὴν τῶν ζητημάτων ταυαύτων.

Άρθρον 48.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν.

1. Αἱ λεπτομέρεια τῆς ἐργασίας καὶ συγκροτήσεως τῶν δασικῶν συνεργείων, όριστικῆς όροθετήσεως τῶν δασῶν, τὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλων όροθετήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀποτελειομένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω περὶ όροθετήσεως διατάξεων ρυθμίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Διὰ διαταγμάτων καθορίζεται ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια, περὶ τῶν ὁποίων τὸ άρθρον 44 παρ. 2. ὡς καὶ ἡ συγκρότησις τῶν ἐπὶ τῆς προσωρινῆς όροθετήσεως ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προσωρινοῦ ἀποτερματισμοῦ, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 47.

Κεφάλαιον Ζ'

Ἐξαγορά, ἀνταλλαγή καὶ ἀπαλλοτριώσις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων.

Άρθρον 49.

Ἐξαγορά καὶ ἀπαλλοτριώσις ἰδιωτικῶν δασῶν.

1. Δάση ἰδιωτικὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπηγορεύθησαν ἐπ' ἀόριστον χρόνον ὀριμῆναι ἢ ὅπως αἱ ἐξ αὐτῶν καρπώσις, δύνανται νὰ ἀγορασθῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἢ νὰ ἀπαλλοτριωθῶν ἀναγκαστικῶς ὑπ' αὐτοῦ.

2. Διὰ λόγους δασικής πολιτικής, δύναται τὸ Δημόσιον νὰ ἀγοράσῃ ἰδιωτικὰ δάση. Τὸ τίμημα καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς ἀγορᾶς καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτησίως πρὸς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σκοπὸν πίστωσις, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείων, συναπταμένου διὰ συμβάσεως, κυρωμένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἀνταλλαγὴ καὶ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προῆλθῃ εἰς ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων παρακαμμένων ἢ περιεχομένων εἰς δάση ὑποβληθέντα εἰς τεχνικὴν διαχείρισιν, ἐφ' ὅσον προβλέπεται τοῦτο ὑπὸ ἐγκυκλιωμένου διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως τοῦ δάσους. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζεται κατὰ τὰς κειμένας περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν κτημάτων διατάξεις.

2. Κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν ἢ ἄλλων κτημάτων, εὐρισκαμένων ἐντὸς δασῶν, μὲ δημοσίας δασικὰς ἐκτάσεις κειμένας ἐγγὺς συνοικισμῶν, μακρὰν πόντους πῶν πόλεων, ἐφ' ὅσον διὰ τινὰ λόγον, δὲν εἶναι χρήσιμοι εἰς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματός καθοριζόμενα.

3. Διὰ λόγους γεωργικῆς καὶ δασικῆς πολιτικῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ δασοπονίας, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν δημοσίων ἐκτάσεων, δασικῶν ἢ μὴ, μὴ χρησίμων εἰς τὸ Δημόσιον, δι' ἀξιολόγων δασικῶν ἢ μὴ ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ ὀργανισμοῦ. Ἡ ἀπόφασις, περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς, τῶν ὄρων αὐτῆς καὶ τῶν συναφῶν λεπτομερειῶν, ἐκδίδεται ἐκάστοτε μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐκτάσεων καὶ πρότασιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργοῦ ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας τῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν δημοσίας ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 51.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἐγκατάστασιν φυτωρίων.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ τὴν ἱδρυσιν καὶ ἐπέκτασιν δασικῶν φυτωρίων κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ άρθρου 195 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 52.

Ἀπαλλοτριώσεις διὰ δασικὰς ὁδοὺς κλπ.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 226 ἔργα κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργαστασίων, κτιρίων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας εἶναι δημοσίας ὠφελείας καὶ τὰ ἀναγκαιώματα κτήματα διὰ τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν, βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν αὐτῶν, τὴν λήψιν ὕλικῶν κλπ. ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς, τῶν σχετικῶν ἀποζημιώσεων ἑαυρουσῶν τὸν εἰδικὸν διὰ τὸ ἔργον προϋπολογισμὸν.

Ἄρθρον 53.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἀναδαπωτικὸς σκοποῦς.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται καὶ διὰ σκοποῦς ἀναδαπώσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ τρίτῳ Βιβλίῳ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαλλοτριώσεις δασῶν ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν.

Ἐξόφλη ἢ δόση ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀπαλλοτριωθῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, ὅπου τοῦτο ἤθελε κριθῆ ἀναγκαιῶν.

Ἄρθρον 55.

Διαδικασία ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις.

Κεφάλαιον Η'

Δικαιώματα ἐπὶ δασῶν.

Ἄρθρον 56.

Διατήρησις ὑφισταμένων δικαιωμάτων.

1. Τὰ δικαιώματα συλλογῆς ῥητίνης, συλλογῆς βαλανιδιοκάσπου, βοσκῆς, ξυλευσεως κλπ. ἅσα ἀπεκλήθησαν ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ τῆς ἑκαταετίας ἀσκήσεως τῶν παρακαμμένων σεβάστῳ, δὲν δύνανται ὅμως ἐπ' αὐθεντὶ λόγῳ νὰ παρεμπέδωσιν τὴν ἐπιμετῶμεν τῶν δασῶν τοῦτον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, οὔτε τὴν λήψιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀναγκαιῶν προστατευτικῶν μέτρων πρὸς ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὕλοταμίαν.

2. Εἰς τὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ρητίνευσις ἐνεργεῖται ὡς δικαίωμα, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὁριζόμενα, ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκμισθούται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῶν κατοίκων δικαίωμα ρητινεύσεως ἀνευ ὑπαρξουσῶν καταβολῆς μισθώματος.

3. Τὰ ἐπὶ δημοσίων δασῶν, παραχωρηθέντα μετὰ τὸ ἔτος 1922 δυνάμει παραχωρητηρίων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ὑφιστάμενα πρὸ τῆς παραχωρήσεως τούτων δικαιώματα ρητινοσυλλογῆς, συλλογῆς βαλανιδιοκάσπου, βοσκῆς, ξυλευσεως κλπ. θεωροῦνται ὡς μὴ καταργηθέντα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους γενομένης παραχωρήσεως, τῶν κατοίκων δυναμένων νὰ ἀσκῶν ἐλευθέρως τὰ δικαιώματα τούτα.

4. Δικαιώματα ἐνχευσεως καὶ ξυλευσεως, τὰ ὁποία ἐνεκλήθησαν ὡς ἐν τῶν ὑφισταμένων σχέσεων ἀποκατασταθέντες ἀσκήσιμος καλλιεργηταὶ ἐπὶ μὴ ἀπαλλοτριωθεισῶν ἢ μὴ διανεμηθεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 1 παράγρ. 1—3, περιλαμβανομένων εἰς ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα δυνάμει τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτιμῶν καλλιεργητῶν, διατηροῦνται ὡς καὶ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἄρθρον 57.

Περιορισμὸς, καθυστερισμὸς καὶ ἀπόσβεσις δικαιωμάτων ἐπὶ δασῶν.

1. Περιορισμὸς δικαιωμάτων κροπώσεως ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, δύναται ἐπὶ τῇ προτάσει ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ δασοκλήμονος:

α) Νὰ περιορισθῶν προσωρινῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἰκανότητος καὶ παραγωγικότητος τοῦ δάσους.

β) Νὰ διασαφηνισθῶν μονίμως καὶ νὰ καθορισθῶν καθ' ἕνα καὶ ἕκαστον.

γ) Νὰ ἀποσβεθῶν διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ὅπου σεβαροὶ κοινωνικοὶ λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην.

2. Προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στοιχεῖον α προσεργὸς περιορισμὸς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐνδιδαμένης κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων δικτῶν καὶ εἰρηνοδίκου καὶ ἐνὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζόμενου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νομάρχου.

3. Ένώπιον τής επιτροπής καλείται ο ενδιαφερόμενος να υποβάλει τās ενστάσεις του.

4. Η κατά τās διατάξεις τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου αναγκαστική απόλυση ή απόθεσις περιορισμένων ως άνω δικαιωμάτων επί δημοσίων δασών ενεργείται εφαρμολζόμενων αναλόγως τών διατάξεων τών άρθρων 49 και 50.

5. Πρωκειμένου περι δημοσίων δασών, ο κατά τήν παρ. 1 του παρόντος άρθρου περιορισμός, ο καθορισμός ή η απόθεσις, ενεργούνται ελευθέριως διά συμβιβασμό μεταξύ τών ενδιαφερομένων, ενγκριμένου πάντως υπό του νομάρχου. Μη επιτυγχέντας συμβιβασμό δύνανται να ρυθμισθούν καυτά διά προσευγής τών ενδιαφερομένων εις τὰ αρμόδια δικαστήρια.

6. Πρωκειμένου περι μη δημοσίων δασών εφαρμολζονται αναλόγως τὰ εν παραγράφω 3 — 4 του παρόντος άρθρου όριζόμενα.

Κεφάλαιον Θ'

'Αστικά διατάξεις.

'Αρθρον 58.

Νομή επί δασών.

1. 'Επί τών άδειστών και επί τών δημοσίων εν γένει δασών θεωρείται νομώς το Δημόσιον, εστω και άν οδελμιον άνήγγησαν επ' αούτων πράξιν νομής.

2. Οδείς δύνανται να άποιήση δικαίωμα νομής δι' άγκερσώσεως, ύλοτομίας, σποράς ή οισσθήσεως άλλης πράξεως επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή άνήκόντων εις ιδρύματα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών έδαφών και μερικώς δημοτικών εκτάσεων ή μερικώς δημοτικών λιβαθίων.

3. Νομή παρά τρίτου θεωρείται άκαιρομένη επί τών δασών, τών μερικώς δημοτικών εκτάσεων ή λιβαθίων και τών χορτολιβαδικών έδαφών μόνον διά τής, κατά τās εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις, επί τής βάσει άδειών τής δασικής άρχής, ύλοτομίας ή εκμεταλλεύσεως αυτών ως ιδιωτικών εκτάσεων.

4. Μόνη ή εσσή ή επί δημοσίων δασών, μερικώς δημοτικών εκτάσεων ή λιβαθίων και χορτολιβαδικών έδαφών ούδέποτε θεωρείται ως πράξις νομής ή οίανει νομής δουλείας βασικής.

5. Μόνη ή ύπαρξις οισσθήσεως τίτλου δέν θεωρείται καθ' εαυτήν ως δικαστηριακή πράξις.

'Αρθρον - 59.

Αυθαίρετος κατάληξις δασών κλπ. κατά την έμπόλεμον περίοδον.

1. Δάση, δημοτικά εκτάσεις ή δημοτικά έδαφη αυθαίρετως καταληφθέντα ή άγκερσωθέντα κατά την διάρκειαν τής από τής 28 Οκτωβρίου 1940 έμπόλεμου καταστάσεως θεωρούνται ότι εδδέσονται έπισησαν άνήκοντα κατά νομή εις τόν άρχικόν διοικητήν (Δημόσιον, ιδιόκτην ή νομικόν πρόσωπον δημοσίου ή δημοτικού δικαίου).

2. (Η ενεργήσαντες υστάθηνσε φύσεως δικαιοπρακτικές πράξεις ή οι αυθαίρετως προθέντες εις οισσθήσεως ενεργείας ενός τών ως άνω εκτάσεων, ως και πός τρίτος έκλον τυχόν δικαιώματα παρά αυτών λογίζονται ως εδδέσονται ενεργήσαντες οικείαταις πράξεις, εκ τών οποίων ούδεμίαν έπέρχεται συνέσσια υπέρ του ενεργήσαντος, όστις θεωρείται καθ' άμύχητον ταμείον και ως άμείσεως διοικητικώς άποβλήθεις.

3. Πάσα παρ' αυτών καταβλήθεισα δαπάνη άγκερσώσεως, καλλιεργείας, άνεγέρσεως κτισμάτων κλπ. σύραμει εις όφελος του ιδιοκτήτου του άκινήτου, ούδεμίαν όφελόντος άποζημίωτον.

'Αρθρον 60.

Κατώταταις δατακής ιδιοκτησίας.

1. Άπαγορεύεται ή κατάληξις τής βασικής ιδιοκτησίας, είτε διά διανομής μεταξύ τών εκ άδικαιόστου συνδικιωτηρών ή δικαιούχων, είτε διά πωλήσεως ή οισσθήσεως άλλης πρά-

ξείας, άνευ προηγουμένης άδειας του 'Υπουργού Γεωργίας, επί πωλή ή απόλυτου άκυρόσθης τής σχετικής δικαιοπραξίας. Η άδεια του 'Υπουργού συνάπτεται εις τήν σχετικήν συμβολαιογραφικήν πράξιν, εν τή όποία γίνεται μείσα αυτής. Η διάταξις αυτή ισχύει αναλόγως και πρωκειμένου περι δημοσίων δασών, επί τών οποίων τρίτοι άνήκον περιορισμένα δικαιώματα δουλείας, ως ρητνοσυλλογής, βασικής κλπ.

2. Πρωκειμένου περι καταλήσεως μοναστηριακών δασών, δατικών έδαφών και εν γένει δημοτικών εκτάσεων, εκτός τής υπό τής άνωτέρω παραγράφου άπαιτούμένης άδειας, έχουν εφαρμολζήν και τὰ εν άρθρω 148 καθοριζόμενα.

Κεφάλαιον Ι'
Δικονομικαί διατάξεις.

'Αρθρον 61.

**Πρωτόκολλον Διαδικασίας διοικητικής άποβολής.
'Ενδικο μέσο.**

1. Κατά του επιχειρούμενου ενάρεσων, ύλοτομίας, σποράς ή οισσθήσεως άλλης πράξιν επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή άνήκόντων εις ιδρύματα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών έδαφών και μερικώς δημοτικών εκτάσεων ή μερικώς δημοτικών λιβαθίων, συντάσσεται παρά του άρμολζου δασάρχου πρωτόκολλον διοικητικής άποβολής κοινοποιούμενον πός τόν καθ' ού άπευθύνεται. Το πρωτόκολλον τούτο θεωρείται ότι άποδίδθη, ο καθ' ού άπευθύνεται ήμολογών τήν επί του δάσου κυριότητα και νομή του Δημοσίου, δήλου, κοινοτικής, μόνης, ιδρύματος, εάν εντός προθεσμίας 30 ήμερών από τής κοινοποιήσεως του πρωτοκόλλου, μη παρσεινωμένης λόγω άπουσώσεως, δέν άκήρη καθ' αυτου άνακοπήν.

2. Η κατά του πρωτοκόλλου διοικητικής άποβολής άνακοπή άσκειται κατά του Δημοσίου ή κατά τών εν τή παρ. 1 του παρόντος άρθρου νομικών προσώπων, εις τὰ όποια άνήκει ή έκτασις, εκ' ής επιχειρείται ή παρσίωσις ενεργείας, άπευθύνεται δε άνώπιον του άρμολζου εκ τής τοποθεσίας του άκινήτου εισηροδικαίως.

3. Διά τήν προδικασία και τήν έκδικασιν τής άνακοπής έχει εφαρμολζήν ή ειδική διαδικασία τών άρθρων 727 έως 747 του κώδικος πολιτικής δικονομίας (ά. ν. 44) (1967). Προς σύζήτησιν τής άνακοπής άντίγραφον αυτής μετά κλήσεως κοινοποιείται πός τόν οικονομικόν έσορον τής οικείας περιφερείας ως εκπρόσωπον του Δημοσίου, εάν πρόκειται περι εκτάσεως του Δημοσίου, άλλως δε πός τόν εις τόν κοινοποιηθέν πρωτόκολλον άναφερόμενον ως δικαιούχον νομικόν πρόσωπον, καθ' άμφοτέρως δε τās περιπτώσεις και πός τόν άρμολζον δασάρχον. Κατάσσει παραβόλου ή έγγραφη τής άνακοπής εις τόν βιβλίον διοικητικών δέν άποιείσται. Το έάρος τής άποδείξεως υπέχει ο άνακόπων, μετά τών προσοχημένων δε αποδεικτικών μέσων συνεκτιμώνται και οι υπό τών δασαρχών, δασοδόνων, ή δασοκόμων ενεργούμενα διοικητικά έξετάσεις.

4. Κατά τής άποφάσεως του εισηροδικαίου επιτρέπεται έρεσις άπευθυνόμενη άνώπιον του άρμολζου μονομελούς πρωτοδικαίου, μη εκπροσωπημένης παρκομπής τής ύποθέσεως εις τόν πολυμελές πρωτοδικαίον. Η έρεσις άσκειται κατά τās κοινές διατάξεις εντός 30 ήμερών προθεσμίας από τής έκδόσεως τής άποφάσεως. Κατά τής άποφάσεως του μονομελούς πρωτοδικαίου ούδέν ένδικο μέσον γωρεί.

5. Αι διά του παρόντος άρθρου ταισόμενα προθεσμιαί δέν παρετεινώνται λόγω άπουσώσεως. 'Επί κλήσεως πός τόν Δημόσιον κτηρούνται αι ειδικαί πός έμφάνισιν αυτού προθεσμιαί.

6. Η άνακοπή δέν άναστέλλει τήν έκτέλεσιν του πρωτοκόλλου άποβολής, δύνανται όμως ού μονομελές πρωτοδικαίον να άναστέλλη τήν έκτέλεσιν, κίτσει του άνακόπωντος μέχρις έκδόσεως τελεστικού άποφάσεως επί τής άνακοπής.

7. Η κατά τήν διαδικασίαν του άρθρου τούτου άπόφασις δέν έμποδίζει τήν έκτέλεσιν τών εκπεφωθέν δικαιωμάτων κατά τήν ταπεινήν διαδικασίαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαί διατάξεις—Δασοπονικαί μελέται.

*Α ρ ρ ρ ο ν 62.

Γενικαί διατάξεις διαχειρίσεως.

1. Ἡ δασοπονία καὶ ἡ ἐδαφοπονία καθόλου εἰς τὰ δημόσια ἢ μὴ δημόσια δάση, ἀσκαίται, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενων διαταγμάτων καθοριζόμενα, πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκόμενων δασοπονικῶν καὶ ἐδαφοπονικῶν σκοπῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δασοκτημῆδος καὶ ἐδαφοκτημῆδος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐξυπηρετούσας τὸ ἐθνικὸν συμφέρον δασοπολιτικὰς ἀξιώσεις, τῶν τῆς αὐξήσεως τῆς δασικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐκ τῶν δασῶν ὠφελειῶν, ὅσον καὶ τῆς δικαιοτέρας διανομῆς τῶν ἐκ τῶν δασῶν ἀπολαμβανόμενων δασικῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ὠφελειῶν μεταξὺ ὄλων τῶν τάξεων τοῦ ἔθνους, δασικῶν παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν.

2. Εἰς δάση ἢ δένδρα προσηκόμενα δι' ἐξωρεϊσμῶν ἱερῶν, ἱστορικῶν, καλλιτεχνικῶν χώρων (ἄλση, πάρκα κλπ.) ἢ εἰς προστατευτικά τοιαῦτα, ἡ δασικὴ περιποίησις καὶ ἡ ἐν γένει ἐκμετάλλευσίς αὐτῶν γίνεται κατὰ τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται.

3. Τὰ δάση ἀπὸ ἀπόψεως δασοκομικῆς καὶ διαχειριστικῆς διακρίνονται κατὰ διαχειριστικὰς μορφὰς εἰς σπερμουφῆ, (ὕψηλὰ ἢ ὑψίκορμα), εἰς πρηνουφῆ (χρυσάλα ἢ ἐρχύκορμα) καὶ εἰς διφυῆ (πολυώροφα ἢ σύνθετα). Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια ὑλοτομιῶν συνεπαγόμενων μετατροπῆν δάσους σπερμουφῆς διαχειριστικῆς μορφῆς εἰς μορφήν διφυῆ ἢ σπερμουφῆς καὶ διφυῆς εἰς πρηνουφῆ.

4. Κατὰ τὴν ἀσκίαν τῶν δασοπονίας ἐπὶ τῶν δημοσίων δασῶν ὅσον καὶ τῆς δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοπονιῶν καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως ἐφαρμόζεται δι' ἀναγεννητικῶν καὶ ἀναγωγικῶν ὑλοτομιῶν ἢ ἀναδοσάσεων ἢ σπερμουφῆς μορφῆς ἐπὶ ἐκτάσεως: α) Τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων ἐκάστου δημοσίου δάτους. β) Τοῦ ἡμίσεος ἐκάστου δημοσίου, κοινοτικοῦ ἢ μοναστηριακοῦ. γ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ὀλότητα τῶν κατοίκων ἐνὸς χωρίου ἢ εἰς μέρος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὅμοιο οὗτοι εἶναι μέλη τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωρίου καὶ κατὰ ποσοστὸν ἰδιοκτησίας μᾶλλον τοῦ ἡμίσεος τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ δάτους. δ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς κοινωφελῆ ἐν γένει πρόσωπα. ε) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάτους ἰδιωτῶν δασοκτημῶνων. στ) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάτους ἰδιωτῶν δασοκτημῶνων συνιδιοκτησῆτος μετὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ ποσοστὸν ἕλαστον τοῦ ἡμίσεος. Διὰ διατάγματος καθορίζεται τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἐκτάσεως δάτους, πέραν τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

*Α ρ ρ ρ ο ν 63.

Δασοπονικαί μελέται.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, ὁργανώνουσα τὴν δασοπονίαν πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ὑπὸ ταύτης ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν καὶ ἰδίᾳ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν δασῶν καὶ ἐγγύτησιν διηρηκῶς ἀπολήψεως καρπῶσεων, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει: α) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν σχεδίων μονίμων ἢ προσωρινῶν. β) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων. γ) Πινάκων ὑλοτομίας καὶ δ) Δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὡς καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐν γένει.

*Α ρ ρ ρ ο ν 64.

Δασοπονικὰ σχέδια καὶ ἐκθέσεις.

1. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις ἐγγιγίνονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμοδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἰσχύουν, τὰ μὲν μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια διὰ περίοδον δέκα ἐτῶν, τὰ δὲ προσωρινὰ τοιαῦτα καὶ αἱ ἐκθέσεις διὰ περίοδον πέντε ἕως δέκα ἐτῶν.

2. Τὰ μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια δύνανται νὰ ἀναθεωρηθοῦν ἢ τροποποιηθοῦν ἐντὸς τοῦ χρόνου ἰσχύος αὐτῶν, μόνον ἐὰν ἐλαθὼν χώρον ἐξαιρετικὰ καὶ ἀπρόβλεπτα γεγονότα (δαμηνία, πυρκαϊὰ καὶ ἀποξήρανσις μερικῆ ἢ ὀλικῆ), ἐπιβεβαιούμενα δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

3. Τὰ προσωρινὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις δύνανται: α) Νὰ τροποποιηθοῦν κατὰ τὸν χρόνον ἰσχύος αὐτῶν, ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποδειχθῆ ἑμπράκτως, δεβαιουμένων τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν ὄνου σοβαρὰς ἐλάθης τοῦ δάτους, ὡς καὶ ἂν πιστοποιηθῆ καταφανῶς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἐγκρίσιν καὶ β) Νὰ ἀναθεωρηθοῦν διὰ τῆς συντάξεως ὀριστικῶν δασοπονικῶν σχεδίων καὶ δι' ἑτέρους ἀποχρῶντας λόγους, καθοριζομένους διὰ διατάγματος, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν.

*Α ρ ρ ρ ο ν 65.

Πίνακες ὑλοτομίας.

Οἱ πίνακες ὑλοτομίας καταρτίζονται καὶ ἐγκρίνονται διὰ περίοδον ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐφ' ὅσον καταρτίζονται ἐπὶ τῇ βάσει δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως, ἄλλως ἰσχύουν διὰ περίοδον ἐνὸς ἔτους.

*Α ρ ρ ρ ο ν 66.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

1. Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις τῶν δασαρχῶν, ἐκδιδόμεναι ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δύνανται διὰ λόγους δασοπονικοῦς, προστατευτικοῦς, τουριστικοῦς, αἰσθητικοῦς καὶ ἐν γένει κοινῆς ὠφελείας νὰ ρυθμίσουν ἢ περιορίσουν μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χώρον, χρόνον καὶ τρόπον ὡς καὶ κατὰ ἐξυλεόμενα χωρία, κωμότητες καὶ πόλεις πᾶσαν ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίαν, συλλογὴν ἢ κατασκευὴν δασικῶν προϊόντων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 177 καὶ 178 ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν, κλάδευσιν ἢ ἐκρίζωσιν παντὸς δένδρου, θάμνου, φρυγάνου καὶ χόρτου συσπόμενου ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δεινδοκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, χορταλιδαθίων, μερικῶς δασοκομητῶν ἐκτάσεων καὶ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ. Αἱ ὡς ἔνω ὑλοτομίαι καὶ κλαδέσεις δύνανται νὰ ἀφοροῦν καὶ εἰς δένδρα δεινδοκομητῶν, δημοσίων ἢ μὴ.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύνανται νὰ ἐκτεθεῖν δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἀπαγορευθῆ ἢ ρητίνευσις ἐπὶ ὀρισμένον ἢ ἀόριστον χρονικὸν διάστημα εἰς δάση προστατευτικά, εἰς πάρκα, δάση περὶ χώρους ἱστορικοῦς, ἐθνικοῦς, λουτροπόλεις, εἰς δάση εὐρισκόμενα ἐκτεθειμένον τῶν δημοσίων ὁδῶν, ἰδίᾳ τῶν παρουσιαζουσῶν μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν μέχρι εὐθέως 50 τὰ κολλὰ μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν ὁδῶν αὐτῶν ἢ εἰς δάση ἐνθα ἐνηρηθῆ ἐντοσὸς ρητίνευσις ἢ ἐν γένει διὰ δασοκομικοῦς ἢ διαχειριστικοῦς λόγους.

3. Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις διὰ τὸν κλονισμὸν τῆς ὑλοτομίας, συλλογῆς ἢ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων καὶ πάσης καρπώσεως δάτους, διὰ τὰς προθεσμίας καὶ λοιπὰς λεπτομερείας τὰς ἀναφερομένας εἰς τοὺς πίνακες ὑλοτομίας, τὰς προπρόβλεπτα ἐγκαταστάσεις τῶν ὑλοτομῶν εἰς τὰ δάση, τὸς ὄρους τῆς συτήρησις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐργολάβων ὑλοτομίας ἐντὸς δημοσίων

δασών, τὰ πρωτόλογα ἐξελέγξαι τῶν δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν ἐν γένει.

4. Αἱ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἰσχύουν μόνον μετὰ τὴν ἐπιμελείαν τοῦ δασάρχου. Δημοσιεύει αὐτῶν διὰ τεχνικολήσεως εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα τῶν οἰκείων πύλων, κωποπέλων καὶ χωρίων. Ὁ ἀρμοδίος δασάρχης μεριμνᾷ διὰ τὴν εἰρύτεραν τούτων δημοσιότητα, εἴτε διὰ τοῦ τύπου εἴτε δι' ἄλλου προσφύρου τρόπου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 67.

Διαχείρισις δασῶν βαρυνομένων διὰ δουλειῶν.

Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, ἐσθαρημένα διὰ κεντημένων περιορισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως ἢ χρήσεως ὑπὲρ τρίτων, ὡς συλλογῆς ρηϊνῆς, συλλογῆς θαλασσοκαρπύου, βοτάνης, ξυλεύσεως κλπ., ἢ ἀπηνίσι τῶν δικαιωμάτων τούτων δέον νὰ ἐνεργῆται κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντά τὴν ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος κατὰ τὰ λοιπὰ διαχείρισιν τοῦ δουλεύοντος δάσους πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ λήψην τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὑλοτομίαν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 68.

Δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος.

Ἡ ἔναρξις καὶ λήξις τοῦ δασικοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους διὰ τὰ δημόσια καὶ μὴ δάση καθορίζεται δι' ἄλλην τὴν Ἐπικρατίαν ἢ διὰ περιφέρειας ταύτης διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Διαχείρισις προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 69.

Προστατευτικὰ δάση.

1. Προστατευτικὰ δάση καὶ γαῖαι ἐν γένει, καλλιεργήσιμα ἢ μὴ, τῶν ὁποίων ἡ καθόλου διαχείρισις ὑπόκειται εἰς εἰδικὸς περιορισμοὺς χάριν τοῦ δημόσιου συμφέροντος, εἶναι:

α) Τὰ ἐπὶ κατοφερειῶν συβμένα δάση, δασικὰ ἐκτάσεις, ἑσθαρημένα, ὅστινες προστατεύουσι τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος.

β) Τὰ χρησιμεύοντα πρὸς προστασίαν τοῦ ἔδαφους τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν τόπων κατὰ τῶν καταπτώσεων χιόνος, γωμάτων ἢ λίθων ἢ κατὰ τῆς παρασύρσεως τοῦ χώματος ἐπὶ τῶν ὄρεων καὶ τῶν κλιτύων, ὡς καὶ τὰ ἀποτελούμενα τὴν ἀνωτέραν ζώνην τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐπὶ τῶν ὄρεων.

γ) Τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἔδαφους κατὰ πλημμυρῶν ἢ κατὰ χειμάρρων καὶ ποταμῶν, ἐπίσης δὲ τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραλίων ἐκ τῶν ὑποθαλασσιῶν διαδρώσεων καὶ ἀμμοχωσιῶν. Ὡς τοιαῦτα δὲ χαρακτηρίζονται ἔλαι αἱ δασικαὶ συστάδες καὶ τὰ τμήματα τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὄχθων ἢ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν καὶ ρευμάτων ἐπὶ ζώνης πλάτους 50 μέτρων καὶ

δ) Τὰ προστατευτικὰ πηγῶν, ρευμάτων, ὁδῶν, σιδηροδρόμων ἢ κατοικημένων τόπων ὡς καὶ τὰ παρακείμενα τοπίων ἱστορικῆς ἐξίας, ἱερμάτων ἢ μνημείων τῆς ἀρχαίας ἢ συγκρίτου τέχνης καὶ κουλτοπέσεων ἢ ἀσκησιῶν.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων καὶ γαιῶν, τὰ μὲν ὑπὸ στοιχεῖα α—γ χαρακτηρίζονται ἁπλῶς προστατευτικὰ, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον δ, ὡς ἁπλῶς προστατευτικὰ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 70.

Διαδικασία χαρακτηρισμοῦ δασῶν ὡς προστατευτικῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν εἰδικῶν περιορισμῶν τῆς διαχείρισως ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει δασῶν καὶ γαιῶν ὡς καὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει μέτρων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει ὁ παρῶν κώδικξ, προκηρύσσεται χαρακτηρισμὸς αὐτῶν ὡς τοιούτων ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας, εἴτε ἀνεπαγγελῆτως, εἴτε κατὰ ἐπιτρέψει τῶν νομαρχῶν, τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, φιλοδαμικῶν ἐπιτροπῶν, διευθύνσεων σιδηροδρόμων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 71.

Εἰδικαὶ διατάξεις διαχείρισεως τῶν προστατευτικῶν δασῶν.

1. Ἐπὶ προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν ἀπαγορεύεται ἁπολύτως ἢ μετατροπὴ καὶ ἀλλαγὴ τοῦ εἶδους τῆς φυτείας.

2. Ἐντὸς τῶν προστατευτικῶν δασῶν οἰσθήποτε μορφῆς ἀπαγορεύονται ὑλοτομίαι διασπᾶσαι τὴν συνεχὴν τῶν συστάδων καὶ ἀπογυνοῦσαι τὸ ἔδαφος. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς ταῦτα, εἰ μὲν εἶναι σπερμοφυτὴ μόνον ἢ κατ' ἐπιλογὴν ὑλοτομία κατόπιν προσημάνσεως, εἰ μὲν δὲ εἶναι πρεμνοφυτὴ ἢ ὑλοτομία κατὰ μικρὰ τμήματα, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικὰ μέτρα, ἢ κατὰ στενὰς λωρίδας παραλλήλους πρὸς τὰς ἰσοψεῖς καμπύλας τοῦ ἔδαφους.

3. Ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ ἀναδασώσεως αὐτῶν, δύναται ὁ νομάρχης, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, νὰ διατάξῃ τὴν ἐκδοσιν κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἀστυνομικῆς διατάξεως ἀπαγορευούσης πᾶσαν ξύλευσιν καὶ γεωργικὴν ἢ δεινδρομικὴν καλλιέργειαν.

4. Τὸ ἔδαφος τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπὸ στοιχεῖον δ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 69 εἰς οἰονδήποτε καὶ ἐν ἀνήκῃ, σταθεροποιεῖται κατ' ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς διὰ δασώσεως τοῦ ἔδαφους καὶ διὰ τῆς διευθετήσεως τῶν χειμάρρων καὶ τῶν ὄρητικῶν ρυακίων.

5. Ὁ νομάρχης, κατόπιν γνώμης τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, δύναται εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων ἢ εἰς κλιτύς λόφων, βουνῶν καὶ ὄρεων, ἐκπληροῦσας προστατευτικῶν σκοπῶν, νὰ καθορίξῃ τὴν μορφήν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων, εἴτε εἰς δασικὴν εἴτε εἰς δεινδρομικὴν μετὰ ἢ ἀνευ κατασκευῆς θαμνίδων (πέζουλιῶν) εἴτε εἰς ἀροτραίαν εἴτε εἰς λιθαικὴν, εἴτε εἰς ὄρισμένην μικτὴν τοιαύτην. Ὁ παραβαίνων τὴν οὕτω καθορισθεῖσαν μορφήν ἐκμεταλλεύσεως τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 268.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 72.

Ἀπαλλοτριώσις μὴ δημοσίων προστατευτικῶν δασῶν.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεοῦνται πρὸς λήψην οἰουδήποτε δασοπονικοῦ ἢ δασοπολιτικοῦ μέτρου συνεπαγομένου δαπάνης ἀνευ συγκαταθέσεώς των.

2. Ἐὰν ἡ τυχὸν ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἐμφανίζηται ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν προστασίαν τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τούτων δὲν συγκατατίθενται νὰ ἐκτελέσωσι ταῦτα, δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμῶν, τὸ Ἰπουργεῖον Γεωργίας δικαιούται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ τὰ δάση καὶ τὰς γαῖας ταύτας, κατὰ τὰς περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Γ'

Διαχείρισις παραμεθωρίων δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 73.

Ἄδεια στρατιωτικοῦ διοικητοῦ δι' ἐκχέρσεωσιν καὶ ἐσθῆκην.

Προκειμένου περὶ ἐκχέρσεως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθωρίους περιοχάς, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων, προσαπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἄδεια τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς περιοχῆς, ἐκδιδομένη κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Ὅμοια ἄδεια, ἐκδιδομένη ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐσθῆκην ζῶων ἐντὸς οἰονδήποτε δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς τὰς αὐτὰς περιοχάς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 74.

Τρόπος ἐγκρίσεως καρπώσεων καὶ μίσθωσις τούτων.

1. Προκειμένου περὶ καρπώσεως δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, κειμένων ἐντὸς τῶν παραμεθωρίων περιοχῶν, πρὸ πάσης ἐγκρίσεως, προκαλεῖται γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου τόματος στρατοῦ

ἢ μεραρχίας, ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἐγκρίνοντα τὴν κάρπωσιν Ἰνουργίου Γεωργίας, νομαρχίαν ἢ τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, περὶ τοῦ ἐὰν λόγῳ ἀσφαλείας τῆς Χώρας δὲν κωλύουν τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως ἢ δὲν ὑπαγορεύουν ὅπως κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως τηρηθεῖν ὀριζόμενοι ὄροι ρητῶς καθοριζόμενοι ἐν τῇ γνωμοδοτήσει.

2. Προκαταβένον περὶ διαθήσεως διὰ δημοπρασίας τῆς καρπώσεως δημοσίου δάσους, κειμένου ἐντὸς παραμεθορίου περιοχῆς, δύναται νὰ μετέγῃ ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῆς ὁποίας διεξάγονται αἱ δημοπρασίαι καὶ ἀξιωματικὸς ὑπὸ τοῦ οἰκείου σώματος στρατοῦ ἢ μεραρχίας ὀριζόμενος, εἴτε παγίως διὰ πάσας τὰς δημοπρασίας, εἴτε συγκεκριμένως διὰ δημοπρασίας ἀφορώσας εἰς ὀριζόμενα δάση. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἔχει καθήκον νὰ εἰσηγῆται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διατυπῶν ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις του εἰς περιπτώσιν διαφωνίας, τὸν ἀποκλειστικὸν ὡς πλειοψηφῶν ἀτόμων ἐπικινδύνων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.

3. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς οἰκείας μεραρχίας ἢ σώματος στρατοῦ, ἢ ἀρμαδία δασικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἀναστειλῇ πᾶσαν ἐργασίαν ἐνεργομένην εἰς δόση, κείμενα εἰς παραμεθόριους περιοχάς, ἐφ' ἧσον παραδιδοῦνται οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὅροι οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, νὰ ἀναφέρεται δὲ σχετικῶς εἰς τὴν προϊσταμένην τῆς ἀρχῆς ἀπεκδεχόμενη τὰς διατάξεις τῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 75.

Ἰποχρεώσεις ὑλοτόμων.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐργασθῇ ὑλοτόμος ἢ ἀνθρακοποιὸς εἰς τὰς παραμεθόριους περιοχάς, ἐὰν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος δι' εἰδικῆς ἀδείας ἐκδιδόμενης ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἐργασθῇ.

2. Ὁ διοικητὴς τοῦ συνοριακοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται ὑλοτομίαι, δικαιούται νὰ ἀπομακρύνῃ πάρουστα πάντα ἐργάτην ὑλοτόμον ἢ ἀνθρακοποιόν, ἕως τῆς ἠθελῶν ἀποκαλυφθῆ ὑπερῶμενος τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰδικῆς ἀδείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 76.

Διαχείρισις δασῶν κειμένων εἰς περιοχὰς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν ἔργων.

Δάση ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ περιελθόντα εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κατόπιν ἀπαλλοτριώσεως ἢ κατεχόμενα παρ' αὐτοῦ ὑπὸ προσωρινὴν ἐπίταξιν καὶ κείμενα ἐντὸς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν περιοχῶν καὶ ἀπηγορευμένων ζωνῶν, ὡς καθορίζονται αὐταὶ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὄχυρῶν θέσεων, τελευτῶν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμοζόμενα δὲ ἐπ' αὐτῶν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ἀ.ν. 376 τῆς 14)18.12.1936 (περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὄχυρῶν θέσεων), 1400 τῆς 11)17.10.1938 (περὶ διαχείρισεως τῶν ἐντὸς ἀπηγορευμένων ζωνῶν Ν. Ὀχυρῶν δημοσίων κτημάτων) καὶ 1839 τῆς 17)22.7.1939 (περὶ διαχείρισεως τῶν ἐντὸς τῶν Ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῶν Ἀμυντικῶν Περιοχῶν Δημοσίων κτημάτων), ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 77.

Δικαιοπραξίαι ἐπὶ δασῶν παραμεθορίων περιοχῶν, παρακτίων περιοχῶν κλπ.

Αἱ δικαιοπραξίαι δασῶν, κειμένων εἰς παραμεθόριους περιοχάς, νήσους ἢ νησιδάς ἢ παρακτίους περιοχάς, ὡς ἔρξονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθόριους, παρακτίους περιοχάς κλπ. διένονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 1366 τῆς 2)7.9.1938 (περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθόριους, παρακτίους περιοχάς κλπ.) καὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἀ.ν. 1629 τῆς 14)18.2.1939 (περὶ συμπληρώσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον ὑπ' ἀριθ. 1366)1938 ἀπερὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθόριους, παρακτίους περιοχάς κλπ.), ὡς οὗτοι ἐλάττωσε ἰσχύουν.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Δ'

Διαχείρισις Ἐθνικῶν Δρυμῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 78.

Σκοπὸς καὶ ἴδρυσις ἔθνικῶν δρυμῶν.

1. Πρὸς προστασίαν τῆς χλωρίδος, βελτίωσιν καὶ αὔξησιν τῆς δασικῆς καὶ χορτολιβαδικῆς, ἰδίᾳ ἀλπικῆς βλαστήσεως, προστασίαν καὶ αὔξησιν τῆς πανίδος, διατήρησιν τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν, προστασίαν τῶν φυσικῶν καλλονῶν, ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ καὶ ἐνέργειαν ἐπιστημονικῶν, ἰδίᾳ φυτογεωγραφικῶν καὶ δασικῶν ἐρευνῶν, δύναται νὰ ἱδρύνονται ἐν τῇ Χώραν διὰ διαταγμάτων, μέχρι πέντε ἔθνικοι δρυμοὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων Ὀλύμπου, Παρνασσῶ καὶ ἄλλων, τῶν ὁποίων ἡ ἐν γένει περιφέρεια καθορίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ὁμοίων διαταγμάτων.

2. Ἐθνικὰ δρυμὰ δύναται νὰ ἱδρυνθῶν εἰς νήσους, πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ ἔκτασις τῶν δρυμῶν τούτων δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὀριζομένης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 79.

Πυρὴν καὶ λοιπὴν περιοχὴ ἔθνικοῦ δρυμοῦ.

Ἐκατὸς ἔθνικὸς δρυμὸς ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τὸν πυρῆνα τοῦ ἢ τὸν καθ' ἑαυτὸν ἔθνικὸν δρυμὸν ἐκτάσεως 3.000 ἑκταρίων περίπου.

β) Ἀπὸ τὴν περὶ τὸν ὡς ἄνω πυρῆνα δασικὴν εἴτε καὶ χορτολιβαδικὴν ἔκτασιν, μὴ δυναμένην νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 4.000 ἑκταρίων, ἢ ἐκμετάλλευσίς τῆς ὁποίας ὀργανοῦται κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πυρῆνος τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ ἐπιδικωμένων σκοπῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 80.

Καρπώσεις, ἐκτροφεῖα θηραμάτων καὶ θήρα.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 78 σκοπῶν ἀπαγορεύεται ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ:

α) ἼΙ φθορὰ καὶ ἀλλοιώσις τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν καὶ φυσικῶν καλλονῶν.

β) Ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ καὶ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ ἡ συλλογὴ φυσικῶν εἰδῶν.

γ) ἼΙ ἔσκη παντός ζώου.

δ) ἼΙ θήρα παντός ζώου.

καὶ ε) ἼΙ ἀνδρῦξις καὶ ἐκμετάλλευσίς λατομείων.

2. Κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου διασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομαρχοῦ ἐξαιρετικῶς διὰ τεχνικούς ἢ ἐπιστημονικούς σκοποὺς ἢ περιορισμένη ὑλοτομία, ὡς καὶ ὁ φόνος ἐπιελθῶν ζώων, ἀποκλειστικῶς διὰ δασικῶν ὀργάνων ἐγκρίσει καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀρμεδίου διασάρχου. Ἐπίσης ἐξαιρετικῶς, κατόπιν ἀδείας τοῦ διασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ συλλογὴ μὴ σπανιζόντων φυσικῶν εἰδῶν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

3. Εἰς τοὺς ἔθνικοὺς δρυμοὺς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν ὑλοτομία ἐπιλογικῆ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς δασικῆς τέχνης ἐντὸς τοῦ πυρῆνος αὐτῶν, ἐὰν αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς ὑλοτομίας ταύτης εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατασκευὴν δασικοῦ δρόμου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δι' αὐτοκινήτου προσπέλασιν εἰς τὸν πυρῆνα τῶν ἔθνικῶν τούτων δρυμῶν. Διὰ τοὺς ἡδῆ συνεστημένους ἔθνικοὺς δρυμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἀπαραίτητον ὀδικὸν δίκτυον δὲν συνετελεσθῆ ἐντὸς τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς συστάσεώς των δεκαετίας, λόγω τῶν ἀνωμαλιῶν ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἢ ὡς ἄνω δεκαετία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος.

4. Διὰ διατάγματος δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρῆνος ἢ συλλογῆ ἢ ἢ ἐκρίζωσις σπανίων φυσικῶν εἰδῶν χαρακτηριστικῶν τῆς χλωρίδος τοῦ τόπου. ἼΙ συλλογὴ ἢ ἢ ἐκρίζωσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ νομαρχοῦ, δι' ἐπιστημονικούς σκοποὺς.

5. Η θήρα εις την έκτος του πυρήνος περιφέρειαν του εθνικού δρυμού, εφ' ἧσον αὐτὴ δὲν ἀπαγορεύεται ἐν ἑλίῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διασάρχου, ἐνεργεῖται μόνον ὑπὸ κατοίκων τῆς οἰκίας καινότητος, ἐπὶ τῇ δάσει: εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου διασάρχου. Ἐντὸς τοῦ πυρήνος τῶν εθνικῶν δρυμῶν δύνανται νὰ ἰδρῦνται ἐκτροφεῖα πρὸς πολλαπλασιασμὸν σπανιζόντων ἢ ἐλλιπόντων φηραμάτων, ὁπότε ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ θήρα καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρήνος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 81.

Ἐκτελέσεις δασικῶν ἔργων.

Δι' ἀντεπιστάσις ἢ διὰ δημοπρασίας κανονικῆς ἢ προχειροῦ ἢ διὰ συνεταιρισμοῦ ἔργων δύναται νὰ ἐκτελεσθῶν ὑπὸ τοῦ διασάρχου ἀναδασώσεις καὶ νὰ κατασκευασθῶν ὁδοί, ἔδωσιμαίσεις καὶ κτίρια ἐντὸς τοῦ εθνικοῦ δρυμοῦ, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

Κ ε φ ἄ λ ι ο ν Ε'

Διοικήσεις δασῶν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 82.

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις.

Ἡ διοικήσις καὶ διαχειρίσις τῶν κατὰ τὸν νόμον 6320) 1934 περὶ παραγωγῆς τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποῦς εκπαιδευτικοῦς, ἔρευνῶν κλπ.) καὶ τοῦ εἰς ἐκτελέσειν αὐτοῦ διατάγματος τῆς 15)28.12.34 παραγορηθέντων κατὰ νομὴν δημοσίων δασῶν τῶν περιφερειῶν Περιοιλλίου -- Τρικάλων καὶ τῶν Κοινοτήτων Βραστῶν (τέως Βραστῶν) καὶ Ταξιάρχου Χαλκιδικῆς, περὶ τῶν ὁποίων προβλεπτοὶ καὶ τὸ ἄρθρον 42, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὡς καὶ τοῦ νόμου 1881 τῆς 28)30.7.1931 (περὶ ἰδρύσεως κατὰ τῆ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ταμείου Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῶν Πανεπιστημικῶν δασῶν), ἢ δὲ ἐκμετάλλωσις αὐτῶν γίνεται, εἴτε δι' ἀντεπιστάσις, εἴτε τὰ προϊόντα διατίθενται διὰ δημοπρασίας, εἴτε κατὰ δημοπρασίας συμφώνως πρὸς εἰδικὰ διατάξεις, ἠρκούμενος διὰ διατάγματος, κατὰ παρέκκλισιν τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων νόμων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 83.

Δασοπονικαὶ μελέται.

Ἡ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὑποχρεοῦται ὅπως διὰ τὰ ὡς ἄνω δάση καταρτίσῃ μόνιμον δασοπονικὴν ἢ δασικὴν διαχειριστικὴν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ. Μέχρι τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ μόνιμου δασοπονικοῦ σχεδίου, ἡ διαχειρίσις αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῇ δάσει προσωρινῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἐγκρινόμενων ὡς καὶ τὰ μόνιμα τοιαῦτα.

Κ ε φ ἄ λ ι ο ν ΣΤ'

Ἐνέργεια ὑλοτομιῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 84.

Προσημανεῖς ὑλοτομιεῶν δένδρων.

1. Μὲς τὰ σπερμοφυτοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς δημόσια καὶ μὴ δάση ὡς καὶ εἰς τὰ διφυτοῦς τοιαύτης, προκειμένου περὶ τοῦ ἠνωτέρου ὅρου αὐτῶν, ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται κατὰ τὴν προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων δένδρων. Ὁ καθαρισμὸς ὅμως καὶ ἡ ἀραίωσις νεαρῶν συστάδων σπερμοφυτοῦς ἢ διφυτοῦς δάσεως, ἐνεργεῖται ἄνευ προσημάνσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν καὶ τὰς ὁδηγίας δασικοῦ ὀργάνου.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται λεπτομερέστερον τὰ τῆς προσημάνσεως ἐν γένει εἰς τὰ δάση, αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα δαπάναι ὡς καὶ ἡ ἐπίπτωσις αὐτῶν. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου ἰσχύουν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 139 καὶ αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 140 τοῦ νόμου 4173)1929.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 85.

Ἄδειαι ὑλοτομίας.

1. Οὐδεὶς ὑλοτομῆς δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐὰν δὲν ἐφοδιασθῇ προηγουμένως δι' ἀδείας ὑλοτομίας. Ἡ ἀδεία αὕτη ἐκδίδεται, προκειμένου περὶ δημοσίου δάσου, κατόπιν καταβολῆς μισθώματος, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίου δάσου, κατόπιν καταβολῆς δημοσίου δασικοῦ φόρου. Ἄδεια ὑλοτομίας ἐκδίδεται ἀτελῶς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 176 προβλεπομένης περιπτώσεις. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων δὲν απαιτεῖται ἀδεία ὑλοτομίας εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 177 καὶ 178 προβλεπομένης περιπτώσεις.

2. Ἡ ἀδεία ὑλοτομίας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ δάσει ἐγκυριζόμενων δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων, γινόμενων ὑλοτομίας καὶ εἰδικῶν ἐγκυριτικῶν διαταγῶν, ὡς λεπτομερέστερον καθορίζεται διὰ διατάγματος.

3. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἐκ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ, δικαιούται ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀδεία νὰ καταβάλῃ μέχρι 30)ο τοῦλάχιστον τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ φόρου, τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ καταβαλλομένου κατὰ τὴν ἐξέλεξι τῶν ἀδειῶν.

4. Αἱ ἀδειαι ὑλοτομίας, εἰς ἃς περιπτώσεις ἀναδεικνύονται δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας ὡς μισθῶται δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, δύναται νὰ ἐκδίδωνται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐλάχιστον καταβλητέον μίσθωμα ἢ φόρον μετὰ τῶν συμπαραρτούντων προσθέτων ποσοστῶν ὑπὲρ τρίτου προσώπου δημοσίου δικαίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μίσθωμα ἢ ὁ φόρος μετὰ τῶν προσθέτων ὡς ἄνω ποσοστῶν καταβάλλονται κατὰ τὴν ἐξέλεξι τῶν ὑπὸ τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἠρκούμενων δασικῶν προϊόντων, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐνεργήσῃ ἐξέλεξις.

5. Αἱ ἀδειαι ὑλοτομίας, εφ' ἧσον εἶναι μερικαὶ καὶ δὲν ἀφορῶν εἰς ὁλόκληρον τὸ καταβλητέον μίσθωμα ἢ φόρον διὰ τὸ ἐξ ἐκάστου δάσου ἐτησίως ἢ περιοδικῶς παραβλητέον ποσὸν καὶ εἶδος δασικῶν προϊόντων, ἰσχύουν μόνον διὰ τὸ ὕψος αὐτῶν ἀντιπροσωπεύον ποσὸν δασικῶν προϊόντων. Εὐθὺς δὲ ὡς τὸ ποσὸν τοῦτο παραβῆ, μεταφερθῆ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξέλεξεως καὶ καταμετρηθῆ, συντασσόμενον πρὸς τοῦτο τοῦ πρωτοκόλλου ἐξέλεξεως ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχόμενων τῶν ἀδειῶν τούτων, εἰς τὰς περιπτώσεις, κατ' ἃς δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξέλεξεως, παύουν ἀποδικαίως ἰσχύουσαι δι' ὑλοτομιῶν εἰς τὸ δάσος καὶ χρησιμεύουν μετὰ τοῦ ἀποκόμματος πρωτοκόλλου ἐξέλεξεως εἰς τὸν ὑλοτομῆς ὡς δικαιολογητικῶν τῆς ἐν τοῦ τόπου τῆς ἐξέλεξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρῶτης ἀποδηκείσεως μεταφερῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

6. Ἄδειαι ὑλοτομίας, ἐκδοθεῖσαι διὰ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος μισθώματος ἢ φόρου, εἰς οὐδεμίαν ὑπέκεινται μετὰ τὴν ἐκδοσίν των ἀναπροσαρμογῇ ἢ ἀξιομείωσιν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου διὰ τὰ εἰς αὐτὰς ἀναγραφόμενα ποσὰ δασικῶν προϊόντων.

7. Μὲς ἀδείας ὑλοτομίας, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁποίων καταβλήθη ποσοστὸν μόνον τοῦ μισθώματος ἢ φόρου, χωρὶ ἀναπροσαρμογῇ ἢ ἀξιομείωσις κατὰ τὴν ἐξέλεξι, μόνον διὰ τὸ ἠρκούμενον εἰσέτι ποσόν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 86.

Ἄδειαι ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων.

Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, διὰ τὴν ἐνέργειαν ὑλοτομίας, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἀδεία τοῦ δασοκλήμονος ἢ, εφ' ἧσον αὐτὸς δὲν εὕρεται ἐν τῇ διακατογῇ, τοῦ διακατόχου. Ἡ ἀδεία αὕτη δὲν νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη πάσης αἰρέσεως ἢ ἔρου, πλην τῶν ἐκ τῶν δασικῶν νόμων καὶ τῆς δασικῆς ἀρχῆς τυχόν ἐπιβαλλομένων, ἐν αὐδαμιᾷ

δὲ περιπτώσει ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἐκ μέρους τοῦ χορηγησαντος αὐτήν. Ἀποβάλλει ὅμως πᾶσαν ἰσχύν διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον, ἐὰν παραιτηθῇ ταύτης ρητῶς ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἢ ἐὰν τελεσίδικος ἢ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδιδομένη ἐπὶ διαφοράς μεταξὺ τοῦ ἐκδόντος καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀδεία, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐκχωρηθὲν διὰ τῆς ἀδείας δικαίωμα ὑλοτομίας, ἢ θελεν ἐπιφέρει τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Διὰ διατάγματος καθορίζεται ὁ τύπος, κατὰ τὸν ὁποῖον δεῖν νὰ εἶναι συντεταγμένη ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἀδεία τοῦ δασοκτήμονος.

Ἄρθρον 87.

Ἐγκατάστασις ὑλοτόμων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, ἡ συλλογὴ ἢ κατασκευὴ δασικῶν προϊόντων, εἰς μὲν τὰ δημόσια ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διακατεχόμενα δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ διὰ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ μίθια δάση ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικά, μοναστηριακά, κοινοτικά, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ λοιπὰ μὴ κηκόμενα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ διακατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, προσέτι δὲ καὶ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου.

2. Ὁ τρόπος συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, τὸ περιεχόμενον, ὁ χρόνος ἰσχύος καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ διατάγματος, μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 131 τοῦ ν. 4173)1929.

Ἄρθρον 88.

Ἐγκαταστάσις μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχὴ.

1. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ διακατοχὴ ἀμφισβητεῖται ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀξιούται διαδήποτε δουλεία ἢ οἰονεὶ νομῆ αὐτῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑπαρξίς ἀσχετῆ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀπεριόριστου καὶ ἐλευθέρου δικαίωματος ὑλοτομίας ἢ τοῦ συστήματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον αὐτὴ δεῖν νὰ πραγματοποιηθῇ, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς διακατοχῆς ἢ τῆς ὑπαρξέως τῆς οἰονεὶ νομῆς δουλείας, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου ὡς προέδρου, τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφερείας ἢ τῶν νομίμων ἀνάκληρωτῶν τῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παραδιδομένη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτεται γραμμᾶτιον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ καλύπτοντος τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενας ἐκαστοτε δαπάναις δι' ἡμερησίαν ἀποζημιώσεων καὶ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὄριζόμενου ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς. Ἄν ἡ αἴτησις αὐτὴ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, αἱ σχετικαὶ δαπάναι τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς βαρύνουν τὸ Δημόσιον κατὰ τὰς ἀλλοίμεναι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῆς ἀκοῦται τῶν διαδικῶν, καλεῖ καὶ ἐξετάζει ἐνόρκως μάρτυρας, αἰτεῖται στοιχεῖα παρ' οἰαδήποτε ἀρχῆς, ἐξετάζει τίτλους καὶ ἐξανατρεῖ πᾶσαν ἀναγκαῖον ἐνέργειαν πρὸς μόνωσιν κεκοιμημένης. Ἡ γνωμοδότησις ἐκδίδεται ἡτιολογημένη ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιμελεία τοῦ ἰδίου.

3. Κατὰ τῆς γνωμοδότησεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ μὴ δικαιωθέντος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφερείας, ἐν ἣ τὸ δάσος, κατατιθεμένη εἰς τὸν γραμματέα τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου ἐντὸς ἀνασχεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς.

4. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὀρίζει διὰ πράξεώς του ἐπὶ τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς δικάσιμον οὐχὶ πέραν τῶν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς προσφυγῆς, ἢ τις κοινοποιεῖται ἐπιμελεία τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τοὺς λοιποὺς ἀμφισβητούντας ἐν ἀντιγράφῳ δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίας ἰσχύουν καὶ καθ' ἂς περιπτώσεις δυνάμει ἐιδικῶν νόμων ἀναγράφονται μείζονες προθεσμίας διαδικασίας καὶ κλητεῦσεως ὑπὲρ ὀρισμένων δικαίων, κλην τοῦ Δημοσίου, δι' ὃ ἰσχύουν αἱ ἐιδικαὶ δι' αὐτὸ διατάξεις.

5. Ἡ προσφυγὴ ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἐκ τῶν ἐνόρκων ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς, ἀποκλειομένης τῆς ἀνακοπῆς ὡς καὶ τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον. Ἡ ἀπόφασις αὐτῆ, ἐκδιδομένη ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἰσχύει προσωρινῶς μέχρις ἐκδόσεως τελεσίδικου ἀποφάσεως κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, περὶ τῆς νομῆς ἢ κυριότητος ἢ περὶ τῆς ὑπαρξέως δουλείας, ἢ οἰονεὶ νομῆς αὐτῆς.

6. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν προσεβλήθη διὰ προσφυγῆς ἐμπροσθέντος, ἢ, ἢ ἐπὶ τῆς τυχόν ἀσκηθείσης προσφυγῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ὑποχρεοῖ τὴν δασικὴν ἀρχὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑλοτομίαν εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα διακατόχον ἢ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγνωριζομένην δι' αὐτὸν οἰονεὶ νομῆν δουλείας καὶ ρυθμίση τὰ τῆς ὑλοτομίας οὕτως ὥστε νὰ μὴ θίγωνται αὐταί, προσταμιζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν ἐγκριζομένων ἢ ἐγκριθεσομένων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων.

7. Τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω συνεπέας συνεπάγεται καὶ ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐκδιδομένη ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφερείας, διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἢ ὡς ἄνω διακατοχὴ ἢ ἡ ὑπαρξίς τῆς δουλείας ἢ τῆς οἰονεὶ νομῆς αὐτῆς.

8. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 89.

Ὑποχρεώσεις ὑλοτόμων.

Οἱ δασοκτήμονες, οἱ ἐκμεταλλεῖται τῶν δασῶν ὑλοτόμοι καὶ γενικῶς οἱ ἐνεργούντες ὑλοτομίας εἰς τὰ δάση ὀφείλου κατὰ τὴν διενέργειαν τούτων νὰ τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονητικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων καὶ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς πρὸς τὴν μέθοδον καὶ τὸν τρόπον ὑλοτομίας, τὸ πῶς καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος τοῦ καθοριζομένου ὡς ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν δασικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 90.

Ἐλεγχος ὑλοτομιῶν.

Σύνταξις πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως.

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλου νὰ παρακολουθοῦν ἀγρόπνωος τὰς διενεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας τῶν ὑλοτομίας καὶ νὰ προβαίνουν ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς συγκενρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς ἐλεγχον καὶ καταμέτρησην τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος, εἰς τὸ δάσος ἢ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως καθορισθέντα τόπον ἐξελέγξεως τῶν ἐστικῶν προϊόντων, διὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως ἐξ ἡριθμημένου διπλοτύπου ἐπιβλίου. Εἰς τὸν δ' ὡς ἔθελε βεβαιωθῇ ὅτι ἀπελήρθη ἢ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ὑλοτόμου τὸ καθοριζόμενον πῶς δασικῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονητικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων ἢ καὶ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλου νὰ διατάσσουν ἀμέσως τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ὑλοτομίας.

2. Οί δασοκτήμονες ή οι έναρξιστάι δασών ύλοτόμοι ή γενικώς οι ύλοτόμοι οι έναρξιστάι ύλοτομίας, εάν τυχόν πραγματοποιήσουν ποσά μεγαλύτερα τών καθοριζόμενων υπό τών πινακίων ύλοτομίας, τών δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή εγκριτικών διαταγών, όρειλουν πρό της τελικής εξέλεξης να δηλώσουν έγγραφως εις τήν άρμοδίαν δασικήν άρχήν τήν προκύψαν πλεονάσμα δασικών προϊόντων, τιμωρούμενοι άλλως κατά τās διατάξεις τού άρθρου 268. Η προσήθεια άπαρψεύσεως τού πλεονάσματος θεωρείται ως έκιδαρυντική αίτία.

3. Τό πρωτόκολλον εξέλεξης συντάσσεται υπό δύο δασικών υπαλλήλων, έκτός άν άλλως ήθελε καθορισθή δι' άποφάσεως τού νομάρχου.

* Α ρ θ ρ ο ν 91.

Περιπτώσεις μη συντάξεως πρωτόκολλου εξέλεξης.

Πρωτόκολλον εξέλεξης δέν συντάσσεται, προκειμένου περί: α) Τών άτελών, άλλ' εγκρίσει της δασικής άρχης διενεργουμένων ύλοτομιών. β) Τών δι' επαγγελματίας διατιθεμένων άνθράκων σιδηρουργίας, τών θαλασίων, κερατίων, λιγνιτιών, καρβάνης, της ρητίνης και τών καυσξύλων τών χρησιμοποιούμενων εις κεραμοποιία κλπ. ως και γ) Τής προς ασβεστοποιήσιν καυσίμου ύλης. Ός δικαιολογητικών της μέχρι τού τόπου της πρώτης αποθμεύσεως μεταφοράς τών άνωτέρω δασικών προϊόντων χρησιμεύει ή άτελής άδεια ύλοτομίας διά τά άτελώς άποληφθέντα και ή άδεια ύλοτομίας διά τά λοιπά προς έμπορίαν τοιαύτα.

* Α ρ θ ρ ο ν 92.

Σφράγις εξέλεχόμενης ξυλείας.

Η ξυλεία κατά τήν εξέλεξιν σφραγίζεται διά της σφύρας τού δασάρχου.

* Α ρ θ ρ ο ν 93.

Καταλογισμοί δι' ύλοτομίας καθ' ύπερβασιν έγκεκριμένου λήμματος.

1. Ήπιεφλασσομένης της διατάξεως τού άρθρου 90, εάν επί τού ποσού τού καθορισμένου ως έτησίου ή περιοδικού λήμματος, διά τών πινακίων ύλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή επί τού ποσού τών εγκριτικών διαταγών προκύψη πλεονάσμα μέχρι 100), προκειμένου περί μη καυσίμου ξυλείας, και 200) προκειμένου περί τών άλλων δασικών προϊόντων, επιβάλλεται επί τού πλεονάσματος, ό νόμιμος δασικός φόρος, επί τή βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ενεργείας της τελικής εξέλεξης, ή μισθώμα διά τά εκ δημοσίων δασών άποληφθέντα προϊόντα, εκδιδομένων συμπληρωματικών άδειών. Είς τό πλεονάσμα προστίθεται και ό κύβος τών χρησίων ύπολειμμάτων καθώς και τού χρησίου τμήματος τών πρέμων, τά ύποία ό ύλοτόμος εγκατέλειψεν εις τό δάσος, εάν τυχόν ταύτα δέν έχουν καταλογισθή κατά τās γενόμενας τυχόν μερικές εξέλεξεις.

2. Τό ύπερ τά άνωτέρω όρια πλεονάσμα κατάσχεταί και δημεύεται. Δικαιούται όμως ό ύλοτομήσας να αίτησεται τήν μη κατάσχεσιν τού πλεονάσματος, επί τή καταβολή τετραπλού φόρου επί τή βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ενεργείας της τελικής εξέλεξης ή τετραπλού μισθώματος, εάν πρόκειται περί δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών, έπιφλασσομένης της ποινικής διώξεως τού πλάσθτου συμφώνως τή άρθρου 268.

3. Αί ως άνω διατάξεις δέν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί πλεονασμάτων αποκυπτόντων κατά τās ύλοτομίας δασικών προϊόντων άνευ καταβολής δασικού φόρου ή μισθώματος.

4. Κατ' εξαίρεσιν εις τά κατ' έκτασιν και άποφιστικώς διά παραγωγήν ξυλανθράκων ή καυσξύλων ύλοτομούμενα πρεμναφυώς μορφής δάση και διφυούς μορφής τσιούτς, προκειμένου περί ύλοτομίας τού ύποφόρου, εάν ήθελε παραγθή ποσόν επί πλέον τού τυχόν καθορισθέντος υπό τών πινακίων ύλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή εγκριτικών δια-

ταγών έτησίου ή περιοδικού λήμματος, διά τό πλεονάσμα τούτο καταβάλλεται ό κανονισμένος δασικός φόρος, έφ' όσον τούτο προέρχεται εκ μη δημοσίου δάσους, επί τή βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ενεργείας της τελικής εξέλεξης, άλλως καταβάλλεται μισθώμα. Τό αυτό ισχύει και διά τό πλεονάσμα τών έκχερουμένων έκτάσεων, έφ' όσον διά της εγκριτικής διαταγής έχει καθορισθή έκτασις και ένδεικτικώς τό ύλοτομητέον ποσόν δασικών προϊόντων.

5. Είς τās κατά ποσόν έπιτραπέισας ύλοτομίας ξυλανθράκων ή καυσξύλων τών ως άνω διαχειριστικής μορφής δασών, εάν προκύψη πλεονάσμα μέχρι 200), καταβάλλεται επί της εκ τού πλεονάσματος άκαθάριστου προσόδου, φόρος, επί τή βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ενεργείας της τελικής καταμετρήσεως ή τού μισθώμα εάν τό προϊόν προέρχεται εκ δημοσίου δάσους. Εάν τό πλεονάσμα υπερβαίη τό 200), εφαρμόζονται αι διατάξεις της παρ. 2 τού παρόντος άρθρου.

* Α ρ θ ρ ο ν 94.

Καταλογισμός πλεονάσματος άδειών ύλοτομίας, δι' ός δέν συντάσσεται πρωτόκολλον εξέλεξης.

Διά τό πλεονάσμα τών επί καταβολή δασικού φόρου ή μισθώματος δασικών προϊόντων, τών μη ύποκειμένων εις σύνταξιν πρωτοκόλλου εξέλεξης, ρητίνης, θαλασίων και κερατίων, ό καταλογισμός κατά τās εξέλεξεις γίνεται επί τού όπισθεν κενού μέρους τού άποκόμματος και τού στελέχους άδειας της ύλοτομίας. Όμοίως αναγράφεται και τό πλεονάσμα τών άτελών ύλοτομιών τό εύρεθέν κατά τās εξέλεξεις επί τού όπισθίου κενού μέρους τού άποκόμματος και στελέχους της άτελοϋς άδειας ύλοτομίας.

* Α ρ θ ρ ο ν 95.

Πλεονάσματα και έλλείμματα μερικών και τελικών εξέλεξεων.

1. Προκειμένου περί μερικής εξέλεξης, έπιτρέπεται πλεονάσμα μέχρις ίσου ποσού προς τό τών άδειών, τού επί πλέον αποδιδόμενου επί καταβολή διπλού φόρου ή μισθώματος. Εάν ό υπαίτιος άρνηθ ή τήν τοιαύτην καταβολήν, τό πέραν τού διπλασίου πλεονάσμα κατάσχεταί και δημεύεται, ό δέ υπαίτιος τιμωρείται κατά τās διατάξεις τού άρθρου 268.

2. Εάν κατά τήν τελικήν εξέλεξιν τών δασικών προϊόντων προκύψη έλλειμμα, έπιστρέφεται τό διά τό ποσόν τού έλλείμματος καταβληθέν τυχόν μισθώμα ή φόρος.

* Α ρ θ ρ ο ν 96.

Ένστασις κατά τού πρωτοκόλλου εξέλεξης.

Κατά τού πρωτοκόλλου εξέλεξης έπιτρέπεται ένστασις υπό τού ύλοτόμου ένώπιον τού δασάρχου, εάν ό συντάκτης είναι δασοφύλαξ, δασοκόμος ή δασονόμος, ένώπιον τού περιφερειακού διευθυντού δασών, εάν ό συντάκτης είναι δασάρχης, ένώπιον δέ τού νομάρχου, εάν ό συντάκτης είναι περιφερειακός διευθυντής δασών. Η άπόφασις τού δασάρχου, τού περιφερειακού διευθυντού δασών και τού νομάρχου είναι ύποχρεωτική διά τόν ύλοτόμον.

* Α ρ θ ρ ο ν 97.

Άναθεώρησις καταλογισμών.

1. Επί τών κατά τās διατάξεις τού παρόντος κώδικος ενεργουμένων καταλογισμών, ό νομάρχης δικαιούται και όταν έτι τά καταλογισθέντα έβεβαιώθωσαν ως δημόσιον έσοδον, να αναθεωρή επί τή αίτησει τού καταλογισθέντος τά διαταχθέντα κατ' αυτού ή τών δασικών άρχών και να αίρη ή να τροποποιή ταύτα, διά παράβασιν νόμου ή κεπλανημένην έκτίμησιν τού πραγματικού, μετά κρηγουμένην εξέτασιν τού περιφερειακού διευθυντού δασών και γνώμην αυτού.

2. Η αίτησις περί αναθεώρησεως υποβάλλεται έντός άνάτρεκτικής προθεσμίας εξ μηνών από της κοινοποιήσεως της

καταλογιστικής πράξεως ή τῆς εἰδοποιήσεως περὶ τῆς βεβαιώσεως ἢ τῆς προσκλήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν, μετὰ παραβόλου ἴσου πρὸς τὸ δέκατον τοῦ ποσού, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ὁ καταλογισμὸς. Τὸ παράβολον εἰσάγεται ἀμέσως ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

3. Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀναπέμπει τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς προσκλήσεως.

4. Αἱ ἀναστολαὶ αὐταὶ παύουν ἅμα τῇ ἐκδόσει ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Γενομένης ὅμως δεκτικῆς τῆς ἀναθεωρήσεως ὀλιγῶς, ἀκυροῦται ὁ καταλογισμὸς καὶ διαγράφεται ἢ βεβαιωθείσα ἀπίτησις, ἂν δὲ μερικῶς, ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις διὰ τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖον περιωρίσθη ὁ καταλογισμὸς.

5. Αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν ἔχη ἐκδοθῆ τελεσίδικος δικαστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίπτουσα τὴν ἀσκηθεῖσαν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς προσκλήσεως.

* Ἀρθρον 98.

Εὐθὺν δασικῶν ὑπαλλήλων διὰ κανονικὴν ἐνέργειαν ὑλοτομιῶν κλπ.

1. Δασικοὶ ὑπάλληλοι, μὴ παρακολουθοῦντες ἐνδελεχῶς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας τῶν ὑλοτομιῶν ἢ τὰς διενεργουμένας μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἂν τοῦτο ἤθελε πιστοποιηθῆ δι' ἐκθέσεως περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ τοῦ δασάρχου, ἢ ἐκθέσεως δασάρχου ἢ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ δασοκόμων, δασοκόμων καὶ δασοφυλάκων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ τῆς ποινῆς τοῦ ποσότητος μέχρι καὶ τῆς ὀριστικῆς πώσεως.

2. Δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει, συντάσσοντες ἐκ προθέσεως πρὸς τὸ κολληὰ μηνύσεις ἐναντίον ὑλοτόμων, ὑλοτομούντων κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀτελείας τοῦ παρόντος ἀτελῶς μὲν ἄλλὰ νομίμως, τιμωροῦνται ποινικῶς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 229 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως δασικῶν προϊόντων δασικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐκδίδοντες τὰς ἀδείας ὑλοτομιῶν, εὐθύνονται ἀτομικῶς καὶ εἰς ὅλην τὴν μετὰ τῶν ὑλοτόμων διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, τὸν δὲ καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἔλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖ εἰς ἄλλο τῶν ὄν τὰ δασικὰ προϊόντα ὑλοτόμων, ὁ νομάρχης διὰ τοῦ ἀρμυδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Τὰ αὐτῶν καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

* Ἀρθρον 99.

Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα.

1. Τὴν ἐκποίησην τῶν ἐντὸς τῶν δασῶν ἀδεσπῶτων δασικῶν προϊόντων διατάσσει ὁ δασάρχης. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίνει ὁ δασάρχης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμῶν, ἄλλως ὁ ἀρμυδίου περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν.

2. Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς πλειοδοτεῖ, διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δασάρχου, ἄλλως καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν βεβαιωθῶν ὑπὸ τοῦ δασάρχου ὅτι ταῦτα εἶναι προϊόντα συστηματικῆς λαθροῦλοτομιῶν καὶ ὅτι ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας διάδοσις αὐτῶν εἶναι ἀνέφικτος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Ζ'

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων.

* Ἀρθρον 100.

Ρύθμισις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

1. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται αἱ διατυπώσεις πρὸς μεταφορὰν τῶν νομίμως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν μεταφορῶν τούτων.

2. Αἱ διατυπώσεις αὐταὶ καὶ ὁ ἐλεγχος δύνανται διὰ τῶν ἐκδιδόμενων διαταγμάτων νὰ περιορισθῶν μέχρι πλήρους καταργήσεως δι' ὀρισμένα εἶδη μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων ἢ δι' ὀρισμένους περιφερείας.

* Ἀρθρον 101.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Δι' ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ὀρίζονται αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἀκολουθοῦν οἱ μεταφέροντες δασικὰ προϊόντα, ἢ χρονικὴ διάρκεια, ἐντὸς τῆς ὁποίας δεόν νὰ ἐνεργοῦνται αἱ μεταφοραὶ καὶ αἱ ἐκφορτώσεις δασικῶν προϊόντων, ἢ ὑποχρέωσις τῆς ζυγίσεως τῶν τοιούτων προϊόντων καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἀποτελεσματικὸν ἐλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς ἐνεργουμένης μεταφορᾶς.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Η'

Ρητινεύσεις.

* Ἀρθρον 102.

Ρητινεύσεις δασῶν.

Τὰ τῆς ρητινεύσεως τῶν δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, ἤτοι τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου ρητινεύσεως, τὰ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινεύσεως δημοσίων δασῶν, τὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς ρητινῆς, τὰ τοῦ ἐλέγχου ρητινεύσεως καὶ καταλογισμοῦ τῶν παρανόμως ρητινευθέντων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ρυθμίζονται διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Θ'

Βοσκή ἐντὸς δασῶν.

* Ἀρθρον 103.

Παραχώρησις δικαιώματος βοσκῆς ἐντὸς δημοσίων δασῶν εἰς δήμους καὶ κοινότητες.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς βοσκῆς εἰς δημοσίου δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἀπαγορευθῆ αὐτὴ ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς διοικήσεως, καὶ αἱ ἐκ τῆς τυχρὸν ἐκμισθώσεως αὐτῆς πρόσοδοι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας κοινότητας ἢ δήμους. Ἐξαίρουνται τὰ ὑπὸ τῆς διαυθύνσεως δημοσίων κτημάτων τοῦ Ἰπουργείου Οἰκονομικῶν ἐνοικιαζόμενα διὰ βοσκῆν δάση, μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδια καὶ χορτολιβάδα.

2. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τοιούτων ἢ καὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων κοινοὶ κύριοι ἢ νομεῖς εἶναι καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομποδλεως, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κείναι τὸ δάσος, ἢ μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ τὸ μὴ πεδινὸν χορτολιβάδον, δικαιούνται οἱ κάτοικοι τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων νὰ βοσκούν τὰ ἴδια αὐτῶν μικρὰ ἢ μεγάλα ζῶα, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν περὶ διαθέσεως βοσκῶν διατάξεων τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας.

3. Αἱ πρόσοδοι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον βοσκῆς διατίθενται κορίως δι' ἔργα ἀναδασώσεως ἴδια εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων καὶ δασικῆς ὀδοποιίας ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα ἐντὸς τῶν οἰκείων δήμων

και κοινοτήτων. Διὰ τὰς δαπάνας ἀναδοσώσεως και ὀδοποιίας ἀναγράφονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκάστης κοινότητος ἢ δήμου ἀπὸ 25 ἕως 500)ο τῶν προσόδων τούτων, αἱ ὁποῖαι, εἰσπραττόμεναι μερίμῃ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἀποδίδονται παρὰ τούτου εἰς τὰ οἰκεία ταμεία γεωργίας, κτηνοτροφίας και βασῶν τῶν νομῶν, ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν, παρὰ τῶν ὑπαίων και διατίθενται ὡς ἀνωτέρω. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὀργάνων. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται διὰ διατάγματος.

4. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διακηρόξεως και τὴν διενέργειαν τῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῶν ὡς ἄνω δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκῶν, ὡς και τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν κατσίκων τοῦ χωρίου ἢ κομπολόεως, τὰ οἰκεία δημοτικά ἢ κοινοτικά συμβεβλητικά ἢ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἐλάττωστος ὑποχρεοῦνται νὰ συμφερροῦνται πρὸς τὰς ἐπὶ τῇ δόσει τῆς κειμένης περὶ δασῶν νομοθεσίας τεχνικᾶς ὑποδείξεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, δικαιουμένου νὰ παρίσταται εἴτε ἀνταπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου του κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 104.**

Βοσκή εἰς δάση συνεισφορά ὑλοτομιῶν, ἐκτελέσεως ὕδρονομικῶν ἔργων κλπ.

1. Εἰς δημοσία ἢ μὴ δάση, μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδια ἢ ὀρεινοὺς βοσκατόπους και μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα ἢ εἰς μέρη αὐτῶν εὐρυτάκμενα, ἴδια μετ' ἐνεργηθείσαν ὑλοτομίαν εἰς κατάστασιν φυσικῆς ἢ τεχνητῆς ἀναγεννήσεως, δύναται πρὸς βελτίωσιν τῆς δασοποιίας και λιθαδοποιίας αὐτῶν νὰ καθορισθῇ διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως ὁ ἀριθμὸς συνολικῶς και κατ' οἰκογένειαν και τὸ εἶδος τῶν μικρῶν και μεγάλων ζώων τῶν δυναμένων νὰ θέσκουν ὀλικῶς ἢ μερικῶς ἢ νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ βοσκῇ ὄρισμένου ἢ και παντὸς εἶδους ζώου.

2. Δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἢ βοσκῇ: α) Εἰς δάση, μερικῶς ἀκατακαταστάσιμα ἐκτάσεις ἢ χορτολιβάδα, ἔχοντα ἀρχαιοτεχνικὴν ἢ ἱστορικὴν σπουδαιότητα, ἢ προροζιζόμενα διὰ φυσικὴν προστασίαν ἢ ἐκτροφὴν θηρομαζῶν ἢ σπανίων ζώων και πτηνῶν.

β) Διὰ λόγους ὑγιεινῆς, αἰσθητικῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ εἰς δάση περὶ πόλεων, λουτροπόλεων, χωρίων, συνοικισμῶν, ὡς και περὶ ἐκκλησιῶν, νοσοκομειακῶν ἢ γένει ἐγκαταστάσεων ἢ ἐγκαταστάσεων κοινωφελῶν ὀργανισμῶν.

γ) Εἰς περιοχὰς ἐκτελούμενων ἔργων ἀποξηράνσεως γαιῶν ἔνθα ἐνηργηθῆσαν ἢ ἐνεργοῦνται ἀναδοσώσεις.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 105.**

Βοσκή εἰς ἀναδοσώσιμα ἐκτάσεις.

1. Ἐπὶ πάσης ἐκτάσεως κηρυχθείσης ἀναδοσώσιμας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπαγορεύεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐκδιδομένης αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου, ἢ βοσκῇ παντὸς ζώου.

2. Ἐντὸς τῶν αὐτῶ ἀπηγορευμένων εἰς τὴν βοσκὴν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἔργα τῆς δασοφυλακῆς, ἀγροφυλακῆς και ἀστυνομίας νὰ προβαίνουσι εἰς τὸν εὐρὸν ἢ τὴν σάλληψιν τῶν παρανόμως βοσκόντων ζώων, ἀραρροζιζομένων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σάλληψιν, τὴν πληρωμὴν συλλήπτρων και τὴν παροχὴν βοηθείας κατὰ τὴν σάλληψιν, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 278.

3. Δι' ἀπερρόπεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, δύναται νὰ ἀρθῇ ἢ ἀπαγορευθῇ τῆς βοσκῆς ἢ νὰ περιορισθῇ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαγορευμένην τῆς βοσκῆς μόνον τῶν αἰγῶν εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαγορευμένην ἐκτασίαν.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 106.**

Ἀπαγορεύσεις ἐγκαταστάσεως κομινιστάσιων ἐντὸς πόλεων.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις κομινιστάσιων ἢ κομινίων ἐντὸς πόλεων και μέχρις ἀποστάσεως χιλίων μέτρων ἀπὸ τῶν τελευταίων οἰκοδομικῶν γραμμῶν ἀνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, δυναμένου νὰ ἐπιτρέπη τὴν τοιαύτην ἐγκατάστασιν μόνον διὰ ποιμνία διατηρούμενα και διὰ προσθέντων τροφῶν ἐντὸς σταβλῶν ἢ εἰς λιβάδια ἐκτάσεως ἐπαρκοῦς διὰ τὴν διατροφήν αὐτῶν. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὑποκείμεναι εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 279.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 107.**

Βοσκῇ εἰς καέντα δάση.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Ἐντὸς καέντων δασῶν και
 β) Ἐντὸς καεισῶν προστατευτικῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ὑπερκειμένων χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἢ κειμένων ἐντὸς λεκανῶν σχηματισμοῦ χειμάρρων, ἢ βοσκῇ τῶν μὲν προβάτων και μεγάλων ζώων ἐπὶ πεντασίαν, τῶν δὲ αἰγῶν ἐπὶ δεκασίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀειφύλλων, πλατυφύλλων ἢ δασῶν γαλεπίου πύνης με ὑπόροφον ἐξ ἀειφύλλων, πλατυφύλλων ἢ μὴ, δύναται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναγέννησις εἰς δασικὰς συστάδας μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἐπῆλθε πλήρης, νὰ περιορίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν αἰγῶν εἰς πεντασίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς, τῶν δὲ προβάτων και μεγάλων ζώων εἰς τρισίαν, ἐς' ὅσον δι' ἐκδόσεως τῶν ἀρμοδίων δασάρχου και περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν θεσδιοῦται ὅτι διὰ τῆς βοσκῆς αὐτῶν δὲν διακινδυνεύει ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐπελθοῦσης ἀναγεννήσεως τῶν συστάδων.

3. Προκειμένου περὶ καεισῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι προστατευτικαὶ κατὰ τὴν παραγράφον 1 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς και χορτολιθαδικῶν ἔδαφῶν, ἐφ' ὅσον θίγονται γενικώτεροι δασοποικτικοὶ σκοποὶ και ἡ πυρκαϊὰ ὀφείλεται εἰς ἐμπροσθέν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων δασάρχου και περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ βοσκῇ διὰ χρόνον μέχρι τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀρισμένου.

4. Ἢ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δασικῇ ἀστυνομικῇ διατάξει βοσκῆς ἐκδίδεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου, κατόπιν αὐτοψίας αὐτοῦ, και ἐκτιμῆσεως τῆς προενηργείσεως ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 108.**

Βοσκῇ ἐντὸς δασῶν διατιθεμένων πρὸς γεωργικὴν ἢ δειδροκομικὴν καλλιέργειαν.

Προκειμένου περὶ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ μὴ πεδινῶν χορτολιθαδικῶν, διατεθέντων πρὸς ἐνχέρωσιν διὰ σκοποὺς δειδροκομικοῦς ἢ γεωργικοῦς, δύο τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἀνακοινωθείσεως εἰς τὸν δασάρχον ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς δειδροκομικῆς ἢ γεωργικῆς βελτιώσεως, ἀπαγορεύεται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἐκδιδομένης, ἡ βοσκῇ τῶν αἰγῶν και τῶν μεγάλων ζώων ἐντὸς τῶν ὑπὸ δειδροκομικὴν και γεωργικὴν βελτιώσιν ὡς ἄνω ἐκτάσεων.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 109.**

Βοσκῇ ἐντὸς ἀγρῶν κλπ. κειμένων ἐντὸς δασῶν.

1. Οἱ βιοκτῆται ἀγρῶν και ὑπὸ δειδροκομικὴν ἐπιμετᾶλευσιν κτημάτων, κειμένων ἐντὸς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπηγορευμένων εἰς τὴν βοσκὴν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων και μὴ πεδινῶν χορτολιθαδικῶν και αἱ ὑποσθῆκατε δικαιούμενοι ὅπως εἰσάγουσι ἐντὸς αὐτῶν πρὸς ἐβ-

σκησιν τὰ ζῦχα των, δύνανται νὰ ὀδηγήσουσι διὰ τῶν οἰκείων δρόμων καὶ εἰσάγουσι εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀγρούς καὶ δεινδροκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις πρὸς βόσκησιν τῶσόν τὰ κατοικίδια αὐτῶν κτηνοτροφικὰ ζῦχα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 111, ὅσων καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ζῦχα φόρτου καὶ ἐλξέως.

2. Εἰσαγωγή περισσοτέρων τῶν ὄσων ὀρίζει ἡ προηγουμένη παράγραφος, αἰγῶν μὲν ἀπαγορεύεται, προβάτων δέ, βοσειδῶν ἢ ἵππων ἐπιτρέπεται διὰ δρόμων ἢ διαβάσεων πλάτους οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν 30 μέτρων, ἀριθμοῦ δὲ ἴσου τὸ πολὺ προβάτων μὲν πρὸς τὸ ἐν πέμπτον, βοσειδῶν δὲ πρὸς τὸ ἐν δέκατον τῶν στρεμμάτων τῶν βοσκηθῆσομένων ἀγρῶν ἢ δεινδροκομικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκάστην κτηνοτροφικὴν περίοδον εἰσαγωγῶν καὶ ἐπιστροφῶν προβάτων, βοσειδῶν καὶ ἵππων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, εἰς τοὺς βοσκηθῆσομένους ἀγρούς καὶ δεινδροκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις δύναται νὰ καθορισθῇ εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 110.

Ἀπαγόρευσις αἰγοδόσης εἰς δάση ἐλάτης.

Ἡ βοσκὴ τῶν αἰγῶν ἐντὸς δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, εἴτε αἰγῶν ἐλάτης εἴτε μικτῶν μετὰ λαρικοειδοῦς πεύκης ἢ ῥεῦσας ἔνθα τὸ ποσοστὸν μίξεως τῆς ἐλάτης ὑπερβαίνει τὸ 0,5 ἀπαγορεύεται ἐπ' ἀόριστον δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ δασάρχου, ὀριζούσης τὴν ἀπηγορευμένην ἔκτασιν καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς, ὡς καὶ τυχόν ἐλευθέρως ἐντὸς αὐτῶν ζώνων διελεύσεως πρὸς ποταμὸν τῶν αἰγοποιμιῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 111.

Βοσκὴ κατοικίδιων ζώων (Μαναρλιθάδα).

1. Διὰ τὴν βόσκησιν τῶν κατοικίδιων ζώων, ἰδίως αἰγῶν καὶ ἀγελάδων τῶν κατοίκων τῶν συνοικισμῶν, χωριῶν ἢ κομπούλων ἐν γένει, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου νὰ καθορισθῇ ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἔκτασεων καὶ χορτολιθαδίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δουλεῖαι βοσκῆς τῶν ζώων αὐτῶν, κατάλληλον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ παρὰ τοὺς ἐξυπηρετηθῆσομένους συνοικισμοὺς, χωρία ἢ κομπούλους κείμενον λιβάδιον κατοικίδιων ζώων, ὀνομαζόμενον κοινῶς μαναρλιθάδον, ἔνθα, κανονιζομένης, περιοριζομένης ἢ ὅλως ἀπαγορευομένης τῆς ὑλοτομίας, δύναται νὰ δημιουργηθῇ εἴτε φυσικῶς εἴτε καὶ διὰ τῆς προηγουμένης τεχνητῆς ἀναδάσωσης τοιαύτη πυκνότης καὶ σύνθεσις τῶσόν δασικῆς ξυλώδους ὅσον καὶ χορτολιθαδικῆς συστάδος, ὅστε αἱ συστάδες αὗται νὰ καταστούν ὅσων εἶναι δυνατὸν περισσότερον ἐξυπηρετικαὶ τοῦ ἐπιδικωμένου λιθαδικοῦ σκοποῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ βόσκουν εἰς ἕκαστον ὡς ἂν λιβάδι κατοικίδιων ζώων, ἐφ' ὅσων δὲν ἔχει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου δι' ἕκαστον συνοικισμὸν, χωρίον ἢ κομπούλον, ὀρίζεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ οἰκογένειαν τὰς δύο αἰγῆς, διὰ τὰς συνήθειας περιπτώσεις, τὰς τρεῖς διὰ τὰς ὄρεινὰς καὶ τὰς ἑντε διὰ τὰς λίαν ὄρεινὰς περιοχάς.

3. Εἰς ὄρεινὰς περιοχὰς ὅπου ἡ ἴδρυσις λιθαδίου κατοικίδιων ζώων ἀποβαίνει ἀδύνατος, ἐὰν δὲν συμπεριληφθῶσιν εἰς αὐτὸ καὶ συστάδες ἐλάτης, μάσης πεύκης, ῥεῦσας ἢ φυλλοβόλου δρυός, εἶναι δυνατὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ συμπεριληφθῶσιν τοιαῦται εἰς τὸ λιθαδίον τοῦτο, λαμβανόμενης ἰδιαιτέρας προνοίας πρὸς συντήρησιν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀξίησιν τῶν εἰς τοῦτες περιληφθεισῶν ξυλωδῶν ὡς ἂν συστάδος.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 112.

Κλαδονομία.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κλαδονομία (κλάρισμα) εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση συλλοβόλων δρυῶν, ῥεῦσας, καστασίας καὶ κωνοφόρων πρὸς διατροφήν κτηνοτροφικῶν ζώων, τοῦ ἀρμόδιου δασάρχου δυναμένου νὰ ἐκδώσῃ ἀστυνομικὴν διατάξιν κλαδονομίας, καθορίζουσαν λεπτομερῶς, κατὰ χῶρον καὶ χρόνον τὰ κατὰ τὴν ἀπαγόρευσιν.

2. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἀτελῶς ἡ κλαδονομία εἰς τὰ δάση τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ εἰς περιοχάς, εἰς τὰς ὁποίας ἔκπαλαι ἠσκήσθη αὕτη, μόνον ἐφόσον πρόκειται περὶ ὑπεργήρων συλλοβόλων δένδρων, ὑποστάντων ἤδη κλαδονομίᾳ καὶ φουμένων ἐντὸς δασικῶν συστάδων, κατόπιν προσημάνσεως ἢ ὑποδείξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου δασικοῦ ὄργανου.

3. Ἡ κλαδονομία συλλοβόλων δένδρων, φουμένων ἐντὸς ἀγρῶν ἢ γεωργικῶν κτημάτων, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κυρίους ἢ νομεῖς τῶν κτημάτων τούτων ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

4. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς δασυλλίων, ἐκτάσεως οὐχὶ μικρότερης τῶν 15 στρεμμάτων, παρεμβαλλομένων μετὰ ξὺν γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργούμενων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς γεωργικῶν περιοχῶν, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἡ κλαδονομία τοῦ ἰσχυρότερου τῶν δασυλλίων τούτων, ἐφ' ὅσων ὑπάρχει ἐπαρκὴς ὑπόφορος προστατευτικῶς τοῦ ἔδαφους.

5. Ὁ δασάρχης δύναται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς ποιμένας νὰ φέρουν ἐντὸς δασῶν πελέκεις ἢ καταλλήλους διὰ κλαδονομίᾳ μαχαίρας, ὅπου ἀδείας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀρμόδιου δασονόμου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 113.

Διαδικασία ἐνδόσεως, τροποποιήσεως καὶ ἀνανεώσεως δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βοσκῆς.

1. Ὁ δασάρχης, πρὸ τῆς κηροποιήσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βοσκῆς, ἀποστέλλει πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς ἔκδοσιν δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἵνα αὕτη κοινοποιηθῇ καὶ ἐπιμεινῆται τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοικισμοῦ, χωρίου, κομπούλου ἢ πόλεως. Ἡ κοινοποίησις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκαλλήσεως εἰς τοὺς συνήθεις τόπους δημοσιεύσεων τῶν οἰκείων συνοικισμῶν, χωριῶν κλπ. Ἐφ' ὅσων οὐδεμία ἀντίρρησης διατυπώσῃ ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων, ὁ δασάρχης προβαίνει εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως βοσκῆς, ἄλλως ὑποβάλλει τὸ σχέδιον ταύτης μετὰ τῆς ἀπάντησεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον περιφερειακὸν διευθυντὴν δασῶν, ὅστις καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἢ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου ταύτης.

2. Ἐφόσον ἡ δασοπενικὴ μελέτη ἢ ἡ σπουδὴ δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ θελιώσεως δασοκόπων προβλέπει περιορισμὸν ὡς πρὸς τὴν βοσκὴν κατὰ χῶρον, χρόνον, εἶδος ζώων κλπ., ὁ συντάκτης ταύτης ἢ, προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἐπαληθευτής, πρὶν ἢ ὑποβάλῃ ταύτην πρὸς ἔγκρισιν γνωστοποιεῖ πρὸς τὰ ἔμμετρα δημοτικά ἢ κοινοτικά συμβούλια τὰς ἐπὶ τῶν περιορισμῶν τῆς βοσκῆς προδιαγραφόμενας προτάσεις καὶ ἀναμένει ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας τὰς ἀπάντησεις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, μετ' ὅσων οὐδεμία τὴν τυχόν ἀποσταλείσαν ἀπάντησιν μετὰ τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων του εἰς τὴν πρὸς ἔγκρισιν ἀρμόδιον ἀρχήν.

3. Ὅσῳκις ἐγκρινομένων δασοπενικῶν σχεδίων, διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ἢ πίνακος ὑλοτομίας ἢ σχεδίου δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ μελέτη διαχειρίσεως καὶ θελιώσεως δασοκόπων καθορίζει περιορισμὸν ἢ ἀπαγόρευσιν βοσκῆς ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 104, αἱ σχετικαὶ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἐκδίδονται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου δασάρχου εἰδῶς ὡς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἂν σχεδίων καὶ μελετῶν, γίνῃ ἀναρῆσις τοῦ ἔργου. Ἀμελλητί ἐπι-

σης εκδίδονται υπό του αρμοδίου δασάρχου αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις βοσκής αι θεσπιζόμεναι συνεκείρ πυρκαϊάς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107.

4. Προκειμένου περί δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, στηριζομένων επί έγκεκριμένων μελετών, ούδεμία τροποποίησης επιτρέπεται άνευ προγενεστέρως τροποποίησης της μελέτης υπό της έγκρινάσης ταύτην άρχης.

5. Τροποποιήσεις ή άναυλώσεις των κατά τόν παρόντα κώδικα λοιπών δασικών διατάξεων βοσκής άποσπίζονται, κατόπιν προτάσεως του αρμοδίου δασάρχου, υπό του περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν αύται θεσπισθή άπ' ευθείας υπό του δασάρχου, υπό του νομάρχου δέ, και κατόπιν προτάσεως του δασάρχου και γνωμοδότησεως του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν θεσπισθή έγκρισει ταύτου.

*Άρθρον 114.

Χρονικά και τοπικά όρια ισχύος δασικών αστυνομικών διατάξεων.

1. Αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις βοσκής ισχύουν διά τόν εις πίστάς όριζόμενον χρόνον και μόνον μετά τήν, έπιμελεία του δασάρχου, δημοσίευσιν αυτών κατά τά έν παραγράφω 4 του άρθρου 106 όριζόμενα εις τούς συναικισμούς, χωρία, κομπούλαις ή πόλεις, έντός της περιφέρειας τών όποιων κείνται αι εκάσταις, εις τάς όποιας περιορίζεται ή άπαγορεύεται ή βοσκή.

2. Η ισχύς των δασικών αστυνομικών διατάξεων άρχεται από της μετά τήν δημοσίευσιν τούτων προσεχούς κτηνοτροφικής περιόδου, και δη της μέν χειμερινής από της 25ης Οκτωβρίου, της δέ θερινής από της 23ης Απριλίου εκάστου έτους, όπωσδήποτε δέ μετά τήν πάρεδον διμήνου από της δημοσίευσως τούτων, εκτός εάν πρόκειται περί τών περιπτώσεων θεσπίσεως αστυνομικών διατάξεων κατόπιν πυρκαϊάς, ίσχυουσών εις τήν περίπτωσιν ταύτην από της χρονολογίας της δημοσίευσως των.

3. Τα τοπικά όρια ισχύος των δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής όρίζονται όσον είναι δυνατόν σαφή, όχι μόνον εις τό κείμενον τούτων, αλλά και επί του έδάφους. Ως όρια επί του έδάφους λαμβάνονται, έφ' όσον είναι δυνατόν, σταθερά και εύδιάκριτοι γραμμαί, καθώς κορυφογραμμή, ράχη, ρεματιά, δρόμος, διαχειριστική ή άντικυρική λωρίς κ.λπ. Σύνολον λαμβάνεται κατά τό δυνατόν πρόνοια περί διασαφήσεως των όριών τούτων επί του έδάφους δι' άναρτήσεως άπλών λευκών πινακίδων, χρωματισμού των δένδρων, πασσάλων κ.λπ. ή δι' άλλων επιτοπίως καταλλήλων σημάτων.

*Άρθρόν 115.

Έπίσχυσις αίγοτρόφων διά παραχώρησεως δασικών εκτάσεων και παραχής άτελώς ξυλείας.

1. Είς έκαστον αίγοτρόφον, κάτοχον τεσσαράκοντα έως διακοσίων αίγων, ο όποιος, λόγω άπαγορεύσεως της βοσκής εις δημόσια ή μη δάση, προβαίνει εις τήν διά σφαγής εκποίησιν του ποιμνίου του, παραχωρούνται δωρεάν, έφ' όσον υπάρχουν, έντός διετίας από της διά σφαγής εκποίησεως των αίγων, μέχρι 15 στρεμμάτων μονίμως γεωργικώς καλλιεργησίου ή μέχρι 30 στρεμμάτων μονίμως δειδροκομικώς εκμεταλλευσίου ή άλλών στρεμμάτων ένατέρας των ως άνω κατηγοριών δημόσιου έδάφους, δασοσκεπούς ή μη, κειμένου εις τήν περιφέρειαν της κοινότητος όπου κείται ή άπαγορευθείσα εις τήν αίγοδοσίην έκταση ή και άλλαχού, κατά προτίμησιν έντός του αυτού νομού, έφ' όσον δέν καθίσταται δυνατή ή διάθεσις τούτων καταλλήλων εκτάων έντός της κοινότητος, όπου τό άπαγορευθέν εκ της βοσκής δάσος. Οι εκ των αίγοτρόφων μη αποκωδιστάμενοι, κατά τάς διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, δικαιούνται, έν περιπτώσει άλλωτοτρόφσεως κτημάτων, εις αποκωδιστάσιν κατά τάς διατάξεις του άγροτικού νόμου (άρθρον 202 του από 29ης Οκτωβρίου — 6ης Δεκεμβρίου 1949 διατάγματος περί κωδικοποίησης των Άγροτικών Νόμων) προσιμώμενοι των περιοίκων έν τώ αύτώ νομώ.

2. Η κατά τήν προηγούμενην παράγραφον παραχώρησις ενεργείται κατά τάς διατάξεις των άρθρων 14, 16, 17, 20, 22, 23, 24 και 26.

3. Οι κατά τήν παράγραφον 1 του άρθρου τούτου δικαιούμενοι εις παραχώρησιν προς αυτούς δημοσίου έδάφους προς γεωργικήν ή δειδροκομικήν εκμετάλλευσιν, δικαιούνται, προσέτι, επί μίαν πενταετίαν από της διά σφαγής εκποίησεως των αίγων των, εις άτελή απόληψιν εκ των δασών της περιφέρειας της κοινότητος, ένθα ούτοι είναι κάτοικοι, της άναγκαιούσης εις αυτούς οικοδομησίμου ξυλείας προς έπισκευήν ή άνέγερσιν των ίδιων αυτών οικιών και άποδηχών, των εύρισκομένων έν τή περιφέρειά της ίδιας κοινότητος.

4. Οι επίθυμούντες να τύχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου, δέον να υποβάλουν έντός τριών μηνών από της δημοσίευσως των δασικών αστυνομικών διατάξεων, περί άπαγορεύσεως της βοσκής, δήλωσιν προς τάς αρμοδίας δασικάς άρχάς περί του αριθμού των αίγων του ποιμνίου των. Προκειμένου περί εκδοθεισών ήδη δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, ή ως άνω τριμηνης προθεσμία υποβολής των δηλώσεων άρχεται από της ισχύος του παρόντος κώδικος. Οι αρμόδιοι δασάρχαι ύποχρεούνται να βεβαιώσουν τό περιεχόμενον των ως άνω δηλώσεων και να καταρτίσουν κατά κοινότητα καταλόγους των δικαιουμένων να τύχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου. Διά τήν κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου παραχώρησιν δασικών εκτάσεων, απαιτείται προσέτι βεβαιώσις της οικείας δασικής άρχης περί της σφαγής των αίγων τών αίτούντων τήν παραχώρησιν.

*Άρθρον 116.

Έπίσχυσις αίγοκτηνοτρόφων δι' έπιδοτήσεως.

1. Είς αίγοτρόφους, οίτινες λόγω άπαγορεύσεως της αίγοβοσκής εις δημόσια ή μη δάση προβαίνουν εις τήν διά σφαγής εκποίησιν του αίγοποιμνίου των, έφ' όσον δέν έτυχον των εύεργετημάτων της παραγράφου 1 του άρθρου 115, παρέχεται επί σκοπώ άναπροσαρμογής της οικονομίας των υπό μορφήν έπιδοτήσεως χρηματική έπίσχυσις τούλάχιστον δραχμών έκαστον κατά κεφαλήν αίγος δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκδιδομένης μετ' εισήγησιν των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών εις όρος των δι' έργα άναπτύξεως της δασοπονίας διατιθεμένων πιστώσεων. Το άνωτέρω κατά κεφαλήν αίγος ποσόν δύναται να αύξηθῆ διά κοινήν άποφάσεως των ύπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Γεωργίας.

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν εις τάς περιφέρειας των χωρίων, κοινότητων ή δήμων, εις τάς όποιās προβλέπεται υπό έγκεκριμένων δασοπονικών μελετών ή σχεδίων δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων ή μελέτης διαχειρίσεως και βελτιώσεως βοσκοτόπων ή μελέτης άναδασώσεων, ή άπαγορεύσεως της βοσκής των αίγων ήλοσγερός ή μέχρις όρισμένου αριθμού και εφαρμόζεται αυτη διά δασικών αστυνομικών διατάξεων, εκδιδομένων επί τῆ βάσει των μελετών τούτων.

3. Οι έπιδοτούμενοι αίγοτρόφοι όφείλουν να παραιτηθούν ήρυστικώς του αίγοτροφικού επαγγέλματος άναλαμβάνοντες τήν ύποχρέωσιν ταύτην δι' ύπευθύνου δηλώσεως των, άπαγορεύεται δέ εις τούτους και τά μέλη των οικογενειών των ή δημοσυργία νέου αίγοποιμνίου. Ως μέλη οικογενείας νοούνται ή σύζυγος, τά άνήλικα τέκνα, οι συνοικούντες άνήλικοι αδελφοί, ως και οι συνοικούντες γονείς. Έν περιπτώσει άδειτήσεως, άσχέτως της ποινικής τούτων διάξεως, ύποχρεούνται ούτοι εις τήν έπιστροφήν του καταβληθέντος εις αυτούς χρηματικού ποσού, τό όποίον, έν άρνήσει των, εισπράττεται διοικητικώς, κατά τάς περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

4. Άμα τῆ εφαρμογή του μέτρου έπιδοτήσεως έν τινι περιφέρειά, κατά τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου, ενεργείται άπογραφή των ένδιατεωμένων αίγοποιμνίων, επί τῆ βά-

σει τῆς ὁποίας ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἀπονομική διάταξις, καθορίζουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατεχομένων παρ' ἐνὸς ἐκάστου αἰγοτρόφου αἰγῶν καὶ ἀπαγορεύουσα ἀπολύτως καὶ παρ' οἰουδήποτε τὴν δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου ὡς καὶ τὴν αὐξησιν τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ἀριθμοῦ αἰγῶν.

5. Διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ψευδοῦς δηλώσεως διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος εἰ αἰγοτρόφοι, οἱ ὅποιοι ὑποβάλλουν ψευδεῖς ἢ ἀνακριθεῖς δηλώσεις, ὡς καὶ οἱ κρεσπῶλαι οἱ παρέχοντες εἰς τοὺς αἰγοτρόφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ψευδεῖς ἢ ἀνακριθεῖς δηλώσεις ἢ τιμολόγια. Ὅμοίως διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 276 οἱ αἰγοτρόφοι, οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ ἀποκατεστάθην ἢ ἐπεδοτήθην, προβαίνουν εἰς δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀπογραφὴν δημιουργοῦντες αἰγοποιμνιον ἢ αὐξάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰγῶν τῶν ὑφισταμένων αἰγοποιμνίων. Τὰ δὲ οὗτω παρανόμως δημιουργούμενά αἰγοποιμνία κατάσχονται καὶ δημεύονται.

6. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, δύναται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115 καὶ τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ ἐφαρμόζονται καὶ δι' ἄλλα εἶδη ποιμνικῶν ζώων.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

* Ἄρθρον 117.

Μελέται διαχειρίσεως δημοσίων δασῶν.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις καὶ οἱ πίνακες ὑλοτομίας τῶν δημοσίων δασῶν συντάσσονται ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων καὶ ἐγκρίνονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιῶνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ βέ βριζόμενα.

2. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν δύνανται νὰ συντάσσονται καὶ ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργειῶν, συγκατουμένων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ἰριζόμενα.

3. Ὁ δασάρχης ὡς καὶ ἕκαστος τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσουν κατ' ἔτος δασοπονικὰς ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τοῦ δασοργείου ἐκτάσεως τοῦλάχιστον εἰκοσι χιλιάδων στρεμμάτων. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρέωσός ταύτης, ἄνευ ἀποχρώτων λόγου, ὁ ὑπάιτιος τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ τοῦ υποδιεσμοῦ.

4. Ἡ σύνταξις δασοπονικῶν ἐκθέσεων ἀξιολόγων δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ δασοκεπηὴς ἐκτασις εἶναι μείζων τῶν εἰκοσι χιλιάδων στρεμμάτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἀνατίθεται δι' ἐργολαβίας εἰς ἰδιώτας δασολόγους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 222.

* Ἄρθρον 118.

Διοίκησις καὶ διαχείρισις δασῶν διαλελυμένων μονῶν.

Ἡ ἐν γένει διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκόντων δασῶν, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῆς ἐντὸς αὐτῶν ἐσοκῆς, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

* Ἄρθρον 119.

Διάθεσις καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς τὰ διαφόρου διαχειριστικῆς μορφῆς δημόσια δάση.

1. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δημοσίων δασῶν

σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ἀνωρόφου τῶν διφυοῦς μορφῆς τοιούτων γίνεται ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ κατὰ τὴν προσήμανσιν ἐξευρεθέντος ὄγκου κατὰ κυβικὸν μέτρον ἢ κατὰ δένδρον.

2. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀπολήψεως τοῦ ἐτησίου ἢ τοῦ περιοδικοῦ λήμματος δημοσίων δασῶν σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ὑπαρόφου δασῶν διφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς, γίνεται κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος, ἢτοι κατὰ χιλιογράμμον, τόννον κλπ., εἴτε ἀποφιλωτικῶς εἴτε ἀραιωτικῶς ἐνεργεῖται ἢ ὑλοτομία.

3. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν δύναται νὰ γίνεται καὶ κατ' ἀποκοπήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἕως ταύτην τὰ ὑλοτομητέα δένδρα, αἱ ὑλοτομητέα συνδενδρία, ὁμάδες, λόγμαι, λωρίδες καὶ συστάδες ἢ τὰ ὑλοτομητέα τμήματα καθορίζονται πρὸ τῆς διαθέσεως σαφῶς εἰς τὸ δάσος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἴτε διὰ προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων ἢ ἀντιθέτως τῶν παρακρατητέων δένδρων, εἴτε διὰ σαφούς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἀποφιλωτικῆς ἢ ἄλλως ὑλοτομηθησομένης ἐκτάσεως.

Κεφάλαιον Β'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν διὰ δημοπρασίας.

* Ἄρθρον 120.

Μισθώσεις διὰ δημοπρασίας.

1. Ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν κάρπωσις προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ μισθωτῶν ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ, πλην τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι ρητῶς καθοριζομένων ἐξαιρέσεων, κατὰ τὰς ὁποίας δύναται καὶ ἄνευ δημοπρασίας νὰ ἐπιτραπῇ ἢ κάρπωσις εἰς μισθωτὰς ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος.

2. Αἱ μισθώσεις διὰ τὴν ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐν δημοσίων δασῶν, ἐφόσον εἰς τὸν παρόντα κώδικα δὲν ὀρίζεται ἄλλως, εἶναι μονοετείς.

3. Ἡ διάρκεια τῶν εἰς ρητίνεσιν ἀφορωσῶν μισθώσεων δύναται νὰ ὀρίζεται μέχρι πέντε ἐτῶν.

* Ἄρθρον 121.

Πολυετείς μισθώσεις.

1. Δημόσια δάση, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιμετάλλευστις, εἴτε ἀπ' αὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους εἴτε δι' ἐπιχειρηματιῶν ἀναλαμβάνόντων ταύτην ἐπὶ ἐν μόνον ἔτος, διαχειρίζεται ἢ καὶ καθίσταται ἀδύνατος ἔνεκα ἐλλείψεως εἴτε μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων εἴτε βιομηχανικῶν μέσων πρὸς κατεργασίαν τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς τελικὰ προϊόντα, εὐκολώτερον ἢ ἀμέσως καταναλώσιμα, εἴτε ἔνεκα ἄλλων λόγων, δύνανται νὰ ἐμισθωθῶνται διὰ δημοπρασίας πρὸς πολυετή, τὸ πολὺ πενταετή, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπιμετάλλευστιν.

2. Ἐπὶ σκοπῷ ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας σοβαρῶν βιομηχανιῶν μὲ πρώτην ὕλην τὸ ξύλον ἢ ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους, ὡς ἐργαστασίων φουρνιστῆς ξυλείας ὀξυῶς, ξυλείας σταφιδοκεβώτιων, ρητίνης, κυτταρινῆς κλπ., ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐμισθωσις δύναται νὰ εἶναι καὶ δεκαετής.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ἀναδειχθεὶς μισθωτῆς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τῆς μισθώσεως νὰ συμπληρώσῃ καὶ συγχρονίσῃ τὸ διατιθέμενον παρ' αὐτοῦ ἐργαστασίον ἢ νὰ ἰδρύσῃ νέον τοιούτου, ὥστε νὰ δύναται πλήρως καὶ τεχνικῶς νὰ κατεργάζεσθαι ἢ ἐπεξεργάζεσθαι τὰ προϊόντα τοῦ μισθίου δάσους. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρέωσεων τῆς παραύσης παραγράφου, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὁ μισθωτῆς κηρύσσεται ἐκπτώτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καταπίπτουσις τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 122.

"Οραι πολυετών μισθώσεων.

1. Η εκμετάλλευσις των κατά τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκμισθωμένων δασῶν καθορίζεται δι' ἐγκεκριμένου δασοπονητικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ὀρίζουσας τὰ ἐτήσια ἢ περιοδικὰ λήμματα.

2. Ἡ δημοπρασία πρὸς πολυετὴ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκμισθωσιν ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐγκεκριμένα λήμματα τοῦ δάσους καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, τοῦ διευκρινίζοντος τὴν διαχείρισιν δασῶν, τὸν κανονισμὸν καὶ τὸν πρόπον ὑλοτομίας κλπ., ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 123. Αἱ ὡς ἔνω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς μισθωτὰς τοῦ προηγούμενου ἄρθρου. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν παρῶσαν περίπτωσιν αἱ προθεσμικαὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διακηρύξεως ὀρίζονται εἰς τριάκοντα ἡμέρας διὰ τὴν ἀρχικὴν καὶ δέκα ἡμέρας διὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν.

3. Τὸ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτυγχάνομενον κατὰ μονάδα μίσθωμα δασικῶν προϊόντων δύναται ἀνὰ διετίαν, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ, νὰ ἀναπροσαρμολογῆται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων δασάρχων καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἐπίσημον δείκτιν τιμῶν καταναλωτοῦ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναλόγως πρὸς τὴν μεταβαλλομένην τυχρὸν νομισματικὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἐν γένει οικονομικὰς συνθήκας.

4. Ἐὰν τὸ ἐκμισθούμενον ἐτήσιον λήμμα ὑπερβαίῃ τὰς τέσσαρας χιλιάδας κυβικά μετρά τεχνικοῦ ξύλου, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναθέσῃ τὴν τεχνικὴν διοίκησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς εἰδικὸν ἐντὸς ἢ παρὰ τὸ δάσος ἐδρεύοντα δασολόγον, κατέχοντα εἰδικὴν ἀδειαν ἀκινήσεως ἐπαγγελλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 143. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τοῦ μισθωτοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀποσπᾷ πρὸς τοῦτο δασολόγον δημόσιον ὑπάλληλον, τοῦ ὁποῦ αἱ νόμιμοι ἀπολαυκαὶ καὶ ἀποζημιώσεις βαρύνουν τὸν μισθωτὴν, εἰσπραττόμεναι ἐν καθύστερήσει διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, ἐκμισθωθέντων διὰ πολυετοῦς μισθώσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ προσλαμβάνῃ ἐπὶ ἴσῃ ὄρει ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας ὡς ἐργάτας τοὺς κατοίκους τῶν παρακειμένων πρὸς τὰ ἐκμισθωθέντα δάση χωρίων ἢ συνοικισμῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 123.

Δημοπρασίαι, χρόνος ἐνεργείας αὐτῶν, ἐπανάληψις.

1. Διὰ διαταγμάτων, δύναται νὰ καθορίζωνται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν δημοπρασιῶν καὶ αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν πρὸς διάθεσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων, ἀναγραφομένων εἰς δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις καὶ πίνακας ὑλοτομίας, ἐκ δημοσίων ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου τελούντων δασῶν, ὡς καὶ νὰ τροποποιῶνται ἢ καταργῶνται διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, ἀπὲρ διαχειρίσεως δασῶν κλπ..

2. Ὡς βάσις διὰ τὴν σύνταξιν τῆς διακηρύξεως δημοπρασίας χρησιμεύει πρωτίστως τὸ δελτίον προσημάνσεως, τὸ ὁποῖον συντάσσεται μετὰ ἰδιαίτου προσοχῆς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου, εὐθινομένου διὰ τὴν τυχρὸν πλημελῆ σύνταξιν. Οὐδεμίαν δημοπρασίαν ἢ διάθεσιν δασικοῦ προϊόντος πρὸς ἐμπορίαν ἐκ δημοσίου δάσους, διὰ τὸ ὁποῖον προβλέπεται προσημάνσις, ἐνεργεῖται, ἀν εἰς τὴν σχετικὴν διακηρύξιν ἢ εἰς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν διαθέσεως δὲν προσαρτῶται ἐν ἀντιγράφῳ τὸ δελτίον προσημάνσεως. Ἐν τῇ διακηρύξει δημοπρασίας ὀρίζονται καὶ τὰ τῆς καταβολῆς τῶν δαπανῶν προσημάνσεως κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 84 προβλεπομένου διατάγματος.

3. Προκειμένου περὶ δημοπρασίας ἢ διαθέσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ προσημωσίων δημοσίων δασῶν, εἰς τὴν διακηρύξιν ἢ εἰς τὴν περὶ διαθέσεως ἀπόφασιν καθορίζονται σαφῶς καὶ περιγράφονται κατ' ὄρει αἱ ὑλοτομηθόμεναι θέσεις, τὰ δασικὰ τμήματα ἢ αἱ συστάδες ὑπὸ τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, εὐθινομένης διὰ πᾶσαν παράλειψιν.

4. Πᾶσαι αἱ δημοπρασίαι δασικῶν προϊόντων δύνονται νὰ ἐπαναλαμβάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου καὶ πέσαν τῶν προθεσμιῶν, τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸ ἀπὸ 19.11.1928 διατάγμα περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ., ὡς τοῦτο ἰσχύει καὶ ἤθελε τροποποιηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ὅταν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν σχετικῶν πρακτικῶν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας γίνῃ νέα ἐγγράφος προσφορά ἀνωτέρα τοῦτου κατὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας ὑπερβαίῃ τὸ ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, ὅποτε τὸ ποσοστὸν τῆς νέας προσφορᾶς ἐλαττοῦται εἰς πάντε τοῖς ἑκατὸν.

5. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ διατάσῃ ὑποτεθῆποτε τὴν ἐνεργεῖαν δημοπρασιῶν πρὸς ἐκμισθωσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας καὶ καρπώσεως δημοσίων δασῶν, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ χαρακτηρῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ τελειωτικῆν τὴν δημοπρασίαν, ἐὰν αὐτὴ διενεργηθῇ, τοῦλάχιστον πεντάκις μετὰ γονίμου ἀποτελέσματος, διὰ τῶν διδομένων δὲ ἐκάστοτε μετὰ τὴν κατακρίωσιν τῶν πρακτικῶν ἐγγράφων ἀντιπροσφορῶν διαιωνίζεται ἡ δημοπρασία ἐπὶ βλάβῃ ἢ ἀπολείβ τῆς δημοπρατομένης προσόδου.

"Α ρ θ ρ ο ν 124.

Μίσθωμα καὶ ἐγγυήσις.

1. Τὸ ἐπὶ δημοπρασίᾳ προσφερόμενον μίσθωμα ὀρίζεται κατὰ μονάδα παραγομένου δασικοῦ προϊόντος εἰς δραχμὰς ἢ καὶ λεπτά, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς μισθώσεως τοῦ δικαιώματος ρητινεύσεως, κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ μίσθωμα ὀρίζεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὸ μισθούμενον δάσος καὶ τὴν περιόδον μισθώσεως εἰς δραχμὰς.

2. Ἡ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν ἀναδεικνυομένων μισθωτῶν χρηματικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐγγύησις ὀρίζεται εἰς εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἢ δὲ κτηματικὴ εἰς τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν αὐτοῦ. Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μισθώματος καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, τὸ Δημόσιον ἔχει δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ κτημάτων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

3. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 125.

Παράτασις μισθώσεων.

1. Παράτασις τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν ἐπιτρέπεται, μόνον ἐφ' ὅσον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θέλησεως τοῦ μισθωτοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθῃ ἡ ὑλοτομία ἐντὸς τοῦ ὀριζόμενου χρονικοῦ διαστήματος, μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, εἰς μὲν τὰς μονοετείς μισθώσεις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τοῦ ἔτους, εἰς δὲ τὰς πολυετείς οὐχὶ πέραν τῶν δύο ἐτῶν.

2. Ἡ παράτασις τῆς μισθώσεως χορηγεῖται, εἴτε ἐπὶ τῷ αὐτῷ συμβατικῷ μισθώματι εἴτε καὶ ἐπὶ ἀναπροσημωμένῳ.

"Α ρ θ ρ ο ν 126.

Κυρώσεις εἰς βάρος τοῦ μισθωτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, ληξάνσης τῆς προθεσμίας τῆς μισθώσεως καὶ τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ προηγούμενου ἄρθρου χορηγηθείσων τυχρὸν παρατάσεων, δὲν ἔχει ἐνεργηθῆ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ κέρως ἐν ἔλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑποχρεοῦται ὁστος εἰς τὴν καταβολὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὰ 300/0

ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθῆν μέρος τῆς καρπώσεως συμβατικοῦ μισθώματος, βαδαιουμένου εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τῶν ἐγγυητῶν του καὶ εἰσπραττομένου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Γ'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν ἄνευ δημοπρασίας.

"Α ρ θ ρ ο ν 127.

Διάθεσις καρπώσεων εἰς μικροῦλοτόμους.

1. Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς ὕλοτόμους, ἀσχολουμένους αὐτοπρῶτως εἰς τὰς ἐν τῷ δάσει ἐργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, μεταφοράς καὶ καταργασίας ἢ εἰς τινὰς ἢ εἰς τινὰ τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἢ ὕλοτομία δι' ἕκαστον τεχνικῆς ξυλείας μέχρι 35 κυβικῶν μέτρων καὶ ξυλανθράκων μέχρι δέκα τριῶν χιλιάδων χιλιogramμων ἢ ἀναλόγου ποσῶ ἄλλου εἴδους δασικῶν προϊόντων καθ' ἕκαστον δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ διὰ ποσὰ μὴ υπερβαίνοντα συνολικῶς τὸ ἔτησιον λῆμμα τῶν δασῶν τούτων. Τὸ καταβλητέον μίσθωμα ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου οὐχὶ πάντως κατώτερον τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Ὅμοίως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὕλοτόμους τῆς ὀρεινῆς περιφέρειας τῶν παραμεθορίων δασικῶν περιφερειῶν ἢ ὕλοτομία δι' ἕκαστον τούτων χρησίμου στρωγγύλης ξυλείας μέχρι 50 κυβικῶν μέτρων ἢ ξυλανθράκων μέχρι 13 χιλιάδων χιλιogramμων ἢ ἀναλόγου ποσῶ καυσόξυλων, καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶναι κάτοικος ἢ τῆς παρεκτεμένης, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὀριζομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον.

3. Εἰς ἕσας κοινότητας λειτουργοῦν δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου δασάρχου, νὰ μὴ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἀρθρου.

"Α ρ θ ρ ο ν 128.

Διάθεσις καρπώσεως εἰς μικροβιομηχανίας, μικροεπαγγελματίας, ἀγρότας, μεταλλεῖα καὶ λιγνιτωρυχία.

Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ μικροβιομηχανίας ἢ μικροεπαγγελματίας ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ κεῖται τὸ δάσος τῆς ὕλοτομίας, εἰς ἐπαγγελματίας σαγματοποιῶν, βαρελοποιῶν, καρροποιῶν, σιδηρουργῶν, κατασκευαστῶν οἰκιακῶν ξυλίνων σκευῶν καὶ γεωργικῶν εργαλείων ἢ ἄλλων οἰουδήποτε τοιοῦτου εἴδους ἐπαγγελματιῶν μέχρι 10 κυβικῶν μέτρων κατ' ἔτος ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσῶ ἐκ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διὰ κατασκευὴν ἀνθράκων σιδηρουργίας.

β) Διὰ τὰς ἀνάγκας μελισσοκημιῶν, κωνικλοτροφείων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ζωοτεχνίας, ἐφ' ὅσον ἡ θεραπεία αὐτῶν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

γ) Δι' ἀνάγκας ὑδρομύλων, ὑδροτριβείων καὶ λοιπῶν ἀγροτικῶν ἐγκαταστάσεων ἐντός ἢ ἐγγὺς τῶν δασῶν.

δ) Διὰ τὰς ἀνάγκας μεταλλείων.

ε) Διὰ τὰς ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων.

"Α ρ θ ρ ο ν 129.

Διάθεσις καρπώσεως εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, σιδηροδρόμους, μονὰς καὶ δι' ἔργα δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

1. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν.

β) Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων τεχνικῶν ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

γ) Δι' ἀνάγκας τῶν ἐνοικιαστῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους ἢ δημοσίων ἄλλων.

δ) Διὰ τὴν κατασκευὴν καλυψῶν ἢ παραπηγμάτων πρὸς ἀποθήκευσιν τῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διαμονὴν τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δι' ἐργολαβίας παραγωγῆς δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

ε) Διὰ τὴν κατασκευὴν στρωτήρων τῶν σιδηροδρόμων.

στ) Δι' ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κελιῶν τῶν μονῶν.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β, καὶ ε τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφαίξει ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ὁ νομάρχης.

"Α ρ θ ρ ο ν 130.

Ἀντικυρκαὶ λωρίδες, δασικαὶ ὁδοί.

Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς διανοίξεως ἀντικυρκαῶν λωρίδων ἐντός δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ ἐκ τῆς διανοίξεως ὁδῶν ἢ χώρων πρὸς ἴδρυσιν οἰωνδῆποτε ἐγκαταστάσεων ἢ ἐνεργειῶν μεταλλευτικῶν ἔρευνῶν ἐντός δημοσίων δασῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 131.

Ὑπολείμματα ὕλοτομίας ξυλείας.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα 128, 129 καὶ 130 ἐνεργούντας ὕλοτομίαν ξυλείας δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας τὸ δικαίωμα συλλογῆς τῶν υπολειμμάτων τῆς ὕλοτομίας ἢ καὶ τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν εἰς καυσόξυλα ἢ ξυλανθράκας.

"Α ρ θ ρ ο ν 132.

Καθορισμὸς μισθώματος. Τρόπος ἀναδείξεως καρπῶτων καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

1. Αἱ ὕλοτομιαί, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπονται τὰ ἀρθρα 128, 129, 130 καὶ 131, ἐγκρίνονται ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος, καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, οὐχὶ πάντως κατωτέρου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 129 τὸ μίσθωμα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Προκειμένου περὶ ξυλείας δι' ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων, ἢ ὕλοτομια καὶ ἀπόληψις ἐγκρίνεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω ὀριζομένου μισθώματος.

3. Διὰ τοὺς ἐνεργούντας ὕλοτομίας, περὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀρθρα, ἰσχύουν αἱ εἰς τοὺς κατόπιν δημοπρασίας ἀναδεικνυόμενοι μισθωτὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Ὅσῳκις εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 128 καὶ 129 ἢ ὕλοτομία ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης, κατὰ περίπτωσιν, ὀρίζει, κατὰ τὴν αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πρὸ τῆς ἀναδείξεως ἐργολάδου ἢ προμηθευτοῦ ὑπὸ τούτων, τὸ δάσος, ὡς καὶ τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ἔρους ἐν γένει τῆς ὕλοτομίας. Οἱ ἐργολάδοι ἢ προμηθευταὶ δεόν νὰ ἀναδεικνύονται ἐν δημοπρασίᾳ προκηρυσσομένη ὑπὸ τῶν αἰτησάντων τὴν ὕλοτομίαν ἐνδιαφερομένων.

"Α ρ θ ρ ο ν 133.

Κάρπωσις δημοσίων δασῶν ἐεβαρημένων διὰ δουλείας.

Εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπὶ δημοσίων δασῶν δικαιώματα δουλείας τοιαῦτα, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ παρακωλύεται ἢ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐλευθέρως καὶ πλήρως κάρπωσις, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς τὸν ἀσκούοντα τὴν δουλείαν ἢ ἄνευ δημοπρασίας κάρπωσις τοῦ δάσους, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων ὀριζομένου.

Κεφάλαιον Δ'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών
εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

Ἄρθρον 134.

Ἐκμισθώσεις εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

1. Δασικοί συνεταιρισμοὶ ἐργασίας, εἰς ἣ πλείονες ἂν, δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, νὰ ἀναδειχθῶν δι' ἐν ἔτος μισθωτῶν ἄνευ δημοπρασίας πρὸς ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, τοῦ μισθώματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἀναλόγως τῶν οικονομικῶν ἐν γένει καὶ μεταφορικῶν συνθηκῶν τοῦ δάσου καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν τοπικῶν καὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διενεργουμένων δημοπρασιῶν καὶ πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ ρητινευομένων δασῶν.

3. Διὰ τὴν μίσθωσιν δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ συνεταιρικῶν δασῶν ὑπὸ συνεταιρισμῶν δασικῆς ἐργασίας, θεωρεῖται ἐπαρκὴς ἐγγύησις ἢ προσαγωγή ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς διὰ ποσὴν ἴσην πρὸς τὰ 25% τοῦ ἐτησίου μισθώματος εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐθνικῶν βανκῶν ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τρέχουσαν ἀγοράσαν αὐτῶν τιμῆν.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκμισθώσεων εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διὰ τοῦς διὰ δημοπρασίας ἀναδεικνυομένους μισθωτὰς δημοσίων δασῶν ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄρθρον 135.

Προϋποθέσεις ἐκμισθώσεως.

1. Εἰς ἕκαστον δασικὸν συνεταιρισμὸν ἐργασίας δὲν δύναται νὰ διατεθῆ ἐτησίως ποσὴν ἀνώτερον τῆς δυναμικότητός του, ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του καὶ τῆς κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως δυνατῆς παραγωγῆς ἐκάστου τούτων καὶ ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς δυναμικότητός των τὰ μέλη τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας διακρίνονται εἰς κύρια καὶ δευτεία. Ὡς δευτεία θεωροῦνται πάντες οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἀρχηγοὶ οἰκογενείας, ὡς καὶ οἱ ἀσκήσαντες ὡς κύριον ἔργον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑλοτόμου ὀλιγότερον τοῦ ἔτους.

2. Διὰ νὰ τύχουν οἱ δασικὸν συνεταιρισμοὶ ἐργασίας τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἄνευ δημοπρασίας μισθώσεως καρπώσεων δημοσίων δασῶν πρέπει, ἀπ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ ἔχουν ἀδικαιολογητὸς οικονομικὰς ἐκκρεμότητας μετὰ τὸ Δημόσιον ἢ τὴν οἰκίαν κοινότητα ἐκ προηγουμένων μισθώσεων, ἀπ' ἑτέρου δὲ νὰ ἔχουν ἐπιδείξει πνεῦμα συμμορφώσεως πρὸς τοὺς δασικούς νόμους καὶ τὰς δασοτεχνικὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

3. Εἶναι αὐτοδικαίως καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυροι μισθώσεις εἰς συνεταιρισμούς, εἰς τὰς ὁποίας ἔλλειπον αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις ἢ εἰς τὰς ὁποίας μετέσχον εἰς ἢ περισσώτεροι μὴ ὄντες κανονικῶς μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 136.

Χρόνος καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

Δασικὸν συνεταιρισμὸν ἐργασίας, ἀναδεικνυόμενος μισθωτῶν δημοσίων δασῶν, δύνανται νὰ καταβάλουν τὸ μίσθωμα, ὡς καὶ τὰ τυχόν ὑπὲρ κοινοτήτων ἢ ἄλλων προσώπων δημοσίου δικαίου πρόσθετα ποσοστά, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 85 ὀριζόμενα.

Κεφάλαιον Ε'

Πρότυπος δι' αὐτεπιστάσις ἐκμετάλλευσίς
δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 137.

Ἀνάθεσις ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίς.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ ἀνατεθῆ εἰς τὰ οἰκεία δασαρχεῖα ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίς δημοσίων δασῶν, εἴτε διὰ σκοποῦς προτύπου ἐκμετάλλευσίς εἴτε πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τῆς βιομηχανίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίς ἐξυπηρετεῖται οικονομικῶς ὑπὸ τῶν οἰκείων Ταμείων Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐκ τῶν ἐκείνου πρὸς τοῦτο τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τούτων πόρων, ἀπαγορευομένης ἀκολούτως τῆς τῶν αὐτῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν εἰς βάρος τῶν ἄλλων πόρων τῶν εἰρημῶν ταμείων. Εἰδικότερον, ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ ἀνωτέρω ταμεία συνολογούσιν, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δάνεια ἁπλᾶ ἢ τοχοχρεωλυτικὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν εἰς τὰ δασαρχεῖα ταῦτα παραγομένων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίς δασικῶν προϊόντων ἢ ἐπὶ ἐκχωρήσει τῶν ἐξ αὐτῆς πόρων, πρὸς τὸν σκοπὸν, εἴτε τῆς ἐκτελέσεως μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται δασῶν εἴτε πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν αὐτῶν δασῶν κεφαλαίων κινήσεως. Ἐὰν ἡ περιφέρεια δασαρχείου τιμὸς ὑπάγεται διοικητικῶς εἰς πλείονας νομούς, τὸ ταμεῖον γεωργίας κτηνοτροφίας καὶ δασῶν παρὰ τοῦ ὁποίου θέλει ἐξυπηρετηθῆ θὰ ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσις εἴτε διὰ κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε καὶ ἄνευ δημοπρασίας. Ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται μόνον διὰ συνεταιρισμῶν ὑλοτόμων, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον μίσθωμα, ἐὰν τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβῆθῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ὁ συνεταιρισμὸς, ὡς καὶ ἡ τιμὴ ρίψεως, διακμορφώσεως καὶ μετατοπίσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβάνει τὸ Δημόσιον ἀπὸ τῶν συνεταιρισμῶν, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ σχετικὴν γνώματτον τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

4. Διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, ἀναγράφεται ἰδία πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ προκαταβολῆς, ἐπὶ ἀποδοσὶ λογαριασμῶν εἰς τοὺς δασάρχας τῶν ἀρμοδίων δασαρχείων, καθοριζόμενος ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγούμεναι εἰς τὰ δασαρχεῖα προκαταβολαί, ἐφ' ὅσον ἀφορῶν εἰς κεφάλαια κινήσεως, ἀποδίδονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων ἐσόδων τῶν δασῶν, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁποίων διετέθησαν αἱ προκαταβολαί.

5. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 4 προκαταβολαὶ ἀφορῶν εἰς ἄλλας τὰς κατηγορίας δαπανῶν, εἴτε ἐργασίας ρίψεως, διακμορφώσεως, μετατοπίσεως, παρὰ τῶν μηχανικῆς κατασκευῆς ἢ μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἀναδαπέσεως, ὀδοποιίας καὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς κτιρίων, ἐκτελουμένας ἐντὸς τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσις εἴτε κατόπιν κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε διὰ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν. Αἱ προμήθειαι τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν γίνονται κατὰ τὰς περὶ κρατικῶν προμηθειῶν διατάξεις.

6. Διὰ τὴν οικονομικὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν κατεπειγούτων φύσεως δαπανῶν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κρατικῆς ἐκμετάλλευσίς, ὡς καὶ τὴν πρόσληψιν ἐργατοτεχνικῶν προσώπων

κού δια τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 238 καὶ 249. Οἱ προϊστάμενοι τῶν δασαρχείων, ἐνθα ἐνεργεῖται κρατικὴ ἐκμετάλλευσις δημοσίων δασῶν δι' αὐτεπιστάσις, δύνανται νὰ χορηγοῦν εἰς τοὺς ἐξ ἄλλων περιφερειῶν μετακαλουμένους δι' ἐργασίας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ κατ' ἀποκοπὴν ὑλοτόμους, μονίμως διαμένοντας ἐν Ἑλλάδι, μικρὰς προκαταβολὰς, μὴ δυναμένας πάντως νὰ υπερβῶν τὰ ἡμερομισθία δύο τὸ πολὺ ἐβδομάδων, κρατούμενας ἀκολούθως ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας τῶν δύο τὸ πολὺ μηνῶν. Ἐάν, λόγῳ διακοπῆς ἢ οἰασθῆποτε ἄλλης αἰτίας, δὲν ἐξοφληθῆ ἔγκαιρως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ προκαταβολή, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν θεβαίουται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

7. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δύνανται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμετάλλευσις καὶ ἐπιτασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 138.

Διάρθεσις τῶν δι' αὐτεπιστάσις ἀπλοκαθευμένων δασικῶν προϊόντων.

1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα διατίθενται:

α) Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν δημοσίων ἀναγκῶν, ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' ἰδιωτικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν οικείων Ὑπουργῶν. Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν τῶν σιδηροδρόμων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἢ ὀργανισμῶν ἐκπευομένων καὶ ἐπιχορηγομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς ὁ Αὐτόνομος Σταθιδικὸς Ὄργανισμός, ἢ Κοινοπραξία Συνεταιρικῶν Ὄργανώσεων Σουλτανίας, ὁ Ὄργανισμὸς Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, ἢ Δ.Ε.Η. κλπ., ὡς καὶ διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν μεταλλείων, ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' ἰδιωτικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῆς διοικήσεως τῶν σιδηροδρόμων ἢ τῶν οικείων ὀργανισμῶν ἢ τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ τῶν μεταλλείων. Τὸ καθορισθῆσάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τίμημα δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ἐπιτευχθέντος κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἐν δημοπρασίᾳ, ἐφ' ὅσον ἔχει διενεργηθῆ ταύτη.

β) Ὅμοίως ἄνευ δημοπρασίας εἰς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐργασίας πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν τῶν δι' ἰδίων μέσων καὶ δι' ἰδίων λογαριασμῶν, τοῦ τμήματος διαθέσεως καθορισθέντος δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

γ) Διὰ προχείρου δημοπρασίας, εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου μέχρι ποσοῦ δέκα κυβικῶν μέτρων πιστῆς ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλου εἴδους δασικοῦ προϊόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

δ) Προκειμένου περὶ δημοπρατηθέντων δασικῶν προϊόντων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία διαθέσεως μεταωδήθῃ δις ἕνεκα μὴ προσελύσεως πλειοδοτῶν ἢ διενεργηθῆ δις καὶ αἱ προσνεχθεῖσαι τιμαὶ κρίνονται ἀσύμφωνοι, δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ εἰς πάντα τρίτον προσφέροντα πλεόντα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Πάντως τὸ τίμημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς ἐν δημοπρασίᾳ προσνεχθείσης προσφορᾶς.

ε) Ἐπὶ τῇ δόσει τῆς ἰσχυοῦσας διατιμῆσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ καλύψεως ἀναγκῶν, εἴτε μικροσπαγγελλμαστικῶν εἴτε ἀτομικῆς καταναλώσεως τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου.

στ) Διὰ κανονικῆς δημοπρασίας εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

2. Τὸ τίμημα τῶν ἐκποιηθέντων διὰ δημοπρασίας προϊόντων καταβάλλεται, εἴτε ἐφ' ἄπαξ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τῆς ἐγκρίσεως διὰ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε τμηματικῶς ἐντὸς ἐξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν διακήρυξιν ἔχει περιληφθῆ ὁ ὅρος τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἔχει καθορισθῆ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν δόσεων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως καταβάλλει διὰ τακτικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιηθέντων, διὰ δὲ τὰ ὑπόλοιπα δύο τρίτα προσνομίζει ἰσόποσον ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης τραπεζῆς, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ πωλητηρίῳ ὀριζομένης προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν. Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου ὁ ἀγοραστὴς παραλαμβάνει τὰ προϊόντα κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 139.

Διάρθεσις δασικῶν προϊόντων διὰ πολυετῶν μισθώσεως.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 121 καὶ 122 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργουμένης ἐκμεταλλεύσεως δασῶν καὶ διὰ παράδοσιν αὐτῶν κατ' ἴσα ἢ ἄνισα ποσὰ κατὰ τὰ ἐν τῇ διακήρυξει τῆς δημοπρασίας λεπτομερῶς καθοριζόμενα. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ κατὰ μονάδα τίμημα ἀναπροσαρμύζεται ὡς ἐν ἄρθρῳ 122 καθορίζεται.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πολυετῆς σύμβασις διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων τῆς κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν δύναται νὰ λύεται μονομερῶς, δι' οἰουδήποτε λόγον, κατόπιν κρατήσεως τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου χωρὶς ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης τῆς συμβάσεως νὰ γεννᾶται ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἐξιδικώτερον μεταξὺ τῶν λόγων τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως δύνανται νὰ εἶναι καὶ αἱ ἐξῆς:

α) Ἀδυναμία συνήψεως τῆς ἀπολήψεως τῶν διατεθέντων προϊόντων ἄνευ βλάβης τοῦ δάσους, διαπιστουμένη δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ ὀφειλομένη, εἴτε εἰς ἐσφαλμένην πρόβλεψιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς διὰ τὸ δάσος ἐγκειμένης δασοπονικῆς μελέτης ἔσον ἀφορᾶ εἰς τὴν ἔκτασιν, τὸ ξυλῶδες ἀπόθεμα, τὸ λῆμμα, τὴν μέθοδον καὶ τὸν χρόνον ἀναγεννήσεως τοῦ δάσους κλπ., εἴτε εἰς ἐπελθούσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως καταστροφὴν ἢ σημαντικὴν φθορὰν τοῦ δάσους συνεπείᾳ πυρκαϊῆς, προσβολῆς ἐντόμων, μυκήτων κλπ. ἢ ἐκ λαθραίας ὑλοτομίας ἢ ἄλλης ἀπροβλέπτου αἰτίας.

β) Ἀδυναμία πραγματοποιήσεως τῶν ὑλοτομιῶν καὶ τῆς μετατοπίσεως τῶν προϊόντων εἰς τοὺς τόπους παραδόσεως ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἀπροβλέπτων.

γ) Διακοπὴ, συνεπείᾳ νόμου, τῆς περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δημοσίων δασῶν, εἰς τὰ ὅποια ἀφορᾶ ἡ σύμβασις.

ΤΜΗΜΑ Γ'
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαί διατάξεις—Δασοπονικαί μελέται.

Άρθρον 140.

Δασοπολιτική επιτήρησις.

Τò Κράτος άσκει επιτήρησιν επί των ιδιωτικών δασοπο-
νιών κατά τά έν άρθρω 62 παρ. 1 οριζόμενα.

Άρθρον 141.

Δασοπονικαί μελέται μη δημοσίων δασών.

1. Τά κατά τò άρθρον 63 δασοπονικά σχέδια και εκθέ-
σεις ως και οι πίνακες ύλοτομίας διά κοσόν μείζον των 1000
κυβικών μέτρων ξυλώδους δγκου των μη δημοσίων δασών
καταρτίζονται υπό δασολόγων τή μερίμνη και δαπάνη των δα-
σοκτημόνων (ιδιοκτητών ή διακατόχων). Οι μέχρι των 1000
κυβικών μέτρων πίνακες ύλοτομίας καταρτίζονται υπό των δα-
σοκτημόνων. Αί δασοικαί άστυνομικαί διατάξεις εκδίδονται υπό
του άρμοδιου δασάρχου κατά τά έν άρθρω 66 οριζόμενα.

2. Τά δασοπονικά σχέδια, εκθέσεις και πίνακες ύλοτομίας
των μη δημοσίων δασών τίθενται εις έφαρμογήν μετ' έπαλήθευ-
σιν και θεώρησιν υπό των άρμοδιών δασάρχου και περιφερεια-
κού διευθυντού δασών και έγκρισιν υπό του Υπουργού Γεωρ-
γίας, προκειμένου δέ περί δασοπονικών σχεδίων και εκθέσεων
άπαιτείται προσέτι και σύμφωνος γνωμοδότησις του Τεχνικού
Συμβουλίου Δασών.

3. Τά της καταρτίσεως δασοπονικών σχεδίων, εκθέσεων
και πινάκων ύλοτομίας, τά της αναλύσεως και μελέτης των
συντελεστών της δασοπονίας ως και ή μέθοδος διαχειρίσεως
και τρόπος ύλοτομίων, διά τά καθ' έκαστα τò δάσος άπαρτί-
ζοντα δασικά είδη, καθορίζονται έκάστοτε διά διαταγμάτων.

4. Η διαχείρισις μη δημοσίων δασών περιλαμβανομένων εις
δασικά συμπλέγματα, διά τά όποία καταρτίζονται δασοπονικά
σχέδια ή εκθέσεις υπό δασοτεχνικών συνεργείων της δημοσίας
ύπηρεσίας, δύναται να ενεργήται επί τή βάσει εκθέσεων καταρ-
τιζόμενων υπό των συνεργείων τούτων, έκαστον δέ δασοκτήμο-
να θάρυνει τò μέρος της καταβληθείσης διά την σύνταξιν της
όλης μελέτης δαπάνης, τò αναλογούν εις την έκτασιν των δα-
σών του εισπραττόμενον, έν περιπτώσει άρνήσεως, και διοικη-
τικώς κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις,
κατόπιν έκκαθαρίσεως των θαρυνοουσών έκαστον δασοκτήμονα
δαπανών υπό του Υπουργείου Γεωργίας.

5. Αί δασοπονικαί μελέται των μη δημοσίων δασών συντά-
σσονται, έγκρίνονται και ισχύουν κατά ιδιοκτησίας ή συνιδιο-
κτησίας έξ άδειαιρέτου. Έν αντίτυπον των εις πενταπλούν
υποβαλλομένων δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή πινάκων
ύλοτομίας, άρμόδιως έγκριθέντων, κοινοποιείται υπό του άρμο-
διου δασάρχου προς τον υποβαλόντα αυτό δασοκτήμονα.

6. Δασοκτήμονες διηρημένων δασών, άποτελούντων έν
σύνλω και όχι κατά μέρος διαχειριστικήν μονάδα, υποχρεού-
νται να δεχθών, όπως τò εις αυτούς άνήκον ή τò ύπ' αυτών
διακατεχόμενον τμήμα υπαχθή εις την ένδεικνυομένην τεχνι-
κήν διαχείρισιν του όλου δάσους, θεωρούμενον ως αναπόσπα-
στον αυτού μέρους από άπόψεως τεχνικής διαχειρίσεως. Την
ένιαίαν διαχείρισιν των έν λόγω δασών άποφασίζει ο Υπουρ-
γός Γεωργίας μετά γνώμην των άρμοδιών δασάρχου και
περιφερειακού διευθυντού δασών ως και γνωμοδότησιν του Τε-
χνικού Συμβουλίου Δασών.

7. Άποφασισθείσης της ένιαίας διαχειρίσεως του δάσους,
ή κάρπωσης των επί μέρος ιδιοκτησιών ενεργείται κατά τρό-
πον, χώρον και χρόνον, συμφώνως προς τά έν τή οικεία με-
λέτη καθοριζόμενα.

8. Προκειμένου περί μονοετούς καρπώσεως, ο χρόνος πρα-
γματοποιήσεως της άρχεται από της εκδόσεως της άδειας άπο-
λήψεως ή από της εγκαταστάσεως του ιδιοκτήτου εις την
ύλοτομίαν και λήγει μετά έν έτος. Προκειμένου περί καρπώ-
σεων, των όποιων ή πραγματοποίησις προβλέπεται εις πλείονα
έτη, ο χρόνος πραγματοποιήσεως άρχεται ως άνωτέρω και
λήγει μετά την παρέλευσιν του καθωρισμένου χρόνου πραγμα-
τοποιήσεως των. Είς άς όμως περιπτώσεις ή έναρξις της
καρπώσεως δεν έγένητο εγκαίρως, ο χρόνος πραγματοποιήσεως
ταύτης μετατίθεται αναλόγως, άλλ' έν πάση περιπτώσει ώχι
τέραν του έτους από της λήξεως του καθωρισμένου χρόνου.

Άρθρον 142.

Παράτασις χρόνου καρπώσεως μη δημοσίων δασών.

1. Παράτασις του άρχικώς επί τή βάσει δασοπονικών με-
λετών ή πινάκων ύλοτομίας ή ειδικών διαταγών έγκριθέντος
χρόνου καρπώσεως εις μη δημόσια δάση δύναται να χορηγηθή
υπό της καθορισθείσης των χρόνων τούτων άρμοδίας άρχης, επί
τή αίτήσει του δασοκτήμονος έφ' όσον δεν ήρχισεν ή πραγματο-
ποίησις της καρπώσεως. Έάν έλαδον χώρον έκτακτα γεγο-
νότα, ως πυρκαϊά, άνεμοθλασίαι, χιονοθλασίαι, άποξηρήν-
σεις και παρόμοιαι έμφανίσεις θεομητιών ή λαθρούλοτομίας,
μεταβάλλοντα την σύνθεσιν του δάσους, δεν χορηγείται παρά-
τασις άλλ' εφαρμόζονται αι διατάξεις της παρ. 2 του άρ-
θρου 64.

2. Έφ' όσον ήρχισεν ή πραγματοποίησις της καρπώσεως, δέ-
νεται να χορηγήται παράτασις του καθορισθέντος χρόνου, πέ-
ραν του υπό της παραγράφου 8 του προηγουμένου άρθρου προ-
βλεπομένου, κατόπιν αίτήσεως του δασοκτήμονος ή του μισθω-
τού τή συγκαταθέσει του δασοκτήμονος.

3. Προκειμένου περί δασών άνηκόντων εις δήμους ή κοι-
νότητας ως και συνεταιρικών δασών, διά τά όποία έχει σφρα-
γίη συνεταιρισμός ιδιοκτησίας, διά την κατά τας προηγουμένας
παραγράφους χορήγησιν παρατάσεως άπαιτείται πρότασις του
άρμοδιου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου έγκρινομένη υπό
του νεμάρχου ή αίτησις του δικηνητικού συμβουλίου του συν-
εταιρισμού.

4. Η παράτασις αύτη δεν δύναται να είναι μείζον του
έτους, προκειμένου περί καρπώσεων των όποιων ή πραγματο-
ποίησις προβλέπεται εις έν διαχειριστικόν έτος. Προκειμένου
περί καρπώσεων, των όποιων ή πραγματοποίησις προβλέπεται
εις πλείονα του έτους διαχειριστικά έτη, ή παράτασις δύναται
να είναι μέχρι δύο έτών. Η παράτασις χορηγείται υπό τας
προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 125.

Άρθρον 143.

Δασολόγοι συντάσσοντες δασοπονικάς μελέτας
μη δημοσίων δασών.

1. Οι δασοκτήμονες μη δημοσίων δασών έκτάσεως 100 έκτα-
ρίων και άνω και έτησίου λήμματος τουλάχιστον 200 κυβι-
κών μέτρων ξυλώδους δγκου όφείλουν, προς διαχείρισιν και
έκμετάλλευσιν των δασών των, να συντάσσου διά δασολόγων
ιδιωτών τουλάχιστον δασοπονικήν έκθεσιν.

2. Ίδιώται δασολόγοι, άπόφοιτοι δασολογικών σχολών της
ήμεδαπής ή άλλοδαπής δικαιούνται να συντάσσου δασοπονικά
σχέδια, εκθέσεις και πίνακες ύλοτομίας μη δημοσίων δασών,
έφ' όσον κέκτηνται άδειαν άσκήσεως έπαγγέλματος, έκδιδομένην
κατόπιν αίτήσεως του ένδιαφερομένου παρά του Υπουργού
Γεωργίας.

3. Η τοιαύτη άδεια ανακαλείται, έφ' όρισμένον χρονικόν
διάστημα παρά του Υπουργού Γεωργίας, έφ' όσον αι καταρ-
τιζόμεναί υπό τούτων δασοπονικαί μελέται άπορρίπτονται, και
δή κατ' έπανάληψιν, ως άντιεπιστημονικώς, άτέχνως, πλημ-
μελώς ή ανακριβώς καταρτισθείσαι και έν πάση περιπτώσει
έφ' όσον αύται δεν συντάσσονται κατά τας κεκείμενας διατάξεις
νόμων και διαταγμάτων και τας οδηγίας του Υπουργείου
Γεωργίας.

4. Τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἰδιώτας δασολόγους, κατώτατον ὄριον ἀμοιβῆς κατὰ μονάδα ἐπιφανείας διαχειριζομένου δάσους καὶ κατὰ διαχειριστικὴν κλάσιν καὶ εἶδος ἐργασίας, ἦτοι διὰ τοπογράφησιν, κατάρτισιν πρωτοτύπου, προχείρου καὶ ἐν μεγεθύνσει διαγράμματος, εἰδικὴν περιγραφήν τῶν συστάδων, λήψιν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, ἀνάλυσιν κορμοῦ κλπ., ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τούτων διὰ τὸν διατεθέντα ὑπ' αὐτῶν χρόνον πρὸς χορήγησιν τεχνικῆς συμβουλῆς, δι' ἐπίσκεψιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ γραφεῖου των, ἐνεργεῖαν πραγματογνωμοσύνης καὶ ἐκτίμησιν ἀξίας δάσους, καθορίζονται διὰ διαταγμάτων.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὃ δασοκλήτων ἢ ὃ ἐνοικιστῆς τοῦ δάσους, ὃ ἀναθέσας εἰς ἰδιώτην δασολόγον τὴν κατάρτισιν τῆς δασοπονικῆς μελέτης, πραγματογνωμοσύνης κλπ. ἀρνεῖται ἢ δυστροπεῖ εἰς τὴν καταβολὴν συμφωνηθείσης ἀμοιβῆς, δύναται ὃ δικαιούχος δασολόγος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξὴν ταύτης διὰ πίνακος δικαιωμάτων του, συζητουμένου κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 722 ἕως 725 τοῦ κώδικος πολιτικῆς δικονομίας (ἀ.ν. 44) 1967) ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ καίται τὸ δάσος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ εἰσπράξεις δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἰσχυόντων. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος δικαιωμάτων ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ σύνταξις δασοπονικῶν μελετῶν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐξαιρουμένων τῶν δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας, τῶν κοινοτήτων Θάσου καὶ ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

7. Εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς συντάσσοντας τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτροπομένους δασοπονικὰς μελέτας μὴ δημοσίου δάσους, καταβάλλονται παρὰ τῶν οἰκειῶν δασοκτημόνων τὰ διὰ τούτους προδεδωμένα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁδοπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιπροσθέτως ἡ ὀφαιτουμένη διαπάνη διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν μελετῶν τούτων (ἐργασικὰ, χαρτογράφησις, σχεδίασις, δακτυλογράφησις κλπ.) ἐκκαθαριζομένη κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Δάση κοινωφελῶν προσώπων, δήμων, κοινοτήτων, ἀνταλλαξίμου περιουσίας κλπ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 144,

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας.

1. Τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση, μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβάδα τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης φύσεως κεφαλαίων, ὀνομαζόμενα κατωτέρω δασικὴ περιουσία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπάρχοντα ὑπὸ τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν, διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς ἐπομένους παραγράφους.

2. Ἡ διοικήσις καὶ διαχειρίσις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασικῆς περιουσίας, ὡς ἡ κατάρτισις δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ πινάκων ὕλοτομίας, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπ' ὄνοματι τοῦ δασοκλήτου ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν δασικῶν ὀργάνων. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Ταμείου τούτου μετέχει ὡς μέλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, ὀριζόμενος παρ' αὐτῶν.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασάρχου ἐκμετάλλεως τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας περιλαμβάνει πᾶν ἔργον ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεως, κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δα-

σικῶν ἐργοστασίων καὶ κτιρίων, τὴν ἀγορὰν καὶ συντήρησιν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ τὰς μισθώσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις κτιρίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων καρπώσεως.

4. Αἱ δημοπρασίαι πρὸς ἐκμίσθωσιν καὶ ἐμπορίαν ἀντικειμένων καρπώσεως τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας δύνανται νὰ ἐνεργηθῶνται καὶ ἐπικυροῦνται κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματα, μέχρι δὲ ἐκδόσεως τούτου, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἐπιπέρας τὰ δημοσία δάση.

5. Τὸ Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας εἰσπράττει ἀπάσας τὰς προσόδους ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ἐκ δωρεῶν, κληροδοτημάτων καὶ παρομοίας προελεύσεως ὑπὲρ ἀναδασώσεων καὶ παρομοίων σκοπῶν προσόδους, ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ δασάρχου φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων βελτιώσεως, ἀναδασώσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς δασικῆς περιουσίας: Χρηματικαὶ πιστώσεις, διατιθέμεναι τυχόν ὑπὸ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἢ ἄλλων κοινωφελῶν νομικῶν προσώπων Κεφαλληνίας εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον διὰ σκοποῦς ἀναδασώσεων, δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀναδασώσεις καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς νήσου Κεφαλληνίας.

6. Τὸ περίσσευμα τῶν χρηματικῶν προσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὡς ἄνω δασικῆς περιουσίας, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων:

α) Ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων. β) Δασικῆς κτιριατικῆς ἢ ἄλλης φύσεως βελτιώσεως, ἰδίᾳ ἀναδασώσεως, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀνεγέρσεως δασικῶν κτιρίων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας καὶ γ) Τῶν ἐξόδων ἀμοιβῆς τῶν ἀναγκαιούτων δασικῶν ὀργάνων, διατιθέσεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας.

7. Προκειμένου περὶ ἀπολήψεως προϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπὸ τῶν περιθίων πληθυσμῶν καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς καὶ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἐπιτρέπεται αἴτη ἀτελῶς, δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια ἀπολήψεως τοῦ διαχειριζομένου τὰ δάση ταῦτα Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας. Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ζώων, πληγῶν τῶν αἰγῶν, περιθίων πληθυσμῶν, ἢ ὅποια εἶναι ἐλευθέρως, ἐφ' ὅσον ἀντινομικὴ διάταξις δὲν ἀπαγορεύει ταύτην καὶ ἡ βοσκὴ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δὲν ἐνοικιάζεται ὑπὸ τοῦ δασοκλήτου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5263 τῆς 4) 10.8. 1981 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173) 1929 (περὶ δασικοῦ κώδικος) καὶ 4687) 1930 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 (περὶ δασικοῦ κώδικος).

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 145.

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις δασῶν κοινοτήτων Θάσου.

1. Ἡ διοικήσις καὶ διαχειρίσις τῶν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαθίων, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κεφαλαίων πάσης φύσεως, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κοινοτήτας τῆς νήσου Θάσου καὶ ὀνομαζόμενα κατωτέρω ἀδασικὴ περιουσία κοινοτήτων Θάσου) ἐνεργεῖται διὰ λαχαρισμῶν τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων παρὰ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου (Σ.Κ.Θ.), ὡς προδίδεται διὰ τοῦ νόμου 3866) τῆς 2) 9.2.1929 (περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927) (περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 21ης Ἀπριλίου 1926) (περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Θάσου) καὶ ὡς διὰ τοῦ παρόντος κώδικος τροποποιεῖται.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ:

α) Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συνδέσμου μετέχουν μετὰ 4 ἴσου ὁ δασάρχης Θάσου, ὅστις εἶναι καὶ ὁ τεχνικὸς σύμβουλος, καὶ ὁ εἰρηνοδίκης Θάσου.

6) Η διοικούσα επιτροπή του συνδέσμου είναι θμελής, αποτελούμενη εν τριών μελών, εκλεγμένων μεταξύ των παρά τῷ συμβουλίῳ του συνδέσμου εκπροσώπων τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων Θάσου, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν Θάσου ἐκλεγμένου παρά τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν δασάρχων καὶ εἰρηνοδίκου Θάσου.

γ) Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἐδάξια συμβουλίου καὶ διοικουσῆς ἐπιτροπῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5—11 τοῦ ἑνωθ. νόμου 3866)1929, καὶ ὁ μῆρος δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος κώδικος.

δ) Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας κοινοτήτων Θάσου πρῶτοι δὲ τοῦ συνδέσμου ἀποτελοῦν κεφάλαιον διακεκριμένης διαχειρίσεως περιλαμβανόμενα ἐν εἰδικῇ παραρτήματι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ συνδέσμου.

3. Ὁ Σ.Κ.Θ. ἐν τῇ διοικήσει καὶ διαχειρίσει τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων Θάσου μεριμνᾷ διὰ τὴν κατάρτισιν λειτουργικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ πινάκων ὑλοτομίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, καθορίζει τὰ τῆς διαθέσεως τῶν καρπώσεων, κατάρτιζεν τοὺς ὅρους διακηρύξεως, ἐνεργεῖ τὰς δημοπρασίας, ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ γενικώτερον μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπιμελεστέραν ἐπιμετάλλευσιν τῆς τσαυτῆς περιουσίας.

4. Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων πρόσδοι, μετὰ τὴν παρακράτησιν ἐκ τούτων ποσοτοῦ, παρά τοῦ συνδέσμου καθοριζομένου, διὰ τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐξυπηρέτησιν ἢ συντήρησιν ἔργων ἐλεγκτικῶς τῆς δασικῆς περιουσίας, περιέρχονται κατ' ἀναλογίαν τῶν γενομένων εἰς τὰ κατ' ἑκάστα δάση καρπώσεων, εἰς τὰς δασοκτημόνας κοινότητας.

5. Ὁ δασάρχης Θάσου κατάρτιζεν τὰ δασοπονικὰ σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακας ὑλοτομίας τῶν κοινοτικῶν δασῶν Θάσου, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν, παρέχει δὲ καὶ πᾶσαι τεχνικὴν καθοδήγησιν καὶ συμβουλὴν εἰς τὸν σύνδεσμον κοινοτήτων.

6. Ἀποφάσει τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου καὶ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὸν δασάρχην Θάσου δι' ἀντεπιστάσεως ἢ ἐπιμετάλλευσιν τῶν κοινοτικῶν δασῶν καὶ γενικῶς ἢ ἐκτέλεσιν δασικῶν ἔργων, ἤτοι ἐργασιῶν εἰσφοράς, διαμεριστικῆς, μεσοτοπίσεως ἢ μεσοσπορῆς δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεων, κατωκυριῆς ἢ συντηρήσεως δασικῶν ὄδων καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργαστασίων καταρτίσεως ξυλείας, κτερίων, ἢ ἀγορᾶ καὶ συντήρησις μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπιφανείας, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀντιστοιχῶν διατάξεων τῶν διαπισθῶν τὰ δημόσια δάση ἢ κατὰ τὰ ὀριζήμενα δι' ἀποφάσεων ἢ κανονισμῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου παρά τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

7. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἀρθρου.

8. Διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν, δύναται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1—7 τοῦ παρόντος ἀρθρου νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς ἑσπερα παρόμοια κοινοτικά δάση τῆς Χώρας καὶ νὰ ρυθμίζωνται αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 146.

Δασοπολιτικὴ ἐπιτήρησις καὶ διάθεσις καὶ πώτερον δασῶν δῆμων, κοινοτήτων, ἀνταλλαξίμου περιουσίας, κλπ.

1. Ἡ δασοπολιτικὴ ἐπιτήρησις τοῦ Κράτους ἐπὶ δασοπονεῶν καὶ ἐπιμεταλλεύσεων εἰς δάση, μερικῶς δασοποιηθεῖς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χροτολίθια, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης οὐσίας δασικῶν κεφαλαίων, ἀνήκοντα εἰς δῆμους, κοινότητας, μονὰς ἢ Ὄργανισμῶν Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, κοινοελεθῆ ἐν γένει πρόσωπα ἢ ἰερόματα, ἀνταλλαξίμου περιουσίαν καὶ συνεταιρισμῶ τῆς ἐλάχιστος τῶν κατοίκων συνολικῶς τινος ἢ χωρίου, δύναται νὰ ἀσκήσῃται, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 144, τῶν ἐπιμασθῶν εἰς πρὸς τὴν δασικὴν περιουσίαν τῶν Φιλοφρονητικῶν Καταστη-

μάτων τῆς Κεραλληνίας. Διατάγματα, ἐκάστοτε ἐκδιδόμενα, δελεῶν καθορίζει τὰ ὡς ἀνω δάση, τὴν ἔδραν τοῦ ἀσκούντος τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν δασάρχου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ προσόντα τῶν ἐπ' αὐτὸν δασικῶν ὀργάνων. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνήκοντων εἰς δῆμους ἢ κοινότητας, τὰ διατάγματα ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

2. Ὡς μέλος τοῦ Δασοπολιτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ νομοῦ, εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 144 καὶ τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζόμενα Ταμεῖα Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, μετέχει εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου δασοκτημόνος, προκειμένου μόνον περὶ ζητημάτων ἀφορῶντων εἰς τὰ δάση καὶ τὰς μερικῶς δασοποιήσεις ἐκτάσεις τοῦ δασοκτημόνος τούτου.

3. Ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐξ ἀνταλλαξίμου, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ μοναστηριακῶν δασῶν ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 119.

Ἄρθρον 147.

Διαχείρισις δασῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν περιεχῶν ἐνεργεῖται, κατὰ τὸν παρόντα κώδικα, ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων, ἢ δὲ ἐκμίσησις διὰ πλειοψηφικῆς δημοπρασίας ἐπὶ τῇ ἐσσει ἐγκειμένου δασοπονεῖοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ἢ πίνακος ὑλοτομίας.

2. Προκειμένου περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας, τὸν ἁλοῖον ἅπαντα τὰ μέλη εἶναι κάτοικοι τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ δάσους δῆμου ἢ κοινότητος, ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐκμισθώσις τοῦ δικαιώματος ἐπιμεταλλεύσεως τοῦ δάσους ἐπιτρέπεται ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐπὶ ἐν ἔτος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς νομαρχίας, τοῦ προϊστάμενου τῆς δασικῆς ἀπρεσίας τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας τῆς ἐδορας τοῦ νομοῦ, ὀριζόμενου τοῦ τελευταίου τούτου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐν περιπτώσει πλεισίων ἐφοριῶν ἐν τῇ ἐδορᾷ του. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν παραχώρησις ὑπὸ τὸ μισθώσαντος συνεταιρισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιώματος ἐπιμεταλλεύσεως, θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὰ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ λήμματος ἢ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 135 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρου 2 παραγράφου.

Ἄρθρον 148.

Ἐπιποίησις μοναστηριακῶν δασῶν.

1. Ἐκτάσεις μονῶν κηρυχθεῖσαι ἀναδασωτέαι, τυμφῶνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 191 παρ. 4, ὡς καὶ δάση, δασικά ἐδάφη καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις τῶν μονῶν, ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν διατηρητέαν ἢ τὴν ρευστοποιητέαν περιουσίαν αὐτῶν, δύναται τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ νόμου 4684 τῆς 9)10.5.1930 (περὶ ἐπισημώσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν) ἐκδιδόμενων δικαιοπρασιῶν, ἐκποιεῖνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θεολογικῶν καὶ Γεωργίας, ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελιζομένης ἐκ τῶν ἀρμοδίων περιφερειακῶν διευθυντῶν δασῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν γεωργίας, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θεολογικῶν, ἀντιπροσώπου τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ).

2. Προκαιμένης εκποίησης των άνω εκτάσεων, τὸ Δημόσιον προτιμάται ἐπὶ ἴσους ὅροις ὡς ἀγοραστής, δηλοῦν εἰς τὸν διοικοῦντα τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἢ τὴν μονὴν τὴν περὶ τούτου δοῦλησιν του ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποίησης τῆς ἐγκρίσεως, ὑπὸ τὸν παρόντα ὅρον, τὸν πρακτικὴν δημοπρασίας, τὸσον εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ὅσον καὶ εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Μοναστηριακὰ δάση, δασικὰ ἐδάφη καὶ ἐν γένει δασικαὶ ἐκτάσεις τῆς ρευστοποιήσεως περιουσίας τῶν ἱερῶν μονῶν, τῆς ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δύνανται νὰ ἐκποιηθοῦν ἢ ὅλα ἢ κατὰ τμήματα διὰ δημοπρασίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἀνευ τῶν διατυπώσεων καὶ περιορισμῶν τῶν προηγουμένων παραγράφων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐντελῶς ἀπρόσδοκα ἢ ἢ ἀποδιδόμενη εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἐξ αὐτῶν καθαρὰ ἐτησία πρόσδοτος κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἐκ τῶν πάσης φύσεως δασικῶν προϊόντων καὶ χορτονομῆς εἶναι κατωτέρα τῆς προσόδου, τὴν ὅποιαν ἔχον ἔχειν ὁ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ δάσους εἰς δραχμὰς τοικίωμενας πρὸς 40) ο ετησίως.

4. Τὸ Δημόσιον δύνανται νὰ ἀσκή τὸ ἐκ τῆς παραγράφου 2 δικαίωμα προτιμήσεως διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν δασῶν τούτων εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐπομένην παραγράφου καθοριζομένην πραγματικὴν ἀξίαν, ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. περὶ τούτου προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑποχρεουμένου διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγορᾶς ταύτης νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατραπεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐμπροθέσου δηλώσεως.

5. Ἡ ἐξεύρεσις τῆς εἰς δραχμὰς πραγματικῆς ἀξίας τῶν δασῶν γίνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἐκάστην περιφέρειαν πρωτοδικείου, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκυμάτων καὶ Γεωργίας, ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργίῳ Γεωργίας Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐνὸς δασολόγου ἰδιώτου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν προέδρων τοῦ πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κείναι ἢ ἐκποιήτῃ ἐκτάσει, ἀναπληρουμένου ὑπὸ νεωτέρου προέδρου ἢ ὑπὸ πρωτοδίκου, ὀριζομένου ἀριστέρων κατὰ νόμον.

6. Ἡ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ δάσους γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἶναι ἀποφασιστικὴ. Ἐὰν περὶ τῆς ἀξίας ἐκδηλωθοῦν τρεῖς διαφοροὶ γνώμαι, πρὸς καθορισμὸν αὐτῆς λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος τῶν τριῶν προσῶν. Ἡ δαπάνη ὀρειοκοικῶν ἐξέδων καὶ ἢ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῆς βαρύνει τὸν Ο.Δ.Ε.Π. Ὡς ἀμοιβὴ ἐκάστου μέλους ἐκ τῶν ἐχόντων ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα ὀρίζεται ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεως ἴση πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ βασικοῦ μισθοῦ του.

7. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δι' ἡτιολογημένων ἀποφάσεων του καθορίζει ἐκάστοτε τὰ μοναστηριακὰ δάση, ἅτινα θεωρεῖ ἀπρόσδοκα ἢ ἠλαττωμένης προσόδου κατὰ τὴν ἐνοσίαν τῆς ἀνωτέρου 3 παραγράφου, ὀρίζον τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀξίαν ἐκάστου, κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τμήματα ἢ ἐν ὅλῳ. Ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν σχετικῶν στοιχείων ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκυμάτων, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκδοσὴν τῶν σχετικῶν γνωματεύσεων.

8. Ἐὰν ἡ ἐκτιμητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν καταρτισθῇ ἢ δὲν καταρτισθῇ νομίμως ἢ δὲν ἐκδόσῃ τὴν γνωμάτευσιν τῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἢ γενομένη ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκποιήσις θεωρεῖται ὀριστικὴ καὶ μὴ ἀμφισβητήσιμος.

9. Αἱ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ ἀν. 1368 τῆς 2) 10.9. 1938 (περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διακίσεως καὶ διαχείρισεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τῆς τῶν Μονῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναρῶν (ἐγγυητῶν διατάξεων) γενόμεναι ἐκποιήσεις δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν σχετικὰ συμβόλαια ἢ ἐκποιήθησαν πρὸς τοὺς τελευταίους πλειοδότης ἐγκριτικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐφημερίσθῃ ἢ διατάξεις τῆς 1 παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθρου, θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 149.

Διαχείρισις δασῶν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας,

1. Ἡ διαχείρισις τῶν ἀνταλλαξίμων δασῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Διαχείρισεως Ἀνταλλαξίμων Μουσουλμανικῶν Κτημάτων (Δ.Δ.Α.Μ.Κ.) τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος. Αἱ ἀρμόδιαι κατὰ τόπους δασικαὶ ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ συντάξουν τοὺς οἰκείους πίνακας ὕλοτομίας καὶ νὰ παρέχουν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν των, ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τούτων, εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Δ.Δ.Α.Μ.Κ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ἀνταλλαξίμων δασῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 9 παρ. 5 τοῦ ν.δ. 3713 τῆς 28.6) 1.7.1957 (περὶ μέτρων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ρευστοποιήσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ τὴν ολοκλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων) ὀριζόμενα.

Κεφάλαιον Γ'

Δόση συνεταιρικά.

Ἄρθρον 150.

Διαχείρισις δασῶν προερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ἐξ ὀριστικῆς κυρωθείσης διανομῆς κοινοχρήστων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν κώδικα ἐκτάσεων, ἀνήκει, πρὸ μὲν τῆς εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητα μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τὸν οἰκίαν συνεταιρισμὸν ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλωρηγῶν (Σ.Α.Α.Κ.), μετὰ δὲ τὴν μεταβίβασιν ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητα. Ἡ ἐκχέρωσις τοιούτων ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον ἤθελε διατεθῇ ἢ πρὸς ἐκχέρωσιν ἕκαστος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἀποκατεστημένων κληροῦχων ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν νέων ἀκτημόνων καὶ πρόκειται περὶ ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν καὶ βενδρικομικὴν καλλιέργειαν κατὰ τὸ ἀρθρον 153.

2. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, παραχωρηθειῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος εἰς κληροῦχους γηγενεῖς, ὡς καὶ τῶν κοινοχρήστων τοιούτων, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους Σ.Α.Α.Κ.

3. Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐντὸς τῶν ἀγροτικῶν κληρῶν δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ὀριστικῆς κατὰ κληροῦχους διανομῆς αὐτῶν, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους κληροῦχους γηγενεῖς ἢ πρόσφυγας.

4. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων πάσης φύσεως δένδρων, ἀπαλλοτριωθειῶν κατὰ τὸν νόμον 4857 τῆς 18) 18. 12.1930 (περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε. Α. Προσφύγων καὶ συστάσεως ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς) ἢ διοικουμένων ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διατάχου τῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐθικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος ἀτελῶς κατὰ τὰς διατάξεις τὰ δημόσια δάση διατάξεις.

5. Ἡ ἀπλόησις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ὕλοτομίας ἢ ἐκχέρωσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμεταλλεῦσεως τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου δασικῶν ἐκτάσεων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Σ.Α.Α.Κ. ἢ τῶν κληροῦχων γηγενῶν ἢ πρόσφυγων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ δημοσίου δασικοῦ φόρου ὡς ἐπὶ ἰδιωτικοῦ δάσους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινότητος ἀπλόησις δασικῶν

προϊόντων εκ τής ύλοτομίας, εκχερσώσεως ή κατ' άλλον τρόπον εκμεταλλεύσεως δασικών εκτάσεων περιελδουσών αυτήν κατά κυριότητα, συμφώνως προς τας διατάξεις του άγροτικού κώδικου.

6. Δασικά εκτάσεις εξαγορασθείσαι υπό του Δημοσίου, επί τη βάσει του νόμου 4245 τής 26.7.18.1929 (περί κυρώσεως του από 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. περί κυρώσεως των μεταξύ Ελλάδος και Αγγλίας, Ελλάδος και Βελγίου και Ελλάδος και Ιταλίας συμφωνιών περί εξαγοράς κτημάτων ύπηρεσιών αυτών), ως ούτος μεταγενεστέρας έπρεπτοίηθι και συνεπληρώθη, επί σκοπώ αποκτατάσεως άκτημόνων καλλιστηριών, γηγενών ή προσύγων, και μη δυνάμεναι να αποτελέσουν άντικείμενον γεωργικής εκμεταλλεύσεως παραχωρούνται προς δασικήν εκμετάλλευσιν εις τους υπέρ των εξαγορασθέντων, συμπληρουμένους εις δασικόν συνεταιρισμόν, εφ' όσον οι εκτάσεις αύται παραμένουν εις την κυριότητα του Δημοσίου.

* Α ρ θ ρ ο ν 151.

Διαχειρίσεις και μισθώσεις συνεταιρικών δασών.

1. Η προς έμπορίαν εκμετάλλευσιν δασών άνηκόντων κατά κυριότητα, νομήν ή περιορισμένα δικαιώματα εις συνεταιρισμόν δασοκτημόνων (κυρίων, νομέων ή καρπειτών περιορισμένων δικαιωμάτων) συνιστώμενον κατά τας διατάξεις του ά. ν. 1627 τής 14) 18.2.1939 (περί δασικών συνεταιρισμών), ως ούτος εκάστοτε ισχύει, ενεργείται επί τη βάσει δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως ή πίνακος ύλοτομίας, είτε κατόπιν δημοπρασίας είτε άνευ δημοπρασίας δι' άντεπιστάσις χρησιμοποίησης ως έργατος κυρίως μέλη του συνεταιρισμού δασοκτημόνων. Η άνευ δημοπρασίας ως άνω εκμετάλλευσιν ενεργείται, είτε δι' ομάδα έργατών δασοκτημόνων είτε δια συνεταιρισμού έργατών δασοκτημόνων, εις τας περιπτώσεις δε ταύτας το καταλητέον υπό τής ομάδος ή του συνεταιρισμού έργατών δασοκτημόνων εις τον συνεταιρισμόν δασοκτημόνων μισθώμα, εάν τα δασικά προϊόντα παραλαβήθη δι' ίδιον λογαριασμόν ή ομάς ή ο συνεταιρισμός έργατών δασοκτημόνων, ως και ή τιμή ρίψεως, διαμορφώσεως και μετασπίσεως των παραγομένων δασικών προϊόντων, εις δε περιπτώσεις τα δασικά προϊόντα παραλαμβάνει ο συνεταιρισμός δασοκτημόνων από την ομάδα ή τον συνεταιρισμόν έργατών δασοκτημόνων, καθορίζει ή κατά την επομένη παράγραφον έπιτροπή, εις περιπτώσιν δε διαφωνίας ή Πανελληνίος Συνομοσπονδία Γεωργικών Συνεταιρισμών.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφον δημοπρασία ενεργείται υπό τριμελούς έπιτροπής άπαρτιζομένης εκ του άρμοδίου δασάρχου ή του άντιποσώπου του, όριζομένου υπό του ίδιου, εκ του προέδρου του οικείου συνεταιρισμού και εκ του άρμοδίου έπίτου συνεταιρισμών ή του άναπληρωτού αυτού, όριζομένου υπό του κατά τόπους ύποκαταστήματος τής Αγροτικής Τροπέλης τής Ελλάδος.

3. Επί εκμεταλλεύσεως συνεταιρικών δασών εφαρμόζονται κατ' άναλογίαν οι διατάξεις τής παραγράφου 4 του άρθρου 103.

4. Προκαίμενον περί πολυώροφον διψυών εκ παρόλιου πεδκής δασών, άνηκόντων κατά κυριότητα νομήν ή περιορισμένα δικαιώματα εξ άδιαιρέτου εις πλείονας τών έπτά προσώπων και εκάστους μείζονος τών χιλίων στρεμμάτων, δια τα όποια συνεστήθη άναγκαστικός συνεταιρισμός, δύναται όπως, μετ' άπόφασιν τής γενικής συνελεύσεως του συνεταιρισμού, ή προς έμπορίαν κήρωσις του εξ άδιαιρέτου δάσους να ενεργήται ύφ' ένός έκάστου τών συνιδιοκτητών εις το τμήμα έκείνο του δάσους, εις το όποιον ενεργεί την ρητινοκαλλιέργειαν. Δια του μέτρου τούτου δέν άναγνωρίζεται ή τυχόν παρά των συνιδιοκτητών γενουμένη διανομή του δάσους άνευ τής υπό του Υπουργού Γεωργίας έγκρίσεως διανομής του δάσους, συμμόνωσ τή άρθρω 60 παράγραφος 1. Εις την περιπτώσιν ταύτην οι καθ' έκαστα συνιδιοκτῆται ύποχρεούνται εις την άνάλογον καταβολήν εις τον συνεταιρισμόν ετησίως τής έκάστοτε

καθοριζομένης ύφ' αυτού χρηματικής ή εις είδος συνδρομής δια την κάλυψιν των έξόδων διοικήσεως του συνεταιρισμού ιδιοκτησίας, δαπανών φυλάξεως, καταρτίσεως δασοπονικής μελέτης, όδοποιίας, κατασέσεως πυρκαϊών κλπ. Οι συνιδιοκτῆται μέλη του συνεταιρισμού ύποχρεούνται, εφ' όσον ήθελεν άποφασισθή ή ύφ' αυτών άνάληψις τής ύλοτομίας, όπως προβαίνουν εις ταύτην κατά την σειράν, τάξιν και χρόνον, ως καθορίζονται υπό τής δασοπονικής μελέτης. Έν άρνήσει τούτων να καταβάλουν εις τον συνεταιρισμόν την καθοριζομένην υπό τούτου συνδρομήν, ή να προοούν εις την εκτέλεσιν τής ύλοτομίας, συμφώνως προς τα ως άνω καθοριζόμενα, την ενεργειαν τής ύλοτομίας των άρνουμένων άναλαμβάνει το συμβόλιον του συνεταιρισμού κατά τας διατάξεις τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

5. Προκαίμενης καρπώσεως δασών άνηκόντων ή κατεχομένων υπό έλασσόνων τών έπτά συνδιακατόχων ή συνιδιοκτητών, μη συμφωνούντων εις κοινήν εκμετάλλευσιν, ή άρμοδία δασική άρχή παρέχει την προς τούτο άδειαν ύλοτομίας έκάστω αυτών και άνευ τής συγκαταθέσεως των λοιπών συνιδιοκτητών, εφ' όσον άποβαίνει δυνατή ή τιαούτη ύλοτομία χωρίς θλάσην του δάσους.

6. Επί μισθώσεων, δια χρόνον άνωτέρων των πέντε έτών, δασών εξ άδιαιρέτου συνιδιοκτητέου, εκτάσεως άνω των 500 εκταρίων και άνευ προϋπέξεως δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως, συναμολογουμένων παρ' έπιτροπής και εν γένει έκπρασίων των συνιδιοκτητών, άνευ δημοπρασίας, το δικαστήριον, άποφασίζον επί τή άγωγή αίουδήποτε των συνιδιοκτητών, κήρσει διαλελυμένην την μισθώσιν από τής ενάρξεως τής διαχειριστικής περιόδου, καθ' ήν άποδεικνύεται δι τή εις την αύτην περίοδον άντιστοιχούν ποσόν εκ του όλου μισθώματος είναι κατώτερον του ένός τρίτου τής κατά τον πίνακα διατιμήσεως τιμής του άποληπτεύου κατά την αύτην περίοδον δασοτικού όλικου. Έγερθείσης άγωγής, το δικαστήριον, παρὰ τή όποία είναι εισηγημένη ή άγωγή, δύναται να διατάξη πέν συντηρητικών μέτρων εις εξασφάλισιν του ενόγοντος, περιλαμβανομένου και του τής άναστολής τής εκτελέσεως τής συμβάσεως.

7. Κύριοι ή νομείς άδιαιρέτου δάσους εκτάσεως άνωτέρων των έκατών εκταρίων, είτε περιορισμένων δικαιωμάτων κατώσεως δάσους τής αύτης τουλάχιστον εκτάσεως, πλείονες των έπτά, συνιστούν άναγκαστικώς, μετά γνώμην του οικείου δασάρχου, συνεταιρισμόν είτε ιδιοκτησίας, τούτέστιν κυριότητος ή νομής, είτε καρπώσεως δασικών περιορισμένων δικαιωμάτων, κατά τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 2 του ά. ν. 1627) 1939. Εις περιπτώσιν συστάσεως άναγκαστικών συνεταιρισμών κατά τας άνωτέρω διατάξεις ως και τας τοιαύτας τής παραγράφου 4 του άρθρου 2 του εισημένου ά. ν. και διανοίξεως άντιπυρικών λωρίδων, οι αύτοι διανοιγόμενοι λωρίδες άποτελούν συνεταιρικήν ιδιοκτησίαν, οι δε εκ τής διανοίξεως αυτών διγόμενοι κύριοι ή νομείς άποζημιούνται μερίμνη του συνεταιρισμού εις θάρος των μελών αυτού άνάλόγως των τεκμαίρομένων άφελειών έκάστου εκ των προστατευομένων δασοκτημάτων.

8. Οι άναγκαστικοί ή προαιρετικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης εκμεταλλεύσεως δύναται δι' άποφάσεως του νομάρχου, μετά γνώμην του οικείου δασάρχου, όπως ύποχρεωθούν να διατηρούν από κοινού δασολήγον και δασοφύλακας, να έχουν κοινάς εγκαταστάσεις και μέσα μεταφερέας, να προμηθεύωνται από κοινού εργαλεία, σπόρους, φυτάρια, να προβαίνουν εις κοινήν πόλησιν των δασικών αυτών προϊόντων ή να άραιώνουν, θάμνευουν και φρυγανεύουν τα δάση δια λόγους άντιπυρικούς. Δια διακομμάτων ενδιδόμενων, μετά γνώμην τής πανελληνίου συνομοσπονδίας ενόσεων γεωργικών συνεταιρισμών, δύναται να κανονισθούν λεπτομερέστερον τά τής εφαρμογής τής παρούσης παραγράφου.

9. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται να εξαστήρη την έγερσιν ή μη καρπώσεων δια συνιδιοκτητητα ή συνεταιρικά δάση, δια τα όποια δέν συνεστήθησαν κατά τον ά. ν. 1627) 1939 συνεταιρισμοί ιδιοκτησίας ή ύφιστάμενοι τιαούτοι δέν προσήρμωσαν προς τον νόμον τούτον τα καταστατικά αυτών.

"Α ρ ρ ο ν 152.

Διαχειρίσις συνιδιοκτητών μετά του Δημοσίου δασών.

1. Ἡ διαχειρίσις τῶν δασῶν, τῶν ὁποίων τὸ Δημοσίον εἶναι ἐξ ἀδιαιρέτου συνιδιοκτήτης μετὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν διατάξεις, ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦτο εἶναι τὸ ἡμῶν ἢ πλεόν τοῦ δλου δάσους, ἀποδομιμένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατ' ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας αὐτοῦ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνηκουσθῆς μερίδος τοῦ εἰσοδήματος, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου εἶναι ἔλαττον τοῦ ἡμίσεος, ἐάν μὲν οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι, ἢ διαχειρίσις ἐνεργεῖται κεχωρισμένως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἐκάστου δυναμένου νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ μερίδιον τοῦ ποσῶν δασικῶν προϊόντων, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, ἢ διαχειρίσις ἐνεργεῖται ὑπὸ μὲν τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ εἰς τὸ μερίδιον τοῦ ἀναλογοῦν ποσῶν προϊόντων, ὑπὸ ἐπιτροπῆς δὲ ἢ πληρεξουσίων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν συνιδιοκτητῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσῶν.

2. Τὸ Δημοσίον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς εἰς αὐτὸ ἀνήκουστος μερίδιον, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἔλαττον τοῦ ἡμίσεος τοῦ δλου δάσους, ἐάν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἰς τινα τούτων, καὶ ἰδίᾳ τὸν κεκτημένον μεγαλύτερον μερίδιον, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, εἰς ἐπιτροπῆν, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δημοσίον λαμβάνει μισθῶμα, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὅπου κατὰ τὸν παρὸντα κώδικα ὁρίζεται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιαύτου μισθώματος.

3. Τὸ Δημοσίον δύναται τῇ αἰτήσει τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τινῶν τούτων, νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ μερίδια αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶναι περισσώτεροι, εἴτε ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν. Ἐπίσης, δύναται τὸ Δημοσίον, τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολοίπων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διαχειριζομένων μεριδίων. Ἡ ἀναλογία τῆς προσόδου τῶν συνιδιοκτητῶν ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς δασικὰς καρπώσεις τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν 1) 5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Δ'

Ἐκχέρσωσις δασῶν.

"Α ρ ρ ο ν 153.

Ἐκχέρσωσις μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις μὴ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται. Δύναται μόνον νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἢ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον θεσπιστοῦναι, προκειμένου μὲν περὶ ἐκτάσεων μέχρι τῶν 50 στρεμμάτων δι' ἐκθέσεως δασολόγου, προκειμένου δὲ περὶ μεγαλύτερων ἐκτάσεων δι' ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς γεωπόνου, ὅτι ἐκ τῆς ἐκχέρσεως αὐτῶν δὲν ὀφίσταται κίνδυνος ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ σχηματισμοῦ χειμάρρων, ὅτι τὸ ἐδαφὸς αὐτῶν εἶναι κατάλληλον πρὸν μόνιμον γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν καλλιέργειαν, ὅτι δὲν φέρουν ὀπωσθήποτε προστατευτικῶν χαρακτηριστῶν καὶ ὅτι ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 20(α) προκειμένου περὶ γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ 40 (α) προκειμένου περὶ δασοκομικῆς τοιαύτης.

2. Εἰς περιφέρειας, ἐνθα ἀποδεδειγμένως ὑπάρχει στενότης καλλιεργησίου γῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐκχέρσωσις ὁμοίων ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 35(α) διὰ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ 50(α) διὰ τὴν δασοκομικὴν τοιαύτην. Ἡ ἄδεια ἐκχέρσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων

χορηγεῖται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, πρὸ τῆς ἐνεργείας ταύτης, θὰ κατασκευασθῶν τοίχι (πελοῦλια) πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους.

3. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν ἢ ἐκτάσεων δασικῶν ἄνω τῶν 200 στρεμμάτων ἐγκρίνεται τμηματικῶς, ἢ δὲ συνέντις ἀρχικῆς ἐκχέρσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχέρσωσις ἢ ἡ ἐκτάσις δὲν ἐπαλλισρηθῆ ἢ γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκχέρσωσις μεγαλύτερας τῶν 200 στρεμμάτων ἐκτάσεως, οὐχὶ τμηματικῶς, ἂν χρησιμοποιῶνται διὰ ταύτην μηχανικὰ μέτα (τρακτέρ κλπ.).

4. Ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἐγκριθεῖσα ἐκχέρσωσις, ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης, ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὁποίας ἡ ἐγκρισις θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα. Ἐάν ἡ γεωργικὴ ἢ δασοκομικὴ καλλιέργεια δὲν πραγματοποιηθῇ ἐξ ὀλοκληρου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, βεβαιούμενον τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ διακότοχος τῆς ἐκχέρσεως ἐκτάσεως ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ δημοσίον ταμίον κατὰ στρέμμα καλλιέργησιμον καὶ μὴ καλλιέργησιμον ἐκτάσεως, χορηγητικῶν ποσῶν ὀριζόμενον διὰ κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς.

5. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ δημοσίων ἐκτάσεων παραχωρηθειῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ πρώτου Βιβλίου πρὸς γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, διὰ τὰς ὁποίας ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14, 15 καὶ 17.

6. Πρὸς προστασίαν τῶν ἐπιβλητῶν ἐδαφῶν ἀπὸ τῆς διαβρώσεως, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐν γένει, ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους ὑπερβαίνει τὰ 10(α), ἄνευ προηγουμένης ἢ συγχρόνου κατασκευῆς τῶν ἐνδεδειγμένων ἔργων προστασίας.

7. Ἐφ' ὅσον τοιαῦται ἐκτάσεις ἀνήκουν εἰς πλείονα πρόσωπα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἔργων προστασίας, τὴν διαίρησιν, τὴν συντήρησιν αὐτῶν δύναται νὰ συσταθῶν ὁργανισμοὶ ἀνάλογοι πρὸς τοὺς ἐν ἀρθρῶ 12 τοῦ ν.δ. 3881 τῆς 25)30.10.1953 (περὶ Ἔργων Ἑργασιῶν Βελτιώσεων) προβλεπομένους.

8. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ τῆς συστάσεως τῶν ὡς ἄνω ὁργανισμῶν, τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ἐν λόγω ἐκτάσεων ἔργων προστασίας, αἱ ἐπιτροπόμεναι καλλιέργειαι καὶ καλλιεργητικὰ συστήματα εἰς τὰς ἐκτάσεις αὐτάς καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια.

9. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 6 θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 προβλεπομένου διατάγματος.

"Α ρ ρ ο ν 154.

Ἐκχέρσωσις ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀνηκουσῶν εἰς μόναν ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα καὶ ἐπιταχθειῶν ἢ ἀπαλλοτριωθειῶν δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 (περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων) καὶ ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν κώδικα ἀπαλλοτριουμένων καὶ διανεμημένων τοιαύτων πρὸς καλλιέργειαν, περὶ τῆς γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς καταλληλότητος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἢ κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον ἐπιτροπῆ, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων.

2. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται ἔγγραφος πιστοποίησις τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἀρμοδίαν δασικὴν ἀρχὴν, περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἐκχέρσωσις.

*Α ρ ρ ο ν 155.

Έγκρισως παραχωρηθεισών δασικών εκτάσεων.

Διὰ τὴν ἐγκρίσωσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14 καὶ 16 πρὸς καλλιέργειαν παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 153 παράγρ. 1 ἐκδόσις δασολόγου ἢ ἐπιτροπῆς.

*Α ρ ρ ο ν 156.

Έγκρισως δασῶν διακατεχόμενων παρὰ τρίτων.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐγκρίσωσιν διακατεχομένων παρὰ τρίτων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν καλλιέργειαν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἐγκρισώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 153.

*Α ρ ρ ο ν 157.

Έγκρισως παραμεθορίων δασικῶν ἐκτάσεων.

Προκειμένου περὶ ἐγκρισώσεως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχάς, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 78.

*Α ρ ρ ο ν 158.

Ρόγγισμα.

Ἡ καύσις (ρόγγισμα) δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβάδιων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλλιέργειας τούτων ἀπαγορεύεται.

*Α ρ ρ ο ν 159.

Ἡ ἐπὶ ἐγκρισωμένων ἢ καλλιεργουμένων ἀγρῶν καθιερωθεῖσα συνθήκη, κατ' ἀρχικὴν συγκομιδήσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, τῆς ἐλευθέρως βοσκῆς ζῶων μετὰ τὴν συγκομιδὴν, ἐφ' ὅσον δὲν διανομήσῃ εἰς ἐμπράγματον δικαίωμα ὀρισμένου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταργεῖται.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Ε'

Δασικὴ φορολογία.

(Μίσθωμα—Δασικὸς φόρος).

*Α ρ ρ ο ν 160.

Μίσθωμα -- Δασικὸς φόρος -- Πίναξ διατιμῆσεως.

1. Διὰ τὰ ἐκ καρπώσεων δασῶν καὶ δένδρων ἐντὸς κτημάτων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβάδιων παραγόμενα δασικὰ προϊόντα καταβάλλεται μίσθωμα μὲν ὅταν πρόκειται περὶ δημοσίων, δημοσίου δὲ δασικὸς φόρος (δικαίωμα) ὅταν πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων τοιαύτων καὶ κτημάτων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μίσθωμα, ἐφ' ὅσον τοῦτο κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ὡς καὶ ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος, ὀρίζονται καθ' ἕναστον δασοκομικὸν ἢ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος διὰ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως, ὅστις κυροῦται κατ' ἔτος διὰ διατάγματα, ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, καὶ ἐν τῷ ὅποιῳ ἀναγράφεται, κατὰ δασικὰς περιφέρειας ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενας, ἡ τιμὴ τῶν δασικῶν προϊόντων, δι' ἕναστον δασοκομικὸν ἔτος, καθοριζομένη ἐπὶ τῆς βάσει τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δύο προηγουμένων δασοκομικῶν ἐτῶν εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς. Δι' ὁμοίου διατάγματος τὸ μίσθωμα καὶ ὁ δημόσιος φόρος προσαρμόζονται ἀναλόγως τῆς ἀξιομειώσεως τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

3. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου ρητίνης παραγομένης ἐντὸς ὄλοκλήρου τῆς ρητινευτικῆς περιόδου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, λαμβάνεται ὡς βάση ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης ἢ ἀνοργανωμένη εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως τῶν ἰσχυρόντων κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ρητινευτικῆς περιόδου τοῦ ἰδίου ἔτους.

*Α ρ ρ ο ν 161.

Καθορισμὸς μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθορίζεται ἐπὶ τῆς βάσει τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα δύο δασοκομικὰ ἔτη ἐπιτευχθέντων μισθωμάτων ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ.

2. Ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος ὀρίζεται εἰς τὰ ἐξῆς ποσοστά τῆς τιμῆς τοῦ πίνακος διατιμῆσεως:

α) Εἰς 140ο προκειμένου περὶ παντὸς εἶδους τεχνικοῦ ξύλου (ξύλας), δαδίου, κατράμης, φλοιοῦ καὶ δασικῶν φυτῶν.

β) Εἰς 100ο προκειμένου περὶ ξυλανθράκων, καυσοξύλων καὶ θάμων.

γ) Εἰς 110ο προκειμένου περὶ πάντων τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς φύλλα, ἀνθρακί, καρποί, κῆνοι καὶ σπέρματα, βαφικὸς καὶ βαφικὸς ροῦς, κηλίδες, φυτόχωμα, καττανόχωμα, σχινόχωμα κλπ.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὀφειλομένου δασικοῦ φόρου, ὡς δικαιολογητικὸν χρησιμεύει τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

*Α ρ ρ ο ν 162.

Καταβολὴ μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα ὡς καὶ ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας, ἐπὶ τῆς βάσει διπλοτύπου εἰσπράξεως προσαγομένου εἰς τὴν ἐκδίδοσαν τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας δασικὴν ἀρχὴν. Ἡ ἄδεια αὕτη χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργουμένης ὑλοτομίας. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἀπαιτεῖται ὡς δικαιολογητικὸν τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

2. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, κατ' ἐξίρσειν τῶν ἐν προηγουμένην παραγράφῳ ὀριζομένων, δύναται τῆ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅπως δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν δασικῶν προϊόντων, ὁ κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον ἐπιβαλλόμενος δημόσιος δασικὸς φόρος, ἀντὶ νὰ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐπομένου μηνός. Διὰ τὴν τοιαύτην καταβολὴν τοῦ φόρου, ὁ ὑποκείμενος εἰς φορολογίαν δασοκτητῶν (κύριος, νομέας, κάτοχος, ἐπικαρπωτής, ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων τὸ νομικὸν πρόσωπον, ἐπὶ συνεταιρισμοῦ δασοκτητῶν ὁ πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐπὶ ἀνθράκων ἢ νομιμῶς ἀπηγορευμένων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ κλπ.) ὀφείλει ἐγκαίρως πρὸ τῆς ἐναρξέως ἐκάστου δασοκομικοῦ ἔτους νὰ ἐπίδωσιν πρὸς τὸν ἀρμοδίον δασάρχην αἴτησιν, ὑποβαλλομένην κατὰ τοῦτο μετὰ τῆς γνώμης τοῦ πρὸς τὴν νομαρχίαν. Ἡ ἐγκρίσις ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως ἀπὸκρίνεται εἰς τὴν ἐλευθέρην κρίσιν τοῦ νομάρχου. Δι' ἐγγύτησιν ὁ δασοκτητὴς ὑποχρεοῦται ὅπως προσαγάγῃ ἐκαστοτὴ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν διὰ χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ καὶ διὰ μεγαλύτερον ποσὸν προϊόντων, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο.

*Α ρ ρ ο ν 163.

Δάση ἀμφισβητουμένης κυριότητος.

Ἐπὶ ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς δάση ἀμφισβητουμένης κυριότητος, ἐὰν μὲν τὸ δάσος τελεῖ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα κατὰ τὰς περὶ ὑλοτομίας ἢ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν κειμένας διατάξεις, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν κατοχὴν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται ἀντίστοιχος δημόσιος δασικὸς φόρος.

*Α ρ θ ρ ο ν 164.

Φόρος και μίσθωμα εις καέντα δάση.

1. Διὰ τὰ δασικά προϊόντα ἐκ καέντων μὴ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καταβάλλεται διπλοῦς δημοσίος δασικὸς φόρος. ἐκ καέντων δὲ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἄσκει ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας τρίτος, τὸ ὑπὸ τούτου καταβαλλόμενον μίσθωμα καθορίζεται διπλάσιον τοῦ ἐν τῷ πίνακι διατιμήσεως ἀναγραφομένου.

2. Ἐὰν ὁ δασοκτῆμων μὴ δημοσίου δάσους ἢ ὁ ἀπλῶν τὸ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας ἐπὶ δημοσίου δάσους ἠθελεν ἐφαρμόσει πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑποδειχθέντα εἰς αὐτὸν προληπτικὰ ἀντιπυρρικά μέτρα, οἷον διάνοξιον ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἀραιώσεις, κητεύσεις, φαινεύσεις, φρυγανεύσεις κλπ., τότε δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ μειωθῆται ὁ ὡς ἄνω διπλάσιος δημοσίος δασικὸς φόρος ἢ μίσθωμα μέχρι τῶν ἐν τῷ πίνακι διατιμήσεως καθοριζομένων ἁπλῶν τοιούτων.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διπλοῦ δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος, ὁ μὲν ἅπλοος φόρος δὲν εισάγεται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον ἀλλὰ κατατίθεται ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ τὴν λήψιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων ἢ ἐνέργειαν ἀναδασώσεων ἢ κατασκευὴν δασικῶν δρόμων εἰς τὸ καὲν μὴ δημοσίον δάσος, τὸ δὲ ἅπλοον μίσθωμα, εἰσαγόμενον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικά συμπλέγματα.

4. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρκωσις καέντων δημοσίων δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς ἀντιστοιχίας διατάξεις περὶ κερπώσεως δημοσίων δασῶν, εἴτε κατόπιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὅμως εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοῦλάχιστον ἁπλοῦ μισθώματος, δυναμένου νὰ ἀυξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμήσεως καθοριζομένου. Ἡ ὑπὲρ τὸ ἅπλοον μίσθωμα, μετὰ ἢ ἄνευ δημοπρασίας, ἐπιτυγχανομένη χρηματικὴ πρόσοδος εισάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκτέλεσιν προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικά συμπλέγματα.

*Α ρ θ ρ ο ν 165.

Φορολογία θαλασιδίων καὶ κερατίων.

1. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν προοριζόμενα θαλασιδία καὶ κεράτια, τὰ προερχόμενα ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, εἰσπράττεται δημοσίος φόρος ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ πίνακος διατιμήσεως δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξελεγχέως.

2. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν συλλεγόμενα θαλασιδία καὶ κεράτια εἰσπράττεται μίσθωμα κατόπιν ἐνοικιάσεως τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας περὶ ρητίνης, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συλλογὴ αὕτη εἶναι κερτημένον δικαίωμα δουλείας τρίτων, ὅποτε τὸ κατὰ τὸν πίνακα διατιμήσεως καθοριζόμενον μίσθωμα εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

*Α ρ θ ρ ο ν 166.

Φορολογία προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικά προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου δασικοῦ φόρου.

2. Εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου φόρου ὑπόκεινται καὶ τὰ προϊόντα ἐκχερσώσεως δασῶν ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 154, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικά προϊόντα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

*Α ρ θ ρ ο ν 167.

Καυσόξυλα.

Πᾶς ξυλώδης ὕγκος ἐν ἑξηρᾷ ἢ γλωρᾷ καταστάσει, ὁ ὁποῖος, λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἴδους ἢ οἰκονομικῶν τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ξυλεία, χαρακτηρίζεται ὡς καυσόξυλα. Οἱ δὲ ἐπὶ λεπτοῦ κλώνου ἢ κομποῦ κλαδίσκι (κλαριά), οἱ θάμνοι χωρὶς κορμῶν καὶ τὰ φρύγανα χαρακτηρίζονται φορολογικῶς καὶ δασοπνικῶς ὡς θάμνοι ἢ κλαδίσκι.

*Α ρ θ ρ ο ν 168.

Υλοτομία ἐπὶ ἠλαττωμένῳ μισθώματι ἢ ἐφθρῷ ὡς καὶ ἀτελεῖς.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων, κομποπόλεων ἢ πόλεων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 δικαιούνται, μετὰ τὴν λήψιν ἀδείας ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομοῦν ἐκ δασῶν δημοσίων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὡς ἄνω χωρίων, κομποπόλεων ἢ πόλεων, οικοδομήσιμον ξυλείαν ἢ καυσόξυλα καὶ θάμνους πρὸς ἀσβεστοποιεῖαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν ἢ ἀπυθνηκῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου, κομποπόλεως ἢ πόλεως ὡς ἄνω κειμένων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθοριζομένου μισθώματος. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους δικαιούνται νὰ ὑλοτομοῦν τὰ αὐτὰ προϊόντα ἐκ τῶν αὐτῶν δασῶν, ἐὰν ἡ παραγωγικὴ αὐτῶν δυναμικότης εἶναι πρὸς τούτα ἐπαρκής, καὶ οἱ κάτοικοι γειτονικῶν χωρίων, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν περιφέρειάν των δὲν ὑπάρχει δάσος ἢ τὸ ὑπάρχον εἶναι ἀκατάλληλον, ἀμφοτέρω δὲ οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητος των.

2. Εἰς χωρία, κομποπόλεις ἢ πόλεις πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν δάση πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν εἰς καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἐπιτρέπεται ἀτελεῶς ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσόξυλων ἢ θάμνων διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ γειτονικῶν δασῶν, εὐρισκομένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συναικισμού, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὐρίσκονται.

3. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ὑλοτομία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς μὴ δημόσια δάση, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μὲν φόρου διὰ τὴν οικοδομήσιμον ξυλείαν καὶ τὰ πρὸς ἀσβεστοποιεῖαν καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἀτελεῶς δὲ διὰ τὰ πρὸς θέρμανσιν τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου δασοκτῆμονος.

4. Ἡ διάνοξις ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἢ φρυγανεύσεως, θάμνευσις καὶ ἐκπερνευσις τοῦ ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ὑποφόρου διφυῶν δασῶν, ὡς καὶ αἱ καλλιεργητικαὶ ἀραιωτικαὶ ὑλοτομίαι τῶν δασοσυστάδων δύνανται νὰ ἐπιτραποῦν εἰς δάση δημόσια ἢ μὴ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου Γεωργίας, κατόπιν γνώμης τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐπὶ αἰσιουμένῳ μισθώματι ἢ ἐφθρῷ ἢ καὶ ἀτελεῶς, ἐφ' ὅσον ἄλλως εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφοροι.

5. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς γειτνιαζόντων πρὸς δημόσια ἢ μὴ δάση ἢ τοὺς μισθωτάς τούτων, οἵτινες, διὰ τὴν προαγωγήν τῆς ἐξασκουμένης ὑπ' αὐτῶν δασοπνίας, κατασκευάσαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936 ἢ θὰ κατασκευάσαν δασικὰς ὁδοὺς, ἐξυπηρετούσας τὴν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν γένει διοικήσιν τῶν δασῶν των, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς αὐτὸ τοιούτων, δύναται νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Ἐπιτρόπου Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ δι' ὀρισμένον χρόνον, μείωσις τοῦ φόρου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὑπὸ τοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος ἰσχύοντος πίνακος διατιμήσεως προβλεπόμενης ὀφείας τοῦ Ἀνωτάτου δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν ἐκ τοῦ δάσους ἐξαγαγόμενων προϊόντων.

6. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μείωσις τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐγκριθῇ, ἐφ' ὅσον αἱ διανογιόμεναι δασικαὶ ὁδοὶ καὶ δευτερεύουσαι τοιαῦται πληροῦν τοὺς ὑπὸ τῆς δασι-

κῆς ἀρχῆς τεθέντας καὶ κατὰ τοῦ Υπουργείου ἐγκριθέντας ἔρως ὡς πρὸς τὰ καθορισθέντα ὑποχρεωτικὰ σημεῖα διαβάσεως, ἀφετηρίαν καὶ τέρμα τῆς ὁδοῦ, ἐπιτροπομένην κλίσιν, πλότος καὶ ἄκτινα κομπυλατήρας.

* Α ρ θ ρ ο ν 169.

Ευλεία λιγνιτωρυχείων.

Ἡ ἀπολαμβάνομένη ἐγγώριος ξυλεία ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν πρὸς χρῆσιν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λιγνιτωρυχείων καὶ κατασκευὴν ἔργων ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν ἀπαλλάσσεται τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου.

* Α ρ θ ρ ο ν 170.

Προϊόντα ἐκποιουμένων δασῶν.

1. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῶν ἐκποιουμένων δασῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν μὴ δημοσίων δασῶν διατάξεις, καταβληθέντος τοῦ νομίμου φόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων παραχωρηθειῶν πρὸς δευδρομικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος αὐτῶν καὶ ἐπὶ πλέον τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τοῦ καταβαλλομένου διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἐντὸς 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξήμερωσις τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ εὐδοκηθῶσιν τὰ φυτευθέντα, τοῦλάχιστον κατὰ 4)5 τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων, ὑπολογιζομένων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 24. Ἐὰν παρέλθῃ ἄπρακτος ἡ προθεσμία αὕτη τὸ ὡς ἄνω πᾶσιν εἰσάγεται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον ὡς δημοσίον ἔσθον.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δριζομένων, ἀρμοδία εἶναι ὁ νομάρχης, ἀρμοδίως δὲ ὅπως δεδαιώθη τὴν πραγματοποιήσῃ ἢ μὴ τῆς ἐξήμερωσεως ἢ τῆς εὐδοκησεως τῆς φυτεύσεως εἶναι ὁ οἰκείος δασάρχης.

4. Ἐὰν, ὅσα τῇ λήξει τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 24 προθεσμίας τῶν 3 ἢ 4 ἐτῶν ἤθελεν ὁ ἀγόραστὴς κηρυχθῆ ἔκπτωτος παντὸς δικαιώματος, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ἠρξόμενα, διατάσσεται ταυτοχρόνως ἢ εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον εἰσαγωγῇ ὡς δημοσίου ἐσθῶν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 ποσοῦ.

* Α ρ θ ρ ο ν 171.

Προϊόντα παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς ἀπακατάστασιν γεωργῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ τιμήματος ἔχουν ἀναλόγως ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 20 τοῦ ἀ.ν. 857) 1937 πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων διατιθέμενας ἐκτάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 18 παρ. 2 περ. β καὶ γ τοῦ παρόντος κώδικος διατιθεμένων τοιούτων, ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

* Α ρ θ ρ ο ν 172.

Προϊόντα ἀνταλλαξίμων δασῶν.

Τὰ ἐξ ἀνταλλαξίμων δασῶν ἀπολαμβάνόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τοῦ δημοσίου φόρου.

* Α ρ θ ρ ο ν 173.

Ἀτέλεια ἡμέρων κεραιῶν καὶ κατάνων.

Ἡ συλλογὴ καὶ μεταφορά ἡμέρων κεραιῶν ὡς καὶ ἡμέρων ἢ ἀγρίων κατάνων, προερχομένων ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων καὶ παραρτιζομένων, εἴτε δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν συλλεγόντων εἴτε πρὸς ἐμπορίαν, εἶναι ἀτελεῖς.

* Α ρ θ ρ ο ν 174.

Μειώσεις φόρου καὶ ἀτέλεια προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 186 παρ. 1 προβλεπόμενος φόρος, προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτάσεων κα-

λυπομένων ὑπὸ ἀγριελαιῶν ἢ ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων, δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ κωνοικοῦ τοιούτου.

2. Ἡ ἐκχερσώσις δασῶν, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἀρθρον 186 παρ. 2, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ αὐτῆς προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς κατὰ τὰ ἐν τῇ προμηθεύσει διατάξει ἠρξόμενα.

* Α ρ θ ρ ο ν 175.

Ἀτέλεια ρητίνης.

Ἡ ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν παραγομένη ρητίνη ἀπαλλάσσεται τῆς δασικῆς φορολογίας, τοῦ ἐκ τῆς ἐσθῶν ἀναπληρουμένου δι' ἐτησίως ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ἐκ τοῦ πρακτικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ προϊόν τοῦ φόρου ρητίνης κατὰ τὸ ἔτος 1958.

* Α ρ θ ρ ο ν 176.

Ἀτελεῖς ἀδειαι.

1. Ὑλοτομῶνται, συλλέγονται, ἢ κατασκευάζονται κατῶν ἀτελεῖς ἀδείας:

α) Ευλεία ὑλοτομουμένη ὑπὸ τῶν κατῶν χωρίων ἢ κομπούλων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3.500 ἐκ δασῶν τῆς περιφέρειας τῶν ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετ' ἐγγραφῶν ἐγκρίσιν τοῦ δασοκτῆμονος, ἐφόσον τὸ δάσος δὲν εἶναι δημοσίον καὶ χρησιμοποιουμένη ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευῆν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομπούλης, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοικοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία τῶν βεβαιούται νομίμως.

β) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀβεστοποιίαν, χρησιμοποιούμενα ἅπαντα ἀποκλειστικῶς, εἴτε πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευῆν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοικῶν χωρίων, οἱ ὅποιοι ἔσονται ἐκ πυρκαϊῆς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, εἴτε πρὸς ἐπισκευῆν πλοίων παθόντων ἐν ναυαγίῳ.

γ) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι δι' ἀβεστοποιίαν, χρησιμοποιούμενα ἅπαντα πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευῆν ἐκκλησιῶν, σχολικῶν, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινοφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσεως ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὄρος τῆς ἀτελεῖας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν θρανίων, πινακῶν καὶ λοιπῶν ὀργάνων ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολικῶν.

δ) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀβεστοποιίαν ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν δασοκτῆμόνων ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων.

ε) Καυσόξυλα προαρίζόμενα δι' ἀνάγκας λαϊκῶν συσσιτίων, παιδικῆς διατροφῆς ἐν γένει καὶ τῶν δημοσίων ὄρφανοτροφείων.

2. Οἱ καταδικασθέντες διὰ παραβάσεως τῶν περὶ πυρκαϊῆς δασῶν διατάξεων δὲν δύναται νὰ ὑλοτομήσων ἀτελῶς οἰκοδομήσιμον Ευλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπὶ πέντε μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδίκης, ἐὰν καταδικασθῶσιν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ τρία δὲ ἔτη, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἀρμοδίως κληθέντων καὶ ἀνατιυολογήτως μὴ μεταδόντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς.

* Α ρ θ ρ ο ν 177.

Ἀτελεῖς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίαι.

1. Ἀτελεῖς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομῶνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν προαρίζωνται δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος καὶ μεταφέρονται δι' αἰουδήτους μέσους ἐντὸς τοῦ δασαρχείου.

β) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν μεταφέρονται δι' αἰουδήτους μέσους θαλασσίως ἢ διὰ ξηρᾶς, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ πεντακασίων χιλιogramμων καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου, εἰς τὸ ὅποιον συνελήφθησαν ἢ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου λαμβανού-

μένη μετά γνώμην τού ἀρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασῶν και εἰς τὴν περιφέρειαν συναρξούτος δασάρχου, και πωλούνται ὑπὸ τῶν ἰδίων συλλεκτῶν δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων ἢ εἰς ὑπαίθρια κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἀγγειοπλαστεῖα, ἐλαιοτριβεῖα, τυροκομεία, ἀροτοκλιβάνους, ἀμβυκάς, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεως φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων, σπυρμελιοτριβεῖα, στραγαλοποιεῖα, θυροδοφεῖα και λοιπὰς ὁμοίας ἐφάσεως ἐγκαταστάσεις. Προκειμένου ὁμοῦ περι χρήσεως τῶν καυσόξυλων ἢ θάμνων τούτων εἰς ἐργοστάσια, ἀθεστοκαμίνους, συστηματικὰ κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἀλωνιστικὰ μηχανάκια, ἀτιμολοία διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀτιμολεθῆτων και πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσιν, ὅπως ἐξαιρετικῶς και μόνον ὅτις εἰς τὰ δάση τῶν πέριξ χωρίων ὑπάρχουν πλεονάσματα καυσόξυλων ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, δύναται ἡ τοιαύτη χρῆσις νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τού νομάρχου μετα γνώμην τού ἀρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασῶν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ, μισθώματος μὲν, ὀριζόμενου ὑπὸ τού νομάρχου, ἐφ' ὅσον τὰ καυσόξυλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμῖξ ἐκ δημοσίων και μὴ δημοσίων δασῶν, φόρου δέ, ἐφ' ὅσον τὰ καυσόξυλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν.

γ) Γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐν γένει (ἰδίᾳ ἄροτρα, δίγαλα, στυλιάρια), ὑπορθώματα ἀμπέλων, βέργαι περιελίξεως κηπιουρικῶν φυτῶν, ξυλεία πρὸς κατασκευὴν κλιμάκων συλλογῆς ἐλαιοκάρπου, πρὸς περιφραξίν ποιμνιστασιῶν και καταφυγίων τῶν ζώων, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, δρομάρια και ράβδον πρὸς ἀποξήρανσιν κηπιῶν, πάσσαλοι πρὸς διενδύτησιν χειμάρρων ἢ πρὸς προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, πλαγιὰ ἐξαρτήματα βοσκασῶν και ὄβελοι κατὰ τὰς ἐσρτάς τού Πάσσα, ἐφ' ὅσον πάντα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομούντων ἀνάγκας.

δ) Σχινοθύλλον, κηκίδια, ἄνθη σιλύρας, λιγόβεργαι και ξηροὶ κῶνοι πεύκης. Τὰ προϊόντα ὁμοῦ ταῦτα ὡς και τὸ σχινοθύλλον, μεταφερόμενα διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐκτὸς τού δασάρχου, εἰς τὴν περιφέρειαν τού ὁμοίου συνελέγηται, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν μισθώματος μὲν, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν, φόρου δέ, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων.

ε) Τὰ ἐντὸς κήπων, αὐλῶν, ἐλαιῶνων και ἀμπέλων φυόμενα οἰαδήποτε δένδρα.

στ) Τὰ ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων φυόμενα εἴτε ὄπωροφόρα ἢ καρποφόρα εἴτε τεχνικῶς φυτευθέντα, εἴτε αὐτοφυῆ οἰαδήποτε μεμονωμένως μέχρι πέντε κατὰ στρέμμα φυόμενα δένδρα, ὡς και αἱ τεχνηταῖ ἢ αὐτοφυεῖς δασικαὶ λωρίδες ἐπὶ τῶν ὄριων τῶν καλλιεργειῶν πλάτους μέχρι δέκα μέτρων. Τὰ αὐτοφυῆ ὁμοῦ ταῦτα δένδρα, ἐφ' ὅσον διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν, ὑλοτομοῦνται κατὰ τὴν ἐγκριτικῶς τῆς δασικῆς ἀρχῆς και ἐπὶ τῇ καταβολῇ δασικοῦ φόρου.

2. Αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὑλοτομῆαι δύνανται νὰ ρυθμισθοῦν ἢ περιορισθοῦν μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χωρὸν, χρόνον και τρόπον, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 66 ὀριζόμενα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 178.

Τοπικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ἀτελῶς και ἄνευ ἀδείας ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Ἡ ξυλεία, οἱ ξυλόφθορα και τὰ πρὸς ἀθεστοποιεῖαν καυσόξυλα ἢ θάμνοι, ἐφ' ὅσον ἀπολαμβάνονται εἰς τὰς ἐπαρχίας Γυθείου και Οἰτύλου ἐξ ἀνεγνωρισμένων μὴ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων και δένδρων (δασικῶν ἢ μὴ), και προορίζονται διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας ἢ και ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

β) Τὰ εἰς τὴν Ἐπτανήσον ἀπολαμβανόμενα και μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα, ἐκτὸς ἐάν πρόκειται περὶ ὑλοτομίας θάσους, ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ὅποτε δὲν καταβάλλεται μὲν ἐπίσης φόρος ἢ μισθώμα, ἀπαιτεῖται ὁμοῦ ἀτελῆς ἀδεια τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὁμοῦ ἐκτὸς τῆς Ἐπτανήσου μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα ὑποβάλλονται εἰς

τὴν καταβολὴν τού ἐν τῷ πίνακι διατιμῆσεως ἀναγραφόμενου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας κατὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

2. Διὰ τὰς ὑλοτομίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς δυναμένας νὰ ἐκδοθῶν ἀστυνομικῶς δασικῶς διατάξεις τὰ ἐν ἀρθρῷ 66 ὀριζόμενα.

3. Τὰ ἐν Ἐπτανήσου παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τού δημοσίου φόρου. Τὰ ἐκτὸς ὁμοῦ τῆς Χερσονήσου τού Ἁγίου Ὁρους Ἐπτανήσου, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις και μὴ πεδινὰ γροτολίβαδα τῶν μονῶν τού Ἁγίου Ὁρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὑπὸ τὰς ὁμοίας τελοῦν τὰ τῶν λοιπῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἐπικρατείας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 179.

Γεντικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ὁ ἀναπτύξας οἰοδήποτε δάσος ἐπὶ ἰδίου ἐδάφους ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς παντός δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ πᾶν δασικὸν προϊόν προερχόμενον ἐκ τού αὐτοῦ δασοθέντος ἐδάφους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν περίτρηπον χρόνον, καθοριζόμενον ὑπὸ τού νομάρχου μετα γνώμην τού ἀρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασῶν. Ἐπὶ τούτοις χορηγεῖται ἀδεια ὑλοτομίας ἀτελῆς, ὅπου ἡ λήψις ἀδείας ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις.

2. Ἡ ἐκρίζοσις ἀγριελαιῶν, πρὸς σκοπὸν μεταφυτεύσεως και ἐμβολιασμοῦ, ἐνεργεῖται ἀτελῶς και ἄνευ ἀδείας μὲν τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων δασῶν και μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, πάντως ὁμοῦ μετ' ἐγκρισίν τού οικείου δασοκλήμονος, κατὸπιν ἀτελοῦς δὲ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφόσον πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν και μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων.

3. Δασικὰ προϊόντα, παραγόμενα ὡς προϊόν βιομηχανικῶν ἐργοστασιῶν διὰ μηχανικῆς ἐπεξεργασίας ἢ διὰ χημικῆς ἀποστάξεως καυσόξυλων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς μισθώματος ἢ δημοσίου δασικοῦ φόρου. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὁμοῦ τῶν τριούτων ἐργοστασιῶν τὰ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα πρέπει νὰ προέρχονται ἐξ ὑλοτομίας ἐνεργηθείσης ἐπὶ τῇ θάσει ἀδείας ὑλοτομίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ἐργοστασιῶν μετατροπὴ νομίμως ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς ἕτερα τοιαῦτα ἄνευ καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ τού δημοσίου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος τού ἀρχικῶς ἀποληφθέντος δασικοῦ προϊόντος και τού ἐκ μετατροπῆς προερχόμενου τοιούτου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 180.

Στρεμματικὸς δασικὸς φόρος.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακᾶτοχοι δασῶν ὑποχρεοῦνται, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπάνων ἐπιτηρήσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δημοσίων δασικῶν ὀργάνων, και ἐφ' ὅσον συλλέγονται ἢ ὑλοτομοῦν ἐκ τῶν δασῶν δασικὰ προϊόντα πρὸς ἐμπορίαν, νὰ καταβάλλουν ἐτησίως στρεμματικὸν φόρον δι' ὀλόκληρον τὴν ἔκτασιν τού δάσους τῶν, συνιστάμενον εἰς 0,10 δραχμᾶς κατὰ στρέμμα. Ὁ αὐτὸς καταβαλλόμενος στρεμματικὸς φόρος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δωδέκατον τῆς κατὰ τὸν πίνακα διατιμῆσεως συνολικῆς τιμῆς γονδρικῆς πωλήσεως τῶν καθ' ἕναστον ἔτος ἀπολαμβανόμενων πρὸς ἐμπορίαν δασικῶν προϊόντων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 181.

Σιδηροδρομικὰ κήμιστρα, προστατευτικοὶ δασμοί.

1. Διὰ λόγους δασικῆς πολιτικῆς, τῶν ὁμοῦ και ἐνισχύσεως τῆς ἐγχωρίου δασικῆς παραγωγῆς, ὡς και διευκολύνσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀπορριμωμένων τῶν κέντρων καταναλώσεως δασῶν, τῇ ὑποδείξει τού Ἰπουργείου Γεωργίας και κατὸπιν ἀποφάσεως τού Ἰπουργείου Συγκοινωνιῶν, δύναται νὰ ἐλαττωθῶν ἀναλόγως τὰ ἐκαστοτε ἰσχύοντα σιδηροδρομικὰ κήμιστρα μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων ἐγχωρίου προελεύσεως και ἰδίᾳ τὰ τοιαῦτα καυσίμου ὕλης (ξυλοκάρπων και καυσόξυλων).

2. Διὰ τούτων αὐτῶν ὡς ἄνω λόγους δύναται, τῇ υποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενων δασικῶν προϊόντων προστατευτικὸς δασμός, ρυθμιζόμενος ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπὶ τοῦ δασολογίου ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ἠοσίαν μεταχειρῶν ὑποχρεωτικῶς, προκειμένου περὶ τῆς δασολογίσεως τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ ἀρμοδῖος διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 182.

Ἐιδικοί φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.

1. Τοῦ δασικοῦ φόρου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 160 καὶ τοῦ σωματικῶν τοιοῦτου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 180, ἀπαλλάσσονται τὰ δάση, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλέα καὶ τὴν Δ. Β. Γ. τὸν Διάδοχον ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 παραχωρηθέντα κατὰ χρῆσιν δημόσια δάση εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ὡς καὶ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας.

ΤΜΗΜΑ Α'

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΣΩΝ

Ἐκτακτοὶ δασοφύλακες.

Ἐπόπται πρασίνου.

Κεφάλαιον Α'

Ἰδιωτικῶν δασικῶν προσωπικῶν εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 183.

Ἰδιωτικοὶ δασολόγοι καὶ δασοφύλακες.

1. Δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἔχοντες ἑκάστος ἢ πλείονες ὁμοῦ, ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ, ἐπὶ τὴν κυριότητα ἢ νομὴν τῶν δάση, συνεγόμενα ἢ μὴ, ἐπιφανείας μείζονος τῶν 8.000 ἑκταρίων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ δασαρχείου δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ὑποχρεωθῶν ὡς προσλάβουν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἰδιωτῶν δασολόγων. Οἱ δασολόγοι αὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν δασοκτῆμόνων ὑποβαλλομένη ἐν τῷ προθεσμίᾳ τασομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν δασοκτῆμόνων. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀσυμφωνίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ δασολόγου, διορίζονται ἀνεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Οἱ δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἐκτάσεως 300 ἑκταρίων καὶ ἄνω, ὡς καὶ ἐκτάσεως μικροτέρας μὲν τῶν 300 ἑκταρίων ἀποτελέσεως ἄνω τριῆμις δάσεως 300 ἑκταρίων καὶ ἄνω ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν ἰδιωτικούς δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυριότητα ἢ διακατοχὴν αὐτῶν τελούντα δάση, ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τῶν δασῶν τούτων προσέδων τιν. Εἰς περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἑκτασίς τῶν τοιούτων δασῶν ὑπερβαίνει τὰ 1500 ἑκταρία, αἱ δασοκτῆμονες ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν καὶ δευτέρου δασοφύλακα, τρίτον δὲ ἐὰν ὡς ἡ ἑκτασίς τῶν ἀπὸ φύλαξιν δασῶν ὑπερβαίνει τὰ 2.500 ἑκταρία. Ἐξ ὑποχρεώσεως περὶ διορισμοῦ δευτέρου καὶ τρίτου δασοφύλακος δύναται νὰ ἀπαλλαγῶν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ διακτόχοι δασῶν, καταστραφέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1914—15 καὶ τῆς καταχρῆς, τῶν ὑποῶν αἱ ἐρῆσταδι ἀποδεδειγμένους δὲν καλύπτουν τὰς δαπάνας μισθοδοσίας τῶν κλεινῶν τοῦ ἐνὸς δασοφύλακον.

3. Οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τοῦ δασοκτῆμονος καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου. Ἐπὶ πλείονων συνδικατοχῶν ἢ συνδικατοχῶν δασῶν, οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τῆς πλειψηφίας τούτων, ἐκάστου ἔχοντος τὴν ψήφου. Ὅσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπικαινοῦ δάσεως ἰδιωτικὰ αὐτοῦ μερίδια.

4. Εἰς περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὰ ἄνωτέρω ὑπόχρεοι πρὸς πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων ἀμελοῦν νὰ ὑποδείξουν τοιοῦτους ἐν τῷ προθεσμίᾳ τασομένης εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου καὶ μὴ δυναμένης νὰ εἶναι μικροτέρας τῶν 45 ἡμερῶν, ὁ ἀρμοδῖος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, μετὰ πρόβασιν τοῦ δασάρχου, προβαίνει ἀνεπαγγέλτως εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, καθορίζων ἅμα τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἢ ἠοσία, ἀρνούμενων τῶν ἰδιοκτῆτῶν ἢ διακτόχων νὰ καταβάλλουν ταύτην, εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐγκρίσιν ἢ μὴ καρπώσεως εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση ἐκ τῆς συμμορφώσεως ἢ μὴ τῶν δασοκτῆμόνων ὡς πρὸς τὴν πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ δάσεως ἀριθμοῦ δασοφύλακων.

6. Ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν καὶ ὁ δασάρχης ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, ὡς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων, ἀσκούν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν οἷαν καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων δασοφύλακων καὶ δασαρχῶν, αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενα ποιναί, μὴδὲ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐξαιρουμένης, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Ἡ ποινὴ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως, προκειμένου μὲν περὶ τῶν δασοφύλακων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν δασολόγων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, εἶναι δὲ καὶ αὕτη ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Τὰ ποσὰ τῶν τυχόν εἰς τοὺς ἰδιωτικούς δασολόγους καὶ δασοφύλακας ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν προστίμου δεκασιῶνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

7. Διάταγμα καθορίζει τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων, τὰ προσόντα, τὰ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως, τὰ τῆς ἐσθμολογικῆς ἐξελίξεως, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐντάξεως τῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν κατὰ τὰς ἀντιστοιχοῦς διατάξεις τῶν λοιπῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τὰ τοῦ ὅριου ἡλικίας, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα, τὰ τῆς συντάξεως καὶ εφαρμογῆς δασοπονικῶν μελετῶν παρὰ δασολόγων, ὡς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν εφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 184.

Διάθεσις δημοσίου δασικοῦ προσωπικοῦ εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

1. Εἰς τοὺς δασοκτῆμονας μὴ δημοσίων δασῶν πάσης ἐκτάσεως, τοὺς προσφερομένους νὰ καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀπολαύσας δημοσίων δασικῶν ὑπαλλήλων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ, πρὸς διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ ἀστυνομίαν τῶν δασῶν τούτων, δημοσίου δασικοῦ ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ 100 ὁσμήνου τοῦ δασικοῦ κλάδου Β' κατηγορίας καὶ ἄνω, μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς περὶ ἐντοπιότητος διατάξεις τοῦ ὑπαλληλικῆς κώδικος, τῶν ἠοσίαν ἢ χρόνος τῆς τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας λογίζεσθαι εἰς τὸν χρόνον προαγωγῆς καὶ συντάξεως. Οἱ οὗτοι διατιθέμενοι δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν κανονισμένων διὰ τοὺς δημοσίου δασικοῦ ὑπαλλήλους κρατῆσεων καὶ διατηρῶν τὰ ἀντίστοιχα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου δικαιώματα.

2. Τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ Βασιλικὸν κτήμα Τατοῦ.

3. Εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἢ ἐποπτείαν ἔργων ἀναδασώσεως, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ δημοσίου δασικοῦ ὑπαλλήλους, ἐὰν ὡς οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀποδοχὰς τιν. Οἱ διατιθέμενοι ἐξαιρουμένου νὰ διατηρῶν τὰ δικαιώματα προαγωγῆς καὶ συντάξεως ὡς ἐν τῇ παραγ. 1.

4. Δασοκτῆμονες, κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 146, ἔχοντες συναδικῶς πλείονον ἀλλήλων κείμενα δάση ἐπιφανείας μεγαλοτέρας τῶν 6.000 ἑκταρίων, ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς ἐκτέσεως τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παραγράφον διαταγμάτων ὡς καταβάλλουν ἐτησίως εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον τῆς περιφερείας τῶν ἀλόκληρον τὴν ἐτήσιον μισθὸν ἐνὸς δασάρχου, ἐπὶ ἐσθμῶ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

Κεφάλαιον Α'

Ἀναδασωτέα ἐδάφη.

Ἄρθρον 188.

Χαρακτηρισμός ἐδαφῶν ὡς ἀναδασωτέων ἢ δασωτέων.

Ἐννοία ἀναδασώσεως.

1. Ὡς ἀναδασωτέα ἢ δασωτέα ἐδάφη, δημόσια ἢ μὴ, δύναται νὰ κηρυχθῶν, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ἔρους, ἐκτάσεις τῶν ὁποίων ἔχει ἀραιωθῆ ἢ καταστραφῆ ἡ δασικὴ βλάστησις καὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ ἀναδάσωσις ἢ δάσωσις:

α) Ἐφ' ἔσον ἀποτελοῦν ἀπόλυτα δασικὰ ἐδάφη, ἢτοι ἐδάφη τῶν ὁποίων ἡ κλίσις πρὸς τὸν ὄριζοντα υπερβαίνει τὰ 40 ο), ἀπειλεῖται δὲ ἢ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπόπλυσις των.

β) Ἐφ' ἔσον ὑπέρευται συναρισμῶν, ἀρχαιολογικῶν τόπων, ἰδῶν συγχωριωνίας ἢ ἄλλων τεχνικῶν ἔργων καὶ ἄσκειν ἐπ' αὐτῶν προστατευτικὴν σημασίαν.

γ) Ἐφ' ἔσον ἀποτελοῦν τὴν λεκάνην ἀπορροῆς χειμάρρων ἢ χρησιμεῖον πρὸς προστασίαν τοῦ ἰδίου ἐδάφους καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς τόπων κατὰ τῆς καταπτώσεως χιόνων, χοιμάτων ἢ λίθων.

δ) Ἐφ' ἔσον ἡ ἀναδάσωσις ἢ δάσωσις αὐτῶν ἐπιβάλλεται ἐκ λόγων ὑγιεινῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ.

ε) Ἐφ' ἔσον περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀνωτάτην ζώνην τῆς δασικῆς βλαστῆσεως.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀναδάσωσης περιλαμβάνεται καὶ ἡ δάσωσις.

Ἄρθρον 189.

Υποχρέωσις πρὸς ἀναδάσωσιν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων.

1. Δήμοι, κοινότητες, μοναὶ καὶ ἄλλοι ἰδιοκτῆται ἐκτάσεων ἄνω τῶν 3.000 στρεμμάτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁπίων δὲν περιλαμβάνεται ἀνάλογος δασικὴ ἐκτασις, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναδασώσωσιν ἐκτασιν, ἐκ τῆς ἑλῆς κτηματικῆς αὐτῶν περιφέρειας, μέχρι 15ο), ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῶν ἐδαφῶν, πάντως ὅμως ἐντὶ μικροτέρων τῶν 50 στρεμμάτων οὐδ' ἄνωτέρων τῶν 2.000 στρεμμάτων. Ἐφ' ἔσον τὴν ἀναδάσωσιν τῶν τοιοῦτων ἐδαφῶν δὲν ἤθελον ζητῆσαι τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ἐκτάσεις ἀνήκουν, δύναται αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ νὰ κηρυχθῶν ἀναδασωτέα αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος. Ἐφ' ἔσον τὰ ὡς ἄνω φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δὲν ἤθελον ἐκτελέσει τὴν ἀναδάσωσιν, προβαίνει τὸ Δημόσιον εἰς τὴν ἀναδάσωσιν αὐτῶν, τῆς μὲν ἰδιοκτησίας τῶν ἐδαφῶν τούτων παραμυνοῦσης εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, τῆς δὲ φορολογίας τῶν ἐξ αὐτῶν δασικῶν προϊόντων γενουμένης ὡς ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

2. Αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί, τὰ ἠγασμενοσυνμύθωλια καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀγροτικῶν κτημάτων, οἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς ἀναδάσωσιν, ἔσειλουν νὰ ἐπιληφθῶν ταύτης ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως καὶ νὰ περατώσωσιν αὐτὴν ἐντὸς προθεσμίας, τασσομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τὸ πολὺ δὲ πενταετοῦς, πραγματοποιήσονται κατ' ἔτος τὴν φύτευσιν τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦλάχιστον τῆς ἑλῆς ἐκτάσεως.

3. Προκειμένου πρὸς ἀναδάσωσιν κεισῶν ἐκτάσεων ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 209 ὁριζώμενα.

Ἄρθρον 190.

Ἰδρυσις δενδροτοπιχίων καὶ γραμμικῶν φυτειῶν.

Οἱ ἰδιοκτῆται κτημάτων γειτνιαζόντων μεθ' ἑδῶν συγχωριωνίας, ὡς καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις, δύναται νὰ ὑποχρεωθῶν ὅπως ἀναπτύξωσιν δένδρα ἢ φυτείας παραλλήλως πρὸς τὰς ἑδῶς ἢ τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς, κατὰ τὰ ὁριζώμενα διὰ διατάγματος ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγχωριωνιῶν.

βφ, κατανεμόμενον μεταξὺ τῶν δασοκτημόνων ἀναλόγως τῆς τιμῆς καὶ ἐκτάσεως τῶν δασῶν ἐκάστου καὶ εἰσπραττόμενον, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐπέδων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασαρχῶν ἀυξάνεται ἐκάστοτε κατὰ τούτους δασάρχας, ὅσοι ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, τῶν ὁποίων ὁ νόμιμος μισθὸς καταβάλλεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρέων.

5. Προκειμένου περὶ ὑποδειγματικῶς διαχειριζομένων μὴ δημοσίων δασῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ χορηγῆ εἰς τοὺς κατὰ τὴν παρ. 1 προσλαμβανομένους δημοσίους ὑπαλλήλους μέχρι τοῦ 30 ο) τῶν ἀποδοχῶν των, τῶν υπολοίπων καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασοκτημονος.

6. Εἰς τοὺς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς, πλήρους ἢ περιορισμένης ἐνμεταλλεύσεως, δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, λαμβανομένης κατόπιν αἰτήσεως ἢ γνώμης τῆς συναλλαγνίου συναμοσπονδίας ἐκτάσεων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν νὰ διατίθενται δημόσια ὑπάλληλοι. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ διάθεσις, τὰ ἔξοδα κινήσεως ὡς καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐκτὸς ἔδρας ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἔαρος τῶν εἰς τὴν διατίθενται συνεταιρισμῶν κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 185.

Δασικὸν προσωπικὸν πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης.

Διὰ τὸ δασικὸν προσωπικὸν τῶν πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4 ν. 6320) 1934, ἀρθρῶν 8 καὶ 11 ν. 1881) 51, 941) 41) π.ε. 4.637) ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 186.

Δασικὸν κλπ. προσωπικὸν δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς δασοπονίας.

Ἡ ἰδρυσις κοινῆς δασοπονικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ πρόσληψις τοῦ ἀναγκαιούτου δασικοῦ κλπ. προσωπικοῦ ὑπὸ δύο ἢ πλείονων δήμων καὶ κοινοτήτων, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν διαχείρισιν, ἐνμεταλλεύσιν καὶ ἀξιοποιήσιν τῶν δασῶν αὐτῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς περὶ συνεργασίας δήμων καὶ κοινοτήτων, διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 152 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

Κεφάλαιον Β'

Ἐκτακτοὶ δασοφύλακες δημοσίων δασῶν.

Ἐπόπται πρασίνου.

Ἄρθρον 187.

1. Δύναται νὰ διορισθῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ ἄλλων νομικῶν φιλοδασικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ φυσικῶν προσώπων, ἑκτακτοὶ δασοφύλακες πρὸς φύλαξιν δημοσίων δασῶν, ἀρειθόμενοι ὑπὸ τῶν προτεινόντων τούτους, πρὸς τοὺς ὁποίους συνδέονται διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου.

2. Μέλη φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐνώσεων προστασιακῶν, κυνηγετικῶν, τουριστικῶν καὶ φυσιολατρικῶν ἐν γένει σωματείων δύναται νὰ διορισθῶν ὡς ἄμισθοι ἐπόπται τοῦ πρασίνου θεωρούμενοι, διὰ τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις, ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἀμισθοῦ ἐπόπται πρασίνου δὲν ἀποτελεῖ ἀσυμβίβαστον μετ' ἄλλην δημοσίαν ἢ κοινοτικὴν θέσιν.

3. Διὰ διατάγματος καθορίζονται τὰ προσόντα διορισμοῦ, ὁ τρόπος διορισμοῦ, ἡ μισθοδοσία καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς ταύτης, ἡ βαθμολογικὴ καὶ μισθολογικὴ ἐξέλιξις, τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, ὁ πειθαρχικὸς ἐλεγχος, τὸ ὄριον ἡλικίας, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διέπυσα τοὺς κατὰ τὰς προηγούμενας 1 καὶ 2 παραγράφους τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐκτάκτους δασοφύλακας καὶ ἐπόπταις πρασίνου.

"Α ρ θ ρ ο ν 191.

Κήρυξις έδαφών αναδασωτέων.

1. Τα έδαφη, περί των οποίων προβλέπουν τὰ άνωτέρω άρθρα 188, 189 και 190, κηρύσσονται ως δασωτέα ή αναδασωτέα διά πράξεως του νομάρχου, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εκδιδόμενη μετά πρότασιν της άρμοδιας δασικής υπηρεσίας ή φιλοδασικής ένωσης και γνωμοδότησιν της οικείας φιλοδασικής επιτροπής, άν ύφιστανται τοιαύται.

2. Όταν εις έγκεκριμένα διαχειριστικά σχέδια όρίζεται ή αναδάσωση δημοσίων εκτάσεων, αύται κηρύσσονται αναδασωτέαι, εφαρμοζομένων κατά τὰ λοιπά των διατάξεων του παρόντος κώδικος.

3. Αί επί τή έάσει του νόμου ΒΦΜ της 8)17.4.1900 (περί άναπτύξεως δασικών φυτειών περίξ ή έντός κατοικημένων μερών και περί αναδασώσεων έν γένει) του ν. 1896 της 3)10.5.1918 (περί αναδασώσεων) και του ν. 3077 της 16) 19.5.1924 (περί δασικού κώδικος), όπωσδήποτε γενόμεναι άνακηρύξεις αναδασώσεων διατηρούνται ίσχυραί, εφαρμοζομένων κατά τὰ λοιπά επί των εκτάσεων τούτων των διατάξεων του παρόντος κώδικος.

4. Παραχωρήσεις μοναστηριακών εκτάσεων προς αναδάσωσιν, γενόμεναι προς φιλοδασικές ένσεις ή τὸ Δημόσιον, επί τή έάσει του άρθρου 3 παρ. 1 του ν. ΒΦΜ ή της παραγράφου 2 του άρθρου 162 του ν. 3077 του 1924 διατηρούνται ίσχυραί, τὸ δὲ Δημόσιον δύναται νά χρησιμοποιήσῃ τὰς εκτάσεις ταύτας προς αναδάσωσιν.

"Α ρ θ ρ ο ν 192.

Παραχωρήσις δημοσίων εδαφών προς αναδάσωσιν.

1. Εκτάσεις άνήκουσαι μὲν εις τὸ Δημόσιον, παραχωρηθεῖσαι όμως εις νομικά πρόσωπα και αναδασωθεῖσαι ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνῃ, εὐθὺς ως εξασφαλισθῇ ή εις αὐτὰς ὑπαρξίς δάσους, έν ικανοποιητικῇ πυκνότητι, περιέρχονται εις τὴν κυριότητα αὐτῶν, εκδιδομένου προς τούτο παραχωρητηρίου ὑπὸ μὲν του νομάρχου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περί εκτάσεως μέχρι χιλίων στρεμμάτων, ὑπὸ δὲ του Ἰπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περί εκτάσεως άνωτέρας, εφαρμοζομένης ἐπ' αὐτῶν και της περί ἀτελείας διατάξεως του άρθρου 179.

2. Ἄν ή επιχειρηθεῖσα αναδάσωση ἀποτύχῃ ή οὐδὲν επιχειρηθῇ προς αναδάσωσιν έντός έτους ἀπὸ της παραχωρήσεως ή ή άναπτυχθεῖσα δασική φυτεία καταστραφῇ δι' οἰονδήποτε λόγον, ή γενομένη παραχώρησις ἐπὶ των εκτάσεων τούτων άπυροῦται, μετά βεβαίωσιν των γεγονόντων τούτων ὑπὸ της δασικής υπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως του Ἰπουργοῦ Γεωργίας ή του νομάρχου κατά περίπτωσιν. Ἐπὶ των εκτάσεων τούτων δὲν χωρεῖ παραγραφή κατά του Δημοσίου, ὃ δὲ κάτοχος ἀποβάλλεται δικαιοδικῶς.

3. Ὅμοίως επανέρχονται εις τὴν κυριότητα και κατοχήν του Δημοσίου αἱ παραχωρηθεῖσαι προς αναδάσωσιν δημοσιαὶ εκτάσεις εις οἰονδήποτε νομικὸ πρόσωπο, εὐθὺς ως ταῦτα παύσουν ὑφιστάμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 193.

Παραχώρησις ἰδιωτικῶν εκτάσεων εις νομικὰ πρόσωπα προς αναδάσωσιν.

Νομικὰ πρόσωπα δύναται νά ζητήσουν τὴν κήρυξιν και τὴν εις αὐτὰ παραχώρησιν εδαφῶν ως αναδασωτέων, τῆς δαπάνης ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν έν τῇ αναδασωτέᾳ εκτάσει κειμένων ἰδιοκτησιῶν βαρυνούσης αὐτά, ἔάν οι κύριοι των ἰδιοκτησιῶν τούτων ἤθελον ἀρνηθῆ νά ἀναλλάξουν οι ἴδιοι τὴν εκτέλεσιν της αναδασώσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 194.

Παραχώρησις μὴ δημοσίων εκτάσεων προς αναδάσωσιν.

1. Ἐπιτρέπεται εις τὰς μονὰς ή ἄλλα νομικὰ πρόσωπα νά δωρήσουν άμετακλήτως ή νά πωλήσουν εις τὸ Δημόσιον, εις δήμους ή κοινότητας ἰδιοκτῆτους αὐτῶν εκτάσεις προς αναδάσωσιν ή ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτειῶν άνευ δημοπρασίας ή ἄλλης διατυπώσεως.

2. Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως καθορίζεται κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 196 και καταβάλλεται ἐν του Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν, ἐφ' ὅσον ή παραχώρησις γίνεται εις τὸ Δημόσιον.

3. Μοναὶ ή ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δύναται νά παραχωροῦν κατά τον αὐτὸν τρόπον εις τὸ Δημόσιον, εις δήμους ή κοινότητας εκτάσεις εις αὐτὰς άνηκούσας, διατηροῦσαι και μετά τὴν παραχώρησιν τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα, ως και τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν μετά τὴν τελειαν ἀνάπτωσιν του δάσους, ἐπὶ τῇ ἀποδόσει των δαπανῶν της αναδασώσεως εις τὸν αναδασώσαντα.

"Α ρ θ ρ ο ν 195.

Πώλησις ή ἀναγκαστικῆ ἀπαλλοτριώσις αναδασωτέων εκτάσεων.

1. Ὁ ἰδιοκτῆτης των κατά τὰ άρθρα 188, 189 και 190 κηρυχθειῶν ως αναδασωτέων εκτάσεων προσκαλεῖται ὑπὸ της δασικής υπηρεσίας νά δηλώσῃ έντός τασσομένης προθεσμίας, οὐχὶ μακροτέρας του τριμήνου, ἂν θέχεται νά ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν εκτέλεσιν της αναδασώσεως ή ἐν ἀρνήσει του, ἂν θέχεται νά πωλήσῃ ἑκουσίως τὸ ἀκίνητον εις τὸ Δημόσιον, ἔτε και προσκαλεῖται νά προσάγῃ τους τίτλους του.

2. Ἄν ὃ ἰδιοκτῆτης ἀρνηθῇ τὴν πώλησιν ή παρέλθῃ ἀπρακτος ή προς δήλωσιν προθεσμία ή ἀποδεχθεῖς δὲν κάμῃ τὴν ἐναρξιν των εργασιῶν έντός τασσομένης προθεσμίας οὐχὶ μακροτέρας της διετίας ή δὲν συμπληρώσῃ έντελῶς τὴν αναδάσωσιν έντός τασσομένης προθεσμίας, οὐχὶ μακροτέρας της πενταετίας, ἀπὸ της κηρύξεως της εκτάσεως του ως αναδασωτέας, ή ἀναδασωτέα εκτασις ἀπαλλοτριούται ἀναγκαστικῶς ὑπὸ του Δημοσίου προς τὸν σκοπὸν της αναδασώσεως.

3. Καὶ εις τὰς περιπτώσεις, κατά τὰς ὁποίας ὃ ἰδιοκτῆτης τμήματος αναδασωτέας εκτάσεως δεχθῇ τὴν ἰδίαις δαπάναις αναδάσωσιν της ἀνηκούσης εις αὐτὸν εκτάσεως και προεβῇ εις τὴν εκτέλεσιν αὐτῆς, δύναται και ή εκτασις αὐτῇ νά ἀπαλλοτριωθῇ ἀναγκαστικῶς μετά τὴν έκδοσιν ἰδικοῦ περί της ἀπαλλοτριώσεως ταύτης διατάγματος, ἔάν ή αναδασωτέα εκτασις αὐτῇ περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ δάσους ἀνήκοντος εις τὸ Δημόσιον ή ὑπὸ ἀναδασωθεῖσης εκτάσεως ὑπὸ του Δημοσίου και ἤθελε κριθῆ ὅτι ή ὑπαρξίς της ἰδιωτικῆς ταύτης εκτάσεως δυσχεραίνει τὴν διαχείρισιν και ἐκμετάλλευσιν του εις τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος δάσους.

4. Προς ἐγκατάστασιν ή επέκτασιν δασικῶν φυτειῶν, δύναται δι' ἀποφάσεως του Ἰπουργοῦ Γεωργίας νά ἀπαλλοτριῶνται ἀναγκαστικῶς ἰδιωτικαὶ εκτάσεις. Τὸ τίμημα των τοιούτων εκτάσεων καταβάλλεται ἐκ των δι' αναδασώσεως πιστώσεων του προϋπολογισμοῦ.

"Α ρ θ ρ ο ν 196.

Ἐλεγχος τίτλων ἰδιοκτησίας και καθορισμὸς τμήματος πωλουμένων εκτάσεων.

1. Περὶ τῶν τίτλων και τῶν βαρῶν ἰδιοκτησίας τῶν προς αναδάσωσιν πωλουμένων εκτάσεων, ἔτε αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀκεκλή γήπεδα, ἔτε περιμανδρωμένους και ἀκαθορισμένους ἰδιοκτησίας, απαιτεῖται γνωμοδότησις του Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

2. Τὸ τίμημα πωλήσεως όρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου εκτιμήσεως, ἰδίᾳ δὲ της τιμῆς προηγουμένων πωλήσεων του αὐτοῦ κτήματος ή ἄλλων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας εὑρισκομένων πλησιάζοντων κτημάτων.

3. Ἡ καταβολή του τιμήματος δύναται νά συμφωνηθῇ και κατά δόσεις.

"Α ρ θ ρ ο ν 197.

Διαδικασία ἀναγκαστικῆ ἀπαλλοτριώσεως αναδασωτέων εκτάσεων.

1. Ἡ ἀναγκαστικῆ ἀπαλλοτριώσις αναδασωτέων εκτάσεων ἐναρξεται κατά τὰ έν άρθρῳ 55 ὁρίζομενα.

2. Ἡ κήρυξις ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων συνιστᾷ ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν, εἴτε ἐκλήθῃ ἡ ἰδιοκτῆτης νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναδάσωσιν εἴτε μὴ, χωρὶς ἐγγεῦθεν νὰ ἀποκλείεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην νὰ προσφερθῇ, εἴτε εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀναδασώσεως εἴτε εἰς τὴν πώλησιν, ἐφ' ὅσον δὲν καθορισθῇ τμημὰ μόνος ἀποζημιώσεως πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἀναδασώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς περὶ καθορισμοῦ ταύτης διαδικασίας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 198.

Ἀπαγόρευσις χρησιμοπορήσεως ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δι' ἄλλον σκοπὸν.

1. Αἱ κηρυχθεῖσαι ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἀπαγορευομένης εἰδικώτερον διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τῆς ἐκχερσώσεως καὶ γεωργικῆς καλλισργίας τῶν τοιούτων ἐκτάσεων, πᾶσα δὲ ἐν γένει διοικητικὴ πράξις, ἀφῆρσα εἰς τὴν δι' ἄλλον σκοπὸν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, εἴη ἀκυρὸς.

2. Ἀνεγειρόμενα, ἀνεγειρόμενα ἢ τοποθετούμενα ξύλινα παραπήγματα, πρόχειρα κτίσματα, κτίρια ὡς καὶ σκηναὶ ἐντὸς δασυλλίων καὶ λοιπῶν δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων χώρων ἀυθαίρετως καὶ ἀνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, καταδικάζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων, μὴ δικαιουμένου τοῦ ἀνεγείροντος εἰς ἀποζημιώσιν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 199.

Ἄρρις ἀναδασώσεως.

1. Ἐπὶ ἐκτάσεων κηρυχθεισῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς ἀναδασωτέων, δύνανται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀναδάσωσις διὰ δικαστήριου, ἐκδικουμένου μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων τοπικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων.

2. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 197 ἀπόφασις περὶ ἀναδασώσεως καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀπαλλοτριώσις, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅσον δὲν καθορισθῇ ἡ πληρωτέα ἀποζημιώσις δι' ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 200.

Δαπάναι ἀναδασώσεων.

1. Αἱ προτάσεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελούμεναι ἀναδασώσεις, ἢ ἱδρύσις καὶ ἡ συντήρησις δασικῶν φυτειῶν καὶ σποριῶν ἢ πειραματικῶν δασικῶν σταθμῶν συντηρουμένων καὶ χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν φυλάκων ἀναδασώσεων ἐνεργουμένη δαπάνη τοῦ Δημοσίου, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Αἱ δαπάναι τεχνητῆς ἢ φυσικῆς ἀναδασώσεως, ὡς καὶ τῆς ὁδοθεσίας, περιφράξεως, φυλάξεως καὶ ἐν γένει προστασίας τῶν κηρυχθεισῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ δαπάναι ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν ἐντὸς τῶν ἀναδασωτέων ἐκτάσεων περιλαμβανομένων ἰδικτησιῶν βαρύνουν τὸν αἰτήσαντα τὴν κήρυξιν τοῦ ἐδάφους ὡς ἀναδασωτέου ἢ τοῦς ἀναλαβόντας τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀναδασώσεως ἰδιοκτῆτας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 201.

Δαπάναι δῆμων, κοινοτήτων κλπ. δι' ἀναδασώσεις.

1. Οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, αἱ μοναὶ, τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν πιστώσεις οὐχὶ κατωτέρας τῶν 500 τῶν δασικῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν διὰ δαπάνης ἀναδασώσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἐδαφῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν περιφέρειάν των. Τὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν ἐτησίως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν των πιστώσιν, καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐγκρινομένης τὸν προϋπολογισμὸν ἀρχῆς, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν, δι' τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων εἰς τὴν περιόχην των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύνανται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ ἐποπτεία τοῦ νομικοῦ προσώπου.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγραφόμενα ποσὰ διατίθενται, εἴτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν εἰρημίων νομικῶν προσώπων ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἴτε ὡς εἰσφορά εἰς τὸ ἐκτελοῦν ταῦτα Δημοσίον.

Κ ε φ ἄ λ α ἰ ο ν Β

Φιλοδασικὴ προπαγάνδα — Φιλοδασικὰ σωματεία.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 202.

Ἐντυπα φιλοδασικῆς προπαγάνδας.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύνανται νὰ προβαίη δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, εἰς τὴν σύνταξιν, ἐκτύπωσιν καὶ δωρεὰν διανομὴν περιδικῶν φιλοδασικῶν περιχομένων καὶ διβλιαρίων ἢ ἐντύπων ἀποσκοπόντων εἰς τὴν διάδοσιν φιλοδασικῶν γνώσεων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρὸς τὸ δάσος καὶ τὰ δένδρα ἀγάπης.

2. Διὰ τὴν ἀσκησιν δασικῆς προπαγάνδας διατίθενται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐν τῶν δι' ἀναδασώσεις πιστώσεων, τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐκτύπωσιν ἐντύπων, παραχρῆν βραδείων, ὀργάνωσιν ἐκθέσεων, ἱδρύσιν καὶ συντήρησιν ἐθνικῶν πάρκων φυσικῆς προστασίας, προμήθειαν μέσων μεταφοράς ἀπαραιτητῶν διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ σκόπιμον ἐπίδωσιν τῶν ἀναδασώσεων ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργάνων καὶ ἐργαλείων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 203.

Φιλοδασικὰ Σωματεία.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ τὴν φυσικὴν καὶ τεχνητὴν ἀναδάσωσιν τῶν περὶ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία λόφων καὶ ἐσωνῶν διὰ σκοποὺς κυρίως αἰσθητικῶς πρὸς δημοσιότητα ἰδίᾳ πάρκων, ὡς καὶ τῶν διὰ φυσικῆς ἀναδασώσεως ἐξωραϊσμῶν ἀρχαιολογικῶν, ἱστορικῶν ἢ ἱερῶν χώρων, δύνανται νὰ συνιστῶνται φιλοδασικὰ σωματεία.

2. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν σωματείων δύνανται νὰ εἶναι συνδρομαὶ, δωρεαὶ, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ἐξευριστάμενοι ἄλλοι πόροι, τόκοι κεφαλαίων καὶ δάνεια.

3. Τὸ διὰ τὸ ἀ. ν. 1247 τῆς (19)28.5.1938 (περὶ κηρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως» κλπ.), κηρωθὲν καταστατικὸν τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν διέπεται ὑπὸ τοῦ ἀ. ν. τούτου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 204.

Φιλοδασικαὶ Ἐπιτροπαί.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου, τὴν δημιουργίαν φιλοδένδρου αἰσθημάτων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀναδασώσεως, συνιστῶνται διὰ πράξεων τοῦ νομάρχου, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰ μεγαλύτερα ἄστικά κέντρα τριμελεῖς ἢ πενταμελεῖς φιλοδασικαὶ ἐπιτροπαί. Εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Κράτους ἡ φιλοδασικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ἐπταμελής.

2. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐφ' ὅσον ἡ ἔδρα τῆς ἐπιτροπῆς συμπίπτει μετὰ τὴν ἔδραν τοῦ νομοῦ, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, τῶν λοιπῶν μελῶν, μέχρι συμπληρώσεως, ὀριζομένων διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου νομάρχου, προτάσει τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐκ προσώπων διακρινομένων διὰ τὴν φιλοδένδρον αὐτῶν δρᾶσιν.

3. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διαχειρίζονται τὰ εἰς αὐτὰς διατιθέμενα χρήματα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπολόγων, τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦ διοικητικοῦ καὶ οικονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐπιτροπῶν,

ἐντὸς ἂν οὗτος μετέχη αὐτῆς, ὅποτε τὸν ἔλεγχον ἀσκει ὁ νεοάρχης δι' ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας.

4. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν εἶναι:

- α) Κρατικά ἐπιχορηγήσεις.
- β) Διακτεθέμενα χρηματικά ποσὰ ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐφορευτικῶν ταξείων, κλπ. διὰ σκοποῦ ἀναδάσωσης καὶ δειροφυτεύσεων.
- γ) Ἄλλαι χρηματικαὶ ἐπιχορηγήσεις, συνδρομαί, δωρεαὶ καὶ ἔσοτοι.
- δ) Πρόσοδοι πάσης φύσεως προσερχόμεναι ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως παραχωρουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν δασυλλίων ἢ καὶ δασικῶν φερέτρων.

5. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ νεοάρχου ἀνήκουν καὶ ἅπαντα τὰ φιλοδασικὰ σωματεῖα ἢ ἕσα ἐκ τῶν φιλοπροσῶπων ἐν γένει σωματείων θέτου ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν τὴν ἀναδάσωσιν καὶ δειροφυτεύσιν, ὑποκειμένα καὶ ταῦτα εἰς τὸν διοικητικὸν καὶ διαχειριστικὸν ἔλεγχον τούτου, ἀσχοῦμενον δι' ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ σύνθεσις, ἡ διάρεια, αἱ ὑπὸ τούτων διοριζόμεναι ἐκτελεστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐν γένει ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τῶν φιλοδασικῶν σωματείων, καθορίζονται διὰ διατάγματος.

7. Ἡ παρὰ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελέσεις ἀναδασωτικῶν καὶ φυτωριακῶν ἐργασιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 222 διαλαμβανόμενα.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 205.**

Ρύθμισις λεπτομερειῶν ἀναδάσωσης.

Διὰ διαταγμάτων ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἀναδασωτικῶν ἐκτάσεων, τὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν, ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν ἀναδάσωσης, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναδασώσεων, τὰ τῆς φυλάξεως καὶ προστασίας τῶν ὑπὸ ἀναδάσωσιν δημοσίων ἢ μὴ ἐκτάσεων, τὰ τῶν καθήκοντων καὶ πληρωμῆς τῶν μισθῶν τῶν φυλάκων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῶν περὶ ἀναδασώσεων διατάξεων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Α'

Προστασία δασῶν ἐκ πυρκαϊῶν.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 206.**

Προληπτικὰ μέτρα χρήσεως πυρός.

- 1. Ἀπαγορεύεται:
 - α) Νὰ ἀνάπτεται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν ἢ καὶ πλησίον αὐτῶν μέχρι ἀποστάσεως διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν εὐδεικνυόμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.
 - β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἀκάλυπτον πῦρ ἐντὸς καλλῶδων, μονθρών, σιγηῶν, ἀβλῶν τῶν οἰκίῶν ἢ ἄλλων ἐνδισιτημάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκονται ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.
 - γ) Ἡ κάσσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, ἐμπεριεχομένων ἢ παρακειμένων εἰς δάση, ἀνα ἀδείας τοῦ δασάρχου.
 - δ) Ἡ κάσσις ἀνδρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ

καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 40 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης ἀνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

- ε) Ἡ κάσσις ἀνδρακοκαμίνων ἐγκατεστημένων ἐντὸς δασυστάδων ἢ ὑπερῶρου ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ἀπὸ 15ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου.
- στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν φήρα δι' ὕλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.
- ζ) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν.
- η) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν.
- θ) Ἐὐ κέντημα τῶν ἐντὸς κορυφῶν δένδρων μελισσῶν.
- ι) Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέσῃ πυρκαϊάν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμεναι ἀπαγορεύσεις δύνανται, ἀν συνεχίζεται ἡ ξηροθερμικὴ περίοδος καὶ πέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, νὰ παραταθῶν μέχρι δύο μηνῶν, διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐκδιδόμενης ὑπὸ τοῦ οικείου δασάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἢ ἐκχέρωσις ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μὴ δασικὴ καλλιέργεια καέντος δάσους δημοσίου ἢ μὴ.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 207.**

Πρόνοια κατὰ τὴν καύσιν ἀγρῶν.

Ὅστις θέτει πῦρ εἰς τὸ φυτικὸν ἐπίστρωμα τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς φυτικὰ οὐσίας ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκχέρσεως αὐτῶν ἢ ἀξίσεως τῆς παραγωγῆς των, εὐρισκομένων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκοτόπων ἢ πλησίον αὐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ τούτο μετὰ πᾶσαν τὴν ἀπαιτούμενην πρόνοιαν. Ὁ θέτων πῦρ, ὡς καὶ ἐκείνους, κατ' ἐντολήν τῶν ὁποίων γίνεται τούτο, εὐθύνονται διὰ πᾶσαν παράλειψιν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ εἰς πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 208.**

Κατάρτισις πινάκων διαμενόντων εἰς δάση.

Καθ' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, τὰ δασικὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασαρχείων συντάσσου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῆς κοινότητος πίνακα τῶν κοιμένων, γεωργῶν καὶ οἰονδήποτε ἄλλων προσώπων τὰ ὅποια πρόκειται νὰ παραμείνουν τὸλάχιστον ἕνα μῆνα εἰς τὰς διαφόρους δασικὰς θέσεις ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφωριῶν, πρὸς δὲ καὶ δηλώσεων τῶν ὡς ἀνω προσώπων, τὰ ὅποια ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσων ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου ἀποστέλλεται πρὸς τὸ δασαρχεῖον, ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊᾶς ἐν τῇ οἰκίᾳ περιφερείᾳ, ἀντίγραφα ἀποστέλλονται παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 209.**

Ἵποχρεώσεις κοινότητων πρὸς ἀναδάσωσιν καέντων δασῶν.

- 1. Κοινότητες, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων καταστράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς δημόσια ἢ κοινοτικά δάση, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφωσιν ἐτησίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν κίτωσιν διὰ τὴν ὑποβοήθησιν διὰ τεχνικῶν ἀναδασωτικῶν ἔργων τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ καέντος δάσους.
- 2. Τὰ ἀναδασωτικὰ ταῦτα ἔργα ὑποδεικνύονται καὶ ἐκτελοῦνται μερίμνη τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

*** Ἀ ρ θ ρ ο ν 210.**

Ἵποχρεώσεις διευθύνσεων σιδηροδρομῶν πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

1. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας καὶ προστασίας τοῦ δασάρχου, ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις τῶν σιδηροδρομῶν νὰ ἀποκαθαίρουσιν ἀπὸ πάσης ἐμφλέκτου ὕλης (οἶον

δένδρων, θάμνων, φρυγάνων και χόρτων) ἐντὸς τῶν δασῶν, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται αἱ σιδηραὶ γραμμαὶ καὶ ἐκατέρωθεν τῶν τροχιῶν λωρίδα γῆς μέχρι τριάκοντα μέτρων, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ράβδου. Τὰ προκύπτον ἐκ τοῦ καθαρισμοῦ ὑλικῶν, ἐὰν εἶναι ἀχρηστον καταστρέφεται, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς προσέρχεται πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ. Ἄλλως, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους, διατίθεται κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις διὰ δημοπρασίας, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ μὴ δημοσίου δάσους, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα, τοῦτου δὲ ἀρνούμενου, διατίθεται διὰ δημοπρασίας καὶ τὸ ἀντίτιμον, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα.

2. Αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων ὑποχρεοῦνται, πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκτινάξεως σπινθήρων, νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς καπνοδόχους τῶν ἀτμομηχανῶν τῶν κατάλληλα συρματοπλέγματα ἢ ἄλλα κατάλληλα ἐσωτερικὰ μηχανήματα καὶ τεροδόχους ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ μεριμνοῦν, διὰ τῆς ἐκδόσεως καταλλήλων κανονιστικῶν ὁδηγιῶν, ἵνα ἀποφεύγεται ἡ ἐκβολὴ καπνοῦ καὶ πετυρακτωμένων μοριῶν ἀνθρώπων εἰς μέρη ἰδιαιτέρως ἐκτινόμενα εἰς τὸν κίνδυνον πυρκαϊῶν.

3. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς ἀμάξιας καὶ τὰς αἰθούσας ἀναμονῆς ἐντὸς τῶν σταθμῶν πινακίδας, διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰδοποιῦνται αἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν ἐκ τῆς ἀπορρίψεως ἀνημμένων σιγαρέττων ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

* Ἀρθρον 211.

Ἀντιπυρκαϊκὴ λωρίδα.

1. Εἰς δημοσία ἢ μὴ δάση, ἀπειλούμενα ὑπὸ πυρκαϊῶν, διανοίγονται ἀντιπυρκαϊκὴ λωρίδες πλάτους 10 περίπου μέτρων καὶ πραγματοποιοῦνται φρυγανεύσεις, θαμνεύσεις, ἐκπρεμνώσεις καὶ ὑπεραραιώσεις ἐκατέρωθεν τῶν λωρίδων τούτων, μέχρι πλάτους 15 περίπου μέτρων. Ἐπίσης ἐνεργεῦνται ἀραιωτικαὶ ὑλοτομῆαι τῶν συστάδων, ὡς καὶ φρυγανεύσεις, θαμνεύσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑπορρύθου τῶν δρυῶν ἰδίᾳ δασῶν.

2. Ἄν οἱ δασοκτήμονες δὲν προβαίνουν εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας, ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου πραδεσμίας, ἢ διανοίξεις ἀντιπυρκαϊκῶν λωρίδων, ἢ ἀραιώσεις τῶν συστάδων καὶ ἢ φρυγανεύσεις, θαμνεύσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑπορρύθου ἐνεργεῦνται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ἀρχῆς, τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιῶν ὑπὲρ τὰς ἐκ τῶν καρπώσεων τούτων τυχόν προσόδους δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτητοῦ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

* Ἀρθρον 212.

Στέρησις ἐμπρηστῶν δασῶν δικαιώματος καρπώσεως ἐκ κέντων δασῶν.

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἐξαρτοῦν τὴν ἐκδοσὶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως μὴ δημοσίου δάσους ἐκ τῆς συμμορφώσεως τοῦ κυρίου ἢ κατόχου πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάσους καταδικάσθῃ ἐπὶ ἐμπρησμῶ αὐτοῦ, ἢ διάθεσις τῶν ἐκ τοῦ κέντου μέρους ἀπολαμβανόμενων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἰσχυρῶς διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτητοῦ μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν ἀβλήψιν τοῦ ἐκ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικοῦ ποσοῦ.

3. Ὁ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας ἐμπρησας δάσος, ἐφόσον ἐξεδόθῃ κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ ἐκποίησεως τῶν ἐκ τῆς κείσεως ἐκδόσεως ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρει διὰ λογαριασμῶν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποιήσῃ ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ταῦτα ἐν κλειστῆς ἀγορῆς.

* Ἀρθρον 213.

Ὑποχρεώσεις κοινοτήτων καὶ ἰδιωτῶν.

1. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως οἱ κάτοικοι, ἀρρενες ἢ θήλειοι, συνοικιστῶν ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου συντασσομένου παρὰ τῶν οικείων κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐργασθῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, οἷον θαμνεύσεις, ἀραιώσεις, διανοίξεις ἀντιπυρκαϊκῶν λωρίδων κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν ἢ κατὰ τὰς διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐργασθέντας ἄνευ οἰουδήποτε τέλους καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ δασοκτήμονος, ἐκτὸς ἂν οὗτος, ἐγκαίρως καλούμενος, ἀναλάβῃ καὶ ἐκτελέσῃ, ἐν τακτῇ προθεσμίᾳ, τὰ ὡς ἄνω ἔργα.

2. Συμβούλια κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐθεβαιώθη ἡ ἐναρξίς πυρκαϊῶν δάσους, ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσῃ μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς κοινότητός των, ἐφωδισμένων διὰ τῶν ἀπαραίτητων ἐργαλείων, πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊῆς. Τὰ κοινοτικά συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίσῃ ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, τὰ ὅποια θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σπεύσῃ πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς.

* Ἀρθρον 214.

Ὑποχρεώσεις ἀντιλαμβανόμενων πυρκαϊῶν.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊῶν ἐντὸς δάσους ἢ παρ' αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατασβέσῃ ταύτην μόνος ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον αἵματα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων, ὡς καὶ πᾶς παρευρισκόμενος ἐκεῖ, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι παρ' οἰαδήποτε ἀρχῆς, νὰ μεταβῶν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊῆς μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ νὰ ἐργασθῶν πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ ὡς ἄνω διαταγαὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἶναι παραχρῆμα ἐκτελεσταί, οὐδεμίαν δ' εὐθύνην φέρουν οἱ ἐκδόντες αὐτάς δι' ἐπιζημίους συνεπίσεως προκυφάσας ἐκ τῶν διαταγῶν των, ἐφ' ὅσον ἐνήργουν ἐν καλῇ πίστει.

2. Οἱ προστρέγοντες ὡς ἄνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς μετ' ἀξίνης ἢ κελέκως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς, κατὰ τὰς διὰ διατάγματος κανονιζόμενα, παρὰ τοῦ Δημοσίου μὲν, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, ἀναγασσομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παρὰ τῶν δασοκτημόνων δὲ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, παρὰ τῶν ὁποίων, ἀρνούμενων, εἰσπραττόνται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ διανεμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀμοιβαὶ μερίμνη τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

* Ἀρθρον 215.

Παροχαὶ διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τοὺς ἀσχοληθέντας πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς δάσους ἐργάτας, ὡς καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς χορηγείται, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας κατασβέσεως τῆς πυρκαϊῆς, λόγῳ φθορᾶς ἰατριμῶν καὶ ὑποθήσεως, ἀποζημιώσεις καθοριζομένης ἐκάστῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ἡ καταβαλλομένη ὡς ἀνωτέρω ἀποζημιώσις βαρύνει τὸ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ δασῶν ἐφ' ὅσον τὸ δάσος ἀνήκει εἰς τὸ Δημοσίον, ἀναγραφομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ταμείου τούτου, τοὺς δασοκτήμονας δὲ, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι μὴ δημοσίον καὶ εἰσπραττέται διοι-

κητικώς κατά τὰς περι εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, ἐὰν ἤθελον ἀρνηθῆ τὴν καταβολὴν αὐτῆς.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας γινόμεναι δαπάναι, (ὀδοιπορικὰ ἐξόδα ὑπαλλήλων κλπ.) διὰ τὴν κατάστασιν πυρκαϊῶν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐπιβαρύνουν τοὺς δασικτῆμονας καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περι εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Διὰ διατάγματος καθορίζεται λεπτομερέστερον ὁ τρόπος τῆς θεσπίσεως τῆς γεινομένης δαπάνης.

Ἄρθρον 216.

Υποχρεώσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς διὰ τὴν καταστολὴν πυρκαϊῶν.

1. Αἱ διοικήσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται, εὐθὺς ὡς λάθουν γνῶσιν ἐξαργείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάτος πληθίων τῆς ἕτρας τῶν κείμενον, νὰ ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν, ἐκωδισμένων διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων, ἡτις, ἀφ' ἧς φθάσει εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτης διὰ τὴν κατάστασιν τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Τὴν διεύθυνσιν πάσης κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργείας ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν τῶν παρισταμένων δασικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ ὁμοιόθετων δὲ ὁ ἀρχαιότερος τούτων, πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποῦοῦ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμμορφῶνται πάντες οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ πυρός.

3. Ἡ διοίκισις τοῦ ἐν ἑκάστη φρουρᾷ στρατοῦ λαμβάνει γνῶσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῆς χωροφυλακῆς ἢ τοῦ νομάρχου.

4. Τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς ἐκωδισμόν τῶν ὄπλιτων, τῶν ἀποστελλομένων διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πυρκαϊῶν, χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

5. Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἐργάζονται κατὰ τὴν ὀργανικὴν αὐτῶν σύνθεσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἡγητῶρων αὐτῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ παρισταμένου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

6. Τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ ἄρτυνος φύλαξις τῆς ἐμπροσθεν εἰστάσεως τοῦλάχιστον ἐπὶ 48ωρον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῆς ἐκ τῶν κατομένων πρέμων τῶν δένδρων, ὑπὸ προσώπων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δευθύνοντος τὸν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγῶνα.

Ἄρθρον 217.

Υποχρεώσεις δασικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ὁ δασάρχης, ὁ δασοκύριος, ὁ δασοκόμος καὶ ὁ δασοφύλαξ, εὐθὺς ὡς λάθουν γνῶσιν ἐξαργείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάτος τῆς περιφερείας τῶν, σπεύδουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς καταστάσεως αὐτῆς, διδόντες τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τὰ περαιτέρω ληπτέα μέτρα. Εὐθὺς μετὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, οἱ ὡς ἀνω δασικοὶ ὑπαλλήλοι διενεργοῦν προανάκρισιν πρὸς ἐξαργείσιν τῶν αἰτίων τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν τυγῶν ἐνεχομένων προσώπων.

2. Διευθετοὺς ἐκθεταί, περὶ τῶν γεινομένων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημιῶν, τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα προὐκάλεσαν ταύτην, ὡς καὶ τῶν τυγῶν ἀνακαλυφθέντων ὡς ὑκαίτων τῆς πυρκαϊᾶς, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς δεκαήμερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

3. Τὰ δασαρχεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, λεπτομερῆ κατάστασιν τῶν ἐπισημασθῶν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς δάση τῆς περιφερείας τῶν πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 218.

Πρόβλεψις δαπάνης διὰ μέτρα προλήψεως καὶ καταστολῆς πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαίουσα πίστώσις διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἀποστολὴν πελέκων, ἀξινῶν καὶ λοιπῶν καταλλήλων ἐργαλείων καὶ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πυρκαϊῶν, πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τόπους ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

2. Ὡσαύτως ἀναγράφεται εἰς τὸν αὐτὸν προϋπολογισμὸν ἡ ἀπαιτούμενη πίστώσις διὰ τὴν κατασκευὴν ἔδων προσταλάσεως, τὴν ἐγκατάστασιν παρατηρητηρίων εἰς τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἐκτεθειμένων δασῶν καὶ τὴν τηλεπικοινωνιακὴν αὐτῶν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 219.

Πρόσληψις πυροφυλάκων καὶ μισθώσις ἢ ἐπίταξις αὐτοκινήτων.

1. Πρὸς πρόληψιν ἐπεκτάσεως τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν καὶ κατάστασιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας ἵνα δι' ἀποφάσεώς του προσλαμβάνη κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 Ἰουνίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ἐργάτας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀναλόγῳ πρὸς τὰς κατὰ τόπους συνθήκας, ὡς καὶ νὰ ἐνεργῆ μισθώσις ἢ ἐπίταξις φορητῶν ἢ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων διὰ τὴν μεταφορὰν προσωπικοῦ καὶ ἐργαλείων εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀνάτατον ὄριον, τῶν προσλαμβανομένων ἐργατῶν ὁρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ τὴν ἀντιμίσθωσιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἐγγράφεται ἀνάλογος πίστώσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κ.Τ.Ρ.Κ. καὶ Δασῶν, ἐπιτρεπομένης ἅμα τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδοσίᾳ λογαριασμοῦ.

Κεφάλαιον Β'

Προστασία δασῶν ἐξ ἐντόμων καὶ μυκήτων.

Ἄρθρον 220.

1. Ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως καρπῶν ἢ ἄλλων βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, οἱ κύριοι ἢ κάτοχοι δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, λιβαθίων, γεωργικῶς ἢ θερμοκηπτικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κήπων καὶ αὐλῶν ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς καταπολέμωσιν καὶ ἐξαφάνισιν τῶν βλαπτικῶν τούτων ἐντόμων ἢ μυκήτων, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τιμωρούμενοι ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

2. Ἐν ἀρνήσει τῶν ὡς ἀνω κυρίων ἢ κατόχων, ὅπως προῦθον εἰς τὰ ὑποδειχθέντα παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς μέτρα, δύναται αὕτη νὰ προῆ εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων τούτων, τῶν πρὸς τούτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑποχρέου κυρίου ἢ κατόχου, κατὰ τὰς περι εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 221.

Ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ξυλείας πρὸς πρόληψιν μεταδόσεως ἀσθενειῶν.

Πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν τῆς χώρας ἐκ βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἐπιτρέπεται ὑπὸ ἔρους ἢ καὶ νὰ ἀπαγορευθεῖ ἐντελῶς, καθ' ὅλην τὴν Χώραν ἢ περιφερείας ταύτης, ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή παντὸς εἶδους ξυλείας, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ξυλίνων σκευῶν ὡς καὶ ρυτῶν, σπέρων, φύλλων, ἀνθέων, φυτικῆς γῆς, χωμάτων, ἔρματος πλοίων ἐκ χώματος, ὡς καὶ χαλκῶν καὶ ἄμιου περιεχόντων χώματα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις ἀφορώσαι εἰς δασοτεχνικὰ ἔργα.

* Ἀρθρον 222.

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις.

1. Ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τοπογραφίσεων, χωροσταθμίσεων καὶ πάσης φύσεως τεχνικῆς ἐργασίας διευθετήσεως χειμάρρων, διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως δασῶν, ἀναδασώσεων, φυτωρίων, περιφράξεων, δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῆς ὁδοποιίας καὶ ἐκτιμώσεως ὄρειων ἔσκαπτῶν, ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας ἢ δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὲρ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου, κατὰ τὰς περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως διατάξεις.

2. Διὰ τὴν δι' αὐτεπιστάσεως ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, τῶν χρηματοδοτούμενων παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, συνιστᾶται παγία προκαταβολή, ἢ διαχειρίσις τῆς ὁποίας ἀνατίθεται εἰς διαχειριστὴν δημοσίαν ὑπάλληλον, ὀρίζομενον δι' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου. Ὡς διαχειριστὴς τῆς παγίας προκαταβολῆς δὲν ὀρίζεται ὑπάλληλος μετέχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν ἔργων.

3. Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν δι' ἐργολαβίας μελέτην ἢ ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω δασοτεχνικῶν ἐργασιῶν γίνονται δεκτοὶ καὶ δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργολήπτου δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

* Ἀρθρον 223.

Τρόπος συντάξεως μελετῶν κλπ.

Διὰ διατάγματος καθορίζονται τὰ τῆς συντάξεως ἀναγνωριστικῶν καὶ προκαταρκτικῶν μελετῶν, γενικῶν σχεδίων (πρᾶγμα μελετῶν), τῶν ὁριστικῶν μελετῶν καὶ τῶν ἐτησίων προγραμμάτων ἔργων, τὰ τοῦ ἐλέγχου, ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν αὐτῶν, τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τροποποιήσεως αὐτῶν, τὰ τῆς διενεργείας τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῆς ἐπιβλέψεως, ἐκτελέσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ἐκτελουμένων δασοτεχνικῶν ἔργων, τὰ τῆς ἐκδόσεως, διαβαθμίσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν εἰδικῶν πτυχίων ἐργοληπτῶν δασοτεχνικῶν ἔργων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Κεφάλαιον Β'

Ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων.

* Ἀρθρον 224.

Φορεὺς ἐκτελέσεως ἔργων.

1. Τὰ δασοτεχνικὰ ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἀποκαταστάσεως ὄρειων ἑδασῶν τῶν λεκανῶν ἀπορροῆς ἐκτελοῦνται ἀνεξαρτήτως τάξεως ὑπὸ τοῦ Κράτους. Μέρους τῆς δαπάνης τούτων δύναται νὰ ἑαυρήσῃ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων προστατευομένης ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ χειμάρρου ἐπηρεαζομένην πεδινήν περιοχὴν. Τὴν συντήρησιν τῶν κατὰ τὴν παρουσίαν παράγραφον ἔργων ἀναλαμβάνουσι οἱ ἐκτελοῦσαι ταῦτα ἀρμόδιαι δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἢ δασαὶς κρίνεται ὑπὸ τούτων σκόπιμον, οἱ ἄρχοντες ἐγγείων δασοτεχνικῶν.

2. Ἡ ταξινόμησις τῶν ἔργων δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ὄρειων ἑδασῶν, ἔχοντων ἄμεσον σχέσιν πρὸς ἐκτελούμενα μείζονος σημασίας πεδινὰ ἐγγειοδασοτεχνικὰ τοιαῦτα, ὁ γενικὸς προγραμματισμὸς ἢ ἐνσαφίσις των εἰς τὸ σύνολον τῶν ἔργων καὶ ὁ συντονισμὸς τούτων ἐνεργεῖται δι' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγειοδασοτεχνικῶν ἔργων.

3. Αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων δασοτεχνικῶν προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ἀρμοδίας διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν ἐκτελέσεως, ἐγκρίσιν τούτων, εἰδικῶν κατὰ χώραν προγραμματισμῶν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, κατὰ τὰς διαπερτάς ταύτην διατάξεις, ἐκ πιστώσεων τοῦ προγράμματος αὐτῆς, εἴτε ἐκ τούτων διατιθεμένων παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐγγείων δασοτεχνικῶν Ὑπουργείου Γεωργίας, δυναμένων νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐν προκειμένῳ καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8—11 τοῦ ν.δ. 3881/1958, ὡς αὐταὶ ἐκάστοτε ἰσχύουσιν.

4. Δι' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, μετὰ γνώμην τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων δασοτεχνικῶν, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐγγείων δασοτεχνικῶν ἢ προμελέτη, μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἔργων, δι' οἰωνδήποτε πιστώσεων, ἀποσκοπούμενον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρ' αὐτῆ τοῦ ἀναγκαίου εἰδικοῦ δασοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

* Ἀρθρον 225.

Εἰδικὰ μέτρα διὰ λεκάνας χειμάρρων Μακεδονίας.

1. Δι' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένην μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ δημοσιευομένην εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ κηρύσσονται ὑπὸ προστασίαν λεκάναι ἀπορροῆς τῶν χειμάρρων τῶν πεδιάδων Μακεδονίας.

2. Ἐντός τῶν ὑπὸ προστασίαν περιοχῶν δύναται νὰ ἀπαγορεύονται αἱ ἐκχερῶσεις ἐπικλινῶν ἑδασῶν, νὰ ἐπιβάλλονται εἰδικὰ μέτρα κλιμακώσεως (πεζούλια) ἢ περιορισμοῦ κατ' ἐκτασιν καὶ εἶδος καλλιέργειας δι' ἐκχερῶσεως, νὰ περιορίζονται αἱ πάτης φύσεως καρπώσεις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ οἰωνδήποτε φυλῶν βοσκῶν καὶ νὰ ρυθμίζεται κατὰ τῶνον καὶ χρόνον καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγευσεως ἢ βοσκῆ ὀρισμένου εἶδους ἢ παντὸς ζώου, ἢ χρήσις τοῦ ὕδατος φυσικῶν πηγῶν καὶ ρεϊθρῶν, ἢ ἄλλοι τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων. Ὡς καὶ ἡ ἀνεργεῖς οἰωνδήποτε δασικῶν ἐγκαταστάσεων. Εἰς τὰς οὗτω ὑπὸ προστασίαν κηρυχθείσας περιοχάς, θεωρουμένης ὡς ἀναδασωτέας, ἔχουν ἐφαρμογὴν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὴν φύλαξιν καὶ ἀστυνομίαν, τὴν βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων, ὡς καὶ τὰς ἐπιβαλλομένης ποινὰς καὶ ἀποζημιώσεως, αἱ ὧντίστοιχοι διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

3. Διὰ διατάγματος δύναται αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 1 καὶ 2 νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς τὰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων καὶ ἄλλων διαμερισμάτων τῆς χώρας, ὅταν αὐταὶ τίθενται, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεκριμένης μελέτης, ὑπὸ δασοτεχνικῆν διευθέτησιν.

Κεφάλαιον Γ'

Δασικὰ μεταφορικὰ ἐγκαταστάσεις. Δασικὰ κτίρια.

* Ἀρθρον 226.

Διαδικασία ἀναθέσεως κατασκευῆς.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκμεταλλεύσεως δασικῶν συμπλεγμάτων, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων, ἀνατίθεται εἰς τὰ Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἢ κατασκευὴ καὶ συντήρησις δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργοστασίων, κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ καὶ συντήρησις τῶν σχετικῶν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας. Εἰς τὰ αὐτὰ Ταμεία δύναται, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ἀνατίθεται καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς δαπάνης καλλιέργειας τῶν συστάδων, ἀναδασώσεως καὶ δασικῶν φυτωρίων ἐντός τῶν οἰκείων δασικῶν συμπλεγμάτων.

2. Πρὸς ἐκδοσιν τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ προβλεπομένων διαταγμάτων ἀπαιτεῖται προγενεστέρως ἐκθεσις τοῦ οἰκείου θαλάργου, περὶ τῆς ἀναγκαίου τῶν ἐκτελε-

στείων έργων, συνοδευομένη υπό δασοπονικής μελέτης του δασικού συμπλέγματος και γνωμοδότησις του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών και του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών του Υπουργείου Γεωργίας. Η ως άνω έκθεσις του δασάρχου δέον να διαλαμβάνη και περί των επίβληθρομένων εόρων και εισφορών, κατά τὰ ἐν άρθροις 240—244 οριζόμενα περί του ποσού αὐτῶν, περί τῶν οικονομικῶν πόρων του Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν και περί τῶν κατὰ προσέγγισιν δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων δασικῶν ἐργασιῶσεων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 227.

Δασικαὶ ὁδοί.

Δασικαὶ ὁδοὶ θεωροῦνται αἱ ὁδοὶ αἱ ἐξυπηρετοῦσαι, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν δασῶν, τὴν ἐκμετάλλευσιν και τὰς μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς και τὰ πάσης φύσεως δασικὰ ἔργα και μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ δικτύου τῆς ἐθνικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας τῆς χώρας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 228.

Ἀστυνομία δασικῶν ὁδῶν.

1. Ἡ ἀστυνομία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 226 ἔργων, ἐφ' ἔσων πρόκειται περί ἀποκλειστικῶς δασικῶν ὁδῶν μὴ συμπίπτουσῶν πρὸς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς, δημοτικὰς και κοινοτικὰς ὁδοὺς, ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμοδίον δασικὸν προσωπικόν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν διατάξεων του ἄρθρου 24 τοῦ διατάγματος τῆς 29 Νοεμβρίου 1929 «περί κωδικοποιήσεως τῶν περί κατασκευῆς και συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

2. Πάντα τὰ λόγφ βλαβῶν τῶν ἐν λόγφ ὁδῶν εἰπραττόμενα ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων ποσά, κατατίθενται ἀπ' εὐθείας ὑπ' εὐθύνην των ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οικειῶν Τ.Γ.Κ. και Δασῶν τῶν νομῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 229.

Διανοίξεις προσωρινῶν ὁδῶν.

Κύριος ἢ κάτοχος ἐδάφους δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διὰ μέσου τοῦ ἐδάφους του μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκειμένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ἐφ' ὅτον αὐτῇ, γινομένη πρὸς τὰ κέντρα καταναλώσεως ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους του, συνεκάζεται δυσανάλογως μεγαλύτεραν δαπάνην, δικαιούται ὅμως εἰς πλήρη, ἐκ μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ μεταφέροντος αὐτὰ, ἀποζημιῶσιν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ἀναγκαίας δασικῆς ὁδοῦ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 230.

Σύνταξις μελετῶν δασικῶν ὁδῶν.

Αἱ μελέται διὰ τὰς δασικὰς ὁδοὺς συντάσσονται, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 222 προβλεπόμενα, ὑπὸ τῶν οικειῶν δασικῶν ὁργάνων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 231.

Ἐκτελέσεις ἔργων.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης, κατὰ τὰς περί διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως διατάξεις, ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, περί ὧν τὸ ἄρθρον 226, β' αὐτεπιστάσις ἐπὶ ἐπιγευσῶν περιπτώσεων ἢ ὅπου κρίνεται ἀσύμφορος ἢ δι' ἐργολαβίας ἐκτελέσει αὐτῶν.

2. Διὰ τὰ ὡς ἀνω ἔργα, ὅταν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τύπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν δι' ἐργολαβίας, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῶν περί κατασκευῆς και συντηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν διατεταγμένων.

3. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων περί ἐκτελέσεως ἐν γένει δημοσίων ἔργων, μεταβιβάζεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἐπιφολασσομένης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἔργων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κρίσιν αἰτήσεων φεραπειίας, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς δια-

τάξεως τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 5 τοῦ ν. 5367 τῆς 2)18.4.1932 (περί ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων), ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀν. 1966 τῆς 7)13.9.1939 (περί συμπληρώσεως τῶν περί ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων).

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 232.

Ἐποπτεία και ἔλεγχος.

Τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν και τὸν τεχνικοοικονομικὸν ἔλεγχον τῆς ἐκτελέσεως και διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 226 προβλεπομένων ἔργων ἀσκέῖ ὁ ἀρμοδίος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, τὴν γενικωτέραν δὲ ἐποπτεῖαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων ἀσκέῖ, κατ' ἐντολήν του διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικὸν συμβουλίου τοῦ Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ και τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 233.

Δασικαὶ ὁδοὶ συμπίπτουσαι πρὸς ἐπαρχιακὰς και ἐθνικὰς.

1. Προκειμένου περί κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, τῶν ὁποίων ἢ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ἡ μελέτη και κατασκευὴ τῶν συμπίπτόντων τμημάτων ἐκτελεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἢ τοῦ οικείου νομαρχιακοῦ ταμείου, τῶν κατασκευαστέων τμημάτων ὀριζόμενων δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν και Δημοσίων Ἔργων, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ἀπὸ και ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν γρηματικὴ ἀρωγὴ τοῦ ἀρμοδίου Τ.Γ.Κ. και Δασῶν ἢ τῶν διὰ τὴν δασικὴν ὁδοποιίαν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Κατὰ τὴν ἐγκρισιν τῶν μελετῶν τούτων, πρὸς τὸ συμβούλιον δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, συμμετέχει τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ μετὰ ψήφου ὁ γενικὸς διευθυντὴς δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Ἡ κατασκευὴ, συντήρησις και ἀνακαινίσις τῶν δασικῶν ὁδῶν, περί ὧν ἢ παρ. 1, δύναται νὰ ἐκτελεῖται και ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὸν ἀπόφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας και Δημοσίων Ἔργων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ὁδοὶ ἐξυπηρετοῦν τὰς δασομεταφορὰς δασαρχείων, τὰ ὁποία διαθέτουν ἴδια μηχανήματα δασικῆς ὁδοποιίας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 234.

Κατασκευὴ δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ Β. Ε. Ἰδρύματος και Β. Προνοίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, προκειμένου τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἴδρυμα ἢ ἡ Βασιλικὴ Πρόνοια νὰ προῆῃ εἰς ἀξιοποίησιν δασικῶν περιοχῶν διὰ τῆς διανοίξεως και κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, νὰ ἐκχωρῇ τὸ δικαίωμα ἀπολήψεως ποσότητος τῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἐπὶ τῇ βάσει μελετῶν, προβλεπομένων δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀξιοποιουμένης περιφέρειας, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν παρὰ τῶν ὀργανισμῶν τούτων διατεθειμένων δαπανῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 235.

Ἐκτελέσεις δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 1042 τῆς 28.1.1942 (περί τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 453)1941 και 584)1941 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων «περί συστάσεως Γραφείου Μελετῶν και Δημοσιεύσεων και Συμβουλίου Μελετῶν»), ἀπαρτίζει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων δασικῆς ὁδοποιίας, ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 226 — 232, ὡς ἂν κρινοῖται τούτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ταχύτερον ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν και παραγωγὴν τεχνικοῦ ξύλου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας.

*Α ρ θ ρ ο ν 236.

Άγορά οικοπέδων και δασικών κτιρίων.

Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀποκτή δι' ἀγοράς, ἀνεγείρη, μισθώσῃ καὶ ἐπισκευάζῃ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν τοπικῶν ἔργων καὶ ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἀναγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἀποκτή δι' ἀγορᾶς οἰκπέδα πρὸς ἀνεγερσιν δασικῶν κτιρίων ἢ γήπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτωρίων, σταθμῶν δασικῶν ἐρευνῶν κλπ., ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν κατάλληλα πρὸς παραχώρησιν δωρεὰν διὰ τοιοῦτον σκοπὸν.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως ἐπισκευῶν ὑπαρχόντων δασικῶν κτιρίων, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμῶν, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργήσῃ δι' αὐτεπιστάσεως, ἐκδιδομένου ἐντάλατος ἐπὶ ἀποδοσί: λογαριασμοῦ ἐπ' ὄνοματι τοῦ οἰκείου δασάρχου.

*Α ρ θ ρ ο ν 237.

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις κτιριακῶν ἔργων.

1. Ἡ ἀνεγερσις δασικῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων ἐν γένει, ὡς ἐργοστασίων κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν, παραρτημάτων αὐτῶν, ἀποθρηκῶν ξυλείας ἢ ὕλικου ἢ σπόρων, δεξαμενῶν ἀρδύσεως, ἐκκολαπτηρίων ἰσχύων τῶν ὀρεινῶν ρεόντων ὑδάτων, παρατηρητηρίων πυρκαϊῶν, δασικῶν κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἐπισκευὴ καὶ συμπλήρωσις τούτων ἐκτελεῖται δι' ἐργολαβίας, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἔργου συνολικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἑκατῶν πενήνηντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ ἐὰν διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἡθελὸν χαρακτηρισθῇ τὰυτὰ ὡς κατεπιγόντα ἢ ἀνεπίδεκτα ἐκτελέσεως δι' ἐργολαβίας, ὅποτε ἐκτελοῦνται δι' αὐτεπιστάσεως καὶ μικροεργολαβιῶν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Αἱ μελέται διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα συντάσσονται παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κεφάλαιον Δ'

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων.

*Α ρ θ ρ ο ν 238.

Ἀναγραφή πιστώσεων εἰς πρ)σμὸν Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγραφή εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν εἰδικῶν πιστώσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατεπιγόντων φύσεως δαπανῶν δι' ἔργα καὶ ἐργασίας κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν καὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, διὰ προμηθείας καὶ λοιπὰς συναφεῖς δαπάνας, ἀναλόγως τῶν εἰσπραττομένων δασικῶν ἐσόδων. Αἱ ὡς ἄνω εἰδικαὶ πιστώσεις διατίθενται δι' ἀποφάσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὄνοματι τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπαλλήλων. Ἄπαντα τὰ ὡς ἄνω κατεπιγόντων φύσεως ἔργα, ἐργασίαι καὶ προμηθεῖαι ἐκτελοῦνται κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, περὶ δημοσίων ἔργων, περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν διατάξεων.

*Α ρ θ ρ ο ν 239.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις παρὰ Τ.Γ.Κ.Δ. τῶν νομῶν.

1. Ἀρμοδίον Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 226—233 ἔργων, εἶναι τὸ τοῦ νομοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καίται τὸ δασικὸν συμπλεγμα ἢ ἐκτελοῦνται τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δασικὰ ἔργα. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καθορίσῃ καὶ ἕτερον

Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον λόγοι ὀργανώσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπιβάλλουν τοῦτο.

2. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, προκειμένου ταῦτα νὰ ἐκτελέσων καὶ νὰ διαχειρισθῶν ἔργα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων, συνέρχεται εἰς εἰδικὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας συζητοῦνται καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις μόνον σχετικαὶ πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἔργα, συμμετέχοντος τοῦ συμβουλίου, ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀνακληρωτοῦ του.

3. Προκειμένου περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν νομῶν τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἠπειροῦ καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν συζητεῖται θέμα διανοίξεως δασικῆς ὁδοῦ, συμμετέχει καὶ εἰς ἀξιοματικὸς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου σώματος στρατοῦ.

4. Διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδρίας καταβάλλεται εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ τὸν γραμματέα ἀμοιβὴ καθοριζομένη κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδρίας ἰσχύουν αἱ ἀντίστοιχοι περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διατάξεις.

5. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ἔργων τῶν προηγουμένων παραγράφου ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ παρουσία τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.), ἀνακληρουμένων τῶν δύο τελευταίων τούτων, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὑπὸ τῶν νομίμων ἀνακληρωτῶν τῶν.

6. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, κατόπιν ἀσκουμένης ἐνάπιον αὐτοῦ ἐφέσεως, νὰ ἀποδέξεται, τροποποιῇ ἢ ἀπορρίπτῃ ὀριστικῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφο 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

*Α ρ θ ρ ο ν 240.

Εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων ἔργων, τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐπιχορηγοῦνται διὰ τῶν ἀναγκασιωτῶν πιστώσεων παρὰ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἴδια βιβλία καὶ νὰ καταρτίζων εἰδικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν διὰ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 226—233 ἐκτελούμενα παρὰ τούτων ἔργα καὶ κατὰ οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ Ταμείου. Ἡ ἐγκριστις τῶν ἐν λόγῳ προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν γίνεται κατὰ τὰς γενικὰς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διατάξεις, πλὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν χρόνον τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰσηγητὰ τῶν εἰδικῶν τούτων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν εἶναι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἢ δασάρχης. Ἐν ἡ περιπτώσει παρὰ τοῦ αὐτοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐκτελοῦνται ἔργα εἰς πλείονα δασικὰ συμπλέγματα τοῦ νομοῦ, μὴ ἔχοντα ἄμεσον συνάφειαν, δύναται νὰ τηρῶνται ἴδιοι λογαριασμοί, προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί, δι' ἕκαστον τῶν συμπλεγμάτων τούτων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 241.

Εἰδικοὶ φόροι καὶ εἰσφοραί.

Πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 240 πόρων ἐπιτρέπεται ὅπως ἐπιέλθωσιν ὑπὲρ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, τῶν ἐκτελούντων τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπόμενα ἔργα, οἱ κάτωθι εἰδικοὶ φόροι, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν:

α) Εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῆς προσουξήσεως τῆς ἀξίας τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ἐξυπηρετουμένων διὰ τῆς κατασκευῆς τῆς δασικῆς ὁδοῦ.

β) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί δασικών προϊόντων προερχομένων εξ άλλων δασικών συμπλεγμάτων δημοσίων ή μη άμέσως ή έμμέσως όμως εξυπηρετουμένων υπό των εκτελουμένων υπό του Ταμείου έργων.

γ) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί της αξίας των παραγομένων γαλακτοκομικών προϊόντων εντός του δασικού συμπλέγματος του εξυπηρετουμένου διά των εκτελουμένων έργων. Ο φόρος ούτος υπολογίζεται επί τη βάσει της συνολικής παραγωγής εκάστου γαλακτοφόρου ζώου, δέν δύναται δέ να υπερβή τὰ 20)ο της αξίας των προϊόντων τούτων.

δ) Ειδικός φόρος επί πάντων εν γένει άνεξαρτήτως των προϊόντων και ειδών των μεταφερομένων διά των υπό των Τ.Γ.Κ. και Δασών κατασκευαζομένων δασικών οδών. Ο φόρος ούτος εισπράττεται πάντως μετά την άποπεράτωση του σχετικού έργου, μέχρις όριου δέ 10)ο της αξίας των προϊόντων. Επιβάλλεται επίσης ειδική εισφορά εις τὰ τροχοφόρα όχηματα τὰ εισερχόμενα εντός του εξυπηρετουμένου δασικού συμπλέγματος και χρησιμοποιούντα τὰς κατασκευαζόμενας δασικές οδούς διά των πόρων του Τ.Γ.Κ. και Δασών. Η εισφορά αυτή δέν επιβάλλεται δασίως χρησιμοποιούνται τμήματα των ως άνω δασικών οδών, τὰ όποια συμπίπτουν προς έπαρχιακάς ή έθνικάς οδούς.

ε) Άναγκαστική εισφορά των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εν του έργου δασικών ίδικτησιών, των άνηκουσών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

στ) Προσωπική εργασία μέχρι δέκα ημερών ετησίως των κατοίκων των χωριών ή κοινοτήτων των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εν της εκτέλεσεως του έργου.

* Άρθρον 242.

Διαδικασία επιβολής φόρων και εισφορών.

1. Οι υπό στοιχεία α', β', γ' και δ' του άρθρου 241 φόροι επιβάλλονται, μετά πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών του νομού, διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη πρότασει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δικαιουμένων όπως τροποποιούν, εν μέρει ή εν όλω, ή και άπορρίπτουν την πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου.

2. Αι περί επιβολής των άνωτέρω φόρων προτάσεις των διοικητικών συμβουλίων των Τ.Γ.Κ. και Δασών κοινοποιούνται παρά αυτών εις τούς οικείους δήμους και κοινότητες, παρά των όποιων τοιχοκολλούνται εις τὸ δημοτικόν και κοινοτικόν κατάστημα, ίνα λάθουν γνώσιν τούτων οι μέλλοντες να υποχρεωθούν εις την καταβολήν αυτών, αι όποιοι και δικαιούνται όπως εντός εικοσήμερου από της κοιούτης τοιχοκλήσεως, υποβάλουν διά του οικείου δήμου ή κοινότητος τὰς ένστάσεις ή παρατηρήσεις αυτών προς τὸ Υπουργείον Γεωργίας, ίνα αὐτὰ εξετασθῶν πρό της έκδόσεως του σχετικού διατάγματος.

3. Η υπό στοιχεία στ' του άρθρου 241 προσωπική εργασία επιβάλλεται διά πράξεως του οικείου νομάρχου, μετά γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών και άπόφασιν του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Εάν οι υπύρχει δέν προσέρχονται προς εργασίαν εντός του τασομένου χρόνου, τὸ αντίτιμον τούτης, καθοριζόμενον υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών, εισπράττεται παρά των υποχρέων διοικητικῶς, κατά τὰς περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

* Άρθρον 243.

Διαδικασία καταργήσεως φόρων και εισφορών.

Οι ως άνω φόροι, εισφοραί και προσωπική εργασία δύναται να καταργηθῶν ή τροποποιηθῶν, καθ' εν τρόπον επεβλήθησαν, εφ' όσον ήθελεν έκλιθεῖ ο λόγος της επιβολής των και δέν απαιτείται ή διατήρησις αυτών, είτε προς συντήρησιν των έργων είτε προς εξυπηρετήσιν των τυχόν άναληφθεισών υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών διά την εκτέλεσιν των έργων οικονομικών υποχρεώσεων.

* Άρθρον 244.

Εισπραξεις φόρων και εισφορών.

Από της ισχύος των εν άρθρω 226 παρ. 2 προβλεπομένων διαταγμάτων, διά των όποιων ανατίθεται εις τὰ Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών ή εκτελέσει των υπό των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, άπαντες οι εν άρθρω 241 φόροι και αι εισφοραί εισπράττονται υπό των άρμαδιων προς εισπραξιν αυτών όργάνων διά λογαριασμόν του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, εις τὸ όποιον αποδίδονται άπ' εὐθείας ήπ' εὐθύνη των ενεργούντων την εισπραξιν. Εν περιπτώσει άρνήσεως των υποχρέων εις καταβολήν, οι κατά τὸ άρθρον τούτο φόροι θεβαιούνται και εισπράττονται διοικητικῶς κατά τὰς περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

* Άρθρον 245.

Σύναψις δανείων.

Διά την εκτέλεσιν των υπό των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, επιτρέπεται εις τὰ Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών όπως, επί εκχωρήσει των υπό του ίδιου κώδικος προβλεπομένων πόρων αυτών, συνομολογούν, μετά ή άνευ της έγγραφως του Δημοσίου, δάνεια άπλά ή τοκοχρεωλυτικά, εραυπηρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, κατά τούς εκάστοτε όριζόμενους όρους υπό του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά την συνομολόγησιν των δανείων τούτων απαιτείται όπως ή περί τούτης σχετική άπόφασις του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ. και Δασών εγκριθῆ διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη πρότασει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών. Διά την σύναψιν δανείων προς εκτέλεσιν έργων δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων ή άλλων έργων ή προμηθειών, δύναται να παρέχεται ή έγγρησις του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Τούτο, παρισταμένης ανάγκης εκπληρώσεως άναληφθεισών υποχρεώσεων εκ του ως άνω λόγου, δύναται να χρησιμοποιήση τούς κατά τὰ άρθρα 240—245 πόρους, τούς άντιστοιχούντας εις εκάστον Τ.Γ.Κ. και Δασών εις ποσόν καθοριζόμενον δι' ειδικής άποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

* Άρθρον 246.

Εισπραξεις των πόρων.

Η εισπραξις των κατά τὰ άρθρα 240—245 πόρων ενεργείται κατά τὰς διατάξεις περί εισπράξεως των πόρων του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη πρότασει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δύναται να καθορισθῶν αι λεπτομέρειαι της εισπράξεως των ως άνω πόρων και της καταδέσεως αυτών προς τούς άλλους παρά τὸ πιστωτικὸν ίδρύματι, τὸ όποιον έχορήγησε τὸ κατά τὸ προηγουμένον άρθρον δάνειον. Η άπόφασις των υπό των δημοσίων τμησίων πραγματοποιουμένων εσόδων θαρῶνει τὰς χρήσεις κατά τὰς όποιας διενηργήθησαν αι εισπράξεις.

* Άρθρον 247.

Πληρωμή εξόδων.

Η πληρωμή των εξόδων γίνεται επί τη βάσει ειδικῶν ενταλμάτων δι' εκάστον των ειδικῶν προϋπολογισμών, ισχυουσών κατά τὰ λοιπά ως προς την εκκαθάρισιν, πληρωμὴν κλπ. των περί Τ.Γ.Κ. και Δασών γενικῶν διατάξεων.

* Άρθρον 248.

Πρόσληψις υπαλληλικῶν προσωπικῶν.

Διά την εκτέλεσιν των πάσης φύσεως διοικητικῶν, λογιστικῶν και διαχειριστικῶν εργασιών, των αναφερομένων εις την εκτέλεσιν των διά των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, δύναται να προσλαμβάνεται παρά των Τ.Γ.Κ.

και Δασών το έκαστοτε αναγκαιούν ημερομίσθιον προσωπικόν. Τα της μισθοδοσίας, τρόπου προσλήψεως, διαρκείας της υπηρεσίας ως και τα του αριθμού του ημερομισθίου προσωπικού ορίζονται κατά το άρθρον 13 του από 20)22.7.1937 διατάγματος (περί διανομής και διαχειρίσεως εν γένει του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών) μετά προηγουμένην έγκρισιν του Υπουργού Γεωργίας.

*Α ρ θ ρ ο ν 249.

Πρόσληψις εργατοτεχνικού προσωπικού.

Μετ' έγκρισιν των απαιτουμένων πιστώσεων παρά του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Τ.Ρ.Κ. και Δασών, έφ' όσον αύται επιβαρύνουν τον δασικόν προϋπολογισμόν του Κ.Τ.Ρ.Κ. και Δασών, επιτρέπεται δι' απόφασεως του Υπουργού Γεωργίας όπως ή επί ημερομίσθιω γινομένη πρόσληψις εργατοτεχνικού προσωπικού, οίον μηχανοδηγών, έραρμωστών, άεραμαστών, ήλεκτροτεχνιτών, έμπειροτεχνών, έπιστάτων, οδηγών αυτοκινήτων κλπ. δια της ανάγκας της κρατικής εκμεταλλεύσεως των δασών, ως και των έργων, περι των οποίων προβλέπουν τα άρθρα 226—233, γίνεται και επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου χρονικής διαρκείας από έξ μηνών μέχρι δύο κατ' ανώτατον όριον ετών. Η σύμβασις αύτη δίδεται να ανανεωθή δι' ισόχρονον διάστημα δια νέας απόφασεως, εις την όπιαν αναγράφεται ό όρος ότι ή υπηρεσία δίδεται να χρησιμοποιήσῃ και εις άλλην περιφέρειαν τον προσλαμβανόμενον.

*Α ρ θ ρ ο ν 250.

Δαπάναι κατασκευών.

1. Έκ των διατιθεμένων πιστώσεων δια τα έργα, περι των οποίων προβλέπει το άρθρον 222, καταβάλλονται αντίστοιχως και αι δια της ανάγκας των εν ύπαιθρῳ επί όρεινών και μακρῶν των κέντρων έργων, μικροδαπάναι κατασκευών, κατά τα έκαστοτε δι' απόφασεως του Υπουργού Γεωργίας καθοριζόμενα.

2. Έκ των πόρων των ειδκῶν προϋπολογισμῶν δασῶν έκαστου Τ.Γ.Κ. και Δασῶν των νομῶν, δύναται να καταβάλλωνται και αι δαπάναι κατασκευής προχείρων κλιθῶν άρτοποιίας και παραπηγμάτων, δια την ίδρυσιν εις άπομακρυσμένους τόπους κρατηρίων τροφίμων και χρεωδῶν δια τῶς εργατάς και το λοιπόν προσωπικόν της υπηρεσίας. Τα ούτω κατασκευαζόμενα ενοικιάζονται εις ιδιώτας κατόπιν δημοπρασίας. Τα έλευρα και τα λοιπά είδη δύναται να μεταφέρονται δια των κρατικῶν επιτοπίων μεταφορικῶν μέσων δωρεάν, έφ' όσον αύτα επιστρέφουν κενά, αι δε επιτόπιοι δασικαί και άγρωμικαί άρχαί ελέγγουν την καλήν ποιότητα, ως και τας τιμάς πωλήσεως, γινόμενης ρητῆς μείσεως εις τῶς όρους της σχετικής διακηρύξεως και το συμφωνητικόν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΘΗΡΑ

Κεφάλαιον Α'

Θηράματα. Μέσα άσκήσεως θήρας. Κυνηγετικά περιοχαί.

*Α ρ θ ρ ο ν 251.

Θηράματα.

1. Η θήρα επιτρέπεται να άσκήται ως άθλημα, καθ' όλην την Ήπειράτειαν, κατά τας διατάξεις του παρόντος κώδικος.

2. Ως θηρεύσιμα θηράματα κούνται πάντα τα άγρια θηλαστικά και πτηνά πλῆν:

Έκ των θηλαστικῶν: Τῶν άκανθοχόρου, νυκτερίδος, μυγαλής, ασπάλακος.

Έκ των πτηνῶν: α) Τῶν μικροτέρων κατά μέγεθος της σιταρθέρας, η ή συμπεριλαμβανομένης (τούτέστι: τῶν μικροτέρων εις μήκος τῶν 17 εκ.), β) τῶν κύκνου, πελαργού,

φοινικαπτέρου ροδοχρόου, γερανού, κούκκου, όλων τῶν ειδῶν γυπός (όρνέου), παντός είδους θρυκολάπτου, έποπος (σαλαπετεινού), όλων τῶν ειδῶν κίρκου (κρυμνεζιού) και τριόβχου. άκριδοθήρα (άγροπολιού), σίττης (τσιπανάκου σφουρικτῆ), αϊγοθήλου (γιδόζι—πλάου), του μικρού μελαντεφαλου γλάρου, παντός είδους χελιδόνος, του κορακίου (χαλκοκουράνας), παντός είδους νυκτοβίου και της τρυγόνος της στρεπτοπτηλίας δεκαουκτώ (δεκοχτούρας).

*Α ρ θ ρ ο ν 252.

Μέσα άσκήσεως θήρας.

1. Η θήρα άσκήται μόνον δια συνήθους κυνηγετικού έπωμιζόμενου πυροβόλου όπλου, ως και δια τόξου και κυνηγετικού μαχαίριου, μετά η άνευ κυνός. Ως συνήθη κυνηγετικά όπλα νοούνται τα έπωμιζόμενα μόνικοννα, δίκοννα, έπαναληκτικά η άυτογεμη (αυτόματα) τσαύτρα, έχοντα το έσωτερικόν της κάννης λείον και ουχι ραβδωτόν. Η δια πυροβόλου πολεμικού όπλου η άεραβόλου η άλλου είδους όπλου άσκήσις της θήρας άπαγορεύεται.

2. Πῶς κάτοχος κυνηγετικού όπλου υποχρεούται να είναι έσοδισμένος δια δελτίου κατοχής όπλου, εκδιδόμενου υπό της οικείας δασικής άρχῆς. Ο άγοραστής κυνηγετικού όπλου, εξαιρουμένων τῶν εμπόρων όπλων και τῶν όπλουργῶν, υποχρεούται όπως, εντός μηνός από της άγοράς, ζητήσῃ τῶν εφοδιασμῶν του δια δελτίου κατοχής όπλου. Δι' απόφασεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευμένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα της έκδόσεως του δελτίου κατοχής όπλου.

3. Ο κάτοχος κυνηγετικού όπλου υποχρεούται να μεριμνά δια την άσφαλή φύλαξιν του όπλου του.

4. Δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, όταν άπαγορεύεται η θήρα, να επιβάλῃ δι' απόφασεως του την σφράγισιν η την συγκέντρωσιν τῶν όπλων, εις περιοχάς ενθα παρατηρεῖται εύρεία άσκησις παρανόμου θήρας η καθ' άπασαν την Ήπειράτειαν.

5. Άπαγορεύεται η τοποθέτησις και η χρῆσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, θρόνων, ίξου, ειδκῶν καθρεπτῶν, άγχιστρων και παντός είδους ελαστικῶν φωτῶν η όργάνων η άλλων αναλόγων μέσων, σκόπον έχόντων την θανάτωσιν, σύλληψιν η νάρκωσιν, εν γένει άγρίων θηλαστικῶν και πτηνῶν, ως και η έμπορία, κατασκευη και η εκ του έξωτερικού εισαγωγή τῶν όργάνων τούτων.

6. Άπαγορεύεται η πρὸς θήραν χρησιμοποίησις ελαστικῆς σφαιδόνος, κρῆχτῶν, όμοιωμάτων και μιμητικῶν φωνῶν τῶν θηραμάτων.

7. Χρῆσις παγίδων πάσης φύσεως επιτρέπεται να γίνεται μετ' έγκρισιν του Υπουργού Γεωργίας μόνον δι' επιστημονικούς σκοπούς (δακτυλιώσις, μελέται, παρίχυσις).

*Α ρ θ ρ ο ν 253.

Κυνηγετικά περιοχαί.

1. Δι' απόφασεως του Υπουργού Γεωργίας δύναται να χαρακτηρίζονται ως συνεχεῖς κυνηγετικά περιοχαί θηράματα έκτάσεις ουχι μικρότεροι τῶν 5.000 στρεμμάτων. Εις τας έκτάσεις τούτας επιτρέπεται η θήρα ώρισμένου είδους και αριθμοῦ θηραμάτων κατά τας διατάξεις του παρόντος, κατόπιν ειδκῶν όδειῶν η κατόπιν έκμισθώσεως του σχετικού δικαιώματος.

2. Αι κυνηγετικά περιοχαί δὲν δύναται να περιέχουν λίμνας η άναγνωρισμένους σταθμούς διαβάσεως κατά το φθινόπωρον όρτύγων η τρυγόνων.

3. Δια ό. δ. καθορίζονται αι προϋποθέσεις και ο τρόπος της θήρας εις τας κυνηγετικάς περιοχάς, τα της εκμισθώσεως τῶν περιοχῶν τούτων, ως και πάντα έτέρα λεπτομέρεια.

4. Δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, δι' απόφασεως του, εκδιδόμενης μετὰ γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασῶν, να χαρακτηρίσῃ και μη δημοσίας έκτάσεις, ως κυνηγετικάς περιοχάς, επί τη αίτήσει τῶν ιδιοκτητῶν αυτῶν και υπό τας προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου. Έν αύταις παρέχεται το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως της θήρας εις τῶς ιδιοκτητάς των, έφ' όσον οὔτοι προβαῖν εις την ίδρυσιν ιδιωτικῶν έκτρο-

φείων εμπλουτισμού τῶν ἐκτάσεων τούτων καὶ συντάξουν, δι' ἰδιωτῶν δασολόγων, δαπάναις τῶν, εἰδικὰς μελέτας ἢ πίνακας διαχειρίσεως τοῦ θηραματικῆς πλοῦτος, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Οἱ ἰδιωκτῆται τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιούνται εἰς εἰσπραξίαν δικαιώματος παρὰ τῶν νομίμως ἐφωδιασμένων δι' ἀδείας θήρας κυνηγῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καθορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 254.

Μέτρα ἀναπτύξεως θηραματικῆς πλοῦτος.
Καταφύγια — Ἐκτροφεία θηραμάτων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἰδρύονται μόνιμα καταφύγια θηραμάτων ἐπὶ ἐκτάσεως, οὐχὶ μικροτέρας τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ δασῶν, δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, χιλίων (1.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ πεδινῶν καὶ πεντακοσίων (500) στρεμμάτων προκειμένου περὶ ἐλωδῶν. Τὰ καταφύγια ταῦτα δεόν νὰ πληροῦν τὰς βασικὰς ἀνάγκας τοῦ θηραματος, εἰς ἕ, τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἡσυχίαν, τροφήν καὶ ὕδωρ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι τεχνικαὶ ἐργασίαι καὶ τὰ μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ελαστικῆτος, ὡς καὶ τὰ πρὸς τροποποίησιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ περιβάλλοντος πρὸς τὸ ἀρμόζον δι' ἕκαστον διαβιῶν θήραμα. Ἐκαστος κυνηγητικὸς σὺλλογος ὑποχρεῖται ἐπίσης εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν, τοῦλάχιστον ἐνὸς καταφυγίου θηραμάτων, ἐπὶ καταλλήλῳ ἐκτάσεως, ὑποδειχθεῖσας παρὰ τῆς ἀρμαθίας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα παντὸς θηραματος ἐντὸς καταφυγίου θηραμάτων.

3. Ἡ δίωξις ἐντὸς τῶν καταφυγίων τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δασικῶν ὀργανῶν ἢ τῶν φυλάκων θήρας δι' εἰδικῶν συνεργείων. Ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις θηραματος δι' ἐπιστημονικοῦ σκοποῦς ἢ ἡ μεταφορὰ τούτου πρὸς ἐμπλουτισμὸν ἄλλης περιοχῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἰσχύουν καὶ δι' ἐρημονήσους ἐκτάσεις οὐχὶ μικροτέρας τῶν 1.000 στρεμμάτων.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἰδρύονται ἐκτροφεία θηραμάτων, διὰ περιφράξεως καταλλήλων ἐκτάσεων, ἐπὶ σκοπῷ ἀναπαραγωγῆς καὶ οὐξήσεως τῶν ἐνδημητικῶν θηραμάτων ἢ εἰσαγωγῆς ξενικῶν τοιαύτων, ὅταν ἐπιδιώκεται ὁ ἐμπλουτισμὸς ἄλλων περιοχῶν δι' αὐτῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἴδρυσις μικρῶν ἐκτροφείων θηραμάτων ἐπὶ μὴ δημοσίων ἐκτάσεων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν θηραμάτων, εἴτε πρὸς ἐμπορίαν (κρέατος, δέρματος, πτερῶν, κεράτων κλπ.), εἴτε πρὸς ἐμπλουτισμὸν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων διὰ θηραμάτων μὴ ἐπιβλαβῶν, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τούτων δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς ἰσχύουσας περὶ δημοσίας ὑγείας διατάξεις.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκτάσεων ὡς καὶ ἐρημονήσεων, ἐνέκ τῆς ἀγροτικῆς ἢ ἑτερα εὐγενῆ θηραματα, πρὸς δημιουργίαν ἐντὸς τούτων ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς ἴδρυσιν σταθμῶν παρακολουθήσεως καὶ δακτυλιώσεως ἀποδημητικῶν πτηνῶν. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων εἰσαχθέντα φύσεως, καμμένων ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ σκοπῷ θήρας παράθεσις τῶν ὄριων ἐκτροφείων, ὡς καὶ ὁ φόνος ἢ οὐαδήματα θλάττ. ἐκτροφείων ζῶων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 255.

Κυνηγητικὸι κύνες.

1. Κύριοι κυνηγητικῶν κυνῶν, μὴ ἐφωδιασμένοι διὰ δελτίου ταυτότητος τούτων, δὲν ἀπολαμβάνουσ τῶν περὶ προστασίας

τῶν κυνηγητικῶν κυνῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

2. Τὸ δελτίον ταυτότητος τῶν κυνηγητικῶν κυνῶν χορηγεῖται εἰς τοὺς κύριους τούτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου κυνηγητικοῦ σὺλλογῶν, ἐπὶ καταβολῇ παραβλήτου ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Πρὸς διάκρισιν τῶν κυνηγητικῶν κυνῶν, καθιερῶνται ἐνιαῖον ὁμοίωμαρρον διακριτικὸν σῆμα δι' ἄπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἡ μεταφορὰ διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου κυνηγητικοῦ κυνὸς ἄνευ φιαῶτρου ἀπαγορεύεται.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τὴν νόκτα ἐν τῇ ὑπαίθρῳ, ἐλευθέρα ἢ ὑπὸ ἐπιτήρησιν, κυκλοφορία κυνηγητικῶν κυνῶν, ὡσαύτως δὲ ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐλευθέρα κυκλοφορία τούτων, ὅταν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα. Ἀδέσποτοι κυνηγητικοὶ κύνες, περιπλανώμενοι ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὴν ἀπαγορευομένην περίοδον θήρας, συλλαμβάνονται.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις εἰς ὑπαίθρῳις περηνικὰς ἐγκαταστάσεις κυνηγητικῶν κυνῶν, ἰδίως κυνῶν διώξεως (ἰγνηλατῶν), ἢτοι λαγοσκόλων, φωλεοδωτῶν, λαγωνικῶν.

7. Ὁ συλλαμβάνων κυνηγητικὸν κύναν περιπλανώμενον, φέροντα ὅμως διακριτικὸν σῆμα, ὑποχρεῖται ὅπως παραδώσῃ τούτον ἀμελλητῇ εἰς τὸν κύριόν του ἢ τὴν πλησιέστεραν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχήν. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεῖται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον. Ἡ δασικὴ ἢ καὶ ἄλλη ἀρχὴ παραδίδει τὸν κύναν εἰς τὸν οἰκείου κυνηγητικὸν σὺλλογον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεῖται ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν εἴρυσιν τοῦ κατήγου καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτου, μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως ἐξόδων διατροφῆς καὶ συντηρήσεως του. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ κυνὸς εἰς τὸν κυνηγητικὸν σὺλλογον δὲν εὐρεθῇ ὁ κύριος τούτου, ὁ σὺλλογος προβάλλει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τοῦ κυνὸς, τῶν πρακτικῶν ταύτης ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ δασάρχου. Τὸ ἐκλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταβληθέντων ἐξόδων διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ κυνὸς, ἀποδίδεται εἰς τὸν κύριον τούτου, ἐφ' ὅσον ἤθελε παρουσιαθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως, ἄλλως εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαιον Θήρας»), πλὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου χορηγημένου ὡς ἀμοιβῆ εἰς τὸν συλλαβόντα τὸν κύναν.

8. Ἐπὶ κυνηγητικῶν κυνῶν δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 80 παρ. 3 τοῦ ν. 3030 τῆς 6) 11.10.1954 (περὶ Ἀγροουλαχῆς).

9. Διὰ τοῦς κυνηγητικοῦς κύνες ἰσχύουν κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ περὶ σὺλλογῆς κυνῶν ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

10. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκγόμισις τῶν κυνῶν δεικτῶν καὶ ἐρευνητῶν, συνοδευομένων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν ἢ κυνηγῶν, μὴ φερόντων κυνηγητικὸν ὄπλον, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἀνάξεως τῆς κυνηγητικῆς περιόδου καὶ εἰς περιορισμένας ἐκτάσεις, καθοριζόμενας ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς.

11. Ἐπιτρέπεται μετὰ ἡ ἄνευ κυνὸς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἡ χρησιμοποίησις θηρευτικοῦ ἱέρακος μόνον διὰ θήραν ἀποδημητικῶν πτηνῶν (εἰραλοθῆρια), ἐγκυμνωμένου κατὰ τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηλαστικῶν ὡς καὶ τῆς λιχιδῆς (γαλῆς) διὰ τὴν θήραν τῶν ἀγριοκακίλων.

Κεφάλαιον Β'

Ἀπαγόρευσις θήρας - Προστασία θηραμάτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 256.

Ἀπηγορευμένοι εἰς τὴν θήραν χώροι.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τῶν πόλεων, κομποπόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτίνα 250 μέτρων ἀπὸ τῆς παρυφῆς αὐτῶν ἢ εἰς ἀκτίνα 100 μέτρων ἀπὸ μεμονωμένων οἰκιῶν. Κατὰ παρέκκλισιν δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ συμφώνου γνώμης τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω χώρους.

2. Απαγορεύεται ή θήρα άνευ τής συγκατάθεσεως του ιδιοκτήτου, νομέως ή μισθωτού:

α) Έντός των άμπελώνων από τής έναρξεως τής περιόδου τής θήρας έως λήξεως του τρυγητού.

β) Έντός των άθροιστων λιμνών.

γ) Έντός καλλιεργουμένων εκτάσεων και όπωρώνων, εφ' όσον ή έντός αυτών άσκησις τής θήρας βλάπτει την καλλιέργειαν.

δ) Έντός περιπεραγμένων δια συνεχούς φράκτου εκτάσεως.

ε) Κατόπιν έγκρίσεως τής βασικής άρχης, εις άπεριόριστους ιδιωτικάς εκτάσεις, μείζονας των 3.000 στρεμμάτων, όταν εν αύταις ό ιδιοκτήτης, νομέω ή μισθωτής έγκαταστήση, κατά την κρίσιν τής άρχης ταύτης, αξιόλογα φυσικά ή τεχνητά έκτροφεία φασιανών, δορκάδων, ελάφων, αιγάγριων, ιδίαις αυτού δαπάναις.

3. Απαγορεύεται ή θήρα έντός του πυρήνος έθνικών δρυμών.

4. Απαγορεύεται ή θήρα δια σκοπούσεως επί πτηνών ισταμένων επί τηλεγραφικών στύλων, τηλεγραφικών καλωδίων του Όργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος και λοιπών έργων, εφ' όν δύναται να προκληθή βλάβη εις τας εγκαταστάσεις.

Άρθρον 257.

Προστασία ύδροβίων - Σκοπευτήρια - Αμύδια διώξεως επιβλαβών θηραμάτων.

1. Είς τὰ βασικά δασοκτήματα και πανεπιστημιακά δάση επιτρέπεται ή άσκησης τής θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος, κατόπιν ειδικής άδειας τής διευθύνσεως των βασικών κτημάτων ή των πανεπιστημιακών άρχών.

2. Είς περιοχάς περιλαμβανούσας λιμνας, δάλτους, ελώδεις εκτάσεις ή δάλα ποταμών και ποταμοκόλπους, ως και παροχθίους γενικώς εκτάσεις, εις άς σταθμούνται και διαδιδούν τὰ ύδροβία πτερωτά θηράματα (ένυδρα και παρυδάτια), δύναται ό Υπουργός Γεωργίας δι' άποφάσεώς του να λάβη πάν μέτρον πρόσφορον άποβλέπον εις την διατήρησιν, διαφύλαξιν και αύξησιν του θηραματικού κεφαλαίου, σχετικών προς την ένασκησιν τής θήρας.

3. Απαγορεύεται πᾶσα μέλυνσις δι' ούδούποτε τρόπον ύδάτων, λιμνών, ποταμών, λιμνοθάλασσών, είτε δια δηλητηρίου είτε εξ ύπολειμμάτων διαφόρων έργουστασίων και βιομηχανιών. Οι ιδιοκτήται τούτων ύποχρεούνται έπως, δια τής ιδρυτικής των μελέτης ή δια συμπληρωματικής τοιαύτης δια τὰ ήδη ύφιστάμενα, προβλέπου την κατασκευήν των άπραισήτων τεχνικών έργων προς άσφαλή και άζήμιον, δια τὰ ρέοντα ύδατα, την πανίδα και χλωρίδα, παραγέτευσιν των βιομηχανικών ακαθάρτων ύδάτων.

4. Επιτρέπεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τή προστασία τής κυνηγετικής συνομοσπονδίας και συμφώνω γνώμη του δασάρχου, ή ύβρουσις κυνηγετικών σκοπευτηρίων παρά των κυνηγετικών οργανώσεων, σκοπόν έχόντων την εξάσκησιν των κυνηγών και την ενεργειαν άθλητικών σκοπευτικών άγώνων, ως και ό καθορισμός περιοχής εκφυμνάσεως κυνηγετικών κυτών. Η θέσις και λειτουργία εν γένει τούτων καθορίζονται εν τή άποφάσει.

5. Αί άμύδια δια την καταπολέμησιν επιβλαβών θηραμάτων, ό τρόπος παραθέσεως και παραλαβής των τεμνηρίων, ή πληρωμή τής άμοιβής άμέσως, επί τή παραθέσει του τεμνηρίου, καταβαλλομένης, ως και πᾶσα άλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 258.

Γενικά άπογορεύσεις θήρας.

1. Απαγορεύεται:

α) Η χρησιμοποίησις προς άσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτών μέσων, δια την θήραν των ύδροβίων πτηνών έντός των λιμνών, ελωδών εκτάσεων, ποταμών και λιμνοθάλασσών.

β) Η άσκησης τής θήρας από μηχανοκινήτων μέσων και ή μεταφορά δια τοιούτων κυνηγετικών όπλων, εάν ταύτα δεν

είναι κελυμμένα ή έντός θήρας, ως και δια πάσης φύσεως προβολέων και έλκυστικών φώτων.

γ) Οι όδηγοί των μηχανοκινήτων μέσων, δι' όν τρίτοι ή σκησαν παράνομον θήραν, εύδύνονται ως συναυτουργοί, ως και οι παραχωρήσαντες την χρήση τούτου, εφ' όσον τελούν εν γνώσει. Οι παρά των ιδιοκτητών του τροχοφόρου άσκησις τής θήρας, κατά τον διαληφθέντα τρόπον, θεωρείται ως έπιβαρυντική περιπτώσις.

δ) Η θήρα ελάφου, δορκάδος, αιγάγρου (άγριοκάτσικου), άγριόγιδου, τετράωνος (άγριοπετεινού), ως και φασιανού.

Δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, μη δυναμένων εν πάση περιπτώσει να εκδοθούν πρό τής 1ης Αύγουστου 1971, δύναται να εγκριθῆ ή θήρα των άνωτέρω, εφ' όσον ο αριθμός τούτων αύξηθῆ, όποτε εν τή άποφάσει θά καθορίζεται ό τόπος, ό τρόπος και ό χρόνος τής θήρας, τό είδος και ό αριθμός των θηραμάτων και ή παρά του κυνηγού καταβολή προσθέτου τέλους άδειας.

2. Απαγορεύεται επίσης:

α) Η θήρα ώφελίμων πτηνών και θηλαστικών, καθοριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

β) Η άγοραπωλησία και ή μεταφορά προς πώλησιν παντός είδους θηράματος κατά την διάρκειαν τής άπογορεύσεως τής θήρας.

γ) Η άγοραπωλησία καθ' όλον τό έτος του λαγού και τής κέρδικος.

δ) Η άγοραπωλησία παντός θηράματος, εφ' όσον διαπιστωθῆ ότι ή θανάτωσις τούτου έταλέσθη δι' άπγορευμένων μέσων.

ε) Η μεταφορά, ή εκθεσις εις κοινήν θέαν και ό καθ' ούδούποτε τρόπον βασανισμός συλληφθέντων θηραμάτων.

στ) Η θήρα παρά του κυνηγού πλέον του ενός λαγού και τεσσάρων κερδικών δι' έκάστην ήμερησίαν έξοδον τούτου. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεώς του να τροποποιήση τον αριθμόν τούτων καθ' άπασαν την Επικράτειαν ή κατά περιφερείας ταύτης, ως επίσης να περιορίξη τον αριθμόν προς θήραν και άλλων θηραμάτων.

ζ) Η θήρα τής άρκτου και του λυγιάς (αήσου) άνευ έγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Ωσαύτως άπαγορεύεται:

α) Η κατάσταση των φωλεών και των πτηνών και ή άσάρσεις εξ αυτών των ώών και των νεοσσών και ή άγοραπωλησία τούτων, πλην των κατά τας διατάξεις του άρθρου 257 χαρακτηριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ως επιβλαβών.

β) Η θήρα δι' ενέδρας (καρτέρι εις τας πηγάς), ως και ή χρησιμοποίησις βοηθού φέροντος όπλων άνευ άδειας.

γ) Η μεταφορά ζώντος θηράματος καθ' όλον τό έτος και ή διατήρησις εν αιχμαλωσίη ώδικών πτηνών, ως και παντός θηράματος, πλην των έξωπτικών (κολυμπιον, καναρίων, ψιττακόν), επιτροπομένη μόνον δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας εις δημοσίας, δημοτικάς ή κοινοτικάς άρχάς ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως και κυνηγετικές οργανώσεις προς εμπλουτισμόν ζωολογικών κήπων και πάρκων των πόλεων. Επιτρέπεται ή κατόπιν ειδικής άδειας του Υπουργού Γεωργίας σύλληψις και μεταφορά θηράματος δι' έπιστημονικούς λόγους.

δ) Η άνευ άδειας τής βασικής ή άστονομικής άρχης μεταφορά κυνηγετικών όπλων εις ύποθροίους τόπους κατά την περίοδον, καθ' ήν άπαγορεύεται ή θήρα, κατά δε τον χρόνο τής κυνηγετικής περιόδου άνευ άδειας θήρας.

ε) Η μετά του κυνηγετικού όπλου διάδοσις δι' άπγορευμένων εις την θήραν εκτάσεων, εκτός εάν τό όπλον είναι κελυμμένο.

στ) Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' άπαγορεύη την θήραν παντός θηράματος εν περιπτώσει γινομενόμενης μεγάλης διαρκείας και έντάσεως εις όλην την χώραν ή μεμονωμένως περιοχάς.

ζ) Η θήρα καθ' ομάδας, περιλαμβανούσας πλείονας των εξ κυνηγών, εκτός τής ομάδικής θήρας ύδροβίων πτηνών, άγριογίδου και επιβλαβών ζώων, ήτοι λύκου, άλσπεκος, βωδός και κορακοιδών, ήτις δέον να διενεργηται κατόπιν

αδειας του δασάρχου τη επιβλέψει δασικού οργάνου ή του κυνηγετικού συλλόγου. Η δι' αιδουδήποτε μεταφορικού μέσου μεταφορά μεγάλωτερος αριθμού κυνηγών, εφ' όσον κατά την διάρκειαν ταύτης δεν ενεργείται θήρα, δεν θεωρείται ως παράβασις, ως επίσης και όταν οι πλείονες των εξ(6) κυνηγών εφόρτισται εις τοιαύτην απόστασιν, ώστε να υφίσταται η απαιτούμενη ζώνη ασφαλείας δια τα θηράματα. Η ζώνη αυτή καθορίζεται δι' απόφασιν του Υπουργού Γεωργίας.

η) Η άνευ προηγουμένης έγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκ του έξωτεριου εισαγωγή, ζώντων ή μή, πάσης φύσεως θηραμάτων, ως και ή εξαγωγή τοιούτων εις τὸ έξωτεριόν. Τά άνευ έγκρίσεως έξαγόμενα θηράματα κατάσχονται υπό τής τελωνειακής αρχής και παραδίδονται εις την πλησιαιτέραν δασικὴν αρχήν προς έκποίησην. Έν έλλείψει ταύτης, την εκποίησην δια πλειστηριασμού ενεργεί ή τελωνειακή αρχή, του έκπλειστηριασματος εισαγμένου εις τὸ Κεντρικόν Ταμειον Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας).

4. Κατόπιν αδειας του Υπουργού Γεωργίας επιτρέπονται ο φόρος και ή ταρίχευσις μη θηρευτήτων θηραμάτων, προς εμπλουτισμόν συλλογών μουσειών και των εργαστηρίων ζωολογίας των πανεπιστημίων, ως και δια διδακτικούς σκοπούς εκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων.

Α ρ θ ρ ο ν 259.

Είδικα μέτρα προστασίας θηραμάτων.

1. Ίδιαιτήται, νομείς ήμισθωτάι οικιών, κήπων ή άρχών υποχρεούνται να καταστρέφουν τας υπό των κορκοειδών (κάργισ, καρκάξια κλπ.) κατασκευαζόμενας φωλιάς εις τας οικίας ή παραρτήματα τούτων ή εις δένδρα εύρισκόμενα έντός των κήπων ή άρχών των.

2. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται:

α) Νά διατάσῃ δι' άρτιοτή ή μη την δι' αιδουδήποτε μέσου διαξιν έρισμένων θηραμάτων και λοιπών ζώων και καταστροφήν των φωλεών τούτων, επί κτηνίων εις την γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, δασικὴν, άλιευτικὴν και θηραματικὴν οικονομίαν, εἴτα δέ εκ των πτηνῶν των άπαριθμουμένων εις την συναρθεσίαν την 18ην Οκτωβρίου 1950 έν Παρισίαις διεθνή συνέλευσιν και υπογραφείσαν υπό τής Ελλάδος την 18ην Νοεμβρίου 1953.

β) Νά άπαγορεύῃ τὸν φόρον θηραμάτων, όταν άπειλήται δια πλήρους άρτισμοῦ.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' άπαγορεύῃ την εκχέραισιν εκτάσεων, ως και την ελαιομίαν ή αποκλάδωσιν μεμονωμένων δένδρων ή συστάδων ή δενδροσταχυῶν, των οποίων ή διατήρησις επιβάλλεται προς καταφυγήν, προστασίαν και αναπαραγωγήν (κατασκευή φωλεών) ζώων και πτηνῶν, εἴτινα είναι σπάνια ή τείνουσιν να εξαφανισθοῦν, ως και την βοσκήν παντός ζώου εις πάρκ, έκτροφεία και εις νησίδια προς προστασίαν και μη εκφυλισμόν των εκεί διαθιούτων σπανίων θηραμάτων.

4. Δι' άποφάσεως των Υπουργῶν Γεωργίας και Έμπορικῆς Ναυτιλίας, δύναται να λαμβάνωνται τὰ ένδεδειγμένα μέτρα προστασίας των αποθημητικῶν πτηνῶν, δια την μη πρόσκρουσιν των επί των φάρων.

5. Η χρήση γεωργικῶν οχημάτων (έντομοκτόνων — ζιζανιοκτόνων) επί γεωργικῶν εκτάσεων επιτρέπεται τη καθοδηγήσει τής διευθύνσεως γεωργίας και εις ποσότητα τοιαύτην, ώστε να άποβαίη άνίνδυνος δια τα θηράματα. Η χρήση τούτων έντός των δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων θά γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μετά τής δασικῆς αρχής.

Κεφάλαιον Γ'

Κυνηγετικῆ περιφέρειαι—Χρόνος—Άδειαι θήρας. Οικονομική εξυπηρέτησις.

Α ρ θ ρ ο ν 260.

Κυνηγετικῆ περιφέρειαι.

Η 5λη Έπικράτεια διαίρεται εις τας κάτωθι κυνηγετικῆς περιφέρειαις:

α) Τῆς Κρήτης και Δωδεκανήσου μετά των νήσων αὐτῶν, με ἔδραν τὰ Χανιά.

β) Τῶν νήσων Ἀρχιπελάγους, με ἔδραν τὴν Μυτιλήνην.

γ) Τῆς Πελοποννήσου μετά των νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν, Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων και Ἀντικυθήρων, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης και των λοιπῶν μικροτέρων τῆς περιφέρειαις των, με ἔδραν τὰς Πάτρας.

δ) Τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος και Θεσσαλίας μετά των νήσων Εἰδοίας, Λευκάδος, Σκύρου, Αἰγίνης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων, Ἀντικυθήρων, Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Σποράδων, ως και των μικροτέρων τῆς περιφέρειαις των, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

ε) Τῆς Ἡπειρου μετά των νήσων Κερκύρας και Παξῶν, με ἔδραν τὰ Ἰωάννινα.

στ) Τῆς Βορείου Ἑλλάδος (Μακεδονία — Θράκη) μετά των νήσων Θάσου και Σαμοθράκης, με ἔδραν τὴν Θεσσαλονίκην.

Α ρ θ ρ ο ν 261.

Χρόνος Θήρας.

1. Τὸ κυνηγετικόν ἔτος ἀρχεται ἀπὸ 1 Αὐγούστου και λήγει τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Η κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς επιτρέπεται ἡ θήρα, ἀρχεται:

α) Τοῦ λαγού ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου και λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὀρεινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου και λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου και λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρεσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου και λήγει τὴν 10 Μαρτίου.

3. Επιτρέπεται ἡ θήρα άνευ κυνός, μόνον τρυγῶνων και δεινροβίῶν πτηνῶν (άστουάγου, συκοφάγου), ἀπὸ 25 Αὐγούστου εις περιοχὰς όπου υπάρχουν παράματα, καθοριζόμενα δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας τη προτάσει των δασικῶν αρχῶν.

4. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεως του, τη προτάσει τῆς δασικῆς αρχῆς ή τῆς κυνηγετικῆς συνομοσπονδίας, να περιορίσῃ την κυνηγετικὴν περίοδον καθ' ἄλλην τὴν Ἐπικράτειαν ή περιφέρειαν ταύτης.

5. Επιτρέπεται ἡ θήρα μόνον κατά την διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἣτοι ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς και μέχρις ἡμίσειας ὥρας μετά την δύσιν του ἡλίου.

6. Ἀπὸ 11ης Μαρτίου και μέχρις ἐνάρξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου επιτρέπεται ἡ δια δηλητηρίου καταπολέμησις των ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, μερίμηη και ευθύνη των κυνηγετικῶν συλλόγων και άνευ χρήσεως κυνηγετικῶν ὄπλων, ή σύλληψις εις τὰς φωλιάς των νεογνῶν και νεοσσῶν αὐτῶν, ως και ή καταστροφή των φωλεῶν των. Ἐπίσης ή συγκρότησις συνεργειῶν δι' ἔρευναν (παγῆνα) ως και ή δίωξις των κορκοειδῶν τη επιβλέψει δασικου οργάνου. Κατὰ την διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ή χρήσις παγίδων και δηλητηρίων επιτρέπεται μόνον κατόπιν άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

7. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεως του να παρατείνῃ την θήραν των αποθημητικῶν πτηνῶν καθ' ἄπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ή περιφέρειαν ταύτης, επί προσθέτῳ καταβολῆ τέλους καθοριζομένου εν τη άποφάσει.

Α ρ θ ρ ο ν 262.

Άδειαι θήρας.

1. Η θήρα επιτρέπεται μόνον εις τὸν κάτοχον αδειας θήρας, εκδιδόμενης εις τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας του υπό τῆς άρμοδίας δασικῆς αρχῆς.

2. Οὐδεις δύναται να λάβῃ αδειαν θήρας, εἰς δὲν εἶναι μέλος κυνηγετικῶ συλλόγου. Ἐξαιροῦνται ὅσοι, εκ τῆς ύπηρεσίας των, δὲν επιτρέπεται να μετέχουν εις οργανώσεις, ως και οι άλλοδαποί.

3. Η αδειαν θήρας, ὅσα πρασιποικὴ και ἀμεταδίδαστος,

ισχύει διά την κυνηγετικήν περίοδον και περιφέρειαν δι' ἣν ἐξεδόθη, διακρίνεται δι':

- α) Εἰς τοπικήν, ἰσχύουσαν διά τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ.
- β) Εἰς περιφερειακήν, ἰσχύουσαν διά μίαν τῶν κυνηγετικῶν περιφερειῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν 260.
- γ) Εἰς γενικήν, ἰσχύουσαν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἑπικράτειαν καὶ
- δ) Εἰς γενικήν τοιαύτην ὑψηλῶν ξένων κρατῶν.

Ἡ ἄδεια θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ γραμματίου ἢ τριπλότυπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) διὰ τὴν τοπικὴν ἄδεια, τριακοσίων (300) διὰ τὴν περιφερειακὴν, ἑξακοσίων (600) διὰ τὴν γενικὴν καὶ δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) διὰ τὴν γενικὴν ὑψηλῶν ξένων κρατῶν, πλην τῶν ἐμογενῶν καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τῶν δικιμενόντων ἐν Ἑλλάδι πέραν τῆς δεκαετίας, δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι ἐνδὲς μηνῶν, τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνῶν καὶ τεσσαρῶν χιλιάδων (4.000) δι' ὁλόκληρον τὴν περίοδον.

4. Πρὸς ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄδειας θήρας απαιτεῖται εἰσέτι καὶ γραμματίον ἢ τριπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας) ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα (60) διὰ τοπικὰς καὶ περιφερειακὰς ἀδείας καὶ δραχμῶν ἑκατὸν (100) διὰ γενικὰς τοιαύτας, πρὸς ἐξασφάλισιν λογαριασμοῦ πληρωμῆς τῶν ἐν ἀριθμῷ 267 φυλάκων θήρας. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν θήρας ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ἀυγούστου ἐκάστου ἔτους.

5. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναφερόμενα ποσὰ δύνανται νὰ ἀυξηθῶνται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, δημοσιευόμεναι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται ὁ τύπος, ἡ μορφή καὶ τὰ στοιχεῖα. ἅτινα δεῖν νὰ περιέχῃ ἡ ἄδεια θήρας, ἡ διαδικασία ἐκδόσεως αὐτῆς, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς, τῶσον διὰ τοὺς Ἕλληνας πολίτας, ὅσον καὶ διὰ ὑψηλοὺς ξένων κρατῶν, ὡς καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ὑγείας, κυνηγετικῆς ἱκανότητος καὶ κυνηγετικῶν γνώσεων διὰ τοὺς τὸ πρῶτον αἰτουμένους ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας.

7. Πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας κατοίκων τῶν ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἐγκρίσις τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐφ' ὀπλοῦ γάρτου.

8. Οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, κάτοχοι ἀδειῶν θήρας, μετατιθέμενοι, δύνανται νὰ θηρεύουν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς θέσεως εἰς ἣν τοποθετοῦνται μετὰ τὴν αὐτὴν ἄδεια θεωρουμένην παρὰ τῆς θαυτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 263.

Θήρα ὑπὸ θαυτικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ μόνον δημόσιοι θαυτικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ θηρεύουν, ὅπου καὶ ὅταν ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἐπὶ τῇ θέσει ἀτελοῦς ἀδειῶν ἐκδοτέων παρὰ τῆς θαυτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 264.

Ἀπαγορεύσεις χορηγήσεως ἀδειῶν θήρας.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς καταδικασθέντας:

- α) Ἐπὶ κακούργηματι εἰς οἰονδήποτε ποινὴν ἢ ἐπὶ πλημμελήματι, δι' ἃ ἐπεβλήθη στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.
- β) Ἐπὶ ζωοκλοπῇ, ζωοκτονίᾳ, παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ, παρανόμῳ κατοχῇ ὀπλοῦ, παραβάσει τῶν διατάξεων περὶ θήρας.
- γ) Ἐπὶ ἐμπρησμῷ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας καὶ ὀδορῇ ξένης ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον ἡ τέλεσις τῶν ἀδικημάτων τούτων συνδέεται πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς θήρας καὶ πρὸς τὴν προστασίαν τῶν δασῶν.

Μετὰ πόρον πέντε ἔτων ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ἐπὶ τινὶ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἐπιβληθείσης ποινῆς, δύνανται νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἄδεια θήρας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ τοῦ θαυτικού.

2. Ἡ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου κατάδίκη, διὰ παραβάσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, συνεπάγεται τὴν ἀπύρωσιν τῆς ἀδειῶν θήρας, ἣτις κατάτχεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δημοσίων ὀργάνων, ἀνεῦ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων διὰ τὴν ἔκδοσιν χρηματικῶν ποσῶν.

3. Δὲν χορηγεῖται ἄδεια θήρας εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύναται ὅμως νὰ χορηγηθῇ τοιαύτη εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος, ἐφ' ὅσον προσκαμιθῇ ὑπεύθυνος θήλασις τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνηλίκου ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἰσθμικῆς Ἀμύνης, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν θήρας εἰς ἀρισμένους περιφερείας, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων ἑργῶν, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν θήρας εἰς ἄτομα χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἐν γένει ἢ ν' ἀνακαλῇ τυχόν χορηγηθείσας ἀδείας, ἀνεῦ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων πρὸς ἔκδοσιν αὐτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

Ἄρθρον 265.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς θήρας.

1. Ἀπαντες οἱ ἐν τῆς θήρας πόροι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, περιέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, συνιστωμένον πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρου κεφαλαίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ του. Οἱ ὡς ἀνω πόροι διατίθενται πρὸς ἐκπλήρωσιν φιλοθηραματικῶν σκοπῶν καὶ ἄσκησιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον διαθέσεως τῶν πόρων ταύτης δι' ἑτέρουσ σκοποῦς.

2. Εἰς τὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ὡς καὶ πάσης οὔτεως καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ὡς ἔσοδα ἐκ τῆς θήρας ἢ ὑπὲρ τῆς θήρας ὑποχρεωτικῶς δα τίθεται ἡ ἐνδειξις: «Κεφάλαιον Θήρας».

3. Πόροι τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἶναι:

- α) Αἱ κατὰ τὰ ἀρθρα 262 καὶ 264 εἰσπράξεις δι' ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας.
- β) Αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 287 παρ. 14 ἐπιδικαζόμεναι ἀποζημιώσεις.
- γ) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπαγγελλομένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων κατὰ τῶν παραβαίνοντων τὰς περὶ θήρας διατάξεις.
- δ) Τὰ ἐκπλειστηριάσματα ἐκ τῆς ἐκποίησης τῶν κατασχόμενων πειτηθρίων.

ε) Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

4. Σκοπὸς τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἶναι ἡ παροχὴ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων πρὸς διατήρησιν, διαφύλαξιν καὶ ἀύξησιν τοῦ θηραματικοῦ πλοῦτος τῆς Χώρας διὰ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεδεσμένων μέτρων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι:

- α) Ἡ ἐξασφάλισις τῶν οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φυλάκων θήρας καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀναγκαίων πινακίδων.
- β) Ἡ ἴδρυσις ἐκτροφείων καὶ καταφυγίων θηραμάτων.
- γ) Ἡ συστηματικὴ καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.
- δ) Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ ἀγορᾶ, μεταφορᾶ καὶ ἐγκατάστασις διαφόρων θηραμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν καὶ αὔξησιν τοῦ θηραματικοῦ κεφαλαίου τῆς χώρας.
- ε) Ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία σταθμῶν ἐρευνῆς, παρακολούθησεως καὶ διατυλίσεως ἀποθηματικῶν πτηνῶν καὶ θηραμάτων ἐν γένει.
- στ) Ἡ ἀγορᾶ ἢ ἀπαλλοτριώσις ἐπιτάσεων ἢ ἐρμηνοήσων ἢ μεμονωμένων ἀγρῶν, ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων ἢ ἐκτροφείων, ἀπορριπτήτων διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς.

ζ) Η λήψις μέτρων προστασίας των αποδημητικών πτηνών δια την μη πρόβλεψιν των επί των φάρων.

η) Η καταβολή εισφορών της χώρας δια την συμμετοχήν της Ελλάδος εις διεθνείς οργανισμούς θηρευτικού αντικειμένου (Διεθνής Συμβούλιον Θήρας κλπ.).

Κ ε ρ α λ α ι ο ν Δ'

Κυνηγετικά όργανώσεις.

Α ρ θ ρ ο ν 266.

1. Δια την σύστασιν κυνηγετικού συλλόγου απαιτείται η τήρησις των περι σωματείων κειμένων διατάξεων, η δε έπωνυμία του δέου να είναι «Κυνηγετικός Σύλλογος» προστιθεμένης της ονομασίας της έδρας δασαρχείου ή νομαρχίας ή έπαρχείου.

2. Σκοπός τούτων είναι, αφ' ενός μόν η οργάνωσις των κυνηγών και η φιλαθλος κυνηγετική κατάρτισις και προαγωγή αυτών δια την αναγκαίαν παιδαργίαν προς εφαρμογήν του παρόντος κώδικος, αφ' ετέρου δε η συμβολή τούτων εις την προσπάθειαν της Πολιτείας δια την διατήρησιν, ανάπτυξιν και προστασίαν του θηροματικού πλούτου της Χώρας. Αι κυνηγετικά όργανώσεις οφείλου να βοηθούν τας δασικές αρχάς εις πάν ζήτημα ενδιαφέρον την θήραν και το θήρεμα και να παρέχουν εις αυτάς πάσαν αναγκαίαν πληροφориαν και συνδρομήν.

3. Αι κυνηγετικά όργανώσις υπόγονται εις το Υπουργείον Γεωργίας, το όποιον όρίζεται ως ανωτέρα έποπτική αρχή.

4. Εις έκαστην έδραν δασαρχείου αναγνωρίζεται υπό του Υπουργού Γεωργίας εις κυνηγετικός σύλλογος, ανεξαρτήτως του αριθμού κυνηγών, απαγορευμένης της αναγνωρίσεως ετέρου, έστω και εάν επιδιώκεται συναφής σκοπός. Κατ' εξαίρεσιν εις το Δασαρχείον Αθηνών, λόγω του μεγάλου αριθμού των κυνηγών, αναγνωρίζονται τέσσαρες (4) κυνηγετικοί σύλλογοι. Αι έδραι των κυνηγετικών συλλόγων και αι περιφέρειαι των εις το Δασαρχείον Αθηνών τοιούτων καθορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας. Όπου δέν ύπάρταται έδρα δασαρχείου, αναγνωρίζεται εις (1) κυνηγετικός σύλλογος εις την έδραν της νομαρχίας και έκάστου έπαρχείου.

5. Εις έκαστην κυνηγετικήν περιφέρειαν ιδρύεται ανά μία κυνηγετική όμοσπονδία, εις ην υπόγονται υποχρεωτικώς άπαντες οι κυνηγετικοί σύλλογοι της περιφέρειας με έδραν την της κυνηγετικής περιφέρειας.

6. Ιδρύεται, με έδραν τας Αθήνας, μία κυνηγετική όμοσπονδία, εις ην υποχρεωτικώς υπόγονται άπαντα αι κυνηγετικά όμοσπονδία. Οι πρόεδροι των όμοσπονδιών συγκροτούν το διοικητικόν συμβούλιον της όμοσπονδίας, του όποιου η φητεία είναι διετής.

7. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευμένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται αι λεπτομέρειαι της λειτουργίας των κυνηγετικών συλλόγων, των όμοσπονδιών και συνόμοσπονδίας, των διοικητικών συμβουλίων, της συνθέσεως αυτών, των προσόντων και ιδιοτήτων των μελών αυτών, της θητείας τούτων, των καταστατικών των, της περιουσίας αυτών, της προσωρινής διοικήσεως αυτών και πάσης συναφούς λεπτομερείας, σκοπούσης εις την καλύτεραν εξυπηρέτησιν της θήρας. Ομοίως, δια της αὐτης αποφάσεως ρυθμίζονται αι προϋποθέσεις και τα κριτήρια αναγνωρίσεως των κυνηγετικών συλλόγων ως και τα της συγχωνεύσεως αυτών.

8. Κατά τα λοιπά ως προς τας κυνηγετικές όργανώσεις, ισχύουν αι διατάξεις περί σωματείων του Αστικού Κώδικος, ως και αι διατηρηθείσαι, μετά την ισχόν του, διατάξεις του ν. 281 της 21/25.6.1914 (περί Σωματείων) δύναμι: του άρθρου 22 του εισαγωγικού ά.ν. 2783 της 30/30.1.1941 (Εισαγωγικός Νόμος του Αστικού Κώδικος), εφ' εσον δέν αντίκεινται εις τας σχετικές διατάξεις του παρόντος.

9. Δεν επιτρέπεται να είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων κυνηγετικών όργανώσεων οι μη κρινόμενοι ως νομιμόγραφοι

υπό της οικείας αστυνομικής αρχής, μέλη δε των κυνηγετικών συλλόγων:

α) Οι στερούμενοι του δικαιώματος λήψεως άδειας θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος.

β) Οι άλλοδαμοί, εξαίρουμένων των όμογενών ξένης υπηκοότητος, των διαμενόντων μόνιμως εν τη ήμεδαπή.

10. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευμένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα των δικαιωμάτων έγγραφής, έθρσίον συνδρομών και τα της διαδέσεως των έσόδων των κυνηγετικών συλλόγων. Έν πάση περιπτώσει το ποσόν αυτό δέν δύναται να όρισθή μικρότερον των 50 και 60 δραχμ. αντίστοιχως, πάντως τούλάχιστον το ήμισυ των έσόδων τούτων δέου να διατίθεται υποχρεωτικώς δια σκοπούς φιλοθηραματικούς.

Α ρ θ ρ ο ν 267.

Φύλακες θήρας.

1. Η εφαρμογή και τήρησις των περι θήρας διατάξεων ανατίθεται εις την δασικήν υπηρεσίαν και άνήκει εις την αρμοδιότητα της δια το ν.δ. 4519 της 29/30.6.1906 (περί διαρθρώσεως κατά βαθμούς των οργανικών θέσεων του Κτηνιατρικού Κλάδου του Υπουργείου Γεωργίας) και 818 της 3/15.10.1966 β.δ. (περί όργανώσεως της παρά τη Γενική Διευθύνσει Δασών του Υπουργείου Γεωργίας Ε' Διευθύνσεως Οικονομίας Δασικών Βοσκοτόπων και καθορισμού της αρμοδιότητος αυτής), συσταθείσης Εης Δ' υπηρεσίας Δασών υπό τον τίτλον «Δίνοις Οικονομίας Δασικών Βοσκοτόπων», άσκείται δε υπό των δασικών όργάνων και των δια του παρόντος προδλεπομένων φυλάκων θήρας, διατηρουμένων εν ισχύι των διατάξεων του παρόντος ως προς τα καθήκοντα των δασικών όργάνων δια την θηροφυλακήν. Οι φύλακες θήρας συγχρόνως υποχρεούνται, κατά την άνάγκησιν των άσφακόντων τούτων, εντός των εκτάσεων, περί ών το άρθρον 1, να καταγγέλλουν πάντα παραβάτην των περι των δασών διατάξεων εξομοιούμενοι ως προς την επιτέλεσιν των καθηόντων των προς τους δασοφύλακας.

2. Δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δημοσιευμένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, προσλαμβάνονται μέχρι τριακόσιοι (300) φύλακες θήρας επί μνημιαία άντιμισθία και επί σγέσει έργασίας ιδιωτικού δικαίου, άμειβόμενοι εις βάρος του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας). Δια της αυτής ως άνω αποφάσεως καθορίζονται τα καθήκοντα και αι περιστοιχίαι, τα προσόντα, η πρόσθετος εκπαιδευσις των, η ηλικία, η έδρα και κατανομή του ως άνω αριθμού ανά την Χώραν, μη ισχυουσών δια τους προσλαμβανόμενους φύλακας θήρας των περι έντοπιότητος διατάξεων του υπαλληλικού κώδικος, ως επίσης ο τρόπος της προσλήψεως, το ύψος της άντιμισθίας, τα επιδόματα ευδοκίμου υπηρεσίας, τα όδοιπορικά αυτών έξοδα, η άνανέσις της συμβάσεως και άναπροσαρμογή των αποδοχών των ως και η άπόλυσις και ό παιδαγωγικός έλεγχος αυτών, η στολή, η υπόδησις, ό όπλισμός και πάσα συναφής λεπτομέρεια δια την εκτέλεσιν της υπηρεσίας των.

3. Κυνηγετικά όργανώσις η ιδιοκτήται μη δημοσίαν εκτάσεων, δύναται δαπάναις των να προσλαμβάνουν ιδιωτικούς φύλακας θήρας. Ούτοι αναγνωρίζονται, μετά πρότασιν της αρμοδίας δασικής αρχής, υπό του Υπουργού Γεωργίας, ως φύλακες θήρας, εξομοιούμενοι εις ότι άφορά εις τα καθήκοντα και δικαιώματα με τους εν τη παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου τοιούτους, πλην της άντιμισθίας. Η έδρα και η περιφέρεια φυλάξεως όρίζεται εν τη αποφάσει αναγνωρίσεως, μετά προηγουμένην σύμφωνον πρότασιν της κυνηγετικής όργανώσεως η του ιδιοκτήτου.

4. Οι κυνηγετικοί σύλλογοι δύνανται δι' ειδικής εισφοράς των μελών των, κατόπιν έγγραφείσεως του Υπουργού Γεωργίας, να προμηθεύονται μεταφορικά μέσα, δια την αποτελεσματικήν διώξιν της λαθροθήρας, άτινα διατίθενται εις τους φύλακας θήρας της περιφέρειας των. Αι δαπάναι κινήσεως και συντηρήσεως τούτων βαρύνουν τους οικείους κυνηγετικούς συλλόγους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιον Α'

Ποινικαί διατάξεις.

*Α ρ θ ρ ο ν 268.

Παράνομος ύλοτομία και κλαδονομή --- Παράβασις
άστυνομικῶν διατάξεων.

1. Ὁ ὀπωσθήποτε βλάπτων δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ προξενῶν οἰανδήποτε φθοράν, ὁ ἄνευ ἀδείας ὕλοτομίας ἢ προκειμένου περὶ ἀτελῶν ὕλοτομιῶν, ὁ ἄνευ ἐγκρίσεως ἢ ἐγκαταστάσεως ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἐργάνων, ὅπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, ἢ, προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ δικατοχοῦ τοῦ δάσους, ὕλοτομιῶν, κατασκευάζων ἢ συλλέγων δασικά προϊόντα, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος δὲν ὀρίζουν ἄλλως, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἄμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐὰν οὐδεμία ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία, ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμῶν.

2. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμῶν, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 381 καὶ 382 τοῦ ποινικοῦ κώδικος. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωση θεωρεῖται, ἐὰν τὸ δάσος εἴναι δημοσίον.

3. Οἱ παραβάται τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν προκύψασα ζημία εἴναι μεγαλύτερα τῶν χιλίων δραχμῶν, ὅτε τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

4. Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ παρόντος ἀρθρου τιμωροῦνται καὶ οἱ παραβάται τῶν περὶ κλαδονομῆς διατάξεων τοῦ ἀρθρου 112. Ἡ κλαδονομὴ ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

*Α ρ θ ρ ο ν 269.

Κυρώσεις κατὰ τῶν παρανόμως εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ ξυλείαν, φυτὰ κλπ.

Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 221 εἰσαγόμενα εἶδη κατασχόνται παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ καταστρέφονται διὰ πυρὸς ἐπὶ τόπου, ὁ δὲ παραλήπτης τούτων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000 δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξέ μηνῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ὁ μεταφέρων τοιαῦτα εἰς ἄλλην περιφέρειαν τῆς Χώρας ἐκείνης τῆς τυχόν ἀρχικῶς καθορισθείσης πρὸς εἰσαγωγὴν. Τὰ μεταφερόμενα εἶδη κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ ἔξοδα καταστροφῆς βαρύνουσι τὸν παραβάτην ἰδιοκτῆτην, εἰσπραττόμενα κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

*Α ρ θ ρ ο ν 270.

Ἀπαγόρευσις ὕλοτομίας ἐλατῶν κ.λ.π. Κυρώσεις.

1. Ἡ ὕλοτομία καὶ μεταφορὰ νεαρῶν ἐλατῶν ἢ κερυφῶν ἢ κλάδων ἐλάτης δυναμένων νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς δένδρα Χριστουγέννων ὡς καὶ ἡ ἐκκοπή, χρησιμοποίησις καὶ μεταφορὰ κλάδων ἀμυγδαλέων, βερυκοκκαῶν, ροδακινῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει πυρηνοκάρπων ὀπωροφόρων δένδρων πρὸς ἐορταστικὴν χρῆσιν καὶ διακόσμησιν ἐκ τῶν δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν, κήπων καὶ ὀπωρῶν, ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν περίπτωσιν καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 3.

2. Οἱ ὕλοτομοῦντες ἢ μεταφέροντες καὶ οἱ κατέχοντες ἢ χρησιμοποιοῦντες τοιαῦτα δένδρα Χριστουγέννων ἢ διακοσμητικῶς κλάδους αὐτῶν τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἄμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, εἰ δὲ δένδρα καὶ οἱ κλάδοι κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου, συντασσόμενου πρωτοκόλλου καταστροφῆς αὐτῶν.

3. Εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ πώλησιν τῶν ἄνωτέρω εἰδῶν ἀποκλειστικῶς διὰ καλλωπιστικῶς σκοποῦς, ἢ μεταφορὰ καὶ πώλησις αὐτῶν ἐπιτρέπεται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐλατῶν, ἢ τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὀπωροφόρων δένδρων.

4. Διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου, δημοσιευμένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ κατὰ περιφέρειας, ὀριζόμενα ἐν τῇ αὐτῇ πράξει, κατὰσχέσις τῶν ζώων καὶ τροχοφόρων, διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται μεταφορὰ τῶν ὡς ἄνω προϊόντων, ὡς καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ὀριζόμενων ἐν τῇ πράξει ταύτῃ καὶ προσερχομένων ἐξ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

5. Τὰ οὕτω κατασχόμενα ζῶα καὶ μεταφορικά μέσα παραδίδονται πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ δασικὴν ἀρχήν, ἀποδιδόμενα εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην μετὰ καταβολῆν διὰ γραμματίου παρακαταθήκης, δραχμῶν πεντακοσίων δι' ἕκαστον ζῶον ἢ χιλίων πεντακοσίων δι' ἕκαστον τροχοφόρον ἢ, λόγω ἐγγυήσεως καὶ ἐπὶ ἀπλῇ ἀποδείξει, τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως, ὀριζόμενων ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἢ δασικῆς ἀρχῆς.

6. Ἐφ' ὅσον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, δὲν ἤθελον καταβληθῆ τὰ ὡς ἄνω ἔξοδα καὶ ἡ ἐγγύησις, τὰ κατασχόμενα μεταφορικά μέσα ἐκποιῶνται διὰ δημοπρασίας, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῶν εἰς τὸν δικαιοῦχον, κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηρῶν καὶ Δανείων.

7. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τὸ κατατεθειμένον ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγύησις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἴναι ἀθωωτικὴ, ἄλλως καταπίπτουσι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὰ ἔξοδα φυλάξεως ὀπωσθήποτε δὲν ἐπιστρέφονται.

*Α ρ θ ρ ο ν 271.

Κατάσχέσις καὶ δήμευσις δασικῶν προϊόντων,
ἐργαλείων, ὀργάνων, σκευῶν κλπ.

1. Κατάσχονται καὶ δήμευνται παρὰ τῶν δασικῶν, ἀστυνομικῶν ἢ ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς τὰ δασικά προϊόντα :

α) Τὰ ὕλοτομώμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα ἄνευ ἀδείας ὕλοτομίας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὕλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίων δασῶν καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ δικατοχοῦ τοῦ δάσους ὅπου ἀπαιτεῖται τοιαύτη ἀδεία.

β) Τὰ ὕλοτομώμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα, ὀνόματι ἀδείας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὕλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου προκειμένου, περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς περὶ τρόπου ὕλοτομίας, κατασκευῆς ἢ συλλογῆς δασικῶν προϊόντων διατάξεις.

γ) Τὰ μεταφερόμενα πρὸ τῆς ἐξελέγξεως πέραν τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως.

δ) Τὰ μεταφερόμενα μετὰ τὴν ἐξελέγξιν, ἄλλα πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς συμπληρωματικῆς ἀδείας, κατασχομένου καὶ δήμευμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ποσῶ οὐχὶ μείζονος τοῦ διαπιστωθέντος πλεονάσματος.

ε) Ἡ ἐκ δημοσίων δασῶν μεταφερομένη ρητίνη ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

στ) Τὰ μεταφερόμενα βολανθία καὶ κεράτια ἄνευ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 165 καθοριζομένου φόρου ἢ μισθώματος.

ζ) Τὰ παρανόμως καὶ ἄνευ δασονομικῶν ἐγγράφων μεταφερόμενα ἢ πωλούμενα δασικά προϊόντα.

2. Τὰ ὡς ἄνω κατασχόμενα δασικά προϊόντα, εὐθὺς μετὰ τὴν κατάσχέσιν, διατίθενται ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου διαμαρτίου, εἴτε εἰς ἀγροδιαεργὰ ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἰδρύματα εἴτε εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας εἴτε εἰς ἀνεγνωρισμένους συνεταιρισμούς, κατὰ προτίμησιν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ πενταπλαῦ μισθώματος τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως, ἐκτὸς

εάν πρόκειται περί προϊόντων εκ μη δημοσίων δασών, όποτε καταβάλλεται παρά τούτων τίμημα όριζόμενον υπό του νομάρχου. Είς περίπτωσιν καθ' ήν τά κατασχόμενα δασικά προϊόντα δέν άναγκαιούν εις τούς ός άνωτέρω όργανισμούς, ιδρύματα, κ.λπ. έκποιούνται ταύτα διά προχείρου δημοπρασίας, έγγραφουμένην υπό του όρμοδίου δασάρχου και πρό τής έκδόσεως τής σχετικής ποινικής απόφασεως. Το κατά τά άνω τίμημα ή τό έκπλειστηρίασμα, προκειμένου περί προϊόντων μη δημοσίων δασών, μετ' άρτίεσιν του δημοσίου φόρου, αποδίδεται εις τόν ιδιοκτήτην ή διακόστον του δάσους, εάν ούτος δέν άνέχεται εις τήν παράνομον ύλοτομίαν και δέν άπεζημιώθη έξ οίασδήποτε άλλης αίτίας διά τήν γενομένην εις τό δάσος του ύλοτομίαν.

3. Όμοίως κατάσχονται και δημεύονται τά παντός είδους έργαλεία, όργανα και σκεύη, τών όποιών ή παραβάτης ποιείται χρΐσιν προς έκτέλεσιν του άδικήματος, καθώς και τά μεταφορικά μέσα, τά ήπία χρησιμοποιούνται κατά τήν παράνομον ύλοτομίαν ή μεταφοράν. Τα κατασχόμενα έργαλεία, όργανα και σκεύη, ως και τά παντός είδους μεταφορικά μέσα (ιστιοφόρα, αυτοκίνητα, δίτροχα, τετράτροχα, φορτηγά ζώα κλπ.) έκποιούνται μετά τήν υπό του δικάζοντος τήν ύπόθεσιν δικαστηρίου έπικόρωςιν τής κατασχέσεως. Αί ως άνωτέρω δημοπρασίαι ενεργούνται κατά τās διατάξεις περί εκποιήσεως άεσπών ή κατασχθέντων δασικών προϊόντων.

4. Το εκ τής εκποιήσεως ως άνω τίμημα, ως και τό μισθώμα τής παραγράφου 2 του παρόντος εισάγονται εις τό Κεντρικόν Γραμειόν Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών και διατίθενται ύπ' αύτου ως έσοδα δασών.

5. Κατ' έξαιρέσειν, προκειμένου περί έργαλείων και μεταφορικών μέσων χρησίμου τή δασική ύπηρεσία, ταύτα δέν εκποιούνται αλλά παραδίδονται επί αποδείξει υπό του κατασχόντος εις τόν άρμόδιον δασάρχην και χρησιμοποιούνται κατά τās ανάγκας τής ύπηρεσίας.

6. Ήξαιρετικώς δέν κατάσχονται τά φορτηγά ζώα, διά τών όποιών μεταφέρονται κωροξύλα εις συνοικισμούς ή χωρία τής διαμονής τών μεταφερόντων και τά όποια προορίζονται δι' άτομικός ανάγκας αύτών.

7. Επί κατασχέσεως τών λοιπών φορτηγών ζώων, ταύτα μετά τήν σύστασιν τής έκδόσεως κατασχέσεως, παραδίδονται επί αποδείξει προς φύλαξιν εις τούς ιδιοκτήτας των, όριζόμενους ως μεσεγγυότους και εύθυνομένους διά τήν διατροφήν και φύλαξιν αύτών μέχρις έκδόσεως τής σχετικής απόφασεως, διά τής όποιας θά καθορίζεται ή περαιτέρω τύχη τούτων. Εάν δέν είναι δυνατή ή εάν είναι επικίνδυνος ή παράδοσις του ζώου εις τόν ιδιοκτήτην, τούτο, κατ' έλευθέραν κρίσιν του οικείου δασάρχου, παραδίδεται επί αποδείξει, εις οιαδήποτε τρίτον αναλαμβάνοντα τήν διατροφήν και τήν φύλαξιν του, όποτε τά έξοδα ταύτα βαρύνουν τόν ιδιοκτήτην μέν του ζώου, άν ταύτα διά τής δικαστικής απόφασεως αποδοθί εις αύτόν, τό έκπλειστηρίασμα δέ, εφ' όσον εκποιήθι διά δημοπρασίας.

8. Διά διατάγματα δύνανται να ήρισθούν και άλλαι περιπτώσεις κατασχέσεως δασικών προϊόντων.

Ά ρ θ ρ ο ν 272.

Παρακράτησις φόρου ή μισθώματος του Δημοσίου.

Όταν δόξωσιν ή απόφασις ή βούλευμα διατάσση τήν απόδοσιν τών κατασχθέντων δασικών προϊόντων, εκ του έκπλειστηριασματος αύτών ή τής κατατεθειμένης έγγραφικής άφαιρείται ύπερ του Δημοσίου ό φόρος ή τό μισθώμα αύτου, εφ' όσον δέν έχει καταβληθί, ύπολογίζόμενον επί τής βάσει τής διατιμήςσεως τής ισχυούσης κατά τόν χρόνον τής καταβολής του όφειλουμένου φόρου ή μισθώματος τών δασικών προϊόντων. Τα αυτά ισχύουν και διά τήν περίπτωσιν, καθ' ήν δέν έχουν εκποιήθι τά προϊόντα ταύτα.

Ά ρ θ ρ ο ν 273.

Εξόφλη δασικών, τελωνειακών και λοιπών υπαλλήλων.

1. Ό κατά παράβασιν τών σχετικών διατάξεων του παρόντος κώδικος, τών οικείων διαταγμάτων και τών εκδιδόμενων όδηγιών, συνάσσειν ή εκδίδουν βίαιας ύλοτομίας, πρωτόδικα έξελέγξεως ή πιστοποιήσεως δασικός υπάλληλος, ως και ό

τελωνειακός υπάλληλος, ό θεωρών διασάφηναι μεταφοράς δασικών προϊόντων μη συνοδευομένην υπό τών άπαιτούμενων δασικών έγγραφών ή καθ' ύπερέσιν του έν αύτοις άναγραφόμενου ποσού, τιμωρείται διά προστίμου και εάν ένήργησε δολίως διά φυλακίσεως ενός μηνός μέχρις ενός έτους, άσχετως προς έπιβληθείσαν τυχόν πειθαρχικήν ποινήν.

2. Τα όργανα τής δασοφυλακής, τής αστυνομίας, τής άγροφυλακής, τής τελωνειακής άρχής ή οι οικονομικοί και σιδηροδρομικοί υπάλληλοι, λαμβάνοντες γνώσιν παραβάσεως τών διατάξεων του παρόντος, εάν δέν προόβουν άμέσως εις τήν μήνυσιν τής παραβάσεως, τιμωρούνται ως συνεργοί τής πράξεως.

3. Δασικά εν γένει όργανα άγροφυλακής ή αστυνομικά όργανα, τά όποια εκ προθέσεως ή βαρείας άμελείας συλλαβάνουν ζώα βόσκοντα εντός μη άπαγορευομένης έκτάσεως, τιμωρούνται διά χρηματικής ποινής ή φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών ή και δι' άμφοτέρων τών ποινών τούτων, έπιφυλασσομένων και τών όριζομένων εν τή άρθρω 585 του κώδικος ποινικής δικονομίας.

Ά ρ θ ρ ο ν 274.

Απόδοσις κατασχθέντων δασικών προϊόντων.

1. Προκειμένου περί δασικών προϊόντων, παρόμοιως άπολαμβάνονται ή άπολαμβανόμενων, ως και τών άνευ δασονομικών έγγραφών μεταφερόντων ή μεταφερομένων, εφ' όσον γενώνται βάσιμοι άμφιβολίαί περί του έπιβαλλομένου τής ποινικής διώξεως του ύπαίτιου, είτε λόγω του τυπικού τής παραβάσεως είτε δι' έλλειψιν δόλου εκ μέρους αύτου είτε δι' άδυναμίαν συμμορφώσεως του προς τόν νόμον διά λόγους άνεξαρτήτους τής θελήσεως του, δέν συντάσσεται μήνυσις, άλλ' επιβάλλεται συντηρητική κατάσχεσις επί τών τυχόν παρανόμως άποληφθέντων ή μεταφερόντων δασικών προϊόντων, ή όλη δε άλληλογραφία μετά τής τυχόν παρά ταύτα συνταγίσεως μήνυσεως υποβάλλεται υπό του προϊσταμένου του δασαρχείου μετά τής σχετικής προτάσεως προς τόν νομάρχην.

2. Ό νομάρχης αποφαινεται, άν δέν να γίνη ποινική δίωξις του ύπαίτιου ή όχι, αποδιδόμενον έν τή δευτέρα περιπτώσει τών τυχόν κατασχθέντων δασικών προϊόντων εις αύτόν, επί καταβολή μέχρι του τετραπλού του αντίστοιχου μισθώματος ή δικαιώματος του Δημοσίου (φόρου), αναλόγως του όγκου και του είδους τής παραβάσεως.

Ά ρ θ ρ ο ν 275.

Ποιναι κατά τών δημοσίων και λοιπών υπαλλήλων.

1. Πās δημοσίος, δημοτικός ή κοινοτικός υπάλληλος, λαμβάνων γνώσιν οιαδήποτε δασικού άδικήματος, διαπραττομένου έν τή περιφερεία του, ύποχρεούται επί ποινή φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών και χρηματικής ποινής, άνεξαρτήτως τής πειθαρχικής διώξεως του, να λαμβάνη πάραυτα πάν μέτρον ένδεικνυόμενον διά τήν καταστολήν του διαπραττομένου δασικού άδικήματος και να είδοποιή συγχρόνως τόν προϊστάμενον του όρμοδίου δασαρχείου ή τόν προϊστάμενον του πλησιεστέρου άστυνομικού τμήματος ή σταθμού ή τό πλησιεστέρον δασικών όργανον.

2. Αί άστυνομικοί άρχαι και τά όργανα τής χωροφυλακής και άγροφυλακής ύποχρεούνται να παρέχουν προθύμως πάσαν συνδρομήν ζητούμενην υπό τών δασικών όργάνων και να έπιλαμβάνονται τής διώξεως τών διαπραττομένων εις τήν περιφερείαν των δασικών άδικημάτων, εφ' όσον δέν επελήφθησιν ταύτης τά άρμόδια δασικά όργανα, τιμωρούμενα έν εναντία περιπτώσει, κατά τās διατάξεις τής προηγουμένης παραγράφου.

3. Σιδηροδρομικοί υπάλληλοι, όδηγοί αυτοκινήτων και παντός είδους μεταφορικών μέσων, μη έξυπηρετούντες κατά πρότίμησιν δασικούς υπαλλήλους και όργανα τής δασικής ύπηρεσίας εις τήν μετακίνησιν αύτών προς έκτέλεσιν ύπηρεσίας, τιμωρούνται διά φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών ή χρηματικής ποινής ή δι' άμφοτέρων τών ποινών.

*Αρθρον 276.

Περὶ τῆς βουκίας.

1. Οἱ παραβάται τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βουκίας δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡς καὶ ἐκεῖνοι, κατ' ἐντολήν τῶν ὁποίων ἐνεργούν οὗτοι, τιμωροῦνται σύμφωνα πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 268 τοῦ παρὸντος κώδικος.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐντεταλμένοι τὴν παράνομον βουκίαν καὶ ὡς τοιοῦτοι τιμωροῦνται, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, οἱ ἰδιοκτήται ἢ διακράτοιοι τῶν δασῶν καὶ ἐπὶ νομικῶν προσώπων ὁ ἔχων τὴν διοίκησιν αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ συμβουλευτικῶν πράξεων περὶ παραγωγῆσεως τῆς βουκίας ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων ἤθελον ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος διὰ τὴν παράνομον βουκίαν.

*Αρθρον 277.

Σύλληψις ζῶων παράνομως βουκόντων.

1. Ποῖμνια βουκόντων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ βουκία εἶναι ἀπαγορευμένη διὰ διατάξεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπέκεινται εἰς σύλληψιν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἢ τῶν ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς, δικαιουμένου νὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιοτῶν.

2. Ὁ πλησιέστερος ἀστυνομικὸς σταθμὸς ἢ πρόεδρος κοινότητος, ἐν ἐλλείψει ἢ ἀδυναμίᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, ὑποχρεοῦται εἰς φύλαξιν καὶ διατροφὴν τῶν συλληφθέντων ζῶων. Πᾶντα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἤθελε καταβάλει λόγῳ ἐγγυήσεως δρχ. εἴκοσι δι' ἕκαστον μικρὸν καὶ δρχ. πενήκοντα δι' ἕκαστον μεγάλον ζῶον.

3. Τὰ καταβλητέα σὺλληπτρα καὶ ἔξοδα διατροφῆς τῶν ζῶων καθορίζονται ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὸ ἀδικήμα δικαστοῦ, εἰσπραττόμενα ἐπ' ἀποκατηρίῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν δικαιούχον ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ, συμφηρηζομένης ἢ ἐν ἀδύναμι ἐπιστροφουμένης τῆς καταβληθείσης ἐγγυήσεως.

4. Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν συλληφθέντων ζῶων δὲν ἤθελε ζητήσει ταῦτα, ἐκποιεῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ φυλάξεως, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηρῶν καὶ Δανείων.

5. Ἐὰν ὁ ὑπάτιος τῆς παρανόμου βουκίας ἀφωσθῆ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν συλληφθέντων ζῶων τὸ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζῶων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακαταβληθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίασμα, οὐκ δὲ καὶ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζῶων. Ἐὰν ἐπακολούθητῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἢ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συλλαβόντων τὰ ζῶα καταβάσεις τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζῶων ποσῶ ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάζματός.

*Αρθρον 278.

Δήμευσις παρανόμως βουκόντων ζῶων.

1. Ὅσάντις αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βουκίας διατάξεων ἐνδικάζονται ἀμέσως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐνδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων, τὸ δικαστήριον ὀφείλει, κλῆν τῆς ἐπιβολῆς τῆς ὀριζομένης εἰς τὸ ἀρθρον 268 ποινῆς, νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δήμευσιν τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς δεκάτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρανόμως βουκόντων ζῶων, πάντως δὲ ἐνὸς ζῶου.

2. Τὰ δήμευθέντα ζῶα ἐκποιεῦνται διὰ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὅσην τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Ἐκ τοῦ ποσῶ τοῦ ἐκπλειστηριάζματός ὁ συλλαβὸν λαμβάνει τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 277 σὺλληπτρα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον. Ἐὰν προβλεπεται ὅτι ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησης εἶναι ἀδύνατος, λόγῳ ἐλλείψεως πλειοδοτῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, τὰ δήμευθέντα ζῶα δύνανται νὰ πωληθῶσιν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

3. Αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βουκῶν διατάξεων, δύνανται νὰ ἐκδικάζωνται ἐπὶ τόπου. Ἐν ταιούτῃ περιπτώσει, κλῆν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ποινῶν, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς ὄφρα τοῦ καταδικασθέντος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ τόπου μεταβάσεως τοῦ δικαστηρίου.

*Αρθρον 279.

Παραβάσεις τῶν περὶ τὴν ρητινοσυλλογὴν διατάξεων.

Αἱ παραβάσεις τῶν ἐκτάτους ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ κανονισμοῦ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δασῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 268, θεωροῦνται δὲ ὡς ἐπὶ κρυπτικῆς περιπτώσεως. Ἐκτὸς τὰς αὐτὰς διατάξεις τιμωροῦνται οἱ δολοκτόνες, καταστρέφοντες ἢ ἀφαιρούντες συχεῖα ρητινῆς, τοποθετημένα ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ περικυβερδῶν.

*Αρθρον 280.

Κυρώσεις κατὰ ἐπιχειροῦντων καταπάτησιν δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως.

Οἱ, ἐπὶ δασικῆς ἐκτάσεως δημοσίας, κακτημένης λόγῳ θέσεως ἢ συστάσεως ἢ ἐκτάσεως ἐξαιρετικῆς σημασίας, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπάρκτων δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δικῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν μετέσχε τὸ Δημοσίον ἢ δι' ἐκθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο συναρτησῶν μετὰ τρίτων ἢ δι' ἀπικτητῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοοῦντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμποικῆς τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀλλοκαλλήλους ἀπασχολήσεις καὶ ἐνεργείας, ἀποληγούσας εἰς ἀκύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπον ἀπάτης τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπον ἀπάτης εἰσαχθέντος μορφῆς ἢ διὰ παντός ἄλλου μέσου τείνουτος ὅπως παραστῆσθ ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνειν ἀξιώσεις καταβλητῶν ἀφαιρέσεων, καθὼς καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβιβάσειν δικαιωμάτων ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξείας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιοπαρόχῳ, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπαβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχόν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται κατὰ τὰς οὐκίας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

*Αρθρον 281.

Ποιναὶ ἐπὶ παρανόμου ἐκχερσώσεως.

1. Ὁ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκχερσῶν δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ καλλιεργῶν παρανόμως ἐκχερσώσασιν ἢ ἐνεργῶν ἐπ' αὐτῆς πράξεις διακατοχῆς τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 268.

2. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἤθελεν ἐπιβληθῆ ἐπὶ ἀνυπαρξίαν προϋόντων, ὁ ἀρμόδιος θασάρχης, μετὰ τοῦ οικείου ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου, διὰ πρωτοκόλλου κοινοποιουμένου εἰς τὸν παρανόμως ἐκχερσώσαντα ὑπολογίζει τὸ κατὰ προσέγγισιν συγκριθεὶς ποσὸν, τὸ ὅποιον οὗτος ὑπερρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν θασάρχην ἅμα τῇ συγκομιδῇ. Ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὴν διατάξιν ταύτην ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ καθορισθέντος ὡς ἂν ποσῶ τῶν προϋόντων τῆς γεωργικῆς καλλιεργείας, εἰσπραττομένης, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχυούσας διατάξεις, ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικου ἀποφάσεως.

*Αρθρον 282.

Ποιναὶ ἐπὶ ἐκχερσώσεως ἢ καρπώσεως παραμεθορίου δάσους.

1. Ὁ ἄνευ ἀδείας τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἐκχερσῶν δασικὴν ἔκτασιν ἢ βόσκων ζῶα τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Προβάται ὑλατόμοι ἢ ἀνδροκοπινοὶ, μὴ ἐφοδιασμένοι διὰ πιστοποιητικῶν ταυτότητος ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ ταμῆος εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου μέλλου νὰ ἐργασθῶσιν, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τοιαύτους ἐργάτας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

*Α ρ θ ρ ο ν 283.

Ἀπαγορεύσεις ἐγκαταστάσεως ἐντὸς δασῶν πρὸς παραθερισμὸν ἢ διαχείμασιν.

Ἀπαγορεύεται ἢ ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ εἰς ἀπόστασιν ἁπ' αὐτῶν διακοσίων μέτρων ἐγκαταστάσεις πρὸς παραθερισμὸν καὶ διαχείμασιν ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐὰν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προέβη καὶ εἰς παράνομον ὕλοτομίαν, τιμωρεῖται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

*Α ρ θ ρ ο ν 284.

Ποινὴ κατὰ τῶν παραβαίνοντων τὰς διατάξεις περὶ ἀναδασώσεων.

1. Ὁ βλάπτων ἢ ἀδιαιρέτως μετακινῶν τὰ σημεῖα τὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὠρισμένης ἐκτάσεως ἢ τὰ ὅρια τῆς ἀκηραιομένης διὰ τὴν βοσκὴν τοιαύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ὁ βλάπτων τὰς δασικὰς φυτείας, φυτῶρια, τὰ παραστήματα ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν, ὅσον ἀποθήκας ἐργαλείων, ὑδρωγαεῖα, περιφράγματα κλπ. ὡς καὶ ἡ ἐκχερσῶν ἢ γεωργικῶς καλλιεργῶν τὰ κηρυχθέντα ὡς ἀναδασωτέα ἐδάφη, τιμωρεῖται, ἀνεξαρτήτως τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρεώσεως, διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ὁ ἄνευ δικαιώματος ἢ παρὰ τὰς ἐκδοθείσας διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς καρπούμενος ἢ κάμνων χρῆσιν οἰανδήποτε ἢ βλάπτων τὰς δασικὰς συστάδας, αἰτινας ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, τιμωρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268, ὑποχρεούμενος καὶ εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας.

4. Αἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμεναι ποινὴ ἐπιβάλλονται ἐπίσης κατὰ τοῦ ἀμελήσαντος σκόζου, πατρὸς, κηδεμόνος ἢ ἐργαστοῦ. Τὸ ἀρθρον 274 ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογὴν καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Ἡ παράλειψις τῆς κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 189 ὑποχρεώσεως καθιστᾷ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος. Τὰ μέλη τοῦ ἡγευμενοσυμβουλίου καὶ οἱ διοικητικὴ ἢ συνδιοικητικὴ ἀγροτικῶν κτημάτων τιμωροῦνται διὰ τὴν τοιαύτην παράλειψιν διὰ προστίμου ὑπολογιζομένου εἰς 10 - 20 δραχ. κατὰ στρέμμα τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως, οἱ δὲ κατὰ τὸ ἀρθρον 190 διοικητικὴ κτημάτων ἢ ἀρμόδιοι διευθύνει σιτηροδρόμων διὰ τοῦ αὐτοῦ προστίμου, ὑπολογιζομένου κατὰ 100 μέτρα.

*Α ρ θ ρ ο ν 285.

Ποινὴ κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν διατάξεων.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α, β, γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206 τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος βαρυτέρων κυρώσεων καὶ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ἄν οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων εἴναι γυναῖκες, ἀνήλικα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος, τέκνα ἢ ἄλλα πρόσωπα στερούμενα τῆς συνειδήσεως τῶν πραττομένων ἢ ἐργάται, ἀφωγιάται καὶ λοιποὶ ὑπερταί, σκόζοι, πατέρες ἢ λοιποὶ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἐργασίαν τῶν παραβατῶν, τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ἄρους τοῦ ἀρθροῦ 411 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐὰν τῶν αὐτῶν ποινῶν, πλὴν τῶν ποινῶν τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

2. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων δ καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206 καὶ ἐκείνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὁσίων ἐνεργῶν τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς κρατηγούμενης παραγράφου, διατεσσάμενης καὶ τῆς δημεύσεως τῶν προϊόντων τῶν καμίνων, ὡς καὶ τοῦ κλεισίματος τοῦ κτηματικῶν καταστάματος.

3. Οἱ παραβάται τῆς παραγράφου β τοῦ ἀρθροῦ 206 τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

4. Ἡ καθύπευ ἀγρῶν ἢ θαμνωδῶν ἐκτάσεων κατὰ παράβασιν τῆς περιπτώσεως γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206, ὡς καὶ ἡ καλλιεργεῖα κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου β τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἐπάγεται πρὸς τὴν κατάστασιν καὶ δημεύσιν τῶν προϊόντων τῆς συγκομιδῆς, εἰς τὴν πρώτην δὲ περιπτώσιν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καλλιεργείας τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς. Ἐὰν ὅσον τὰ προϊόντα δὲν ἔχουν συγκομιδῆ, ὑπολογίζονται κατὰ ποσὸν καὶ ἀξίαν ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ κατασχόνται εἰς χεῖρας τοῦ καλλιεργητοῦ, ὑπαχρεουμένου ἅμα τῇ συγκομιδῇ νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸν δασάρχην πρὸς ἐκποίησην ἢ μὴ. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς ἀρνηθῇ νὰ συγκομιδῇ τὸ προϊόν, τὴν συγκομιδὴν ἀναλαμβάνει ὁ δασάρχης δι' ἐργατῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀμοιβὴ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ συγκομιεὴς τὸ προϊόν ἀρνηθῇ νὰ παραδώσῃ τούτο, τὸ καθορισθὲν ἀντίτιμον εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ διοικητικῶς, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 214 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, αστυνομικοὶ, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, προκειμένου περὶ αἰρετῶν ἀρχόντων καὶ δι' ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός των ἐπὶ χρόνον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 208 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

7. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 210 ὀριζομένων εἶναι πρωτοπικῶς ὑπεύθυνοι οἱ ἀρμόδιοι διευθύνται τῶν σιτηροδρόμων καὶ οἱ πρόεδροι τῶν διοικητικῶν συμβουλίων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἐν περιπτώσει παραλείψεως τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλαττομένης πάσης βαρυτέρας ποινῆς τοῦ ποινικοῦ κώδικος καὶ ἀποζημιώσεως.

8. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη κοινοτικοῦ συμβουλίου, παραλείποντες νὰ κατάρτισιν ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους, περὶ τῶν ὁσίων προβλέπει τὸ ἀρθρον 213, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωροῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους, οἱ ὅποιοι, προσκαλούμενοι, ἀρνούμενοι νὰ σπεύσουν πρὸς κατάστασιν πυρκαϊῆς.

9. Τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὅποια, κατὰ τὴν παρ. β τοῦ ἀρθροῦ 216, ἀνατίθεται ἡ φύλαξις ἐμπρησθείσης ἐκτάσεως, ἀδικαιολογητῶς ἀπομακρυνόμενα τοῦ τόπου τῆς φύλαξεως, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις τριῶν μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

*Α ρ θ ρ ο ν 286.

Ποινὴ κατὰ τῶν καταστρεφόντων κλπ. ὄρθημα δάσους.

1. Ὁ ὀπωσθήποτα καταστρέφων, ἀφαιρῶν ἢ μετατοπιζῶν ὄρθημα δάσους, τοποθετηθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος, ὡς καὶ τοπογραφικὰς σημάσεις ἢ ὁδοσημάσεις ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρῆνος ἐθνικοῦ δρυμοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, θεωρουμένης ὡς ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως ἂν ὁ ἔνοχος εἴναι ἕνοχος ἰδιοκτητῆς.

2. Τὰ πρόσωπα εἰσάγονται ὡς ἔσοδα τοῦ Κεντρικοῦ Γραμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθενται παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ παρόντος κώδικος, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματα.

*Α ρ θ ρ ο ν 287.

Ποινὴ κατὰ τῶν παραβαίνοντων τὰς διατάξεις περὶ θήρας.

1. Κάτοχος κυνηγετικοῦ ὄπλου, μὴ μερμηῶν διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. β τοῦ ἀρθροῦ 252, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως.

2. Ὁ παρὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. β τοῦ ἀρθροῦ 252 χρήσιμοι πρὸς θήραν ἐλαστικὴν σενθβὴν, κρόκας, ομοιώματα καὶ μμητικὰς φωνὰς τῶν θηραμάτων, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου.

3. Διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων τιμωροῦνται:

α) Ὁ κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 255 μεταφέρων κωνηγετικὸν κῦμα διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου ὄνου φινώτρου.

β) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 255.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 258.

δ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 259.

4. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 259 τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 268.

5. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 258 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ φυλακίσεως, λόγω παρονήσου θήρας διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἢ ἀσκήσεως ταύτης διὰ προβολέων ὡς καὶ ἡ τοιαύτη λόγω τῆς θήρας ἐλάφου, δορκάδος, αἰγάγου, φασιανού, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), δὲν μετατρέπεται εἰς χρηματικὴν.

6. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἔδαφίου τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξῆς μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

7. Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 256 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

8. Οἱ ἐκ προθέσεως παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐξ ἀμελείας διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

9. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 8 τοῦ ἀρθροῦ 254 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἐτῶν.

10. Διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνων ἢ καθιστῶν ἀνίκανον πρὸς θήραν κωνηγετικὸν κῦμα ἄνευ ὑπόπτων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τοῦτοῦ λόσου. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ κυνὸς 1000—15000 δραχμῶν, ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ἀποζημίωσις ἐπιδικάζεται καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκες διὰ κλοπῆν κωνηγετικοῦ κυνός, ἐφ' ὅσον δὲν ἦθελαι πραγματοποιηθῆ ἢ ἀπώδου τοῦ κυνός εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ.

β) Ὁ θηρεύων κατὰ χρόνον μὴ ἐμπύπτοντα ἐντὸς τῆς κωνηγετικῆς περιόδου.

γ) Ὁ ἄνευ ἀδείας θήρας φονεύων ἐνδημικὸν θήραμα.

11. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 257.

β) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 258.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 261.

δ) Οἱ θηρεύοντες ἄνευ ἀδείας θήρας.

ε) Οἱ ἀρνούμενοι νὰ ὑποστοῦν τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 289 ἐρευναν.

12. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς μηνός καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

13. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 252 θηρεύων διὰ πυροβόλου πολυμικροῦ ὄπλου ἢ ἀεροβόλου ἢ ἄλλου εἴδους ὄπλου, μὴ συνήθους κωνηγετικοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μέχρις δύο ἐτῶν, ὡς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

14. Εἰς τὸν καταδικαζόμενον διὰ τὴν θανάτωσιν ἢ σὺλλησιν ἐλάφου, δορκάδος, ἀγριογίτιδος, παντός εἴδους αἰγάγου (ἀγριοκάτσικου), τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ) καὶ φασιανού, ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ χρηματικὴ ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), καθοριζομένη ὡς ἐξῆς:

Δι' ἐκάστην ἔλαφον ποσὸν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000), δι' ἐκάστην δορκάδα, ἀγριογίτιδον καὶ αἰγάγον Κρήτης ποσὸν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν. Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη αἰγάγων ποσὸν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμῶν καὶ δι' ἕκαστον τετράωνον (ἀγριοπετεινόν), φασιανόν ἢ ἀραιροσιν τῶν ὄων τὸν ποσὸν πεντακσίων (500) δραχμῶν. Τὰ, ὡς ἄνω, ποσὰ δύνανται νὰ αὐξάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

15. Ἡ ἰδιότης τοῦ καταδικαζομένου ὡς δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὡς ἀνήκοντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἢ τὰ σώματα ασφαλείας ἢ ὡς μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου κωνηγετικῆς ὀργανώσεως, ἀποτελεῖ ἰδιαίτην ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν.

16. Ἡ καταδίκη εἰς πταισματικὰς ποινὰς εἶναι ἀνέκκλητος. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 10 ἡμερῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 55 καὶ 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 288.

Κατάσχισις καὶ δήμευσις μέσων παρανόμου θήρας.

1. Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος κατασχόμενα, κατασκευαζόμενα, πωλούμενα ἢ χρησιμοποιούμενα παντός εἴδους ὄργανα κλπ. μέσα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν θήραν, σὺλλησιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων, (θηλαστικῶν καὶ πτερωτῶν), ἀσχέτως ἐποχῆς, κατασχονται. Τὸ ἀρμόδιον ποινικὸν δικαστήριον διατάσσει τὴν δήμευσιν τῶν κατασχθέντων καὶ τὰ μὲν ἀπηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τὰ δὲ ἄλλα ἐκποιῶνται παρ' ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς θασικῆς ἀρχῆς, ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ κωνηγετικοῦ συλλόγου, διὰ δημοπρασίας, τοῦ ἐκπλειστηριάζματος κατατιθεμένου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας). Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ καταδίκες διὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252.

2. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατασχονται καὶ ἐκποιῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κατάσχοντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἐτέρου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, τοῦ πρακτικοῦ ἐκποιήσεως μὴ ὀνομαζομένου εἰς ἔγκρισιν ἐτέρας ἀνωτέρας ἀρχῆς. Τὸ ἐκπλειστηρίσμα, ἐάν ἢ ἀπέρασις τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀδωροτική, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀδωροθέντα, ἄλλως κατατίθεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

3. Ἐάν δι' οἰονδήποτε λόγον τὰ ὄπλα, δίπτυα, παγίδες καὶ λοιπὰ μέσα παρανόμου θήρας δὲν ἔχουν κατασχεθῆ καὶ ὁ κάτοχος τούτων καταδικάζεται, διατάσσεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ δήμευσις τούτων, ἢ περαιτέρω δὲ τύχη τῶν διατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὀριζόμενα. Εἰς περίπτωσιν μὴ παραδόσεως τῶν πειστηρίων ἀδικαιολογήτως, ὁ καταδικασθεὶς ὑποχρεῖται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τούτων, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἢ ὅποια ἕως δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν διακοσίων (200) δραχμῶν, προκειμένου δὲ περὶ ἄλλων κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν καὶ προκειμένου περὶ μέσων μεταφορᾶς κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν (2.000) διὰ τὰ δίφυλλα καὶ τρίφυλλα καὶ τῶν εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν διὰ τὰ λοιπὰ μηχανοκίνητα μέσα.

4. Ἐάν ὁ ἐνοχος τῆς παρανόμου θήρας ἔλασεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ τὰ εἰς δήμευσιν κατὰ τὰ παρὸν ἀρθρον ὑπακείμενα δι' ἀδικήματος, τότε ἀποδίδονται μὲν ταῦτα τῷ δικαιούχῳ, ἀνεὶ δὲ τῆς δήμευσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ χρηματικὴ ποινὴ ἰση πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἀποδιδωμένων τῷ δικαιούχῳ ἢ ἐνὸς πέντος ἄλλης ἐπιβαλλομένης κατὰ τὸν παρόντα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 289.

Καθήκοντα ἀναγκαστικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ παρανόμου θήρας.

1. Οἱ θασικοί, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπαλλήλοι ὡς καὶ

τὰ ἔργα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρῶνται νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην πῶν περὶ θήρας διατάξεις.

2. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἔργα τῆς παραγράφου 1 ὡς καὶ οἱ φίλοι θήρας, δικαιούνται νὰ ἔρευνον πάντα κνηγεσιὰν σάκιον ὡς καὶ τὰ μηχανοκίνητα μέσα, ἔχοντες δικαίωμα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. ἔτι δὲ καὶ νὰ προβαίνουν εἰς σωματικὴν ἔρευναν κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 257 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὁριζώμενα. Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρῶνται διαως, ἐπὶ κόπῃ παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κατ' εἰσδημίαν περιόδον, κατὰ τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ἔπλα ὡς καὶ πάντα τὰ χρησιμοποιουμένα μέσα διὰ τὴν ἐνέργειαν παρανήμου θήρας, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐνδράματα εἰς ἀσπιδόεστα καταστήσιν καὶ ἐν εὐρίσκωνται ταῦσα, ἐφαρμοζόμενον ποινικῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 258.

Κ ε ρ ἄ λ α ι ο ν Β'

Ποινικὴ Δικονομικὰ Διατάξεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 290.

Χαρακτηριστὸς τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἀνακριτικῶν.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἔργα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει θεωροῦνται διὰ τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὑπαχθόμενοι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίᾳ εἰσαγγελέως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 291.

Ἄσκησις καθήκοντων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων παρ' ἐξιωματικοῦ.

Πλὴν τῶν ἐργόνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰς ἀσπιδόεστα ἐξιωματικῶς διοικητικῆς μονάδος ἐν παραμεθορίῳ περιοχῇ ἀπαιτῶν καθήκοντα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 282 προβλεπόμενας παραβάσεις. Τὸ ἀρθρον 290 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 292.

Ἐξέτασις δασικῶν ὀργάνων.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 211 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὰ δασικὰ ἐν γένει ἔργα παντὸς βαθμοῦ, διὰ τὸ περὶ τὰ δάση ἐπιτήματα, δύνανται νὰ ἐξετάζωνται καὶ ἐπ' ἀποσταθίῳ ὡς μέληματα ἐν τῇ ὑποθέσει, ἐν τῇ ὑποὶ ἐξετάσεως καθήκοντα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματέως. Ἀναγγιγνόμενοι δὲ ἐν τῷ ἀποσταθίῳ αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν προδικασίαν ἕναρτοι αὐτῶν καταθέσεις, κατ' ἂς παρεπόμενοι εἶναι ὑσχερῆς ἢ αὐτοπρόσωπος αὐτῶν ἀμφάνει.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 293.

Ἄσκησις καθήκοντων δημοσίου κατηγέρου.

1. Οἱ δασάρχαι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν δασικῶν καθήκοντα δημοσίου κατηγέρου ἐπὶ τῶν δασικῶν ἢ περὶ θήρας παραβάσεων τῶν γραμματοφίλων ἐν πεισιματῶν.

2. Τὸν δασάρχην, ὡς δημοσίου κατηγέρου, ἀπάντα ἢ κωλυόμενον ἀνακληροῦ δασικῶς ὑπάλληλος τοῦ Β) 2 δασικῶ κλάδου ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ 1ου ὡς καὶ ἐξου καὶ τοῦτον κωλυόμενον ἀνακληροῦ ὁ παρὰ τῷ ἀρθρῷ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων πεισιματῶν δημοσίου κατηγέρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 294.

Παράτασις τοῦ Δημοσίου ὡς πολιτικῶς ἐνόντων.

1. Τὸ Δημοσίον δύνανται νὰ παρεπὶ ἢνεν προδικασίας ὡς πολιτικῶς ἐνόντων καὶ νὰ προσωποποιῶν πᾶν ἀποδεικτικῶν μέσων διὰ τοῦ δασάρχου ἢ εἰσδημίαν δασικῶ ὀργάνου ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅταν ἤθελε δοθῆ ἔντολή ἐπὶ τοῦ νομάρχου.

2. Αἱ πρὸς ἀποζημιώσεων ἐξιώσεις τοῦ Δημοσίου δύνανται ἐπιπέσει νὰ διατυπωθῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ ἀδικήματος ἐκδίκασει τῶν δασικῶ ὀργάνων, τὸ δὲ δικαστήριον, καὶ ἐν δὲν παρεπὶ κατὰ τὴν συλλογὴν ἐπιτελεσθέντος τοῦ Δημοσίου, δύνανται ἢ νὰ ἀποφασθῆ καὶ περὶ αὐτῶν ἢ νὰ προσωποποιῶν ταῦτα εἰς χωριστὴν συλλογὴν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 295.

Μετατροπὴ προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς.

Τὰ δικαστήρια, ἐπιβάλλοντα πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ὀρίζονται συγγρόως ἢ, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως πρὸς καταβολὴν, εἰκαζόμενης, ἢ ἐὰν ἄμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως δὲν καταβλήθῃ ἢ καταγινωσθεῖσα χρηματικὴ ποινὴ ἢ τὸ πρόστιμον, ἀποτίεται ὑπὸ τῶν καταδικασθέντων κρήσεις ἢ φυλάσεις, λογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας κρατήσεως ἢ φυλάσεως πρὸς πενήκοντα μέχρι πεντακοσίας μεταλλικὰς δραχμὰς προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ. Ἄλλα καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπιτελέσεως τῆς κρατήσεως ἢ τῆς φυλάσεως, ἢ τις ἐκ τούτης μετατροπῆς ἐπιήλθε, δύναται ὁ καταδικασθεὶς, καταβάλλων τὴν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποφάσεως ἀναλογούσασιν πρὸς τὰς ὑπελειπούμενας ἡμέρας κρατήσεως ἢ φυλάσεως χρηματικὴν ποινὴν ἢ τὸ πρόστιμον, νὰ ἀπολυθῇ. Τὴν ἀπόλυσιν διατάσσει ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς, ἢ ἐπὶ πταισμάτων ὁ δημοσίου κατηγέρου, δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν, ἄμα τῇ προσαγωγῇ τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς. Ἡ κατὰ τὴν τούτην ἐνδεχομένην μετατροπὴν ἀποτιομένη ποινὴ δὲν συνυπολογίζεται πρὸς τὴν ὀριστικῶς τυγῶν μετὰ τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κρήσιν ἢ φυλάσιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κ ε ρ ἄ λ α ι ο ν Α'

Ἐκπαιδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 296.

Σύστασις δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύναται νὰ συνιστῶνται ἐντὸς ἢ κληρίων δασῶν μέσοι δασικαὶ σχολαὶ ὡς καὶ κατώτεροι δασικαὶ σχολαὶ δασοφυλάκων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 297.

Λειτουργία δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων ὀρίζονται:

- α) Γενικῶς τὰ τῆς λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.
- β) Ἡ διάρκεια τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν, ἢ τις δύναται νὰ εἶναι τὸ πολὺ διετὴς διὰ τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ἑξαμήνη διὰ τὰς κατωτέρας.
- γ) Ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν.
- δ) Τὰ γραμματικὰ προσόντα αὐτῶν, ἀπαιτούμενων πάντως ἀπολυτηρίου γυμνασίου, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ἀπολυτηρίου δημοτικοῦ σχολείου διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς κατωτέρας.
- ε) Τὰ προσόντα ὑγείας καὶ διαγωγῆς.
- στ) Τὰ τῆς ἡλικίας, ὑποχρεωτικῆς διαμονῆς καὶ διατροφῆς τῶν μαθητῶν ἐντὸς τῶν σχολῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἤθελον κριθῆ κατὰλληλοι πρὸς τοῦτο.
- ζ) Ἡ πρόληψις, ἐν τῇ περιπτώσει στ', τοῦ ἀναγκαίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ.
- η) Τὰ καταβλητέα τροφεία.
- θ) Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἐπὶ τῶν μαθητῶν.
- ι) Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκομένων.
- ια) Ἡ διδασκία ὄλη καὶ ἡ πρακτικὴ ἀσκησις τῶν μαθητῶν.
- ιβ) Τὰ χρηρηζόμενα εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους ἐκ τούτων ἐπιδόματα.
- ιγ) Αἱ ἐξετάσεις ἢ οἱ διαγωνισμοὶ καὶ αἱ ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 298.

Κατάρτησις καὶ ἀναστολὴ λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύναται νὰ καταργούνηται αἱ ἀνωτέρω δα-

σε) Όταν τις καταληφθή παρανόμως θηρέων ή μεταβαί-
νον προς θήραν ή επιστρέφουν έξ αυτής και παρά την προ-
σταγήν του υπαλλήλου ή οργάνου άρνηθή ύπως προσέλθω και
παραδώσθ τὸ όπλον του.

ζ) Είς ός περιπτώσεις και οι στρατιωτικοί και οι άνδρες
της χωροφυλακής ενεργούν μετ' αυτών από κοινού.

*Α ρ θ ρ ο ν 309.

Προτιμησεις δασικῶν υπαλλήλων εις μεταφορικά μέσα.

Οι υπάλληλοι και τὰ όργανα της δασικῆς υπηρεσίας, κινού-
μενοι προς εντέλειαν υπηρεσίας, δικαιούνται προτιμήσεως εις
τε τους σιδηροδρόμους, τὰ αυτοκίνητα και τὰ παντός είδους
άλλα μεταφορικά μέσα.

*Α ρ θ ρ ο ν 310.

Κόλυμα εκμεταλλεύσεως δασῶν υπό τῆος
δασικῶν υπαλλήλων.

Δασικοί υπάλληλοι, παραιτηθέντες ή άπολυθέντες της
υπηρεσίας, δέν δύνανται νὰ αναλάβουν εκμεταλλεύσεις δασῶν
εις την περιφέρειαν εις την όποιαν διετέλεσαν δημόσιοι υπάλ-
ληλοι, έφ' όσον δέν καθήλαθε διετία τουλάχιστον από της πα-
ραιτήσεως ή άπολύσεώς των.

*Α ρ θ ρ ο ν 311.

Άρμοδιότητες κλπ. δασικῶν υπαλλήλων.

Διά διαταγμάτων όρίζονται :

α) Αί διατάξεις περί της εύθνης, των καθηκόντων και
της άρμοδιότητος έν γένει των δασικῶν υπαλλήλων.

β) Τὰ περί της στολής αυτών.

γ) Τὰ της χορηγήσεως εις τους δασικούς υπαλλήλους,
όπλισμού, έκπαιν ή ήμίονων υπό του Δημοσίου και των όρων
της τοιαύτης χορηγήσεως.

δ) Τὰ έξοδα θερμάνσεως των γραφείων των έξωτερικῶν
δασικῶν υπηρεσιῶν.

ε) Τὰ της δικαιοδοσίας και άρμοδιότητος των τοπικῶν δα-
σικῶν όρχῶν καθόλου, αι μεταξύ των σχέσεις και αι τοισῶ-
ται προς τὰς έν τη περιφέρειά αυτών αρχάς χωροφυλακής,
άστυνομίας κλπ.

στ) Αί περιπτώσεις του συνυπευθίνου μεταξύ δασαρχῶν
και των παρ' αυτοίς δασικῶν όργάνων.

ζ) Αί λεπτομέρειαι έκδόσεως άδειῶν όλοτομίας υπό των
δασικῶν όργάνων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ
ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Α ρ θ ρ ο ν 312.

Γενική άρμοδιότης δι' έκδοσιν διαταγμάτων.

Είς τὰς περιπτώσεις, κατά τὰς όποιαις προβλέπεται υπό
του παρόντος κώδικος ή έκδοσις διατάγματος, τούτο έκδίδε-
ται έπί της προτάσει του Υπουργού Γεωργίας, άν δέν όρίζεται
άλλως έν αυτώ.

*Α ρ θ ρ ο ν 313.

Αδξιομύησης χρηματικῶν όρίων και ποσῶν.

Τὰ υπό του παρόντος κώδικος όριζόμενα χρηματικά όρια
και ποσά, έξαιρέσει των ποσῶν εις χρέη (χρηματικῆς ποι-
γῆς και προσταμίου) και των περιπτώσεων της παρ. 5 του άρ-
θρου 262 και της παρ. 14 του άρθρου 287, δύνανται νὰ αυξο-
μειωθῶν δια κοινής αποφάσεως των Υπουργῶν Γεωργίας και
Οικονομικῶν, δημοσιευμένης δια της Εφημερίδος, της Κυ-
βερνήσεως.

*Α ρ θ ρ ο ν 314.

Παρακατάθεσις όδοιπορικῶν έξέδων δι' επανειδέεσιν
υποθέσεων.

Οι αιτούμενοι την άποστολήν δασικῶν υπαλλήλων προς
επιθεώρησιν, αὐτοψίαν ή έξέτασιν δασικῆς υποθέσεως, δια την
όποιαν υπήρχε σχετικῆ έκθεσις και άναφορά έτέρου δασικῶν
υπαλλήλου, παρακατάθλουν έπί παρακαταθήκην εις δημόσιον

ταμείον χρηματικῶν ποσῶν ικανῶν νὰ καλύψω τὰς δαπάνας δι'
όδοιπορικὰ έξοδα και άποζημιώσεαι του υπαλλήλου. Τὸ ποσόν
τούτο επιστρέφεται εις τον αἰτούντα, έφ' όσον ή νέα έκθεσις
ή άναφορά συμφωνεί προς τους λογυρισμούς του, άλλως κατα-
πίπτει ύπέρ του δημοσίου ταμείου ποσόν ίσον προς τὰ όδοιπο-
ρικὰ έξοδα και τὰς άποζημιώσεαι, εις τὰς όποιαις δικαιούται
ὁ άποστρεφείσ δασικός υπάλληλος, τὸ δὲ τυχόν υπόλοιπον επι-
στρέφεται τῷ δικαιούχῳ, μη δικαιουμένῳ πλέον νὰ αίτησεται
την άποστολήν έτέρου υπαλλήλου.

*Α ρ θ ρ ο ν 315.

Επιφύλαξις άρμοδιοτήτων νομαρχῶν.

1. Δέν θίγονται δια του παρόντος κώδικος αι δια του ν.
3200 της 13)23.4.1955 (περί διοικητικῆς άποκεντρώσεως)
και των εις εντέλειαν αυτώ β. διαταγμάτων μεταδιδοθηείσιν
άρμοδιότητες εις τους νομαρχας.

2. Αί διατάξεις του άρθρου 4 του αυτώ ως άνω ν. 3200)
1955 έχουν εφαρμογήν και έπί των κατά τον παρόντα κώδικα
άρμοδιοτήτων όργάνων έν γένει της διοικήσεως.

*Α ρ θ ρ ο ν 316.

Ίσχύς έκδοθέντων διαταγμάτων κλπ.

Μέχρι της έκδόσεως των υπό του παρόντος κώδικος προ-
βλεπομένων κανονιστικῶν διαταγμάτων, αποφάσεων, κανονι-
σμῶν και άστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων, εφαρμόζονται αι έπί
της δάσει των προϋφισταμένων αντίστοιχῶν διατάξεων έκδοθε-
μένοι, έφ' όσον τὸ περιεχόμενον αυτών δέν αντίβαίνει εις τὰς
διατάξεις του παρόντος.

*Α ρ θ ρ ο ν 317.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργούνται από της έναρξέσεως της ισχύος του παρόν-
τος κώδικος :

1) Τὸ ν.δ. της 17)18.10.1923 (περί παραχωρήσεως κυριό-
τος δασῶν ρητινεομένων υπό ιδιωτῶν) (Φ.Ε.Κ. 297)1923).

2) Τὸ ν.δ. της 1.12.1923 (περί επενετώσεως της ισχύος
του ν.δ. 17.10.1923 (περί παραχωρήσεως κυριότητος δασῶν,
ρητινεομένων υπό ιδιωτῶν και δια του δάτος του τῆος Δήμου
Περαγώρας Κορινθίας) (Φ.Ε.Κ. 360)1923).

3) Ο ν. 4173)1929 (περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του
ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 ν. δ)τος (περί Δασικῶν Κώδικος) (Φ.
Ε.Κ. 205)1929), έξαιρέσει :

α) Τῶν διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 131, των
παρ. 2 και 3 του άρθρου 139 και των παρ. 1, 2, 3 και 5 του
άρθρου 140, διατηρουμένων έν ισχύϊ μέχρις έκδόσεως των υπό
των άρθρων 84 παρ. 2 και 87 παρ. 2 του παρόντος κώδικος
προβλεπομένων, αντίστοιχως, διαταγμάτων.

β) Τῶν μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγο-
μένων εις μη κωδικοποιηθεῖσαν ύπ' αυτώ ύλην, διατάξεων των
άρθρων 1 έως 14, 16, 17, 18 παρ. 1, 21, 22, της παρ.
3 του άρθρου 24, των παρ. 2 και 3 του άρθρου 25, των παρ.
1 και 2 του άρθρου 30, των άρθρων 31, 33, 37 και 248.

4) Ο ν. 4687)1930 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώ-
σεως του ν. 4173 (περί Δασικῶν Κώδικος) (Φ.Ε.Κ. 157)
1930) έξαιρέσει :

α) Τῆς διατάξεως του άρθρου 43, διατηρουμένης έν ισχύϊ
μέχρις έκδόσεως του υπό του άρθρου 84 παρ. 2 του παρόντος
κώδικος προβλεπομένου διατάγματος.

β) Τῶν μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων ως αναγο-
μένων εις μη κωδικοποιηθεῖσαν ύπ' αυτώ ύλην, διατάξεων των
άρθρων 1 έως 5, παρ. 1 του άρθρου 6, των άρθρων 8 και 9,
παρ. 1, 2 και 4 του άρθρου 13 και του άρθρου 14.

5) Ο ν. 5263)1931 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώ-
σεως των νόμων 4173)1929 (περί δασικῶν κώδικος) και
4687)1930 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου
4173 (περί δασικῶν κώδικος) (Φ.Ε.Κ. 264)1931), έξαιρέσει
των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων
εις μη κωδικοποιηθεῖσαν ύπ' αυτώ ύλην, διατάξεων των άρ-
θρων 1, 2, 4 και 22.

6) Τὸ άρθρον 1 του ἀπὸ 15.12.1931 δ)τος (περί διοική-
σεως και διαχειρίσεως των εις τὰς διαλειμμένας μονάδας άντ'

κόντων δασών και τών δοσικών τών εύρισκομένων εντός τών δημοσίων δασών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 419)1931).

7) Το άρθρον 1 του ν. 5450)1932 «περί συμπληρώσεως του νόμου 4834 «περί προστασίας λιγνίτου» (Φ.Ε.Κ. 147)1932).

8) Ο ν. 5698)1932 «περί τροποποιήσεως τών διατάξεων του Δασικού Κώδικος (νόμοι 4178, 4687 και 5263) τών άφορωσών τας έκχερνώσεις και πυρκαϊάς τών δασών» (Φ.Ε.Κ. 320)1932), εξαίρειται τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 14.

9) Ο ν. 5763)1932 «περί κυρώσεως του ν. δ. τής 15.7.1933, περί αόθεντικής έρμηνείας τής παραγράφου 2 του άρθρου 151 του ν. 4178 περί Δασικού Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 264)1933).

10) Ο ν. 5773)1933 «περί τροποποιήσεως του άρθρου 1 του ν. 5698 περί τροποποιήσεως τών διατάξεων του ν. 4173 περί δασικού κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 291)1933).

11) Ο ν. 6226)1934 «περί έκτελέσεως έργων δασικής διευθετήσεως γεμάτρων» (Φ.Ε.Κ. 257)1934), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών παρ. 1 έως 4 του άρθρου 1.

12) Το άρθρον 3 του ν. 6320)1934 «περί παραχωρήσεως τής χρήσεως δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διά σκοπούς εκπαιδευτικούς, έρευνών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 356)1934).

13) Ο ά. ν. 17)17 Απριλίου 1935 «περί έκχερνώσεως δασικών εκτάσεων και καρπώσεως δημοσίων ή μη δασών κειμένων εντός τών παραμεθωρίων περιοχών» (Φ.Ε.Κ. 153)1935).

14) Ο ά. ν. 3)3 Ιουνίου 1935 (αναδημοσίευσις 22 Ιουνίου 1935) «περί τροποποιήσεως τών περί δασών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 278)1935), εξαίρειται τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης ως μεταβατικής ή περιωρισμένης χρονικής διάρκειας διατάξεως τής παρ. 7 του άρθρου 13.

15) Ο ά. ν. 22 Ιανουαρίου 1936 «περί απόδοσεως εις την Α.Μ. τών Βασιλέα τών Έλλήνων του κτήματος Τατοΐου» (Φ.Ε.Κ. 39)1936), εξαίρειται τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρου 1.

16) Ο ά. ν. 25 Ιανουαρίου 1936 «περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών περί δασών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 59)1936), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 6, παρ. 2 του άρθρου 12, τών άρθρων 13, 14 και τών έδαφίων 1ου και 2ου του άρθρου 15.

17) Ο ά. ν. 826)1937 «περί έκμεταλλεύσεως δημοσίων δασών άπ' εύθείας υπό του Κράτους ή διά παλιευτούς έννοικιάσεως ή συμβάσεως» (Φ.Ε.Κ. 343)1937), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών παρ. 2 και 3 του άρθρου 1.

18) Ο ά. ν. 856)1937 «περί Έθνικών Δρυμών» (Φ.Ε.Κ. 368)1937).

19) Ο ά. ν. 857)1937 «περί παραχωρήσεως δημοσίων και κοινοτικών δασικών εκτάσεων διά σκοπούς γεωργικούς και δασοκομικής έκμεταλλεύσεως» (Φ.Ε.Κ. 367)1937), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών άρθρων 19—24.

20) Ο ά. ν. 875)1937 «περί βοσκής εντός δασών, μερικώς δασοκαπών εκτάσεων και μη πεδινών χορτολιβαθίων» (Φ.Ε.Κ. 379)1937).

21) Ο ά. ν. 1111)1938 «περί έκτελέσεως αναδασώσεων και δασικών έργων και περί έκμεταλλεύσεως δασών» (Φ.Ε.Κ. 80)1938), εξαίρειται τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρου 3.

22) Η παρ. 1 του άρθρου 1 και το άρθρον 20 του ά. ν. 1247)1938 «περί κυρώσεως του καταστατικού τής Φιλοδαφικής Ένώσεως κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 202)1938).

23) Ο ά. ν. 1460)1938, «περί αύξήσεως τής παραγωγής δασικών καυσόξύλων ύλών και περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών περί δασών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 423)1938), εξαίρειται τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρου 12.

24) Το άρθρον 37 του ά. ν. 1539)1938 «περί προστασίας τών δημοσίων κτημάτων» (Φ.Ε.Κ. 488)1938).

25) Ο ά. ν. 1627)1939 «περί δασικών συνεταιρισμών» (Φ.Ε.Κ. 64)1939), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 1, τών παρ. 1, 2, 3 και 7 του άρθρου 2, παρ. 1 και 3 του άρθρου 3 και του άρθρου 8.

26) Η παρ. 1 του άρθρου 4 και το άρθρον 9 του β. δ. 21.2.1939 «περί ρητινεύσεως δασών» (Φ.Ε.Κ. 74)1939).

27) Ο ά. ν. 1700)1939 «περί δασικών μεταφορικών έγκαταστάσεων» (Φ.Ε.Κ. 141)1939), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών έδαφίων 2ου, 3ου, 5ου και 6ου τής παρ. 7 του άρθρου 2.

28) Ο ά. ν. 1729)1939 «περί τροποποιήσεως του άρθρου 2 ά. ν. 826)1937 περί έκμεταλλεύσεως δημοσίων δασών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 190)1939).

29) Ο ά. ν. 1747)1939 «περί συστάσεως παρά τή Έκουργείω Γεωργίας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Δασών» (Φ.Ε.Κ. 208)1939).

30) Ο ά. ν. 1791)1939 «περί δασοπολιτικής επίτηρήσεως του κράτους επί την δασοπονίαν εις τά έν Κεφαλληνία δάση τών Φιλοδωροπικιών Καταστημάτων ως και εις τιαύτα κοινοσιών έν γένει έβρωμάτων» (Φ.Ε.Κ. 232)1939), εξαίρειται τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως τής παρ. 7 του άρθρου 1.

31) Ο ά. ν. 1926)1939 «περί θήρας» (Φ.Ε.Κ. 354)1939), εξαίρειται του άρθρου 13 και τών έδαφίων α' και β' τής παρ. 4 του άρθρου 8, όν ή ισχύς παρατείνεται μέχρι 10 Μαρτίου 1969.

32) Ο ά. ν. 2124)1939 «περί έρμηνείας του άρθρου 28 ν. 4173, περί δασικού κώδικος, προσθήκης εις τον ά. ν. 1700)1939, περί δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων και τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών περί δασών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 522)1939), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τής παρ. 3 του άρθρου 6 και του άρθρου 11.

33) Ο ά. ν. 2204)1940 «περί δασικής φορολογίας» (Φ.Ε.Κ. 48)1940), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών παρ. 1, 6 και 7 του άρθρου 17.

34) Ο ά. ν. 2359)1940 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τών περί Γνωμοδοτικών Συμβουλίων Δασών και Συμβουλίων Ίδιοκτησίας Δασών διατάξεων και τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών Αναγκαστικών Νόμων 357)1937, 1627)1939, 2204)1940 κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 163)1940), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 1 και παρ. 2 του άρθρου 2.

35) Ο ά. ν. 2478)1940 «περί θέσεως διατάξεών τινων άσφασιών τας υπηρεσίας του Έκουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 241)1940), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών έδαφίων 1ου έως 3ου του άρθρου 8 και τών άρθρων 9, 12 και 14.

36) Το β. δ. 202)1941 «περί λήψεως μέτρων προς κατάσβεσιν τών πυρκαϊών τών δασών» (Φ.Ε.Κ. 205)1941).

37) Το β. δ. 841)1941 «περί λήψεως έκτάκτων μέτρων διά την έκμετάλλευσιν και διαχείρισιν τών δασών λόγω τών έν του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών» (Φ.Ε.Κ. 445)1941), εξαίρειται τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών άρθρων 10, 11, 15, 17 έως 20 και 22.

38) Τὸ ν. δ. 1644)1942 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 209)1942), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3, 7, 8, 11 καὶ 12.

39) Ὁ ν. 482)1943 «περὶ τρόπου ἐκδικάσεως τῶν δασικῶν ἀδικημάτων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 266)1943), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 7.

40) Τὸ ἀρθρον 11 τοῦ ν. 1296)1944 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Παραγωγικῶν Ἔργων Μακεδονίας (ΥΠΗΜ) καὶ Ἑλληνικῆς Συμπληρώσεως καὶ Συντηρήσεως Ἱδρυτικῶν Ἔργων Μακεδονίας (ΥΣΣΥΕΜ)» (Φ.Ε.Κ. 63)1944).

41) Ὁ ν. 1804)1944 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ ν. 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους» (Φ.Ε.Κ. 203)1944).

42) Ὁ ν. 1857)1944 «περὶ τροποποιήσεως Δασικῆς Νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 218)1944).

43) Ὁ δ. ν. 854)1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐνίων ἄλλων διατάξεων καὶ περὶ ἐκμεταλλεύσεως κεκαυμένων δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 18)1946), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2.

44) Ὁ δ. ν. 959)1946 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δασοφυλάκων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 53)1946), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7.

45) Ὁ ν. 192)1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ δ. ν. 875)1937 περὶ βοσκῆς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 357)1946), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 23 καὶ τῶν ἀρθρῶν 24 ἕως 26.

46) Αἱ παράγραφοι 1 ἕως 5 τοῦ ἀρθρου 201 τοῦ β. δ. τῆς 29.10.1949 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Ἀγροτικῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 342)1949).

47) Ὁ ν. 1570)1950 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως κοινοτικῶν δασῶν Θεσῶν» (Φ.Ε.Κ. 285)1950).

48) Τὸ ν. δ. 2501)1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 200)1953), ἐξαιρέσει:

α) Τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἢ περιορισμένης χρονικῆς διάρκειας, διατάξεως τοῦ ἀρθρου 56.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 32, 33 καὶ 52.

49) Τὸ ν. δ. 2582)1953 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων δ. ν. 1926)1939 περὶ θήρας» (Φ.Ε.Κ. 252)1953).

50) Ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 199 τοῦ δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς κώδικος, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ν. δ. 2888)1954 «περὶ κυρώσεως Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 139)1954).

51) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ ν. δ. 2967)1954 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαγίμου περιουσίας» (Φ.Ε.Κ. 199)1954).

52) Τὸ ἀρθρον 35 τοῦ ν. 3194)1955 «περὶ Ἐπιπέδων Ἡλεκτρικῶν Κρήτης κειμένης νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς ἐποικιστικῆς νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 96)1955).

53) Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 29 ν. δ. 3784)1957 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ἱδρυτικῆς Ἐπιπέδων Βοιωτικῆς Κρητισσοῦ, ὑπα-

γωγῆς τῶν ἔργων Βοιωτικῆς Κρητισσοῦ εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Κοπιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 207)1957).

54) Ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 6 καὶ ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 38 ν. δ. 3881)1958 «περὶ Ἔργων Ἑγγείων Βελτιώσεων» (Φ.Ε.Κ. 181)1958).

55) Ἡ παρ. 1 καὶ ἐδάφιον 1ον τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ν. 4054)1960 «περὶ διορθώσεως καὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινῶν τοῦ Τελωνειακοῦ Δασολογίου Ἐισαγωγῆς» (Φ.Ε.Κ. 78)1960).

56) Τὸ ἀρθρον 30 καὶ ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 102 τοῦ ν. δ. 4260)1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Διοικήσεως τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν» (Φ.Ε.Κ. 186)1962).

57) Ὁ δ. ν. 525)1968 «περὶ προστασίας τοῦ δημοκρατικοῦ πλοῦτος καὶ τρόπου ἐνασχίσεως τῆς θήρας» (Φ.Ε.Κ. 197)1968), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἰσχύος, διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 13.

Ἄρθρον 318.

Παραπομπὰ εἰς καταργουμένης διατάξεως.

Παραπομπὰ εἰς διατάξεις καταργουμένης διὰ τοῦ παρόντος κώδικος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, νοοῦνται γινόμενοι εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου.

Ἄρθρον 319.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος ἐνίων περὶ θήρας διατάξεων.

Αἱ, περὶ τοῦ τύπου κ.λ.π. τῆς πρὸς ἔκδοσιν ἀδείας θήρας αἰτήσεως, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 262 καὶ αἱ περὶ κυνηγετικῶν ὁργανώσεων διατάξεις τοῦ ἀρθρου 266 τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 11ης Μαρτίου 1969. Μέχρι τῆς 10ης Μαρτίου 1969 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθρου 8 καὶ τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ δ.ν. 1926 τῆς 26—8)1.9.1939 (περὶ θήρας).

Ἄρθρον 320.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος κώδικος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος κώδικος ἀρχεῖται μετὰ τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρου 319.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰανουαρίου 1969

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΡΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ὁ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΥ, ΗΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΔΟΥΚ. ΠΑΠΑΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΛΑΕΣ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΡΙΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΑΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΥΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΒΕΚΟΣ.

Ἐδωροῦνη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἰανουαρίου 1969

Ὁ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α *

Α'. ΠΙΝΑΞ

περιλαμβάνων τὰς κατ' ἄρθρον τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (ν. δ. 86/1969 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)
ἐνωματωθείσας διατάξεις τῶν πηγῶν

Ἄρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
---------------	-----------

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

*Ἄρθρον 1.	*Ἄρθρον 45 ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ α.ν. 3/3-6-1935 καὶ ὡς αἱ παραγ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 45 ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 5 τοῦ α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 2.	*Ἄρθρον 46 τοῦ ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 3 παρ. 1 καὶ 2.	*Ἄρθρον 62 τοῦ ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 3 παρ. 3 καὶ 4.	*Ἄρθρον 64 τοῦ ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 4.	*Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 1-4, ὡς συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ α.ν. 2124/1939.
*Ἄρθρον 5.	*Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 5 καὶ 6, προστεθείσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 5268/1931.
*Ἄρθρον 6.	*Ἄρθρον 66 ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 7.	*Ἄρθρον 29 ν.δ. 841/1941 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 8.	*Ἄρθρον 49 ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 9.	*Ἄρθρον 1 παρ. 4 α.ν. 1747/1939.
*Ἄρθρον 10.	*Ἄρθρον 1 παρ. 2-5 τοῦ α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ β. δ. 625/1953.
*Ἄρθρον 11.	*Ἄρθρον 3 α.ν. 1747/1939.
*Ἄρθρον 12.	*Ἄρθρον 4 α.ν. 1747/1939.
*Ἄρθρον 13.	*Ἄρθρον 5 α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ἢ παρ. 1 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 1857/1944.
*Ἄρθρον 14, πλὴν τοῦ 2ου ἐδαφίου τῆς παρ. 4.	*Ἄρθρον 1 παρ. 1-4 τοῦ α.ν. 857/1937 ὡς ἡ παρ. 1 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 14 παρ. 4, ἐδάφιον 2ου.	*Ἄρθρον 13 α.ν. 1460/1938.
*Ἄρθρον 15 παρ. 1-4.	*Ἄρθρον 4 παρ. 1-4 τοῦ α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 15 παρ. 5.	*Ἄρθρον 18 ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 16.	*Ἄρθρον 2 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθησαν αἱ παρ. 1 καὶ 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ α.ν. 2359/1940 καὶ ὡς αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ α.ν. 857/1937 συγχωνεύθηκαν εἰς μίαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ν. δ. 2501/1953 ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τούτου.
*Ἄρθρον 17.	*Ἄρθρον 3 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν. δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 18.	*Ἄρθρον 5 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ α.ν. 2359/1940 καὶ ὡς ἐτροποποιήθη τὸ 2ον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν. 192/1946 καὶ ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 19.	*Ἄρθρον 6 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 20.	*Ἄρθρον 7 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 21.	*Ἄρθρον 8 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 22.	*Ἄρθρον 9 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ἢ παρ. 6 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ α.ν. 2359/1940.
*Ἄρθρον 23.	*Ἄρθρον 10 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 24.	*Ἄρθρον 11 α.ν. 857, ὡς ἀντικατεστάθη ἢ παρ. 4 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 25.	*Ἄρθρον 12 α.ν. 857/1937.

* Τὸ παρὸν νὰ τεθῆ εἰς τὸ τέλος τοῦ Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 26.	Άρθρον 13 α.ν. 857/1937
Άρθρον 27.	Άρθρον 22 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 28.	Άρθρον 9 παρ. 1, 2 και 4 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 29.	Άρθρον 20 ν. 192/1946.
Άρθρον 30.	Άρθρον 15 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 31.	Άρθρον 18 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 32.	Άρθρον 23 παρ. 1-4 ν.δ. 2501/1953 ως αντικατεστάθη ή παρ. 4 υπό του άρθρου 29 παρ. 1 του ν.δ. 3784/1957.
Άρθρον 33.	Άρθρον 17 παρ. 1 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 34 παρ. 1.	Άρθρον 33 παρ. 1 ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 α.ν. 2124/1939)
Άρθρον 34 παρ. 2, ή πρώτη φραστική περίοδος και ή περίπτωσις α'.	Άρθρον 33 παρ. 12 ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 2 περίπτωσης β'.	Άρθρον 5 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 34 παρ. 2 περίπτωσης γ'.	Άρθρον μόνον ν. 1804/1944.
Άρθρον 34 παρ. 3	Άρθρον 33 παρ. 10 εδάφιον 2ον ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 4	Άρθρον 33 παρ. 11 ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 1, 2 και 3	Άρθρον 33 παρ. 2, 3 και 4 ν.δ. 841/1941, ως ή παραγρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 4 του ν.δ. 2501/1953 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4, πλην τελοναίου εδάφριου	Άρθρον 33 παρ. 5 ν.δ. 841/1941 ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 1 του ν.δ. 2501/1953 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4 τελευταίον εδάφριον	Άρθρ. 33 παρ. 6α του ν.δ. 841/1941, ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 43 παρ. 2 του ν.δ. 2501/1953 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 36	Άρθρον 33 παρ. 6 ν.δ. 841/1941, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 5 και 6 ν.δ. 2501/1953 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 37	Άρθρον 33 παρ. 7 ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 38	Άρθρον 33 παρ. 8 ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 39	Άρθρον 33 παρ. 9 ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 α.ν. 2124/1939), εν συνδυασμώ προς τά άρθρα 785 και επόμενα του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (α.ν. 44/1967), εις 2 παραπέμπει τό άρθρον 3 παρ. 3 του εισαγωγικού νόμου αυτής.
Άρθρον 40	Άρθρον 33 παρ. 10, εδάφριον 1ον, ν.δ. 841/1941 (τό άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε τό άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 41	Άρθρον 49 ν. 4173/1929, ως συμπληρώθη ή παρ. 2 υπό του άρθρου 18 ν. 5698/1932.
Άρθρον 42 παρ. 1 και 2	Είναι ελημμένα από τό άρθρον 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 42 παρ. 3	Άρθρον 3 παρ. 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 43	Άρθρον 58 παρ. 1, εδάφρια 1ον και 3ον, και παρ. 2 και 4 του ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη τό άρθρον 58 υπό του άρθρου 20 ν. 4687/1930 και ως αι παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 ν. 4687/1930 τροποποιήθησαν υπό του άρθρου 5 του ν. 5263/1931.
Άρθρον 44	Άρθρον 58 παρ. 1 εδάφριον 2ον, και παρ. 3, εδάφρια 1ον, 2ον και 3ον, ν. 4173/1929, ως τό άρθρον 58 τροποποιήθη υπό του άρθρου 20 ν. 4687/1930 και ως τροποποιήθησαν αι μέν παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 υπό του άρθρου 5 ν. 5263/1931, ή δέ παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 5263/1931.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 45	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 3 ν. 4687/1930.
Άρθρον 46	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 1 ν. 4687/1930.
Άρθρον 47	Άρθρον 23α παρ. 1 και 3 ν. 4687/1930, προστεθέν το άρθρον 23α υπό του άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 48 παρ. 1	Άρθρον 60 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 22 ν. 4687/1930.
Άρθρον 48 παρ. 2	Άρθρον 23α παρ. 2 ν. 4687/1930, προστεθέν το άρθρον 23α υπό του άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 49 παρ. 1	Άρθρον 67, οι πρώτοι 6 στίχοι, ν. 4173/1929.
Άρθρον 49 παρ. 2 και 3	Άρθρον 68 παρ. 3 και 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 50	Άρθρον 68, παρ. 1 και 2, ν. 4173/1929.
Άρθρον 51	Άρθρον 4, οι τρεις πρώτοι στίχοι, α.ν. 25-1-1936.
Άρθρον 52	Άρθρον 8 α.ν. 1700/1939.
Άρθρον 53	Νέα διάταξις.
Άρθρον 54	Άρθρον 11 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 55	Νέα διάταξις.
Άρθρον 56	Άρθρον 69 ν. 4173/1929.
Άρθρον 57	Άρθρον 217 ν. 4173/1929.
Άρθρον 58 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 58 παρ. 2	Άρθρον 215 παρ. 1 εδάφιον 1ον ν. 4173, ως το άρθρον 215 τροποποιήθη και συμπληρώθη και ως αντικαταστάθη υπό του άρθρου 16 ν. 192/1946.
Άρθρον 58 παρ. 3	Άρθρον 2 παρ. 2 και 3 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 59	Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν. 1857/1944.
Άρθρον 60 παρ. 1	Άρθρον 216 ν. 4173/1929.
Άρθρον 60 παρ. 2	Άρθρον 16 α.ν. 1368/1938.
Άρθρον 61	Άρθρον 215 παρ. 1, εδάφιον 2ον και παρ. 2, ως το άρθρον 215 τροποποιήθη υπό των άρθρων 61 ν. 4687/1930 και 12 ν. 5693/1932 και ως αντικαταστάθη υπό του άρθρου 37 α.ν. 1539/1938 και ως τουτο αντικαταστάθη υπό του άρθρου 16 ν. 192/1946, εν συνδυασμῶς πρὸς τὰ άρθρα 727 ἕως 747 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (ἀ.ν. 44/1967).

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Άρθρον 62 παρ. 1 και 2	Άρθρον 70 ν. 4173/1929.
Άρθρον 62 παρ. 3 και 4	Άρθρον 71 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη ἡ παρ. 2 υπό του άρθρου 12 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 63	Άρθρον 72 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 64	Άρθρον 74 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 του ν. 4687/1930.
Άρθρον 65	Νέα διάταξις συναγομένη ἐκ των άρθρων 17 και 18 του ἀπὸ 19-11-1928 δ/τος.
Άρθρον 66 παρ. 1	Άρθρον 12 παρ. 2 α.ν. 2204/1940, ἡς καθήγγησε σιωπηρῶς τὰς παρ. 2 και 3 του άρθρου 77 ν. 4173/1929 και παρ. 3 άρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 66 παρ. 2	Άρθρον 9 β.δ. 21/27 Φεβρ. 1939, τὸ ὅποιον αντικατέστησε σιωπηρῶς τὴν παρ. 4 του άρθρου 77 ν. 4173/1929.
Άρθρον 66 παρ. 3	Άρθρον 77 παρ. 5 ν. 4173/1929, ως αντικαταστάθη υπό του άρθρου 64 ν. 4687/30 ἡ φράσις «δελτία καταμετρήσεως» διὰ τῆς φράσεως «πρωτόκολλον ἐξελίξεως».

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 66 παρ. 4	Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937 ως τροποποιήθη το άρθρον 12 υπό του άρθρου 25 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 67	Άρθρον 76 εν συνδυασμῷ με την παρ. 2, τοῦ άρθρου 69 ν. 4173/1929.
Άρθρον 68	Άρθρον 75 ν. 4173/1929.
Άρθρον 69	Άρθρον 99 παρ. 1, ἡ πρώτη φραστική περίοδος καὶ αἱ περιπτώσεις α, β, γ, τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως δ καὶ ἡ παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 70	Άρθρον 99 παρ. 4 καὶ 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 1	Άρθρον 101 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 2	Άρθρον 100 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 3	Άρθρον 99 παρ. 1 περιπτ. δ' ἐδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ὡς ἀντικαταστάθησαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ ἐν λόγω ἐδαφίου ὑπὸ τοῦ άρθρου 16 παρ. 3 δ.ν. 875/1937.
Άρθρον 71 παρ. 4	Άρθρον 99 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 5	Άρθρον 11 παρ. 2 ν. 1296/1944.
Άρθρον 72	Άρθρον 101 παρ. 1 καὶ 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 73	Άρθρον 1 α.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 74	Άρθρον 2 καὶ ἄρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 75	Άρθρον 3 καὶ ἄρθρον 6 παρ. 2 δ.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρα 76 καὶ 77	Διὰ τῶν ἐναντι ἄρθρων γίνεται παραπομπή, προκειμένου περὶ δικῶν τὸ μὲν εἰς τοὺς δ.ν. 376/38 καὶ 1400/1938 περιληφθησόμενος εἰς τὴν κωδικοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας ὡς ἀντικειμένου ταύτης, τὸ δὲ εἰς τὸν δ.ν. 1366/1938 καὶ δ.ν. 1839/1939, περιληφθησόμενος εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ ἐποουσιῶ.
Άρθρον 78	Άρθρα 1, 3 παρ. 2 καὶ 6 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 79	Άρθρον 3 παρ. 1 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 80 παρ. 1 καὶ 2	Άρθρον 4 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 80 παρ. 3	Άρθρον 4 παρ. 3 δ.ν. 1460/1938.
Άρθρον 80 παρ. 4 καὶ 5	Άρθρα 5 καὶ 9 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 81	Άρθρον 8 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 82	Νέα διατάξεις παραπέμποσα εἰς τοὺς σχετικούς νόμους.
Άρθρον 83	Άρθρον 3 παρ. 2 ν. 6320/1934.
Άρθρον 84	Άρθρον 139 παρ. 1 καὶ 140 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 85 παρ. 1	Άρθρον 132 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 85 παρ. 2	Νέα διατάξεις ἐξαγομένη ἐκ τῆς ὅλης δικαστικῆς νομοθεσίας παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν ρυθμίσεως τοῦ θέματος διὰ 3/τας.
Άρθρον 85 παρ. 3	Άρθρον 4 παρ. 4 δ.ν. 2304/1940.
Άρθρον 85 παρ. 4	Άρθρον 4 δ.ν. 1627/1939.
Άρθρον 85 παρ. 5	Άρθρον 133 παρ. 1 ν. 4173/1929, ὡς τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 64 ν. 4687/1980.
Άρθρον 85 παρ. 6 καὶ 7	Άρθρον 37 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 86	Άρθρον 131 παρ. 1 ἐδάφιον 1ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 87 παρ. 1	Άρθρον 131 παρ. 1 ἐδάφιον 2ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 87 παρ. 2	Νέα διατάξεις παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν.
Άρθρον 88 παρ. 1-7	Άρθρον 131 παρ. 5 ν. 4173/1929, προστεθείσα ὑπὸ τοῦ άρθρου 15 ν. 5263/1932, τροποποιηθείσα δὲ ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 ν. 5497/1932, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ εἰσηγητικοῦ νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (δ.ν. 44/1967).

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 88 παρ. 8.	Άρθρον 102 παρ. 3 ν.δ. 4260/1962.
Άρθρον 89.	Άρθρον 132 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 90.	Άρθρον 184 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1930.
Άρθρον 91.	Άρθρον 134 παρ. 3 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 8 ν. 5263/1934.
Άρθρον 92.	Άρθρον 134 παρ. 8 ν. 4173/1929.
Άρθρον 93.	Άρθρα 135 και 136 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 94.	Άρθρον 136 παρ. 3, ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 9 ν. 5263/1934.
Άρθρον 95.	Άρθρον 136 παρ. 4 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 96.	Άρθρον 134 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1930.
Άρθρον 97.	Άρθρον 5 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 98.	Άρθρον 14 παρ. 6, 7 και 9 ν. 4173/1929.
Άρθρον 99.	Άρθρον 78 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 30 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 100.	Άρθρον 5 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 101.	Άρθρον 17 ν. 5698/1932.
Άρθρον 102.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ τής παρ. 2 άρθρου 8 α.ν. 826/1937, παρ. 2 άρθρου 15 α.ν. 1460/1938 και παρ. 3 άρθρου μόνου α.ν. 1729/1939.
Άρθρον 103.	Άρθρον 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 104.	Άρθρον 24 παρ. 1 και 2 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνεπύξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 του α.ν. 875/1937.
Άρθρον 105.	Άρθρον 7 παρ. 1, 2 και 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 106.	Άρθρον 7 παρ. 4 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 107 παρ. 1, 2 και 4.	Άρθρον 8 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 4 ν. 192/1946.
Άρθρον 107 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 108.	Άρθρον 40 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 109.	Άρθρον 11 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 110.	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 192/1946.
Άρθρον 111.	Άρθρον 2 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 112.	Άρθρον 14 παρ. 1 έως 5 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 1.	Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 113 παρ. 2.	Άρθρα 24 παρ. 4 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνεπύξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 3.	Άρθρον 24 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνεπύξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρα 113 παρ. 4 και 5	Άρθρον 12 παρ. 2 και 3 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθησαν υπό του άρθρου 25 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 114.	Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 4 ν. δ. 2501/1953 και άρθρ. 13 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό τής παρ. 1 του άρθρου 26 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 115.	Άρθρον 4 α.ν. 875/1937, ως συμπληρώθησαν αι παρ. 1 και 2 υπό του άρθρου 6 παρ. 1 και 2 ν. 2124/1940, και ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 2 ν. 192/1946.
Άρθρον 116.	Νέα διάταξις επί τη βάσει τής 60/9-4-1960 πράξεως Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρα Κώδικας	Π η γ α λ
Άρθρον 117 παρ. 1 και 2.	Συγγραμμάτεις διατάξεις άρθρα 79 παρ. 1, 59 παρ. 4 ν. 4173/1929 και 3 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 117 παρ. 3.	Άρθρον 94 παρ. 6 ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 117 παρ. 4.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 118.	Άρθρον 1 του από 15-12-1931 π. 8/τος, (εκδοθέντος εις έκτελεσιν του άρθρου 80 του ν. 4173/1929).
Άρθρον 119 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 82 ν. 4173/1929.
Άρθρον 119 παρ. 3.	Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, δσον αφορά τα δημόσια κτήματα.
Άρθρον 120 παρ. 4.	Άρθρον 81 παρ. 1 εδάφιον 1ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 10 ν. 5263/1931.
Άρθρον 120 παρ. 2 και 3.	Άρθρον 6 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 121.	Άρθρον 7 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 122.	Άρθρον 8 παρ. 1-5 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 123 παρ. 1	Άρθρον 5 α.ν. 4111/1938.
Άρθρον 123 παρ. 2 και 3.	Άρθρον 140 παρ. 4, 6 και 7 ν. 4173/1929, ως συμπληρώθη η παρ. 4 υπό του άρθρου 10 παρ. 2 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 123 παρ. 4.	Άρθρον 3 α.ν. 2359/1940.
Άρθρον 123 παρ. 5.	Άρθρον 7 α.ν. 854/1946, εν συνδυασμῶ πρὸς την παρ. 8 του άρθρου 56 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 124 παρ. 1.	Άρθρον 81 παρ. 1 εδάφιον 1ον ν. 4173/1929, και άρθρον 4 παρ. 1 β.δ. 21-2-1939 ἀπερὶ ρητνωθείσας δασῶν (ΦΕΚ 74/1939).
Άρθρον 124 παρ. 2.	Άρθρον 7 παρ. 1 α.ν. 826/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 5 παρ. 1 α.ν. 1460/1938 και άρθρον 81 παρ. 1 εδάφιον 2ον ν. 4173, ως η παρ. 1 του άρθρου 81 τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 ν. 5263/1931.
Άρθρον 124 παρ. 3.	Άρθρον 81 παρ. 2 εδάφιον 2ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 125 παρ. 1.	Άρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 826 / 1937 (το άρθρον 6 ἀντικατέστησε τὰς παρ. 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 81 ν. 4173, ως τούτο είχε τροποποιηθῆ υπό του άρθρου 27 ν. 4687/1930).
Άρθρον 125 παρ. 2.	Άρθρον 15 α. ν. 192/1946, ως ἀντικατεστάθη υπό του άρθρου 14 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 126.	Άρθρον 6 παρ. 2 α.ν. 826/1937. (Τὸ άρθρον 6 ἀντικατέστησε τὰς παρ. 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 81 ν. 4173, ως τούτο είχε τροποποιηθῆ υπό του άρθρου 27 ν. 4684/1930).
Άρθρον 127 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 84 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929, ως η παρ. 2 τροποποιήθη υπό του άρθρου 1 παρ. 6 α.ν. 1460/1938 και ἀντικατεστάθη υπό του άρθρου 4 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 127 παρ. 3.	Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 854/1946.
Άρθρον 128, η πρώτη φρασιτική περίοδος και αι περιπτώσεις α' και β'.	Άρθρον 85 παρ. 1 η πρώτη φρασιτική περίοδος και αι περιπτώσεις α' και στ' ν. 4173/1929.
Άρθρον 128 περίπτωσης β'	Άρθρον 85 περιπτ. ζ' ν. 4173/1929, προσθεθείσα υπό του άρθρου 28 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 128 περίπτωσης γ'.	Άρθρον 85, μέρος της περιπτώσεως η', ητις προσετέθη υπό του άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 128 περίπτωσης ε'.	Νέα διάταξις. (Αὕτη συνάγεται προφανῶς ἐκ του ν. 4334/1930 ἀπερὶ προστασίας λιγνίτου).
Άρθρον 129 παρ. 1 πρώτη φρασιτική περίοδος και αι περιπτώσεις α, β, γ και ε'.	Άρθρον 85 παρ. 1, ν. 4173/1929, η πρώτη φρασιτική περίοδος και αι περιπτώσεις β, γ, δ και ε'.
Άρθρον 129 παρ. 1, περίπτωσης δ'.	Νέα διάταξις. (Αὕτη συνάγεται ἐκ του Π. Δ. 49-41-1928 ἀπερὶ διαχειρίσεως δασῶν, ἀρόπου ὄλοστομίας κ.λπ.).

"Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
"Άρθρον 129 παρ. 1, περιπτώσεις στ'.	"Άρθρον 85 μέρος της περιπτώσεως η', ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 129 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 130.	"Άρθρον 85 παρ. 3, εδάφιον 1ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 131.	"Άρθρον 85 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 132 παρ. 1 και 3.	"Άρθρον 85 παρ. 3 εδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930 και ως το εδάφιον 2ον τροποποιήθη υπό του άρθρου 14 ν. 192/1946.
"Άρθρον 132 παρ. 2.	"Άρθρον 1 εδάφιον 2ον, ν. 5450/1932 περί συμπληρώσεως του νόμου 4834 περί προστασίας του αγρίτου (ΦΕΚ 147).
"Άρθρον 132 παρ. 4.	"Άρθρον 85 παρ. 2 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 133.	"Άρθρον 86 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 134.	"Άρθρον 3 παρ. 2 και 4 άρθρον 6 α.ν. 1627/1939, ως ή παρ. 2 τροποποιήθη υπό του άρθρου 17 α.ν. 2359/1940 και ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 4 του α.ν. 854/1946, και ως ή παρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 28 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 135 παρ. 1.	"Άρθρον 4 α.ν. 854/1946.
"Άρθρον 135 παρ. 2.	"Άρθρον 3 παρ. 6 α.ν. 1627/1939, ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 3 α.ν. 954/1946.
"Άρθρον 135 παρ. 3.	"Άρθρον 5 α.ν. 854/1946.
"Άρθρον 136.	"Άρθρον 4 α.ν. 1627/1937.
"Άρθρον 137 παρ. 1 έως 5.	"Άρθρον 1 παρ. 1, 4, 5, 8 και 9 α.ν. 826/1937.
"Άρθρον 137 παρ. 6.	"Άρθρον 4 α.ν. 2478/1940.
"Άρθρον 137 παρ. 7.	"Άρθρον 1 παρ. 10 α.ν. 826/1937.
"Άρθρον 138.	"Άρθρον 1 παρ. 6 και 7 α.ν. 826/1937, ως ή παρ. 6 τροποποιήθη υπό του άρθρου 4 παρ. 2 α.ν. 1460/1938 και αντικατεστάθη υπό του άρθρου 13 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 139.	"Άρθρον 9 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 140.	"Άρθρον 90 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 2 α.ν. 1791/1939.
"Άρθρον 141 παρ. 1, 2, 4 και 5.	"Άρθρον 91 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 141 παρ. 3.	"Άρθρον 25 παρ. 4 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 141 παρ. 6 και 7.	"Άρθρον 93 παρ. 3 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 6 ν. 192/1946.
"Άρθρον 141 παρ. 8.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 142.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 143 παρ. 1.	"Άρθρον 94 παρ. 1 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 143 παρ. 2 έως 5.	"Άρθρον 25 παρ. 1, 2 και 3 ν.δ. 841/1941, εν συνδυασμό προς τα άρθρα 722 έως 725 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (α.ν. 44/1967).
"Άρθρον 143 παρ. 6 και 7.	"Άρθρον 94 παρ. 7 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 39 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 144 παρ. 1 έως 6.	"Άρθρον 1 παρ. 1 έως 6 α.ν. 1791/1939.
"Άρθρον 144 παρ. 7.	"Άρθρον 141 παρ. 4 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 42 ν. 4687/1930 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 28 και 30 παρ. 9 ν. 5263/1931.
"Άρθρον 145.	"Άρθρα 1, 2, 3, 5, 6 παρ. 2 και 7 ν. 1570/1950.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 146 παρ. 1 και 2	Άρθρα 91 και 92 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθησαν (καταργούμενα) υπό του άρθρου 3 α.ν. 1791/1939 παρ. 1 και 2.
Άρθρον 146 παρ. 3	Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, δσον αφορά τὰ μη δημόσια δάση.
Άρθρον 147 παρ. 1	Άρθρον 199 παρ. 3 ν.δ. 2888/1954 απερὶ κυρώσεως Δημοτικού καὶ Κοινοτικού Κώδικος (Φ.Ε.Κ. 139/54).
Άρθρον 147 παρ. 2 ἕως 4	Άρθρον 30 ν.δ. 4260/1962 (Φ.Ε.Κ. 186/1962).
Άρθρον 148 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 ν. 5763/1933.
Άρθρον 148 παρ. 3-9	Άρθρον 16 α.ν. 1868/1938.
Άρθρον 149 παρ. 1 και 2	Άρθρον 11 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2967/1954 καὶ ν. 3713/1957.
Άρθρον 150 παρ. 1 ἕως 5	Άρθρον 201 β.δ. 29-10-1949 απερὶ κωδικοποιήσεως τῶν Ἀγροτικών νόμων (Φ.Ε.Κ. 342/1949).
Άρθρον 150 παρ. 6	Άρθρον 35 ν. 3194/1955 (Φ.Ε.Κ. 96/1955).
Άρθρον 151 παρ. 1 ἕως 3	Άρθρον 7 α.ν. 1627/1939, ὡς ἡ παρ. 1 αντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 8 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 151 παρ. 4 και 5	Άρθρα 7 και 8 ν. 192/1946.
Άρθρον 151 παρ. 6	Άρθρον 12 α.ν. 2359/1940, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ εἰσαγωγικοῦ νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (ἀ.ν. 44/1967).
Άρθρον 151 παρ. 7 και 8	Άρθρον 2 παρ. 2 ἐδαφίων 1ου, παρ. 4 και παρ. 5 α.ν. 1627/1939.
Άρθρον 152	Άρθρον 98, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ τῶν άρθρων 30 ν. 4687/1930 καὶ 30 παρ. 4 ν. 5263/1931.
Άρθρον 153 παρ. 1 ἕως 5	Άρθρον 102 παρ. 1, 2, 4 και 5 ν. 4173/1929 ὡς συνεπληρώθη τὸ ἄρθρον ὑπὸ τῶν άρθρων 32 ν. 4687/30 και 11 ν. 5263/1931 καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 ν. 5698/1932 καὶ ὡς ἐτροποποιήθη ἡ μὲν παρ. 1 ὑπὸ τοῦ άρθρου μόνου ν. 5773/1933, ἡ δὲ παρ. 5 ὑπὸ τοῦ άρθρου 26 α.ν. 357/1937.
Άρθρον 153 παρ. 6, 7 και 8	Άρθρον 38 παρ. 5 ν.δ. 3881/1953 (Φ.Ε.Κ. 181/1953).
Άρθρον 153 παρ. 9	Νέα διάταξις.
Άρθρον 154	Άρθρον 103 παρ. 1 και 2 ν. 4173 (πλὴν τῶν τελευταίων στίχων τῆς παρ. 1) ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ άρθρου 31 ν. 4687/1930 καὶ ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 155	Άρθρον 27 α.ν. 357/1937.
Άρθρον 156	Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 157	Άρθρον 1 α.ν. 17/17-Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 158	Νέα διάταξις.
Άρθρον 159	Άρθρον 9 παρ. 4 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 160 παρ. 1 και 2 πλὴν τελευταίου ἐδαφίου	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 160 παρ. 2 ἐδαφίον τελευταίου	Άρθρον 1, ἐδαφ. 2ου ν.δ. 1644/1942.
Άρθρον 160 παρ. 3	Άρθρον 1 παρ. 2 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 161 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 α.ν. 2204/1940 (ὁ ἐπὶ τῆς ρητίνης προβλεπόμενος φόρος καταργήθη διὰ τοῦ άρθρου 6 παρ. 1 ν. 4054/1960).
Άρθρον 161 παρ. 3	Νέα διάταξις.
Άρθρον 162	Άρθρον 3 α.ν. 2204/1940, ὡς ἡ παρ. 2 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 11 ν. 192/1946.
Άρθρον 163	Άρθρον 5 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 164	Άρθρον 6 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 165	Άρθρον 8 παρ. 1 και 2 α.ν. 2204/1940 ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ άρθρου 34 ν.δ. 2501/1953.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
*Άρθρον 166 παρ. 1	*Άρθρον 102 παρ. 3 έδαφ. 1ον ν. 4173/1929 ως έτροποποιήθη υπό τοῦ άρθρου 1 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 166 παρ. 2	*Άρθρον 103 παρ. 1 τελευταίοι στίχοι ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό τοῦ άρθρου 2 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 167	*Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 168 παρ. 1 έως 3	*Άρθρον 10 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 168 παρ. 4	*Άρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 1460/1938.
*Άρθρον 168 παρ. 6 και 7	Νέαι διατάξεις.
*Άρθρον 169	*Άρθρον 1 έδαφιον 1ον ν. 5450/1932.
*Άρθρον 170	*Άρθρον 14 α.ν. 857/1937.
*Άρθρον 171	*Άρθρον 25 α.ν. 857/1937.
*Άρθρον 172	*Άρθρον 20 παρ. 5 ν.δ. 3713/1957, ήτις συνεπλήρωσε τὸ άρθρον 18 β.δ. 24-10-1940.
*Άρθρον 173	*Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 174 παρ. 1	*Άρθρον 102 παρ. 3 έδαφιον 2ον ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη τὸ άρθρον 102 υπό τοῦ άρθρου 1 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 174 παρ. 2	*Άρθρον 103 παρ. 1 οἱ τελευταίοι στίχοι, ως τὸ άρθρον έτροποποιήθη υπό τοῦ άρθρου 2 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 175	*Άρθρον 6 παρ. 2 έδαφιον 1ον ν. 4054/1960.
*Άρθρον 176.	*Άρθρον 11 α.ν. 2204/1940, ως συνεπληρώθη υπό τοῦ άρθρου 8 παρ. 2 ν. 192/1946.
*Άρθρον 177.	*Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 2204/1940. (Αἱ τελευταῖαι φράσεις τοῦ 1ου έδαφίου τῆς περιπτώσεως στ' προσετέθησαν κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας) και παρ. 1 και 2 άρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 178.	*Άρθρον 13 α.ν. 2204/1940, ως ἡ περίπτωση β' τῆς παρ. 1 έτροποποιήθη υπό τοῦ άρθρου 35 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 179.	*Άρθρον 14 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 180.	*Άρθρον 15 α.ν. 2204/1940 ως και άρθρον 36 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 181.	*Άρθρον 250 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 182. παρ. 1.	*Άρθρον 42 παρ. 1 α.ν. 332/1936. (Διάταξις γενική περί φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνηλίκων εἰς Α.Μ.Βασιλέα).
*Άρθρον 182 παρ. 2.	*Άρθρον 10 παρ. 2 ν. 1881/1951. (Διάταξις γενική περί φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Ταμείου Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης).
*Άρθρον 183. παρ. 1.	*Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό τοῦ άρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, έδαφια 1ον και 2ον.
*Άρθρον 183 παρ. 2 έως 4.	*Άρθρον 10 α.ν. 959/1946.
*Άρθρον 183 παρ. 5.	*Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, έδαφιον 3ον, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὸ άρθρον 11 α.ν. 959/1946.
*Άρθρον 183 παρ. 6.	*Άρθρον 12 α.ν. 959/1946.
*Άρθρον 183 παρ. 7.	*Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 1 ν. δ. 2501/1953, έδαφιον 4ον, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὸ άρθρον 6 παρ. 1 ν. 1570/1950.
*Άρθρον 184 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 20 παρ. 2 ν. 4173/1929 ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὸ άρθρον 4, πλην τελευταίου έδαφίου, α.ν. 22 Ἰανουαρίου 1936.
*Άρθρον 184 παρ. 3.	*Άρθρον 158 ν. 4173/1938.
*Άρθρον 184 παρ. 4.	*Άρθρον 3 παρ. 3 α.ν. 1791/1939 (τὸ άρθρον 3 τοῦ α.ν. 1791/1939 ἀντικατέστησε (καταργώμενα) τὰ άρθρα 91 και 92 τοῦ ν. 4173/1929).
*Άρθρον 184 παρ. 5	*Άρθρον 20 παρ. 3 ν. 4173/1929.

Άρθρα Κώδικας	Πηγή
Άρθρον 184 παρ. 6.	Άρθρον 2 παρ. 6 α.ν. 1629/1939.
Άρθρον 185.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 186.	Άρθρον 152 ν.δ. 2888/1954.
Άρθρον 187 παρ. 1.	Άρθρον 19 ν. 4178/1929.
Άρθρον 187 παρ. 2.	Άρθρον 3 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 187 παρ. 3.	Νέα διάταξις.

BIBAIION TPITON

Άρθρον 188 παρ. 1.	Άρθρον 148 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 188 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 189 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 148 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 189 παρ. 3.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ του άρθρου 178α ν. 4173/1929.
Άρθρον 190.	Άρθρον 148 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 150 παρ. 1 και 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 3 και 4.	Άρθρον 151 ν. 4173/1929.
Άρθρον 192.	Άρθρον 152 ν. 4173/1929.
Άρθρον 193.	Άρθρον 149 ν. 4173/1929.
Άρθρον 194.	Άρθρον 153 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 1, 2 και 3.	Άρθρον 154 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 4.	Άρθρον 4 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936, άρθρα 1ον και 2ον.
Άρθρον 196.	Άρθρον 155 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 1.	Άρθρον 155 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 2.	Άρθρον 12 α.ν. 3/3 Ιουνίου 1935.
Άρθρον 198 παρ. 1.	Άρθρον 150 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 198 παρ. 2.	Άρθρον 5 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 199.	Άρθρον 150 παρ. 3 και 5 ν. 4173/1929, η παρ. 5 προστέθη υπό του άρθρου 65 ν. 4687/1930, ως τουτο διαρθρώθη υπό άρθρου 30 παρ. 16 ν. 5263/1931.
Άρθρον 200.	Άρθρον 156 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 201.	Άρθρον 158 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202 παρ. 1.	Άρθρον 157 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202 παρ. 2.	Άρθρον 4 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936, άρθρον 3ον.
Άρθρον 203 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 1 παρ. 1 και άρθρον 20 α.ν. 1247/1938.
Άρθρον 203 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 204 παρ. 1 έως 6.	Άρθρα 159-164 ν. 4173/1929, ως αντικαταστάθησαν υπό του άρθρου 13 α.ν. 3/3-6-1935 παρ. 1 έως 6.
Άρθρον 204 παρ. 7.	Άρθρον 1 παρ. 2 α.ν. 1111/1938.
Άρθρον 205.	Άρθρον 168 παρ. 1 ν. 4173/1929.

BIBAIION TETAPTON

Άρθρον 206 παρ. 1 και 3.	Άρθρον 170 παρ. 1 έως 11, ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 11 υπό του άρθρου 3 ν. 5693/1932 και ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 5 υπό του άρθρου 2 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 206.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικας	Π η γ α ι
*Άρθρον 207.	*Άρθρον 171 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 208.	*Άρθρον 173 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 209.	*Άρθρον 173α ν. 4173/1929, προστεθέν υπό άρθρου 5 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 210.	*Άρθρον 174 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 211.	*Άρθρον 3 παρ. 1 α.ν. 1460/1938.
*Άρθρον 212 παρ. 1.	*Άρθρον 6 παρ. 9 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 212 παρ. 2 και 3.	*Άρθρον 176 παρ. 3 και 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθησαν υπό του άρθρου 7 παρ. 3 και 4 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 213 παρ. 1.	*Άρθρον 177 παρ. 1 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 213 παρ. 2.	*Άρθρον 8 παρ. 1 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 214.	*Άρθρον 172 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη η παρ. 2 υπό άρθρου 4 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 215 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν.δ. 202/1941.
*Άρθρον 215 παρ. 3.	*Άρθρον 172 παρ. 3 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 216.	*Άρθρον 177α ν. 4173/1929, πλην τελευταίου εδαφίου παρ. 1, προστεθέν τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ὑπὸ ἄρθρου 9 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 217.	*Άρθρον 179 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 218.	*Άρθρον 179α ν. 4173/1929, προστεθέν υπό άρθρου 11 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 219.	*Άρθρον 13 α. ν. 959/1946. Τὸ τελευταίον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 προστέθη υπό τῆς ἐπιτροπῆς.
*Άρθρον 220.	*Άρθρον 11 α. ν. 1460/1938.
*Άρθρον 221.	*Άρθρον 11 παρ. 2 α. ν. 1460/1938, προστεθείσα υπό άρθρου 27 ν.δ. 2501/1953 ἐδάφιον 1ον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

*Άρθρον 222.	*Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν. 6226/1934, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 223.	*Άρθρον 2 παρ. 2 ν. 6226/1934, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 224.	*Άρθρον 6 παρ. 5 ν.δ. 3881/1958.
*Άρθρον 225 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 11 παρ. 1 ν. 1296/1944.
*Άρθρον 225 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
*Άρθρον 226.	*Άρθρον 1 παρ. 1 και 2 α.ν. 1700/1939, ως η παρ. 1 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 1 α. ν. 2124/1939.
*Άρθρον 227.	*Άρθρον 31 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 228.	*Άρθρον 9 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 229.	*Άρθρον 10 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 230.	*Άρθρον 1 παρ. 3 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 231 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 6 παρ. 1 α. ν. 1700/1939, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 29 ν.δ. 2501/1953 παρ. 1.
*Άρθρον 231 παρ. 3.	*Άρθρον 6 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 232.	*Άρθρον 7 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 30 ν. δ. 2501/1953.
*Άρθρον 233 παρ. 1.	*Άρθρον 13 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 233 παρ. 2.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 234.	Άρθρον 29 παρ. 2 ν. 8. 2501/1953, το όποιο τροποποίησε το άρθρον 6 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 235.	Άρθρον 56 παρ. 14 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 236.	Άρθρον 24 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθησαν υπό άρθρου 10 ν. 4687/1930.
Άρθρον 237 παρ. 1.	Άρθρον 2 α. ν. 1111/1938.
Άρθρον 237 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 238.	Άρθρον 9 α. ν. 854/1946.
Άρθρον 239 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5.	Άρθρον 2 παρ. 1, 2, 4, 5 και 6 α. ν. 1700/1939, ως ή παρ. 2 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 2 α. ν. 2124/1939, αντικατασταθείσα εκ νέου υπό άρθρου 1 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 239 παρ. 6.	Άρθρον 17 παρ. 3 α. ν. 2204/1940, ήτις προσέθεσεν εις άρθρον 2 α. ν. 1700/1939 την 8ην παράγραφον.
Άρθρον 240 παρ. 1.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ του άρθρου 4 παρ. 5 ν. 389/1943.
Άρθρον 240 παρ. 2.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 241.	Άρθρον 3 παρ. 3 περιπτώσις β' α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 3 α. ν. 2124/1939 και άρθρον 3 παρ. 5 α. ν. 1700/1939, ως ή περίπτωση γ' αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 242.	Άρθρον 3 παρ. 6 και 7 α. ν. 1700/1939, ως ή παρ. 7 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 243.	Άρθρον 3 παρ. 8 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 244.	Άρθρον 3 παρ. 4 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 17 παρ. 2 α. ν. 2204/1940.
Άρθρον 245.	Άρθρον 3 παρ. 11 α. ν. 1700/1939 και άρθρον 8 άρθρα 4ον και 5ον α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 246.	Άρθρον 4 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 247.	Άρθρον 5 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 10 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 248.	Άρθρον 2 παρ. 7 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 α. ν. 2478/1940, άρθρα 1ον και 5ον.
Άρθρον 249.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 250.	Άρθρον 5 α. ν. 2478/1940.

BIBΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Άρθρον 251	Άρθρον 1 ά.ν. 525/1968
Άρθρον 252 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1, πλὴν τῶν τελευταίων τεσσάρων στίχων, ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 2	Άρθρον 2 παρ. 2 περιπτώσεις α' και β' ά.ν. 525/1968 καταλλήλως προσηρισμένα.
Άρθρον 252 παρ. 3	Νέα προσωμοστική διάταξις ελημμένη εκ τῆς παρ. 3 άρθρου 2 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 4 και 5	Άρθρον 2 παρ. 4 και 5 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 6	Νέα προσωμοστική διάταξις ελημμένη εκ τῆς παρ. 7 άρθρου 2 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 7	Άρθρον 2 παρ. 8 ά.ν. 525/1968
Άρθρον 253	Άρθρον 10 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 254	Άρθρον 9 ά.ν. 525/1968, πλὴν τῆς φράσεως τῆς παρ. 2 αμετακίνητων τῶν παραβατῶν διὰ ποιῆς φυλάξεως μέχρι 2 ἐτῶν. Η διάταξις ελημμένη εκ τῆς παρ. 8 άρθρου 9 ά.ν. 525/1968, διατηρούσα απαγορευτική διάταξις, τῆς ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένης και τῆς ἐνταχθείσης εις τὸ άρθρον 287 τοῦ Κώδικος.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 255 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 3 παρ. 1 έως 5, πλην του 2ου εδαφ. της παρ. 4 και του 3ου εδαφίου της παρ. 5, δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 6	Άρθρον 3 παρ. 6 εδάφιον 1ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 7	Άρθρον 3 παρ. 7 δ.ν. 525/1968, πλην της φράσεως του πρώτου εδαφίου αλλως τιμωρείται δια ποινής φυλακίσεως μέχρις έξ μηνών ή δια χρηματικής ποινής, ήτις ενστάχθη εις τὸ άρθρον 287.
Άρθρον 255 παρ. 8	Άρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις δ' δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 9-11	Άρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις ε', στ' και ζ'.
Άρθρον 256	Άρθρον 8 παρ. 1 έως 4 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 257	Άρθρον 11 δ.ν. 525/1968, πλην τελευταίου εδαφίου παρ. 3.
Άρθρον 258	Άρθρον 7 παρ. 1 έως 4 δ.ν. 525/1968, πλην του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 και της δευτέρας περιόδου της περιπτώσεως ζ' της παρ. 2.
Άρθρον 259	Άρθρον 12 παρ. 1 έως 5 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 260	Άρθρον 4 παρ. 4 δ.ν. 525/1968, της Λακωνίας περιληφθείσης εις την περιφέρειαν Στερεάς Ελλάδος και Θεσσαλίας, αντί της Πιπείρου.
Άρθρον 261	Άρθρον 6 δ.ν. 525/1968, πλην της τελευταίας περιόδου της παρ. 2 και του 2ου εδαφίου της παρ. 5.
Άρθρον 262	Άρθρον 5 παρ. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, και 9 δ.ν. 525/1968, πλην της τελευταίας περιόδου της παρ. 4.
Άρθρον 263	Άρθρον 5 παρ. 10 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 264	Άρθρον 5 παρ. 11 έως 15 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 265	Άρθρον 16 δ.ν. 525/1968. Είς την περίπτωσιν γ' της παραγράφου 3 προσετέθη ή φράσις «κατά των παραβαινόντων τας περί θήρας διατάξεις».
Άρθρον 266	Άρθρον 4 παρ. 1 έως 3 και 5 έως 11 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 267	Άρθρον 13 παρ. 1, 2, 4 και 5 δ.ν. 525/1968.

BIBLION EBΔOMON

Άρθρον 268 παρ. 1 έως 3.	Άρθρον 219 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως αντικαταστάθη υπό άρθρου 17 ν. 192/1946 και ως αί παρ. 1 και 2 αντικαταστάθησαν υπό άρθρου 11 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953 (εδάφια 1, 2 και 3).
Άρθρον 268 παρ. 4.	Άρθρον 14 παρ. 6 α. ν. 875/1937.
Άρθρον 269.	Άρθρον 27 ν. δ. 2501/1953, προσέθεσαν εις τὸ άρθρον 11 α. ν. 1460/1938 και 2ον παράγραφον, εδάφια 2ον, 3ον και 4ον.
Άρθρον 270.	Άρθρον 1 α. ν. 25/25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 271 παρ. 1.	Άρθρον 220 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 6 παρ. 1 α. ν. 1460/1938.
Άρθρον 271 παρ. 2 εδάφια 1ον και 2ον.	Άρθρον 3 παρ. 1 εδάφια 2ον και 3ον ν. 482/1943.
Άρθρον 271 παρ. 2 εδάφιον 3ον	Άρθρον 220 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη τὸ άρθρον 220 υπό άρθρ. 6 α. ν. 1460/1938 και ως ή παρ. 4 αντικαταστάθη υπό άρθρου 51 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 271 παρ. 3 έως 7.	Άρθρον 3 παρ. 2 έως 6 ν. 482/1943, ως ή παρ. 3 αντικαταστάθη υπό άρθρου 44 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 272.	Άρθρον 221 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 11 παρ. 2 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 273.	Άρθρον 222 ν. 4173/1929.
Άρθρον 274.	Άρθρον 12, πλην τελευταίου εδαφίου, α.ν. 854/1946.
Άρθρον 275 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 1 παρ. 2 και 3 ν. 482/1943.

*Αρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
*Άρθρον 275 παρ. 3.	*Άρθρον 10 ν. 8. 1644/1942.
*Άρθρον 276.	*Άρθρα 224 και 225 ν. 4173/1929, ως το άρθρ. 224 τροποποιήθη υπό του άρθρου 63 ν. 4687/1980 και αντικαταστάθη υπό άρθρου 11 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953. (*Άρθρ. 11 παρ. 3 ν. 8. 2501, εδάφιο 1ον).
*Άρθρον 277.	*Άρθρον 226 παρ. 1 έως 4 ν. 4173/1929, ως η παρ. 2 αντικαταστάθη υπό άρθρου 18 ν. 192/1946.
*Άρθρον 278.	*Άρθρον 227 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 279 παρ. 1.	*Άρθρον 228 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 279 παρ. 2.	*Άρθρον 11 παρ. 1 εδάφ. τελευταίον ν. 8. 2501/1953.
*Άρθρον 280.	*Άρθρον 218 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 281.	*Άρθρον 229 ν. 4173/1929, ως η παρ. 2 αντικαταστάθη υπό άρθρου 12 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 282.	*Άρθρον 4 α. ν. 17/17 *Απριλίου 1935.
*Άρθρον 283.	*Άρθρον 230 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 284.	*Άρθρον 231 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 285 παρ. 1 έως 6.	*Άρθρον 232 παρ. 1-6 ν. 4173/1929.
*Άρθρου 285 παρ. 7.	*Άρθρον 174 παρ. 4 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 285 παρ. 8.	*Άρθρον 177 παρ. 2 ν. 4173/1929 και η συναφής διάταξις άρθρου 8 παρ. 2 ν. 5698/1982.
*Άρθρον 285 παρ. 9.	*Άρθρον 177α παρ. 1 εδάφιον τελευταίον ν. 4173/1929, προστεθέν το άρθρον υπό άρθρου 9 ν. 5698/1982.
*Άρθρου 286 παρ. 1.	*Άρθρον 238 ν. 4173/1929 εν συνδυασμῳ με τας παρ. 1 και 2 άρθρου 12 α.ν. 856/1937.
*Άρθρον 286 παρ. 2.	*Άρθρον 12 παρ. 3 α.ν. 856/1937.
*Άρθρον 287 παρ. 1	*Άρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 2	*Άρθρον 2 παρ. 7 α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 3 περ. α'	*Άρθρον 3 παρ. 4 εδάφιο 2ου α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 3 περ. β'	*Άρθρον 3 παρ. 5 εδάφ. 3ου α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 3 περ. γ'	*Άρθρον 7 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 3 περ. δ'	*Άρθρον 12 παρ. 6 (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 4	*Άρθρον 12 παρ. 6, (οι τρεις πρώτοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 5	*Άρθρον 7 παρ. 1 εδάφιο 1ον τελευταίον.
*Άρθρον 287 παρ. 6	*Άρθρον 3 παρ. 7, εδάφ. 1ον (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 7	*Άρθρον 8 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 8	*Άρθρον 2 παρ. 2 περίπτ. γ' (τέσσερες πρώτοι στίχοι), α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 9	*Άρθρον 9 παρ. 8 α.ν. 525/1968 και εκ της παρ. 2 ολότης η φράσις «τιμωρουμένων των παραβατών δια παντός φυλακίσεως μέχρι δύο ετών».
*Άρθρον 287 παρ. 10 παρ. α'	*Άρθρον 8 παρ. 8 περιπτώσεις α, β και γ α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 10 παρ. β'	*Άρθρον 6 παρ. 2 τελευταίον εδάφιο α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 10 παρ. γ'	*Άρθρον 5 παρ. 2 εδάφιο 2ου α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. α'	*Άρθρον 11 παρ. 3 εδάφιο 1ον α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. β'	*Άρθρον 7 παρ. 2 εδάφιο 1ον α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. γ'	*Άρθρον 6 παρ. 5 εδάφιο 2ου α.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. δ'	*Άρθρον 5 παρ. 2 εδάφιο 1ον α.ν. 525/1968.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α λ
*Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. ε'	*Άρθρον 14 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 12	*Άρθρον 8 παρ. 6 εδάφιον δεύτερον δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 13	*Άρθρον 2 παρ. 1 δεύτερον εδάφιον (δύο τελευταίοι στίχοι) δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 14 και 15	*Άρθρον 14 παρ. 3 και 4 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 16	*Άρθρον 15 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 288	*Άρθρον 14 παρ. 5 έως 8 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 289 παρ. 1	*Άρθρον 14 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 289 παρ. 2	*Άρθρον 15 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 290.	*Άρθρον 241 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 291.	*Άρθρον 5 παρ. 1 α. ν. 17/17 'Απριλίου 1985.
*Άρθρον 292.	*Άρθρον 242 ν. 4178/1929 και άρθρ. 11 παρ. 5 ν. 8. 2501/1953.
*Άρθρον 293.	*Άρθρον 243 παρ. 2 και 3 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 294.	*Άρθρον 244 παρ. 1 και 2 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 295.	*Άρθρον 245 παρ. 2 και 3 ν. 4178/1929.

BIBΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

*Άρθρον 296.	*Άρθρον 38 παρ. 1, οι πρώτοι 5 στίχοι, ν. 4178/1929, εν συνδυασμῳ πρὸς τὸ β.δ. 4/1961 «περὶ Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».
*Άρθρον 297.	*Άρθρον 39 παρ. 3 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 298.	*Άρθρον 38 παρ. 1, οι τελευταίοι στίχοι ν. 4178/1929.
*Άρθρον 299.	*Άρθρον 38 παρ. 2 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 300.	*Άρθρον 39 παρ. 1 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 301.	*Άρθρον 18 παρ. 2, οι δύο πρώτοι στίχοι, ν. 4178/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
*Άρθρον 302.	*Άρθρον 18 παρ. 2, 3ος ἕως 8ος στίχος, ν. 4178/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
*Άρθρον 303.	*Άρθρον 39 παρ. 4 ν. 4178/1929, προσθεθεῖσα ὑπὸ άρθρου 20 ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 304.	*Άρθρον 18 παρ. 1, εδάφιον τελευταίον ν. 4178/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
*Άρθρον 305 παρ. 1.	*Άρθρον 2 ν. 8. 2501/1953, προσθέσαν εἰς τὸ ἄρθρον 24 παρ. 1 ν. 4178/1929 τὰ δύο τελευταῖα εδάφια.
*Άρθρον 305 παρ. 2.	*Άρθρον 14 α. ν. 8/3-6-1935.
*Άρθρον 306.	*Άρθρον 9 α. ν. 959/1946.
*Άρθρον 307.	*Άρθρον 36 ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 308 παρ. 1.	*Άρθρον 28 περιπτ. α' ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 308 παρ. 2.	*Άρθρον 4 ν. 482/1948.
*Άρθρον 309.	*Άρθρον 10 παρ. 1 ν.δ. 1644/1942.
*Άρθρον 310.	*Άρθρον 30 παρ. 3 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 311.	*Άρθρον 36 παρ. 1 ν. 4178/1929

BIBLION ENATON

Άρθρον 312.	Νέα διάταξις, γενικής εφαρμογής.
Άρθρον 313.	Άρθρον 48 ν.δ. 2501/1953, γενικευόμενον.
Άρθρον 314.	Άρθρον 27 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 12 ν. 4687/1930.
Άρθρον 315.	Νέα διάταξις, γενικής εφαρμογής.
Άρθρον 316.	Νέα διάταξις, μεταβατική.
Άρθρον 317.	Διάταξις καταργητική.
Άρθρον 318.	Νέα διάταξις, μεταβατική.
Άρθρον 319.	Διάταξις μεταβατική, έχουσα πηγήν μέρος τοῦ άρθρου 17 τοῦ ἀ.ν. 525/1968.
Άρθρον 320.	Καθορισμός χρονολογίας ἐνέρξεως ἰσχύος.

Β. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΔΑΣΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ
(ν. 8. 86/1969 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

		"Αρθρα
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Δασική ιδιοκτησία	1 έπ.
» Β'.	Αναγνώρισις μη δημοσίων δασών	3 έπ.
» Γ'.	Παραχώρησις δασικών εκτάσεων δια γεωργικούς και κοινοφελείς σκοπούς ..	14 έπ.
» Δ'.	Συνιδιοκτησία επί δημοσίων δασών	34 έπ.
» Ε'.	Πίδικαι περιπτώσεις παραχώρησης ..	41 έπ.
» ΣΤ'.	Αποτρεματισμός, υδροθέτης και χαρτογράφησις	43 έπ.
» Ζ'.	Έξογαρά, ανταλλαγή και απαλλοτριώσις ιδιωτικών εκτάσεων	49 έπ.
» Η'.	Δικαιώματα επί δασών	56 έπ.
» Θ'.	Δασικά διατάξεις	58 έπ.
» Ι'.	Δικονομικά διατάξεις	61 έπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις Δασοπικνικά μελέται ..	62 έπ.
» Β'.	Διαχειρίσις προστατευτικών δασών ..	69 έπ.
» Γ'.	Διαχειρίσις παραμεθωρίων δασών	73 έπ.
» Δ'.	Διαχειρίσις Έθνικών δρυμών	78 έπ.
» Ε'.	Διαχειρίσις δασών Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	82 έπ.
» ΣΤ'.	Ένέργεια δλοτομιών	84 έπ.
» Ζ'.	Μεταφορά δασικών προϊόντων	100 έπ.
» Η'.	Ρη-ίνεσις	102 έπ.
» Θ'.	Βοσκή εντός δασών	103 έπ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις	117 έπ.
» Β'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών δια δημοπρασίας	120 έπ.
» Γ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών έντω δημοπρασίας	127 έπ.
» Δ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών εις δασικούς συνεταιρισμούς έργασίας ..	134 έπ.
» Ε'.	Πρότοκος δι' αντίπιστας εις μεταλλεύσις δημοσίων δασών	137 έπ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις Δασοπικνικά μελέται ..	140 έπ.
» Β'.	Δάση κοινοφελών προσώπων, δήμων, κοινοτήτων, ανταλλαζήμου περιουσίας ..	144 έπ.
» Γ'.	Δάση συνεταιρικά	150 έπ.
» Δ'.	Έκχέρσεσις Δασών	153 έπ.
» Ε'.	Δασική φορολογία (Μίσθωμα Δασικός φόρος)	160 έπ.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΕΣ. ΕΠΟΠΤΑΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Έιδιωτικών προσώπων εις ιδιωτικά δάση	183 έπ.
» Β'.	Έκτακτοι δασοφύλακες δημοσίων δασών. Έπόπται πρσίβου	187 έπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΕΩΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Αναδασωτέα έδάφη	188 έπ.
» Β'.	Φλοδασική προπαγάνδα. Φλοδασικά σωματεία	202 έπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

Ἄρθρα

ΚΕΦΑΛΑΙΑΙΟΝ Α΄	Προστασία δασῶν ἐν πυρκαϊῶν	206 ἐπ.
» Β΄	Προστασία δασῶν ἐξ ἐντόμων καὶ μυ- κήτων	220 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ἜΡΓΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΑΙΟΝ Α΄	Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς δασοτε- χνικὰ ἔργα	222 ἐπ.
» Β΄	Ἔργα διευθέσεως χειμῶρων	224 ἐπ.
» Γ΄	Δασικαὶ μεταφορικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δα- σικὰ κτίρια	226 ἐπ.
» Δ΄	Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων	238 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Θ Η Ρ Α

ΚΕΦΑΛΑΙΑΙΟΝ Α΄	Θηράματα. Μέσα ἀσκήσεως θήρας. Κυ- νηγετικαὶ περιοχαί	251 ἐπ.
» Β΄	Ἀπυρόρευσις θήρας. Προστασία θηρα- μάτων	256 ἐπ.
» Γ΄	Κυνηγετικαὶ περιφέρειαι-Χρόνος-Ἄδεια θήρας. Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις	260 ἐπ.
» Δ΄	Κυνηγετικὰ ὄργανα	266 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑΙΟΝ Α΄	Ποινικαὶ διατάξεις	268 ἐπ.
» Β΄	Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις	290 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΒΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΑΙΟΝ Α΄	Ἐπαίδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασι- κοῦ προσωπικοῦ	296 ἐπ.
» Β΄	Μεταπτυχιακὴ μέσου δασικοῦ προσω- πικοῦ	301 ἐπ.
» Γ΄	Εἰδικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα	305 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΡΑΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

..... 312 ἐπ.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

Πῶς ἐγγεῖν

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for transparency and accountability, particularly in financial reporting and auditing. The text notes that incomplete or inaccurate records can lead to significant errors and potential legal consequences.

2. The second part of the document outlines the various methods and tools used for data collection and analysis. It mentions the use of spreadsheets, databases, and specialized software to manage large volumes of information. The text also discusses the importance of data security and privacy, highlighting the need for robust protocols to protect sensitive information from unauthorized access and breaches.

3. The third part of the document focuses on the process of data validation and quality control. It describes the steps involved in verifying the accuracy and reliability of the collected data, including cross-checking, reconciliation, and the use of statistical techniques to identify anomalies and trends. The text stresses that high-quality data is crucial for making informed decisions and drawing valid conclusions.

4. The fourth part of the document addresses the challenges and limitations of data analysis. It discusses issues such as data bias, missing information, and the complexity of interpreting large datasets. The text suggests several strategies to overcome these challenges, such as using multiple data sources, applying advanced analytical techniques, and involving subject matter experts in the interpretation process.

5. The fifth and final part of the document provides a summary of the key findings and recommendations. It reiterates the importance of a systematic and rigorous approach to data management and analysis. The text concludes by encouraging the use of technology and best practices to enhance the efficiency and effectiveness of data-driven decision-making processes.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 η ετήσια συνδρομή της Έφημεριδος της Κυβερνήσεως, η τιμή των τμηματικώς πωλούμενων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τη Έφημερίδι της Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ως κάτωθι:

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400	Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:		
2. » » Β'	»	350			
3. » » Γ'	»	300			
4. » » Δ'	»	500			
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300			
6. » Παράρτημα	»	200	1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
7. » Δελτίον Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	750	2. » » Β'	»	17,50
8. » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200	3. » » Γ'	»	15.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500	4. » » Δ'	»	25.—
Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.	»		5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
			6. » Παράρτημα	»	10.—
			7. » Δελτίον Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
			8. » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
			9. » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

ἑκαττον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἕκτος εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γ. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων,	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ ἐξέλιξιν Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μνημείων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίου τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραχρῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παραχρῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67	»	500

Β' Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	300
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱαματικῶν ὕδατων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὀρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὰ Ταμεία τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν ἀντιστοιχεῖται διὰ τῶν ἐπιτογῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ